

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BEN GÜLÇİN

Gülçin Telci

BEN GÜLÇİN
Gülçin Telci

Gri Yayın Dizisi: 12

Pan Yayıncılık

Barbaros Bulvarı 74/4

Beşiktaş 80700 - İstanbul

Tel: (0212) 261 80 72 • Faks: (0212) 227 56 74

www.pankitap.com

Birinci Basım : Mart 1999

İkinci Basım : Mart 1999

Üçüncü Basım: Mart 1999

ISBN 975-7652-85-7

- Yayına Hazırlayan: Pınar Yalman – Sevgi Özdemir
 - Dizgi: Emine Çiğdem Göç – Sedat Ateş
 - Kapak Grafiği: Fatih Durmuş
- Baskı: Yaylacık Matbaası (0212) 612 58 60

BEN GÜLÇİN

Gülçin Telci

Onlar yazar da sanki
ben yazamaz mıyım?

Hürriyet'te çıkan yazılarımı biraraya getirmeye, etrafım giderek "kitap sahibi" olanlarla çevrilmeye başlayınca karar verdim.

Mesela genel yayın yönetmenim Ertuğrul Özkök'ün dünya kadar kitabı var. Oturmuş üşenmeden yazmış. Oda arkadaşım Murat Bardakçı sadece kitap yazmak için yaşar, Enis Berberoğlu deseniz o da öyle oldu.

İşte, etrafım böylesine kitaplı bir grupla çevrilince onlardan geri kalmam diye bir şey tabii ki söz konusu olamazdı. Ben de eser sahibi olmaya karar verdim ve ilk eser olarak Hürriyet'te çıkan yazılarımdan bir kısmını yayınlayayım dedim. Nurcan Akad'la Meyzi Baran zaten taaa ne zamandan beri "Şu yazdıklarını kitaplaştırsana" deyip duruyorlardı ve böylelikle onları da susturmuş oldum.

Dolayısıyla yayıncılarım Işık ve Ferruh Gençer sayesinde artık ben de eser sahibi bir şahsiyet olarak "kitaplılar" safinasına katılmış bulunuyorum ve bundan çok mutluyum.

Gülçin Telci

Benim için neler neler yazdılar...

GÜLÇİN'İN ARKADAŞLAR ANTOLOJİSİ

Ertuğrul Özkök - Hürriyet Gazetesi

Şimdi hatırlamaya çalışıyorum. Acaba o evde, Boğaz'ın kıyısındaki o küçük dairede kaç gece bir aradaydık.

Gülçin'in o güzel davetlerinde kaç gece sıcak sohbetler yapmış, gülmüştük?

Memleketi kaç kere kurtarmış, orada olmayan kaç kişiyi çiğ çiğ yemiş, kaçının kulaklarını çınlatmıştık?

Gülçin'in arkadaşları antolojisinden kaçını orada tanımış, kaçına ısınmış, kaçına biraz gıcık olmuştuk?

Ama onların hepsi Gülçin'in arkadaşlarıydı. Hepsi, hepimiz...

Şimdi hepimiz, onun hastanedeki odasında bir araya geliyoruz.

Sabahları, akşamları günün herhangi bir saatinde.

Aynı küçük cemaatimiz, aynı duygusal iklimlerimiz, aynı çocukluklarımız, bazen sınıra hafifçe tecavüz eden mikrop-luklarımızla oradayız.

Biz olan taraflarımızla, bize ait olan güzel ve tuhaf yan-larımızla.

Bir köşede Murat Bardakçı oturuyor. Onun yanında Hasan Cemal, Nurcan Akad.

Kapıdan Okay Gönensin giriyor. O gelirken Ferai Tınç çıkıyor. Asansörde Sedat Ergin var.

Doğan Hızlan biraz önce buradaydı. Zeynep Göğüş birazdan gelir.

Yazı işleri müdürlerimiz, her gazeteden meslektaşlarımız, yazarlarımız, idareden arkadaşlarımız.

Ve Gülçin...

Ana kraliçe, evin hanımı, ev sahibi.

Koridorun ucundaki o ritmik, canlı, kıpır kıpır ayak seslerinden tanıdığımız kız.

Şimdi hepimiz hastanede, onun odasındayız.

Aynı arkadaşlar, aynı küçük cemaat. Ve ötekiler.

Sayısını bile bilemediğimiz dostları.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Her biri günün birinde Gülçin'in Boğaz'daki küçük dairelerinin misafiri olmuş yüzlerce insan.

O, içerdeki odada yatıyor. Biraz yorgun. Bizler yandaki salonda.

Gülçin yine aynı Gülçin. Hiçbir şey onu değiştiremiyor.

Yine o topuk sesleri, yine o canlı haykırış:

“Ay bunu sana mutlaka anlatmalıyım” diye başlayan cıvıl cıvıl cümleler.

Akşamları yine onun misafiriyiz. Değişen bir şey yok. Değişen sadece mekân.

Boğaz'daki küçük daireden, hastanedeki suite taşındık.

Orada sohbet ediyoruz. Yine o anlatıyor.

Bazen yoruluyor, “Kendimi iyi hissetmiyorum” diyor.

Ama çabuk geçiyor, arkasından aynı mütecessis, cin gibi kız çıkıp geliyor.

İşte o zaman anlıyoruz.

Gülçin müthiş bir broker. Müthiş bir yatırımcı.

Bütün hayatı boyunca en kârlı yatırımı yapmış.

Bütün varını yoğunlu, arkadaşlığa yatırmış. Dostluk üzerine oynamış.

Şimdi temettülerini topluyor

Hiçbir hisse senedinin, hiçbir kâğıdın veremediği kadar büyük kârları alıyor.

Ve hepimize, bir hayat bilgisi dersi veriyor.

Unuttuğumuz, ihmal ettiğimiz dostlukları.

Basit nedenlerle, sudan sebeplerle üzerini çizdiğimiz arkadaşlıklarımızı...

Üzeri tozlanmış kardeşliklerimizi, ihtimam gösterilmemiş yakınlıklarımızı.

Bir kısmımızın yanlış yatırımlarını, batırılmış duygu şirketlerini.

Gülçin küçük dairesinden, hastane suiteine taşınırken, evinde hiçbir şey bırakmıyor.

Onun lügatında unutmak, ihmal etmek, üzerini çizmek yok.

Bütün dostlukların her gün tozu alınmış.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Buluşulamayan dostluklara, mutlaka telefonla, ne bile-yim bir şeyle ulaşılmış.

Hepimiz, herkes oradayız. Orada bekleme odasında.

Hepimiz, Gülçin'in yeniden Boğaz'daki dairesine taşın-masını bekliyoruz. Sabırsızlıkla bekliyoruz.

Hepimiz oradayız. Biraz değişsek de oradayız.

(15.3.1998)

GÜLÇİN TELCİ

Coşkun Bekir - Hürriyet Gazetesi

Hürriyet...

Hürriyet'e başladığım ilk günleri düşünüyorum...

İlk adım, ilk selamlar, ilk yüzler, daktiloda ilk tıkırtı, ilk yazı, ilk çuvallamak...

Ürkek, korkulu, tedirgin ilk günler. Bir koridorun ucun-daki odama giderken, o koridorun uzunluğu... Binlerce kilo-metre yol alıyormuşum gibi, o üç-beş metreyi geçiş.

Ürkek bir tavşan gibi...

Kapımdan kafamı uzatıp uzatıp içeri kaçış.

Ertuğrul Özkök odama ilk geldiğinde neredeydim, masa-nın üstünde mi, altında mı?...

* * *

Zaman su gibi akıp geçti.

Ben bu arada Hürriyet'in niçin "Büyük" olduğunu öğren-dim. Niçin bu "Büyük"lük?...

Ne binaların büyüklüğündendi, ne koridorların, ne ma-kinelerin, ne merdanelerin, ne tirajın... Hürriyet'in büyüklü-ğü fizikten çok, gözle görülmeyen, elle tutulmayan o manevi yapısıydı.

Gülçin Telci hastalandı.

O büyük manevi yapıda herkes hastalandı.

Şu anda Gülçin, ziyaretçi ve kabul sayısında Süleyman Bey'in rekorunu kırmış durumda.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

* * *

O, en beğendiğim, en sevdiğim, en iyi gazeteci-yazar.

Birçok büyük skandalların, vurgunun, soygunun, rezale-tin ilk ipuçları Gülçin'in köşesinde yayınlandı. Gazetelerin-televizyonların haber yönetmenleri, Gülçin'in köşesini oku-madan edemezler.

Zaten siyasetin-ekonominin perde arkasında olup biten bir şeyi Gülçin'in bilmemesi olanaksızdır.

Ufak tefek vücudu kırıta kırıta yürürken, sanki iki ayak-lı bir haber merkezi gidiyor.

Ufacık, ama dimdik, alnı açık, mert, yürekli, kocaman...

* * *

Hürriyet'te beni ilk sevenlerden biri o oldu. Ürkek tavşa-nı odasından çıkartmayı üstlenmişti.

Şimdi tedavi için Amerika yollarında Gülçin.

Yakında sağlığına kavuşup aramıza dönecek. İki ayaklı haber merkezi, bıraktığı yerden gazetecilik patikasında yolu-na devam edecek.

Ama asıl:

Gülçin, Hürriyet'in niçin "Büyük" olduğunu kanıtladı.

Birbirimize her türlü kazığı attığımızı, birbirimizin canı-na okuduğumuzu, birbirimizi yediğimizi...

Ama birimizin tırnağı taşa değse, nasıl koşup bir parça, bir yürek olduğumuzu...

Güle güle dön Gülçin Telci.

(29.3.1998)

GÜLÇİN'DEN AL HABERİ...

Güngör Uras - Sabah Gazetesi

Ben de Gülçin'in arkadaşlarından biriyim. Gülçin'in o kadar çok arkadaşı var ki... Dikkat buyurunuz “arkadaşım” diyemiyorum, “arkadaşlarından biriyim” diyorum. Gülçin, “anadan doğma değil, sonradan olma gazetecidir.” Dünya Gazetesi Nezih Demirkent'in yönetiminde “ekonomi gazetesi”ne dönüştüğünde, Gülçin, Cahit Düzel ile çalışmaya başladı.

Milliyet'in ekonomi bölümünde Necati Doğru ile, Hürriyet'in ekonomi bölümünde Enis Berberoğlu ve Vahap Munyar ile çalıştı. Sonra Ertuğrul Özkök ona “sütun açtı.” Her hafta sonu Gülçin Telci imzası ile cumartesi ve pazar günleri “Ekonomi Kulisi” yazmaya başladı.

Gülçin “çizgi dışı” bir gazetecidir. Çizgi dışı kişiliği, sıcaklığı, girişkenliği, ilgisi, ilişkileri, insanla diyalog kurma ve sorgulama yeteneği gazeteciliğine yansır.

Olayların görülmeyen yönünü, perde arkasını, izlenmesi gözden kaçan veya akla gelmeyen yanını bulur çıkarır. Bu özelliği ile çalıştığı gazetelerin ekonomi bölümlerinin başarılı “istihbarat derleyicisi” iken, Gülçin sınırları, duvarları yıkıp servisini çalıştığı gazetelerin dışına çıkarmış bir gazetecidir.

İnsan olarak “iyilikleri verme ve dağıtma cömertliğini”, bilgi ve istihbarat paylaşımında da gösteren Gülçin'den çok sayıdaki gazeteci arkadaş gibi ben çok şey öğrendim. Öğrenirim.

Gülçin “Ekonomi Kulisi”ne farklı boyut getiren, “Ekonomi Kulisi” gazeteciliğine ilgiyi artıran gazetecilerden biridir.

Ekonomi Kulisi “dedikodu” değildir. Ekonominin rakamlarda, raporlarda, bilançolarda görülmeyen, açıklanmayan yanıdır. Çok şeyin “görünmez, anlaşılmaz ve yapay” olduğu ekonomi dünyasına “Ekonomi Kulisi” açıklık getirmektedir.

Gülçin Telci'nin “Ekonomi Kulisi” konusundaki başarısı, çok sayıda bayan gazetecinin bu farklı gazetecilik dalına ilgi göstermelerinin, başarılı olmalarının, isim yapmalarının

yolunu açmıştır.

Benim gibi ekonomistler rakamlara bakarak “ahkâm keser.” Halbuki Türkiye’de gerçekler “rakamların ötesinde” yatar. Günümüzde “Ekonomi Kulisi”ni izleyen, yazan genç hanımlar işte bu gerçeği bize duyuruyor, bizi bilgilendiriyor.

Durup dururken, Türkiye’nin gündemi “cumbur cumbur çalkalanırken”, “Gülçin yazısı” nereden çıktı? Gülçin, Türk-Amerikan İş Konseyi toplantılarını izlemek için ABD’ye gitti. Orada çok sevdiği yeğeni Memo’yu ziyaret etti. Uzun süredir “sesi çıkmıyordu.”

Cep telefonundan aradım. “Hastanedeyim” dedi. “Ne yapıyorsun orada?” diye sordum. Beş gündür yattığını söyledi. Okuyucuları da geçen Cumartesi günü Hürriyet’in birinci sayfasından gazeteye giren resimli “Haftasonu” yazısından Gülçin’in hasta olduğunu öğrendi. “Gülçin’den al haberi” de yimi boş yere çıkmamış. Gülçin kendi hastalığını bile “gazeteye birinci sayfadan giren bir haber yaptı....”

Haftasonu yazısında, ilk beş günde tam 14 bin 382 ziyaretçisi olduğunu yazıyor. Ben, karım ve sekreterim Hediye Ünlü altıncı gün ziyaretine gittiğimizden bu rakama dahil değiliz.

Gülçin’i tanımayanlar için bu rakam abartılı gelebilir. ama Gülçin’i tanıyanlar “herkes ile barışık” Gülçin’in, dostlar ve sevenler kadrosunun genişliğini bilir. Gülçin bir “melik” olmadığına göre tabii ki kırdığı, gücendirdiği, kızdırdığı, yaraladığı insanlar var. Ama, bir gazeteci olarak, tek başına yaşayan bir genç hanım olarak bu kadar çok seveninin olması çizgi dışı kişiliğinin bir azizliği.

Şimdi Gülçin’i sevenler sağlığına kavuşması için dua ediyor.

Ne mutlu “sevenleri bol” bir insan olarak yaşamı sürdürmek.

(16.3.1998)

ZİL, TEL VE GÜLÇİN

Mine G. Kırıkkanat - Radikal Gazetesi

Gülçin Telci, bütün insanların duvar rengi, yol rengi, görünmez hava rengi, su rengine büründüğü 'uyumlu' ortamlara güm diye düşen, düşerken de olduğunca çok kafa göz yarmaya özen gösteren bir hatundur. O asla ve hiçbir maddeyle uyumlu değildir, ya siyahtır ya beyaz. Daha doğrusu, kimisi için siyah güvercin, kimisi için beyaz karga olur çıkar, adamın gözünü oyar, ciğerini söker eline verir; sizin anlayacağınız kimselere benzemez, belalı biridir ve... arkadaşımıdır benim. Böyle biriyle nasıl arkadaş olunur diye meraklanabilirsiniz, haklısınız, zaten bizim dostluğumuz da sezaryenle doğdu, ama temiz oldu. Şaşırtıcı gerçek: Kimsenin Gülçin kadar çok, sağlam, sadık arkadaşı yoktur. Üstelik Gülçin, cadılar kraliçesi ulusal yarışmasını, en yakın rakibine tam boy farkla kazanmış ve yıllardan beri tacını kimseye kaptırmamış olmasına rağmen, karşılık beklemeden sevilir. Örneğin ben, Gülçin'in beni sevip sevmediğini bilmem, zaten dün olduğu gibi, her buluşmamızda: "Ah canım, ne çok özledin beni değil mi?" diye acır bana, onun beni özlediğini bir kez bile duymamışımıdır ağzından ve severim onu. Biz Gülçin Telci dostları, herhalde biraz mazoşistiz.

Hastalandığı zaman pek çok yazı yazıldı hakkında. Benim elim varmadı. Ve amansız kanserin, bizim cadaloza pes etmesini bekledim. Çünkü biliyordum. Gülçin ile kanser arasında saç saça (hele kemoterapiden sonra!) baş başa kavgadan yenik çıkan, elbette benim beyaz kargam olmayacaktı. Tüyleri biraz yolunsa da, evelallah direnecek ve yapışacaktı yaşama gagasıyla. Öngörüm doğru çıktı. Dün Türkiye'ye, aramıza döndü Gülçin. Daha doğrusu, mübarek sırtını Boğaz'ın sularına dayadığı o güzelim evinde, biz onun huzuruna yüz sürmeye gittik. O kadar çoktuk ki! Birbirini görmeye tahammül edemeyenler bile vardı aramızda, ama Gülçin için birbirlerine gülümsüyorlardı. Nasıl bir kimya idi bu? Bunca farklı dünyaların, farklı inanç ve ilkelerin, hiçbir ortamda

uyuşmayacak insanların nasıl olup da bir araya getirebiliyor, kendi yamacında, dizinin dibinde toplayabiliyordu Gülçin?

Daha da garibi, nasıl olup da Türkçesi kıt, imlası bozuk, onca yıl sonra benim dost adımlı bile ve hâlâ yanlış yazan bu hatun, ‘ünlü gazeteci Gülçin Telci’ olabilmşti? Nasıl olup da ilk zamanlar, yazılarındaki Türkçe yanlışlarını başkasına düzelttiren bu kadın, Edirne’den Ardahan’a, sermaye çevrelerinin tepesinde Demokles’in kılıcı kesilmiş, hırsızların, yolsuzların ve ‘bazı’ komisyoncu medya mensuplarının korkulu rüyası haline gelmişti? Türkiye’nin kimi karanlık politikacıları, yakalasalar, bir kaşık suda boğabilirlerdi onu. Çünkü müzmin bekâr ve ruhu bakir Gülçin Telci, ülkesinin iç düşmanlarına, namus işgalcilerine karşı, tıpkı bakire Jeanne d’Arc gibi bayrak açmış, sefere çıkmıştı. Çok namussuz olmayanlara bile, ‘Aman bize bulaşmayın!’ korkusu çektiriyordu. Onun diline doladığı ‘bazı’ medya komisyoncuları, loş işadamları, leşkerlerinden başka deliği doldurmayan politikacılar, Gülçin Telci hasta olunca pek sevindiler. Namussuz suratlarına kene gibi yapışan, gizli saklı neleri varsa kerpetenle söküp çıkaran bu beladan, sonunda hastalık sayesinde kurtulacaklardı.

Ama yağma yoktu. Ve Gülçin, o rengârenk kişiliği ve rengârenk peruklarıyla, artık güldürerek mi, korkutarak mı bilmiyorum, kanseri geri püskürttü. Birinci raundu kazandı. Yine aramızda, yine sevgilimiz bizim. İkinci raund ne zaman dersiniz, ondan kimse kaçamıyor zaten. Namussuzlar bile, er geç yenilirler ölüme.

(19.7.1998)

TOPLUMSAL UZLAŞMANIN KRALİÇESİ

Ayça Atikoğlu - Milliyet Gazetesi

Gazetecilerin haber öznesi olmasından hoşlanmayanlardan olabilirsiniz. Ama Gülçin haber değil, olay.

Hürriyet okumayanlar bilmeyebilir, gazete yazarlarından Gülçin Telci hastalandı. Gülçin, Amerika'da tedavi oluyor. Kaçak zenginler, kaçık gazeteciler falan orada da pek eğleniyor. Ama tabii İstanbul'un hali başka. Bu yüzden Gülçin birkaç günlüğüne İstanbul'a geldi. Ne var ki görüşme taleplerinin çokluğu, onun halinin yokluğu yüzünden herkesi pazar günü dört saatliğine kabul etmeye karar verdi. Böylece bir ilk gerçekleşti: Hastalık partisi.

Hisar'daki evde yok yok, nefis bir açık büfe. Gülçin dantelli bluzu, pembe kolyesi ve mor kanepesi ile neşe saçıyor, telefonlar susmak bilmiyordu. Ama en ilginç tabii konuk profili idi. Müjde Ar, Ercan Karakaş'tan, Cem Duna'ya, banka sahiplerinden sanayicilere, modacılarдан gazetecilere uzanan ilginç bir profildi. Denizden gelenler de oldu. Erol Aksoy, eşi ve Mustafa Taviloğlu ile birlikte günün sonuna doğru yatı ile geldi. İktidar ile muhalefeti bir araya getiren ender durumlardan biridir Gülçin. Toplumsal uzlaşmanın kraliçesidir...

(3.6.1998)

MUHTEŞEM KOMŞULAR

Perihan Mağden - Radikal Gazetesi

Benim epey zamandır büyük bir zevkle okuduğum iki kadın gazeteci var: Zeynep Atikkan ve Gülçin Telci. Burada 'zevk' kelimesi cuk oturuyor. Zira ikisi de, çok sıkı gazeteci; güncel, mühim, can alıcı konuları yazıyorlar; birbirlerinden çok farklı olsa da, güçlü birer üslup sahibi her ikisi de ve onları okumak bir zevk, her zaman bir zevk. İşin en güzel yanı

da, Hürriyet'te komşu olmaları. İkisinin köşesini o sayfayı açıp da, yan yana görmek, içimi iyi duygularla dolduruyor. "İki sıkı kadın" diye düşünüyorum. "Benim gezegenimden iki değişik kadın; üstelik onların yazdıklarını, onlar gibi yazan kimseler yok."

Böyle bir neşe ve kıvançla, her zaman zevkle okuyorum yazılarını. Beni bir kez dahi düş kırıklığına uğratmadıkları için de, için için sevinerek. İşte çok beğeniyorum onları. Rüzgâr gülü olmadıkları için, 'reserve' olmadıkları için, belli sofralarda belli yerlere oturup habire bilindik şeyleri 'angaje' 'angaje' söylemedikleri için, akıllı oldukları için, detaycı oldukları için; kadın oldukları için. Kadın oldukları için; zira kadınların farklı bir söylemi, dili var. Erkekler imparatorluğunun diline iltihak edip o dili mükemmelen kullanan kadın gazeteciler de var. Ama o dil, benim özellikle meftunu olduğum bir dil, değil. Çok diplomatik bir dil o dil, çok bin dere-den su getiren, dolaylı dolambaçlı, hesaplı kitaplı bir dil.

Oysa erkek bir politikacıyla da, bir televizyoncuyla da, bir tesisatçıyla da, bankacıyla da konuşurken hep bir 'dil' sorunu yaşarım ben. Komünikasyon yolları sanki eritilmiş mumlarla, tıkanmıştır. Sanki meramını anlatmak değildir amaç, amaç; ortaokullar arası münazara yarışmasındaki en ağdalı, en dublajlı, en çetrefilli cümleleri kuran çocuk olmaktadır. Amaç, ne derin, ne düşünceli, ne girift olabildiğini, karşındakine sergileyip göz boyamaktır. Dil, bir teşhircilik eylemine dönüşünce, iletişim gerilere, çok gerilere iteklenir. İletişim böyle bir söylemde amaç değil, aslanın ağzından kapmanız gereken yakut tanesidir. Beni bunaltır. "Ne diyeceksen desene be adam!" diye haykırasım gelir. Laf kabızlığının prim yapması, beni sinir eder. Bu dolambaçlı yolların maestrolarına, olmayan derinlikler, bilgiler, bilgelikler ithaf edilmesi cinimi tepeme çıkarır. Kral nasıl çıplaksa, bu herifler de aslında derin düşüncelerden ziyade, yosunlu sığılıkların adamlarıdır. Kadınlarla konuşmak, anlaşmak her zaman daha kolaydır, zevklidir, eğlencelidir. Süratle inen ve çıkan lunapark arabaları gibi, ne kadar kısa zamanda ne çok mev-

zuya dalıp aynı süratle mevzunun yanından uzaklaşabilirsiniz. Eğlenmek ve eğlendirmek çok önemlidir kadınlar için. Karşılıklılık çok önemlidir. Çakışmak, paylaşmak ve vermek. Teşhircilikten, gösterip vermemekten ziyade, sunmak ve paylaşmak.

Sağcı politikacılar balonlar uçurularak ve bir balon gibi uçurularak sokuluyorlar hayatımıza ve medya da buna canı gönülden yataklık ediyor. Turgut Özal'dan başlayarak, Mesut Yılmaz'lar, Tansu Çiller'ler, Gülay Aslıtürk'ler hep müthiş reklam kampanyalarıyla sokuldu hayatımıza. 'Umut' olarak, 'değişim rüzgarı' olarak, 'Türkiye'nin batılı yüzü' olarak, 'sarışın güzellik' olarak bir sürü, bir sürü safsatayla. Medya bunun hem alıcısı, hem satıcısı, hem yaratıcısı olarak yıllarca her türlü muhalefetten uzak durmayı, apolitikleşip reklam ajansları gibi çalışmayı, şiar edindi. Tansu Çiller balonunun nasıl da bizlere yutturulmaya çalışılan 'şey' olmadığını Gülçin Telci ve Zeynep Atikkan yazdı durdu. 'Temiz' Mesut Yılmaz'ın burnuna kadar nasıl pisliklerin içinde, ilişkî ağlarının pençesinde debelendiğini aylardır Zeynep Atikkan yazıyor.

Türkiye, bir sürü krediyi kimin, nereden hortumladığını, hangi değirmenlerin suyunun hangi çeşmelerden geldiğini, kimin elinin kimin cebinde olduğunu, bir sürü inanılmaz bilgiyi ve can alıcı ayrıntıyı ilk kez Gülçin Telci'den duydu. Üstelik Gülçin Telci'nin o ktır ktır 'antikeçiboynuzu' üslubuyla. 15-20 yazısından bir dirhem bilgi ya da lezzet ya da espri çıkarmaya muvaffak olamayacağınız köşe yazarlarına karşın, küçük dikdörtgenlere Gülçin Telci bir dolu bilgiyi, şeytani ayrıntıyı sığdırdı. 'Hafiyesi Gülçin' gibi çalıştı, ne hayati ağları tek tek gözlerimizin önüne çıkardı. Gazetecilik, büyüklerinin bilip de, bizlere koklatmamayı işlerinin, işlevlerinin gereği saydıkları bir dolu havadisi, biz ilk Gülçin Telci sayesinde öğrendik. Üstelik o minimalist, o ktır ktır, o kıldan ince kılıçtan keskin, esprili üslubuyla.

Gülçin Telci, hastalığı yüzünden bir zamandır yazmıyordu. Oysa onu nasıl da özlemişik. Cumartesi günü komşu-

sunun yanındaki yerini alınca, “Oh be!” dedim. “Şükür kavuşturana.” Hastalığını da aslanlar gibi yaşamıştı. Kendini ‘Vaka G’ye indirmemiş, indirtmemişti. “Havuç iyi gelirmiş de; aman kırmızı etten uzak, stresten ari, vay şöyle de, böyle de,” diye hastalıkla soluk alıp verecek, hastalığın içinde varolacak hali yoktu. Hastalık gelmişse gelmişti. O, hastalık değildi. O Gülçin Telci’ydi. Her şeye ve herkese olduğu gibi, bu konuya da postasını koymayı bilirdi. Gülçin Telci, aslanlar gibi, yerine hoş gelmişti. Özletmişti.

Muhteşem komşuları yeniden yan yana görmek, sıkı bir zevk, iyi bir haberd.

(28.9.1998)

CANAN BARLAS’IN İNANILMAZ KİTİ

Hürriyet Gazetesi

Gazeteci Canan Barlas, New York’ta kanser tedavisi gören yazarımız Gülçin Telci’ye, “Bak ben hâlâ Babıali’deyim. Hiçbir yere gitmiyorum. Ama sana güle güle” diyerek yersiz tacizde bulundu.

Barlas-Bezmen yan yana

Kızı ve kaçak işadamı Halil Bezmen’in eşi Selma Bezmen’le birlikte Sofia adlı restorana giden Canan Barlas, bazı yazılarındaki eleştirilerinden dolayı öfkелendiği Gülçin Telci’yi görünce, üzerine yürüdü.

Gözlerinde nefret vardı

Telci’nin dostlarıyla birlikte oturduğu masaya giden Barlas’ın, gözlerini nefretle üzerine diktiği arkadaşımıza söyledikleri, inanılmazdı. İnsanlıkla hiç bağdaşmayan bu saldırı, bir anda bomba etkisi yaptı.

Fiziki saldırıya önlem

Arkadaşımız, Barlas'ın tacizine cevap verme gereği duymadı. Dostları, yazarımız Telci'yi, çok sinirli görünen Barlas'ın olası bir fiziki saldırısından korumak amacıyla restorandan uzaklaştırdılar.

New York'taki Türk Cemaati, gazeteci Canan Barlas'ın Hürriyet Yazarı Gülçin Telci'ye inanılmaz bir kinle yaptığı sözlü saldırıyı konuşuyor. Canan Barlas, önceki akşam New York'ta Sofia adlı restoranda karşılaştığı Telci'ye, "Bak ben hâlâ Bab-ı Ali'deyim. Hiçbir yere gitmiyorum. Ben buradayım. Ama sana güle güle" dedi. Barlas'ın kanser tedavisi gören Telci'ye söylediği bu sözler, Türk basın dünyasına bomba gibi düştü.

İkitelli'de Şok

Dün kulaktan kulağa yayılan bu skandal taciz olayı şöyle gelişti:

Gülçin Telci, arkadaşları Feride Donat, Danielle Kınay ve yeğeni Mehmet Öngüt ile birlikte, cumartesi akşamı Madison ve Park Avenue arasında, 61'inci Sokak'ta bulunan Sofia adlı İtalyan restoranına gitti.

Telci ve arkadaşları içeri girdiği sırada restoranın barında Canan Barlas ve arkadaşları oturuyordu. Barlas'ın yanında kızı, kaçak işadamı Halil Bezmen'in eşi Selma Bezmen, reklam dünyasının tanınmış ismi Alinur Velidedeoğlu, Sezai Türkes'in torunu Nur Taşkent ile Dedeman'ların torunu Özlem Dedeman bulunuyordu. Telci, bir ara tuvalete giderken yakınlardaki bir masadan yükselen Türkçe konuşmaları duydu.

Sana Güle Güle

Telci, olayın devamını şöyle anlattı:

"Kulağıma, 'Kayboldu, nereye gitti... Yakalayalım' gibi sesler geldi. Döndüm baktım, seslerin geldiği masada Canan Barlas ile Selma Bezmen son derece samimi bir pozda oturuyorlardı. Aklıma, 'Beni arıyor olmasınlar' diye geldi, ama

güldüm geçtim...”

Telci daha sonra masasına döndüğünde Barlas’ın sinirli bir şekilde yaklaştığını gördü. Gözlerini Telci’ye diken Barlas, uzun bir sessizlikten sonra, “Ben hiçbir yere gitmedim. Bab-ı Ali’deyim. Asıl sana güle güle” dedi.

Telci ve arkadaşları bu yersiz tacize yanıt vermek gereğini duymadılar. Konuşmaları takip edemeyen Kınay’ın “bu hanımın Bali’de (sosyetenin tatil geçirdiği lüks bir ada) ne işi var ki, bize anlatıyor” demesi bile sinir bozukluğunu gidermeye yetmedi. Dostları Telci’yi, çok sinirli görünen Barlas’ın olası bir fiziki saldırısından korumak amacıyla restorandan uzaklaştırdılar.

(5.5.1998)

CANIN CEHENNEME!

Hakkı Devrim - Radikal Gazetesi

Sekiz yıldır Doğan Yayın Grubu’nda çalışıyorum. Milliyet binasında ilk takıldığım şeylerden biri, bir sevgisizlik vakasıydı. Canan Barlas’ın niye bu kadar sevilmediğini anlamakta güçlük çektim.

Ben Zeria Karadeniz’le, Nezihe Araz’la, Betül Mardin’le çalıştım; unutmadığım sevgili arkadaşlarımdır. Aramıza katılan ilk mekteplilerden Vasfiye Özkoçak, Necla Berkan Babıâli’yi güzelleştiren meslektaşlarımızdı. Canan Hanım’ın niye sevilmediğini bir türlü anlayamamıştım.

Hürriyet ailesinin sevgili mensubu Gülçin Telci’nin önce adını biliyordum; nasıl bir sevgi ve neşe merkezi olduğuna dair işittiklerimle yetiniyordum. Sonra tanıştık. Tedavi için Amerika’ya hareket edeceği gün, arkadaşlarının düzenlediği uğurlama töreninin resmini gözlerim yaşararak dakikalarca seyrettim.

Bu iki gazeteci, okur-yazar iki hanım New York’ta tanışmışlar; adeta iki kutup, sevgi ile sevgisizlik bir araya gel-

miş. Orada ne aradığını hiç merak etmediğim, hastalığı sebebiyle New York'ta bulunan - benim de arkadaşım ama bütün gazetecilerin sevgilisi olana:

- "Bak ben hâlâ Babîâli'deyim, hiçbir yere gitmiyorum" demiş; "ama sana güle güle!"

Telci'nin önemli bir hastalığı var ya, beddua halinde kinini ve kötü niyetini kusuyor. Ben de hislerimi, benzer bir duayla ifade etmek istiyorum.

- Canın cehenneme Canan Hanım!

(6.5.1998)

TEYZE - ANNE MODASI

Zeynep Güven - Hürriyet Pazar Eki

Avrupa'da kadınlar çocuk doğurmak yerine yeğenlerine annelik yapmayı tercih ediyor

Avrupalı kadın çocuk doğurmaya ikna olmuyor, ama annelik keyfini yaşamanın bir yolunu da buluyor. Yaşlı kıtadaki yeni trend, kardeş çocuklarına yani yeğenlere annelik yapmak. Böylece geri dönülmez bir yol olan annelikten, gerektiğinde dönebilmenin formülü de bulunmuş oluyor. Evlenirken, iyi günde, kötü günde, hep birlikte olma sözü verilir. Ancak bu sözü tutamayıp boşanan çiftlere kimsenin söyleyecek bir sözü olamaz. Gel gör ki, hiçbir toplum, çocuk doğurup sonra da hiç orali olmayan bir kadına anlayış göstermiyor. Ve özellikle Avrupa'da gittikçe daha az kadın bu riski göze alıyor. Kadınların herhangi bir çocuğa değil de yeğenlerine annelik yapmalarının bir nedeni de, genetik denin sihirli bağ.

Türkiye'de yeğenini evlat edinen ünlü kadınlardan biri sinema oyuncusu Müjde Ar. Başlarında Aysel Gürel'in bulunduğu üç kişilik anaerkiil aileye (Aysel, Müjde, Mehtap), Mehtap Ar tarafından Söz adında bir erkek çocuk getirildiğinde, herkes pek mutlu olmuş, çocuğu heyecanla karşıla-

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

mıştı. Söz, Mehtap Ar'dan çok, üç kadının çocuğu oldu. Şeker hastası olduğu için çocuk doğuramayan Müjde Ar, annelik duygusunu yeğeni ile tatmin ediyor. Üstelik bir süredir de Söz'ün resmi annesi. Mirasçısı olmadığı için birikimlerinin yeğenine kalmasını istiyor. Ancak iş yalnız kağıt üzerinde annelikle de bitmiyor. Ar bir röportajında Söz'ün kendisini anne modeli olarak benimsemesinin ailenin ortak bir kararı olduğunu söylüyordu.

Memo'nun Tete'si

Ablasının oğlunu hem nüfusuna geçiren hem de ona annelik yapanlardan biri de gazeteci Gülçin Telci. Yeğeni Memo 30 sene önce, ailenin ilk torunu olarak dünyaya gelmiş. Yalnızca anne babası değil, dedesi, anneannesi ve teyzesi Gülçin de çocuğu sahiplenmiş. Evleri çok yakın olduğu için yeğeniyle sürekli birlikte olma fırsatını bulmuş. Memo doğduğunda 22 yaşında olan Telci, o zamanlarda daha çok teyze-yeğen ilişkisi yaşadıklarını söylüyor: “Çünkü bir gün benim de kendi çocuğumu doğurma ihtimalim vardı. O zaman da çok seviyordum, ama bir teyze gibi seviyordum.” Gülçin Telci daha sonra çocuk doğurmamış ve yaklaşık on sene önce yeğenini nüfusuna geçirmiş. Bu resmiyetin tek sebebi var, kendine aklı başında varis edinmek istemesi ve Memo'nun bu iş için çok uygun bir seçim olması.

Telci kendisine “tete” diye seslenen yeğeniyle, özellikle ilerleyen yıllarda çok daha yakınlaştığını söylüyor: “Hiç çocuk doğurmadığım için bunun biyolojik annelikten bir farkı var mı bilmiyorum. Ama ne ekersen onu biçiyorsun. Ben ona çok emek verdiğim için, Memo'ya çok düşkünüm.” Delikanlılık yıllarında onun için yaptığı gönüllü fedakarlıkları, aralarındaki arkadaşça ilişkiye bağlıyor.

Peki günün birinde bir tercih söz konusu olur mu? Neden olmasın? “Mesela paraya ihtiyacı olduğu zaman hep beni tercih ediyor! Ama ikimiz de hasta olsak herhalde önce annesine gider. Ama bu çok anlaşılır bir şey. Annesinin öncelikli olması çok normal. Zaten Memo bana çok şey verdi. Onun

sayesinde içimde çocuk özlemi kalmadı. Annelik duygularım tatmin oldu.”

(19.12.1998)

“ÜÇ KEZ VURDUĞUM BİR DAHA İFLAH OLMAZ” *Medine Büyükgök -Ekonomist Dergisi*

Herkes onun kalemini “kıldan ince, kılıçtan keskin” olarak tanıyor. Kalemine dolanan insanın (yanlışı var ise) hiç şansı yok. Bunun kendi deyimiyle “En fazla üç vururum, o da yetiyor” diyerek açıklıyor.

Yazdığı yazılar nedeniyle, başı beladan hiç kurtulmuyor. Ama o hiç uslanmıyor. Haber konusu bulmak için de hiç zorlanmıyor çünkü onun çevresi politikacılardan ve işadamlarından oluşuyor. Yani “özel haber” malzemesi çok. Yazdığı haberleri kamuoyu kadar, siyasiler ve işadamları da büyük bir ilgi ile takip ediyor. Çünkü onun köşesinde çıkacak bir haber her an birilerinin hayatını değiştirebiliyor. Hürriyet Gazetesi yazarı Gülçin Telci’den söz ediyoruz.

Bir süre önce geçirdiği ciddi bir sağlık problemi nedeniyle ABD’ye giden ve yazılarına ara veren Gülçin Telci, son bir aydır yazılarıyla yine ses getiriyor. Telci, medyadan siyasete birçok konuda sorularımızı yanıtladı.

Ekonomist: Tekrar yazı yazmaya başlamak nasıl bir duygu?

Telci: İlk günlerde bütün yeteneklerim kayboldu, tekrar yazamayacağım zannettim. Ama o günleri atlattım. Şimdi kendimi çok iyi hissediyorum. Yani eskisinden daha güçlüyüm.

Bu gücün kaynağı ne?

Telci: Türkiye. Bu ülkede yaşamak beni heyecanlandırıyor. Hiç haber sıkıntısı çekmiyorsunuz. Her gün yeni bir olay patlak veriyor. Amerika’da adamlar bir Clinton-Monica da-

vası buldular, altı ay bunu sürdürdüler. Halbuki Türkiye’de böyle mi? Bir bakıyorsunuz, Çakıcı yakalanıyor, öbür taraftan Yiğit kaset açıklıyor, hükümet düşüyor, Apo yakalanıyor.

Yazılarınız hep birilerine batıyor. Ama kadınları daha çok konu ediyor gibisiniz. Özal döneminde Semra Özal’ın pa-patyaları, Tansu Çiller, şimdi de Sibel Çarmıklı gibi siyaset ve iş dünyasının tanıdığı isimler hakkında yazdıklarınız çok dikkat çekiyor. Bunun özel bir nedeni var mı?

Telci: Benim kimseyle kişisel bir tartışmam yok. Tansu Çiller ile tartışmamın kişisel olduğu düşünülüyor. Ama değil. Eğer bir insan haber konusu ise onu yazarım. En fazla da üç kez vururum, bu da ona yeter, bir daha iflah olmaz. Öyle iki-de bir işlemeyi sevmiyorum.

Kadınlar ile ilgili yazılarıma gelince. Kadınlar ile ilgili konularda kadınlar siyasete girsin diye bir politika güdülüyor. Fakat seçim çok iyi yapılmalı. İlle de kadın olsun ders-niz, yani “siyasette kadın olması, etik olaylardan daha önemli” ders-niz, bu doğru olmaz.

Bu konuyla ilgili en son örnek Sibel Çarmıklı. Sibel Hanım’ın iş takipçiliği yaptığını, siyasi rüşvet dağıttığını belgeli bir şekilde yazdım. Bu kadın, ANAP’tan milletvekili seçilecek. Böyle bir kadının arkasında bulunacaksınız, ardından benim yazdığım olaylar patladıkça “kader” diyeceksin. Olmaz böyle bir şey. Ben burada bir yanlış yazıyorum, benim Çarmıklı ile kişisel hiçbir tartışmam yok.

Tansu Çiller’in başbakanlığı döneminde, onun aleyhinde yazdığınız kadar Mesut Yılmaz’ın aleyhinde yazmadığınız. Neden?

Telci: Bugün ortam müsait olsa, Yılmaz’a da aynı şeyi yaparım. Yılmaz iktidarda iken onun aleyhinde yazamama-mın nedeni, benim hasta olmamla ilgili. Yılmaz’ın bütün belediye başkanlarına çattım. Yılmaz aleyhinde yazmam gereken dönemlerde hastaydım. Ama şu ortamda Yılmaz aleyhi-ne yazmam.

Neden?

Telci: Mesut Bey, temiz ellere başkoydu. Ailecek tehdit altındalar. Bugün gelecek hükümet, mutlaka arkasındaki rüzgârı hissedecektir. Bu öyle basit bir iş değil. Hiçbir zaman Yılmaz'ın gücü gibi gidemeyecekler, hızları kesilecek. Bugün bu karanlık olayların birden bire patlamasının nedeni, şimdiye kadar bu tür olayların hep üzerinin örtülmesinden kaynaklanıyor. Mesut Bey, Çakıcı olayında son derece başarılıydı. Apo'nun Suriye'den çıkarılması başarıydı.

Şu anki siyasi ortam hakkında ne düşünüyorsunuz?

Telci: Şu anda siyasetin 24 saat sonrası belli değil. Biri bir hata yapıyor, öbürünün yaptığı hata solda sıfır kalıyor. Yeni hükümet er geç kurulacak. Ama kimin yönetiminde, kimin yelpazesinde belli değil. Demirel çok mutlu halinden. Oklar Demirel'e giderken oldu bu olaylar. Baykal müthiş bir prestij kaybetti bu olaylarda.

Mesut Yılmaz'ın yanlışları oldu. Gitmesi de gerekli. Ama zamanlama da çok önemli. İki ay kalmış. Temiz ellerde işler iyi bir şekilde işliyor. Bugüne kadar yapılmış en başarılı operasyon. Hükümet gidiyor. Bütün bu birikimler Susurluk gibi hasıraltı olacak.

Mesut Yılmaz ve Tansu Çiller'e "birbirlerini akladılar" suçlamaları var. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Telci: Ben bunu ANAP'lılarla konuştum. Onların savunması şu: Yılmaz üç sene Yüce Divan'da yargılanacak. O zaman ne başbakan ne de cumhurbaşkanı olabilir. Yakında cumhurbaşkanlığı ve başbakanlık seçimleri var. Bunun nedeni bence de bu. Fakat yine de Baykal'ın yaptığı hata ile ANAP prim kazandı.

Bu durumda siyasetçilerin performansını nasıl buluyorsunuz?

Telci: Maşallah, bizde gelen lider gitmesini bilmiyor. Erbakan gitti, onun yerine Recai Kutan geldi. Ama hiç olmazsa Recai Bey, Erbakan gibi gözlerini döndüre döndüre konuşmuyor. Recai Bey babacan tavırlı. Fakat takiye yaptığına inanıyorum. Fazilet'e Erbakan'ın verdiği gücü veremez, ka-

rizması yok çünkü. Onların namuslu bir imajları vardı. DYP ile koalisyonlarında onu kaybettiler.

Bugünkü medyanın konumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Telci: İyi değerlendirmem olanaksız. Bir tutarsızlık hakim. Elleri, kolları tutulmuş bir imaj veriyor medya. Medyanın çok özgür olduğunu zannetmiyorum. Bu özgürlüğün sınırlandırılmasını da ilk olarak Turgut Özal başlattı. Ondan sonra gelen hükümetler de bu işin güzelliğini farkettiler. Onlar da aynı baskıyı yönetim kadrolarına yaptı.

Olması gereken nedir?

Telci: Bugün habercilik magazin açıdan işleniyor. Talep var diye böyle bir çizgi tutturmuşlar. Bu, yozlaşmaya neden oluyor. Şimdi medya, reklam alabilmek için yapılan şantajlara boyun eğiyor. Buna bir düzenleme getirilmeli. Her önüne gelen de TV, gazete kuruyor. Buna engel olacak bir kuruluş var. O da RTÜK. Fakat RTÜK de çok demode oldu.

Yazdıklarınızı bir kitapta toplamayı düşünüyor musunuz?

Telci: Bu konuda çok üzgünüm. Kitabın yazılarını yazdım, yayınevine verdim. Tam o sırada da hastalandım. Yazdığım metinler, geçmiş bir devirde yaşananlara ışık tutuyordu. Bunların özeti olan bir kitap olacaktı. Fakat hastalığım nedeniyle araya birçok olay girdi. Aradan geçen zaman yeni eklemelerin yapılmasını zorunlu kıldı. Bu nedenle şu anda bekliyor. İlk kitabım olacaktı. İnşallah önümüzdeki yıl çıkacak.

“Levent Kırca Rezil Oldu”

Gülçin Telci’nin literatüründe “haklıyken haksız duruma” düşme cümlesinin özel bir yeri var. Telci, bu olayı medya ve siyatte şöyle yorumluyor: “Örneğin Levent Kırca’nın o hareketi yanlış. RTÜK’ün bütün kapatmalarına sessiz kal, kendine olunca açlık grevine girerek şantaj yap. Olacak şey değil. Baktı ki medya destek veriyor iyice abarttı. Şimdi ne oldu, rezil oldu. Haklı iken yanlış taktik uygularsan haksız

duruma düşünüyorsun. Siyasetten de ANAP'lı milletvekili Hayrettin Uzun. O kadar çok muhalefet yapıyordu ki iyi yaptığı muhalefet ile haksız yere yaptığı muhalefet aynı kefedeydi. Sonunda hiç kimse onu ciddiye almaz oldu. Yumruğu vurduğunuzda ses çıkmalı. Bu nedenle yumruk zamanlaması çok önemli.”

(13.12.1998)

EKONOMİNİN DÜELLOCU YAZARI GÜLÇİN TELCİ

Güliden Aydın - Hürriyet Gazetesi Pazar Eki

O'na Bizans Cadısı Diyorlar

Gülçin Telci... Çalışma arkadaşları, “Bizans Cadısı” diyorlar. Yakın arkadaşı Murat Bardakçı ise şöyle tanımlıyor: “Zırdeli, çatlak, dağınık ama maalesef dürüst!” İyi briç oynuyor. Tek öğün yemek yiyor. “Çok sigara, az içki” diyor. Fethullah Gülen’in hoşgörüsü turları sinirine dokunuyor. Hoca’nın çığ gibi büyüyen okul sayısının sırrını merak ediyor. Telefonun çok özel yeri var hayatında. İssiz adada bile telefonu tercih eder. Herkes tarafından seilmeyi sevmiyor. Zaten kendisi de herkesi sevmiyor. Yemeklerde de böyle seçici. Peynir hiç yemiyor. Gülçin Telci’ye göre kendisine en çok katlanan, Enis Berberoğlu. İşe başladığı gün, 16 kez istifa etmiş. Burcu Aslan, yükseleni Akrep. Fal baktırmaktan hoşlanıyor. İnanmasa da onsuz kalmıyor. Kendisinden bahseden falcılar, onu eğlendiriyor. Yalısından Boğaz’ı seyretmeye zaman buluyor mu, bilmem. Geçen gemilerin zangırdattığı pencerelerden, bazen sığınmacı gemicileri görüp kurtardığı da oluyor. Gülçin Telci, rahat, içten ve doğrucu. Kimilerine göre bu özellikleri nedeniyle çok şey kaybetse de onu tanımlayan hasletler.

Hürriyet’e nereden geldiniz?

- Dünya Gazetesi’nde başladım, 1981’de. Büyük gazetelerde çalışmak istiyordum ama korkuyordum. Çelişkiliydim.

Bu nedenle Dünya'dan kolay ayrılamadım. Tam sekiz yıl tezgahından geçtim. Benim için önemliydi çünkü. Özal'la birlikte ekonomi basını önem kazandı. Gazeteler ekonomi sayfaları oluşturdu. Tempo yayın hayatına başladı ve ben de Tempo'da kulis haberlerini, imzasız yazmaya başladım. Milliyet'te bir süre yazdım, ardından birbuçuk yıl süren işsizlik ve şimdi Hürriyet'te yazıyorum.

Cesur ve norm dışı buluyorum sizi. Üstelik iyi istihbarata sahipsiniz.

- Haber beni heyecanlandırıyor. Köşe yazarının elinden muhabir heyecanı alınıyor. Bu nedenle köşeme haber ağırlığı veriyorum. Ertuğrul Özkök beni yazar olarak seçerken, çok cesur davrandı. Hiç tecrübem yokken yazar oldum. Teşekkür borçluyum; Enis Berberoğlu'na da. Geri planda durmayı se-verdim, bazı korkularım varmış demek ki. Hiçbir haber kay-nağıma kazık atmadım. Mahkemelerde, ben üstlendim, kay-nağımı korumak için. Yazdığımın doğru olduğunu biliyorum çünkü. Hayatta bir tek hata yaptım, bir kelime. Rahatsızlığı-nı hâlâ duyuyorum.

Hata yapmadınız mı başka?

- Gazeteci hata yapmaz diye bir şey kabul etmiyorum. Böyle bir iddiayı da çirkin buluyorum. Hatayı azaltacak şekilde çalışıyorum. Tek kaynaktan hareket etmiyorum. Zaten Türkiye'de insanlar doğru söylemiyorlar.

O yoğun telefonlardan bilgi yağmuru çok yağıyor mu?

- Çok eğlenerek çalışırım. Zaten aradığım insan arkadaşım. İş konuşuyorum ama ka ka, ki ki de var içinde. İyi günümdeysen, etrafımı da eğlendiririm. Çok rahat iletişim kurmanın avantajını kullanıyorum.

Çalışırken, top patlasa duymayanlardan mısınız?

- Her şeyi duyarım, on şeye birden yetişirim. Ama kon-santrasyonum çok azdır. Çabuk sıkılırım. Anarşist bir ruh yapım var. Dağınık çalışıyorum. Etrafım kâğıt yığının-a dönüşür.

Gazetede ya da dışarıdaki hiyerarşik yapı sizi ilgilendiriyor mu?

- Hayır, hiçbir zaman. Çocukluğumdan beri ilgilendirmez. Ama gazete içi hiyerarşinin kullanılması gerektiği ortamlarda, çok önem veririm. İş yerinde ast-üst ilişkilerine çok özen gösteririm. Azarlanmaktan çok korktuğum için mesafelerimi kullanırım. İnsan ilişkilerinde de laubaliliği sevmiyorum. Dostluklarımda da vıcık şeyleri sevmiyorum. İnsanın özel hayatında, dostlarında mahremiyeti olmalı.

Kendiniz için ne yapıyorsunuz?

- Ekonomi basını olarak, akşamlarımız iş yemekleriyle dolu oluyor. Çok büyük bir arkadaş çevrem var. Boş kaldığım her anda, dostlarımla olmak istiyorum. Evimde çok misafir ağırlarım. Ev bence insanlarla yaşanmalı. Formel misafirleri, ilişkileri sevmiyorum. Dost misafirlerim gelir. Telefonsuz gelinmesini sevmem.

Kolay iletişim yeteneğiniz, olmazı olur kılıyordur.

- Çok rahat yetişmişim. Evin küçük kıızıydım. El bebek, gül bebek... İki annem, iki babam vardı. Babamla annemin kardeşleri de birbirleriyle evlenmişlerdi. Çocukları yoktu. Yaz kış beraberdik. Evimiz dolup taşardı. Hiç unutmam. Babam bir gece "Bir aydır ailece yemek yiyemiyoruz" demişti. Bir komün hayatı yaşanırdı. En çok bunun meyvasını yedim. Bugün, haber için bilgi topladığım çoğu insan, o günlerde misafirimiz olmuşlardı.

Kent dışına sık çıkıyor musunuz siz de?

-Gazetede en az seyahat eden insanım. PR şirketlerinden davet almıyorum. Talepkâr değilim zaten. Yüklü bir çalışma tempom var. Seyahat beni sıkıştırabiliyor. Gündemi yakalamaya çalıştığım için de kendimi zorluyorum.

Tatiller?

- Dört senedir tatil yapmadım. Hafta sonları kaçışlar yaparım. Göcek ve Bodrum'a.

Haberleriniz dolayısıyla öfkелendirdikleriniz, küstürdükleriniz çoktur?

- Çok küsenler oluyor. Sonra bir şekilde barışıyoruz.

Doğum günü espiriniz vardı?

- Canan Barlas'la aynı gün doğduk. Tesadüfen Çillerler'i

davet ettiğini duydum. Onun üzerine yazdığım yazıyı Özer Çiller okumuş. “Ben gelecek sene geleceğim” dedi. Ben de bu konuları iki sene işledim. Çok uzun yıllardan beri yollarımız ayrı. Kibarlık için istemediğim şeyleri yapmam. Tavrımı hemen ortaya koyarım.

Bağışlamadığınız kişiler var mı?

- Kişisel olarak yok. Ama Türkiye açısından, Semra Hanım’ı hiç bağışlamam. Turgut Özal’ı da sevmedim. Çöküş, onunla başladı. Bütün yaptığı iyilikler gelip geçici, kötülükler kalıcı oldu. Özal’ın ailesi, Türkiye’ye yanlış değer yargılarını yerleştirdi. Her gelen de örterek işe başladı. Demirel, hırsız dedi ama Ahmet Özal’a Kanal 6’yı verdi. Tansu Hanım da bu bereketli topraklar üzerinde çiçek açtı. Bütün bunlar RP’nin işine yaradı. Susurluk temizlenmediği sürece hiçbir yere varamayız. Bu da örtülecek. Tansu Hanım, olayları zamana yayıp unutturmakta çok başarılı. Bütün bu olanlar, halkta şizofrenik bir yapıya dönüştü. TV’lerde izliyoruz, olmayacak olaylar oluyor. Toplumda müthiş bir deformasyon.

Sizde nasıl etki yaratıyor?

- Çok asabileşiyorum. Yazılarımda, DYP’nin RP’yle koalisyon yapmaktan başka çaresi olmadığını başından beri yazdım. Herkese sürpriz oldu, bana olmadı. Kamburlu insanların siyaset yapmasının bugün bedelini ödüyoruz. Ama umutsuz da yaşanmaz. Bir çare mutlaka vardır. Her şeye rağmen Mesut Yılmaz’ın dürüst kimliğini tercih ediyorum. Tansu Hanım ve Erbakan, yüzümüze bakarak alay ediyorlar. Ben de buna layık değilim.

Erbakan anlaşılabilir de Çiller’in vebali daha çok değil mi?

- Çiller tam bir oportünist. Bu kadar aptalı bulmuş, başarıyor. Çoğunu Demirel’den devraldı. Kendi ilaveleriyle omurgasızlar cennetini idare ediyor. Tansu Hanım kadar DYP içindeki bu insanlara sinirleniyorum.

Çok ciddi meseleler. Ne yapsak da şimdi neşeli şeylerden konuşsak?

- Daha nasıl açılacağım? Kabak çiçeği gibiyim zaten. İn-

san ilişkilerinde de böyleyim. Birine telefon açıyorum, seni yazacağım diyorum ve yazıyorum. Mutlu ve neşeli insanlarla görüşmeyi severim. Mutsuzların tehlikeli olduğunu düşünürüm.

Ev mefhumu nasıldır sizce?

- Evimi seviyorum. Geç saatte bile gelsem, evi mutlaka yaşıyorum. Uykum olsa da birkaç saat... Hazetmediğim hiç kimse, bu eve adımını atmadı. Ev benim için çok kutsaldır. Sevmediklerime taviz vermem ki.

Aceleci ve telaşlı olduğunuz söyleniyor.

- Çok paniklerim oldu. Enis Berberoğlu ve Vahap Munyar'ın büyük desteğini görüyorum. Köşemde fotoğrafım yayımlandığında, bir ay utancımından bakamadım. Güzel ya da çirkin değil. Eyvah, resmim de çıktı diye. Çocukluğumda çok kapalı çevrede yetişmenin deformasyonu herhalde. Gazeteci olarak kalabilmek için yapımla ilgili çok mücadele verdim.

Tansu Çiller'le okul arkadaşı mıydınız?

- Hayır, doğru değil. Eskiden beri tanışıyorum. Kocasını, ablamın yakın arkadaş çevresiyle iyiydi. Caddebostan'dan beri tanıyorum. Tansu'yla hiçbir dostluğum olmadı, hayatta. Milletvekili olmasına karşıydım. O zaman bir anti-kampanya götürmüştüm. Kulağına gitmişti. Aracısına telefon ettirmişti. Ben evde yoktum. Böyle bir yere geleceğini ilk düşünenlerden biriyim.

Çok mu zeki, ekibi mi çok iyi?

- Eşi çok zeki. Kadının kendisiyle ilgili tek doğrusu ve açık itirafı, "drama yeteneğim çok iyi" olmuştu. Mevkisini bu yeteneğine borçlu.

Ama hep aynı gülümseyen maske?

- Durumu hep böyle idare ediyor. Çevresindekiler o gülümsemeden hoşnut. Entellektüeller bunu yakalıyor ama halk yakalayamıyor.

Rüşvet Teklifine Ana Avrat Küfretti

Çalışma odasını paylaştığı Murat Bardakçı, Gülçin Telci'nin "ruhu"nu tanıyor. Bakın, neler söylüyor:

Tatlı kaçıktır. Son derece dağınıktır. Masasının üzerinde törpüler, taraklar vardır. Kül tablası kavramı yoktur. Sana-yici çocuğu. Hep parasızlıktan ağlar. Babadan kalma yalısında, yardımcısı arkasından kül tablasıyla koştururken, Boğaz'ın menevişli sularına dalıp parasızlıktan ağlar. Zenginliği eskiden geldiği için yeni zenginleri küçümser.

Çevresi, çok geniştir. Ekonomi ve siyaset dünyasının ileri gelenlerini iyi tanır. Ama bu çevreyi basamak olarak kullanmaz. Çok güzel tekliflerine karşılık telefonda nasıl ana avrat küfrettiğine çok tanık oldum.

Gülçin'de isim kavramı yoktur. Gazeteci, rahmetli Edibe Dolu'ya Halide Edip der. Cazcı Nühket Ruacan derken, mafya babası Necdet Ulucan'ı, Turan Emeksiz'le Milli Savunma Bakanı Turhan Tayan'ı kasteder. ABD'li gelecek planlayıcısı Fukuyama gelmişti. Bir çok gazeteci, onun peşindeydi. Gülçin'le yemek yemeyi kabul etti. Gülçin, onun falcı olduğunu sanıyordu.

Doğru kavramının peşinde, çarşıya giren fil gibi gider. Doğrularının uğruna, ahbablarını da kırar geçirir.

(23.3.1997)

KANSERİM BİLE SIRADIŞI

Emel Armutçu - Hürriyet Gazetesi Pazar Eki

Amerika'daki tedavi maratonuna kısa bir ara veren Hürriyet yazarı Gülçin Telci, bir haftadır Türkiye'de. Ağır bir kemoterapi gören ve bu nedenle tüm dostlarının merak ve biraz da endişeyle beklediği Telci, bu endişeleri boşa çıkarmış durumda. Gerçekten, kendisinin de dediği gibi, bu hastalık onun değil, sanki başkasınınmış gibi duruyor üzerinde... Bu nedenle Baltalimanı Caddesi'ndeki yalı katından kahkahalar yükseliyor Boğaziçi'ne doğru. Telci herkesi gülmekten kırıp geçiriyor; ayağının tozuyla "kuru fasulye partisi" düzenlediği hiç boşalmayan evinde, hiç susmayan telefonlara "Alo"

dan sonra “Bomba gibiyim” diyor ve ekliyor: “Yükselen değerim şekerim, kanser olmam lazımmış yükselmek için!” En yakın dostlarından Murat Bardakçı’nın onu nasıl teselli (!) ettiğini anlatıyor: “Üzülme, kötülere birşey olmaz. Dolayısıyla bu hastalık da sana bir şey yapmaz!” Söz veriyor: “Kimse sevinmesin, geri geleceğim ve aynı kötülükleri saçacağım.” Biliyoruz ki, orada da rahat durmayacaksın ama yine de bir an önce iyileşerek geri dönmeni ve “kötülüklerini” saçmanı bekliyoruz Sevgili Gülçin Telci. Sen dönene kadar da Türkiye’nin kötülükleriyle sensiz başetmeye çalışacağız...

İki aydır Amerika’daydınız. Aslında tedavi için oradaydınız ama daha çok gezdiniz galiba....

- Kanser tedavisinin kemoterapi kısmındayım. İlaçlar ağır olduğu için, üç gün veriliyor, 18 gün dinleniyorsun. Çok hastayım diye düşünen insanlar, hasta yatıyor. Ben iyileşeceğim diye bakıyorum olaya, onun için mutluyum, dünyanın çok hoş yanlarını, çok güzel insanlar keşfettim. Meğer kendimi çok kapamışım birtakım olaylara.

Ama sizin dostlarınız da, dostluklarınız da zaten ünlüydü...

- Bu çok farklı bir dostluk. Dostum olmayan, sadece dışarıdan sempatisi olan insanlar, sabahın köründe gelip bana dua okudular. Bense hep politikayla, şunla bunla uğraşıp çok dar bir çerçeve içinde bakıyordum dünyaya, yeşilin güzelliğini unutmuşum. Bu hastalığın, atlattığım takdirde beni olgunlaştıracağına inanıyorum, tam tarif edebiliyor muyum bilmiyorum, belki ileride daha iyi tarif ederim.

Yeni bir bakış açısı mı?

- Evet. Yepyeni bir dünya! Deniz daha güzel görünüyor gözüme. Belki zamanda bir kısıtlama olduğu düşüncesiyle de olabilir ya da bir mücadelenin içinde böyle bir bakış gelişmiş olabilir.

Doktorlar bu kadar gezmenize itiraz etmediler mi?

- Hayır, bilakis. Devamlı böyle ilgi odağı olmak bir kanser hastası için moral açısından çok önemli ve ben nadir bir

kanser hastasıyım ki her gece sokağa çıkarttılar beni. Ama yine nadir kanser hastasıyım ki nazara geldim! Gezerken yoluyorum diye arkadaşlarım çok üzüldükleri için, iki bacağım da ağırlar meydana geldi, yürüyemez oldum, bastonlarla yürüyorum.

İlk farkedildiğinde nasıl karşıladınız?

- Hiçbir şey olmamış gibi... Sanki bu hastalık benim değil bir başkasınınmış gibi duruyor bende. Hiç kafamı takmıyorum, bana bilgi vermek istiyorlar, dinlemiyorum. Ama doktor ne derse onu harfiyen tatbik ediyorum. Geldiğimde buradaki hastaların yararı için çalışmayı düşünüyorum. Kanserle ilgili yazı yazarsam, onlara moral vereceğim. Ben eskiden, eşim dostum kanser olduğunda şöyle derdim: “Geç teşhis, erken ölüm!” Çok süründürmesin diye... Ama kanserde o kadar ileri adımlar atıldı ki, bu hastalık öcü olmaktan çıktı.

Siz seanslarda da sıkılıyorsunuzdur şimdi.

- Sıkılıyorum tabii ama başa gelen çekilir. Bir an önce iyileşmeye bakıyorum, iyileşip hastalığıma sevinenlerin sevinçlerini kursaklarında bırakmak için...

Amerika’da bu kadar Türk’le görüştüğünüz için Türkçenizi ilerlettüğünüz söyleniyor.

- Evet doğru, ilerlettim. Çok bozuktur Türkçem. Üşenerek konuşurum çünkü. Kestirmeden gidiyorum, karşı taraf anlasın diye. Özet yapıyorum, onun için Türkçe filan kalmıyor. Karşı taraf gene anlamıyor.

Zemzem yerine kezzap demek gibi mi?

- Evet! Başbakan Mesut Yılmaz’ın annesi Güzide Hanım Hac’dan zemzem suyu getirmiş, kızı Nilüfer’e “Annen kezzap göndermiş, teşekkürlerimi ilet” demiştim... Üstelik bunu, Murat Bardakçı’nın yanında söylemişim, önüne gelene anlatıyor.

Yeni bir bakış açısı edindim dediniz. Kültür sanat yazarlığı, gurmelik de bunların ürünü mü?

- Hayır, Doğan Hızlan’ın şıklığı. Benim yaptığım bir şaka üzerine yazı yazdı. Ne gurme olmaya niyetim var, ne

kültür sanat yazmaya. Geldiğimde yine aynı kötülükleri sa-
çacağım. Öyle bir mutluluk bekleyenler varsa diye söylüyö-
rum. Ayakta kalırsam, çizgimden hiç taviz vermeden devam
edeceğim.

Başınıza geleni nasıl karşıladınız?

- Bir kere ben kansermişim gibi kabul etmiyorum. Hiç
hastalık konuşmuyorum. Konuşmaktan korktuğumdan de-
ğil... Alaturkalıklar var, özellikle Türkler, devamlı amcasının
oğlu kanser, onda uygulanan tedavi yöntemini anlatıyor. Oy-
sa ben bambaşka bir türüne yakalanmıştım. Akciğer kanse-
riyim ama çok özel, onda bile sıradan bir kanser olmayı ba-
şaramadım! O adamın bildiği şeyle benim yaşadığım aynı
şey değil. O yüzden bir tek kişiyi tanımaya karar verdim, o
da Amerika'daki doktorum Wincent Miller.

ABD'de Barlaslar gibi başkalarına da rastladınız mı?
Ne de olsa oraya kapağı atanların sayısı giderek artıyor.

- Yok başka kimseyi görmedim. Zaten bütün düşmanla-
rımdan ya da şöyle söyleyeyim, aleyhine yazdığım herkesten
çiçek aldım, Tansu ve Özer hariç... Bir de Yalım Erez. Bun-
lar dışında kayda değer herkesten çiçek, telefon aldım. Hele
Canan hadisesinden sonra aleyhte yazdığım bazı öyle önemli
isimler arayıp yanımda olduklarını söylediler ki... İsim verir-
sem ayıp etmiş olurum.

Samimi miydiler sizce? Yoksa sevinçten olmasın!

- Ses tonlarından anlarsın. Ben kolay kompliman kabul
eden bir insan değilim.

*Şu restoranda Canan Barlas'la karşılaşma ve "vedalaş-
ma" olayını bir de sizin ağzınızdan dinleyebilir miyiz?*

- Bence ayağına dolandım. Tam da onun cezası oldum.
Bana konuşması da cezasıydı, bavullarımızın karışması da.
Tanrı'yla benim aramda bir şeydi bence. Bana çok kızgın,
haklı olabilir, haksız olabilir. Kanal 7'de bana hakaret etti-
ler; paparazzi, okuma yazma özürlü dediler. Ben de cevap
verdim, program benim lehime kapandı. Sonra da bir yazı
yazdım: "Çökmüş Bir Çiftin Anatomisi". Ama yazıya, gazete-
ciliğe başladığımda duyup kendime temel felsefe yaptığım

bir anlayışı aktararak başladım. O da şuydu: Cıvaoglu ve Nazlı Ilıcak polemik yapıyordu. Nazlı işten ayrılığında Güne-ri bunu kesti. “Bir yazar, yazma olanağı elinden alınmış bir yazara saldırıda bulunmamalı” düşüncesiyle. Ben de böyle yapmıştım. Fakat saldırı televizyondan devam edince, ben de mecburen bu yazıyı yazdım, dedim.

O gün, Barlas size “Artık sana güle güle” demeden önce bir konuşma, tartışma oldu mu?

- Hayır. Gelip direkt bunu söyledi. Kızısaydı, sonra da “Geçmiş olsun” deseydi, prim yapardı. Bir fazla cümleyle, haklıyken haksız yere düştü.

Uçakta yanyana olmanız da kaderin bir cilvesi mi?

- İşte bu nedenle ayağına dolandım diyorum ya... Benim bavulumu alıp kendi bavullarını bırakmaları da yine onların cezası bence.

Tansu Çiller’le ilgili yazmayı özlediniz mi?

- Çok demode oldu. Yaşarken eğlenceli oluyor, ama üç kere anlatınca bir anlamı kalmıyor. Ben bir şeyi anında yaşamayı seviyorum. Geleceği seviyorum, geçmiş beni ilgilen-dirmiyor.

Çillerler hâlâ hayatımızda ama...

- Aman Tansu hayatımızda ama ne kadar hayatımızda? Ahı gitmiş vahı kalmış. Yine de seni kırmamak için o hikaye-yi anlatayım: Kissinger geldi, Çırağan’da bir davet, çok kala-balık. O sırada ben Başbakan Çiller aleyhine yazılarıma kü-çük küçük başlamış vaziyetteyim. Geldi ve şakır şakır beni öptü. Şimdi, o kadar aleyhine yazan beni öpmesi karşısında herkes şaşkınlıktan küçük dilini yuttu. En snob -tabii olabil-diğince, kendine göre snob- haliyle, “N’aber ne yapıyorsun, nerdesin?” dedi. “Ayol Tansu, ben hep aynı yerdeyim, sen nerdesin?” dedim.

Eskiden beri çevreniz, işadamları, politikacılardan olu-şuyor. Ama siz onlara hiç benzemiyorsunuz. Formel ilişkileri sevmiyorsunuz. Anarşist bir yanınız var. Kimseye müdanaa-nız yok... Bugüne kadar nasıl yürüdü bu?

- Biz böyle yetiştirildik çünkü. Benim jenerasyonumda

doğrular patır kütür söylenirdi. Böyle hızlı zengin olmalar filan yoktu. Zaten herkes namuslu yoldan para kazanırdı. İnsanlar belli bir yere gelmişse, doğru dürüst iş yaptıkları için gelirlerdi. Şimdi öyle değil. Onun için de rahat rahat yazıyorum, niye üzülerek yazayım ki... Formel ilişkileri sevmiyorum ama işim bu. İşe sevmeden gittiğin gün yok mu?

Şu anda demode bulmadığınız, ilgilenmeye değer gördüğünüz biri var mı?

- Şu günler gazetecilik için ölü mevsim; yazmaya değer bir şey pek göremiyorum.

Özer Çiller'in davaları ilgilendirmiyor mu sizi?

- Hayır. Çünkü bir şey çıkmayacak. Adalete son zamanlarda güvenmiyorum. Ne kadar haksız insan varsa, kamuoyunda suçlu, hepsini aklamayı başardı Türkiye. Amerika' dayken okudum; bir yargıtay üyesi Parsadan davasıyla ilgili olarak rüşvet almış. Aynı üye trilyonluk Ovyar davasında sahte rapor düzenlemiş. Adam hâlâ yerinde, ben atıldığını okumadım. Bunun bir karşılığı olmayacak mı? Teypler elden ele dolaşüyor, doğru dürüst yazılmıyor. Önemli isimler var, o miras kimlere kaldı, araştırılmadı. Devlete gidecek paranın kimlerin üzerine gittiği tek tek deşifre edilmeli. Kamuoyunda güç sahibi olanlar, giderek çok daha güçleniyorlar ve her şeyi satın alıyorlar. Herkes kendi çapında imparator oluyor.

O zaman sevmediğimiz, suçlu gördüğümüz insanlarla aynı ülkede birlikte yaşamaya devam mı ediyoruz?

- Demirel'le öyle yaşamadık mı peki? O, mazi açısından çok mu parlaktı? Ali Şener niye bugüne kadar gündeme gelmiyor? Daha mı iyi Mehmet Yeğinmen'den? Böyle yaşayacağız, sistem böyle... Köklü reform olmadan böyle gidecek. Köklü hukuk reformu, politika reformu lazım. Politikaya gireceklerin kalitesinin arttırılması lazım. Öyle, Yalım Erez'e mi kaldı Türkiye'yi kurtarmak... Coşturuyorsun beni yine.

Şimdiye kadar dövmediğiniz işadamı ya da politikacı oldu mu?

- Çoook. (Önce bir-iki isim veriyor, sonra bazı ayrıntıları hatırlıyor vazgeçiyor "çıkaralım listeden" diyor, kimisine

zaman bulup “çakamadığını” hatırlıyor). Ama isim vermeyeyim. Sinirlendim şimdi.

Takdirinizi kazanan?

- Nilüfer (Başbakan Yılmaz'ın kardeşi) burada. Gözümün içine bakıyor. Ne diyeceğim şimdi? Ağabeyi de geçenlerde arayıverdi. (Şimdi bir Gülçin Telci klasığı) Cumartesi gecesi cebim çaldı. Alo dedi, alo dedim. Nasılsın dedi. Tanımadım, biraz daha konuş dedim. Nasıl tanıımıyorsun, dedi. Mecbur muyum tanımaya, diye sordum. Ben Mesut, dedi. Ayy başbakan mı, demişim. Ne yapayım, beni hergün bir başbakan aramıyor ki....

Bir önceki soruya bu cevabı verdiğinizde göre Mesut Bey'i takdir ettiğiniz mi çıkıyor buradan?

- Ama Mesut Bey'in her yaptığını takdir etmiyorum. Kızdığım çok şeyler var. Şu andaki en iyi politikacı bence. Ama koalisyon hükümeti yüzünden çok köşeye sıkışıp çok taviz veriyor. Mesela Bahattin Yücel'i geri aldı, Yaman Törüner'le birlikte. Birtakım tayinleri Demirel yüzünden yapıyor. Dolaşısıyla hakim değil. Bir de Deniz Baykal faktörü var, o konuşmaya değmez. Tansu Çiller'i kuyudan çıkaran adam! Affetmek çok zor.

Türkiye'den uzaktayken neler ilginizi çekti, orada olsaydım peşinden giderdim diye düşündüğünüz birşey oldu mu?

- Şemdin Sakık'ın yakalanması hoşuma gitti. Ama Sursurluk'un unutulmasını, kapatılmasını affedemiyorum. Sursurluk suçlularının futbol maçı izlemesi sinirime dokundu.

(31.5.1998)

Bütün bunları da ben yazdım...

İYİ Kİ DOĞMUŞUM

Dualarım kabul oldu, adaklarım yerine geldi!.. Özer Çiller, önümüzdeki yıl doğum günü partimi mutlaka şereflendireceğine söz verdi... Belki hatırlarsınız... Geçen hafta, Canan Barlas'ın doğum günü partisiyle ilgili bir yazı yazmıştım... Aynı gün doğduğumuzu ama yükselen burcumuzun farklı olduğunu; bu farklılığın Canan Barlas'a doğum günü partisinde önemli konukları ağırlama şansı verdiğini, mesela Otağtepe'de bu yılki davetine Özer Çiller'in bile katıldığını söylemiştim. Hattâ, "Bunu duyunca çok kıskandım, sabahlara kadar ağladım ve İstanbul'u terketmeye karar verdim" demiştim.

İşte o hırsla kalkıp güneye indim, bir başka doğum günü davetine katıldım. Bir arkadaşımın, Eşref Cerrahoğlu'nun özel bir adada verdiği çok şık davete... Davetin ertesi günü Özer Bey de bir sürat teknesiyle aynı adaya gelmesin mi? Beni görünce, ilk söylediği "Seneye senin doğum gününe geleceğim... Söz veriyorum" oldu. Böyle dedi ve dünyaları bağışladı bana... Kolay mı, koskoca bir başbakan eşi hem beni okuduğunu söylüyor, hem de partime geleceğini müjdeliyordu.. Bugünlerde, tam 51 hafta sonraki doğum günümün hazırlıklarıyla meşgulüm... Düşündüm, taşındım, bir "brunch" düzenlemeye karar verdim... Ne de olsa, bugünlerin modasıydı brunch... Millet cebinden 40 küsur milyon verip Cem Boyner'in partisinin brunch'larına gidiyordu da benim bedava brunch'ıma mı gelmeyecekti sanki? Sonra, başka şeyler de takıldı aklıma ve şimdiden kuşburnu stoğu yapmaya başladım, ne olur ne olmaz diye... Doğum günümünden iki hafta önce, 14 Temmuz'da erken genel seçim yapılacak... Sandıktan ne çıkacağı belli olmaz, belki birileri işsiz kalabilir ve partime kocasıyla beraber katılır diye stokluyorum kuşburnunu.

(12.8.1995)

İşte Davetli Listem

Benimle iyi geçinenler... Beni davetlerine davet edenler... O zamana kadar beni şımartmayı sürdürecektir olan bütün okuyucularım... Margaret Thatcher'ın oğlu Mark ve en yakın arkadaşı Bülent Gökten... Yükselen değerler ve yeni zenginler (Bunların listesini son anda çıkartacağım, zira her an aralarına yeni bir isim giriyor veya birileri çıkıyor) Tabii ki, çocukluk arkadaşım Ayşegül Nadir... Yazmakta olduğu kitabı iyi satarsa, Murat Bardakçı... Taçsız prensler ve prensesler... Sevdiklerim: Yasemin Yalçın, Tarkan, Müjde Ar, Sezen Aksu ve Uğur Yücel... Clintongiller... Otağtepe'den birileri... Gorbi (Thatcher'ın yaşgünü listesinde, zavallının adı yoktu... "Düşenin dostu olmaz" demesinler diye çağıracağım)... CIA Başkanı sevgili dostum John Deutsch... Üstelik Tansu ve Cem'le de çok iyi anlaşıyorlar... Davetimde sıkılmamış olurlar... Sponsorum ise zaten hazır... Thatcher'ın Vakfı... Anlaşmayı çoktan imzaladık bile....

(12.8.1995)

BENİM İÇİN AĞLAMA AMERİKA

Geçen hafta Akınerkez'in ödül töreni için Las Vegas'a gittim. Ben Türkiye'den ayrılırken Meclis'te Tofaş oylaması henüz yapılmamıştı.

Bir hafta boyunca sarışınlığı bile tartışmalı olan "sarışın garip kadın"ın marifetlerinden uzak, sinir sistemimi dinlendirdim.

Türkiye'deki bir alışveriş merkezine ödül verilmesi beni duygulandırdı. Amerika'ya giderken de dönerken de Türk Hava Yolları ile uçtum. ABD içinde ise Continental Hava Yolları'nı kullandım. İşte o zaman THY ile uçmanın ne kadar ayrıcalıklı bir durum olduğunu yeniden anladım.

New York-Las Vegas arasını uçmak için Continental Hava Yolları'na geldiğimizde uçağımızın seferden kaldırıldığını öğrendik... Sanki bu durumun suçlusu bizmişiz gibi diğer yolcularla birlikte azar işittik... Servisleri rezaletti. Altı saatlik yolculuk boyunca sadece cips ikram ettiler.

Zaman zaman yurtiçi seferlerle ilgili olarak THY'ye haklı eleştiriler yöneltiriz. Ancak, kınama biçimimiz biraz haksız olur, "Ah yurtdışında işler hep tıkrında" deriz...

Oysa bu az gelişmişlik kompleksimizden kurtulmamız gerektiği böyle durumlarda daha iyi ortaya çıkıyor.

Az gelişmişlik yüzünden batı standartlarını yakaladığını sandığımız yüzeysel, devlet mefhumundan bihaber, hanımlığını devlet kadınlığından çok öne çıkaran güzel bir hanıma devleti teslim etmenin bedelini toplumca çok ağır ödüyoruz bugünlerde... Amerika'dan İstanbul'a hareket etmek için New York'tan bindiğimiz THY uçağına adım atar atmaz, birlikte geziye katıldığım gazeteci arkadaşlarla birlikte Türk gazetelerine saldırdık. Güler yüzlü hosteslerin hizmet yarışı verdiği THY ile döndüğümüz için çok mutlu idim. Uçakta okuduğumuz gazetelerde Tofaş oylamasında rekor düzeyde kabul oyu çıktığı ve Tansu Hanım'a Yüce Divan yolunun açıldığı yazılıydı.

Yol Görünüyor

Tansu Hanım’a falcısının dediği, “Size yol görünüyor” lafı doğru çıkmıştı. İstanbul’a varır varmaz Tansu Hanım’ın falcısından bir randevu istemeye karar verdim.

İstanbul’a indiğimizde ise Atatürk Havalimanı’ndan satın aldığım gazetelerde Tofaş’la ilgili yorumlar neredeyse tükenmiş, yerini örtülü ödenekten çekilen 500 milyar lira ile ilgili haber ve yorumlar almıştı... Yani ben Tofaş’la ilgili haberleri tam anlamıyla içime sindiremeden gündem değişivermişti. Allah’tan, gündemin değişmesini isteyen Tansu Hanım değildi. Çünkü, o böyle durumlarda ya İran’a savaşa kalkardı ya da sınır ötesi hareket düzenleyiverirdi. Artık Allah’tan kendisi gündemi değiştirme gücünden yoksundu. Bu haberlerdeki değişim hızı beni şaşırttı. Türkiye, anlaşılan benim yokluğumda bilgi çağını yakalamış ve o süratle globalleşmeyi (!) ve de küreselleşmeyi (!) de halletmiştik. Bugün “in” olan, yarın “out” oluyor... Bugün “Telefonla görüştüm” diyen ertesi gün “Görüşmedim” diyor... Gözde olan, birdenbire gözden düşüyor... Hiç beklenmedik bir yerde, bir belge ortaya çıkıyor... Rüşvetin belgesi bulunuyor. Dedikodu hep “in” olarak yerini koruyor.

In’ler, Out’lar

Ben de bu haftaki “in”leri ve “out”ları yazayım dedim:

* Örtülü ödenek in, Tofaş out, Kuşadası çiftliği çok out, Amerika’daki mallar çok çok out...

* SP (Selçuk Parsadan) in, SP (Suna Pelister) out.

* Gökova in, Maritus ve Cannes out.

* Muharrem Sarıkaya, Emin Çölaşan in, ilaç meraklısı malum yazarlarımız out.

* Benim gibi göz nezlesi olmak in, sinüzit out...

* Temiz toplum in, Yalı Çetesi out, Yalım Erez çok out.

* Benim İçin Ağlama Amerika (Don’t cry for me...) in, “Aşkım Yeniköy sahili deryasını sardı” out.

* Mahkeme in, Basın Konseyi out.

* Vahdettin in, Topkapı Sarayı very in, Tarih Vakfı out.

- * Öztörün Paşa in, Doğan Güreş out.
- * İzzet Baysal, Kadir Has in, Engin Civan, Selim Edes, Halil Bezmen out.
- * Agâh Oktay Güner very in, Fikri Sağlar ve defne kokan Deniz Baykal out.
- * Harvard in, Newhampshire out.
- * Gurur in, yüzsüzlük out.
- * Kalıcı değerler in, yükselen değerler out.
- * Vatandaş olmak in, ayrıcalıklı olmak out.
- * Sıradan olmak in, dokunulmazlık out.
- * Halk in, İstanbul dükalığı ve Otağtepe out.
- * Mustafa Kemal hep in, Ata Çiller out.

(18.5.1996)

İYİ Kİ DOĞDUM BEN

Evet, bugün benim doğum günüm. Ama çok mutsuzum. Aylardır hazırladığım “ihlaslı beyaz geceler” davetime nazar değdi. Davet, valilik tarafından “Toplantı ve Gösteri Yasası” na aykırı bulunarak yasaklandı.

Oysa çok iyi hazırlanmıştım. Davette kuş sütü bile eksik olmayacaktı. Doğum günümle ilgili yazımdan sonra epey popüler olmuşum. Davet edilmek isteyen herkes beni arayaarak hatırlamaya başlamıştı. Ben de gerekli gördüklerime “Davetiyeniz elinize ulaştı mı?” sorusunu sorarken, bir yandan isimlerini elimdeki davetli listesine yazıyordum.

Katılıyorum Diyenler

İlk davetiyeyi tabii ki Necmettin Hocaefendi ve Nermin Hanımefendi'ye yolladım. Nermin Hanımefendi çok zarif. Bana katılacağını Günaydın Gazetesi'nde yayınlanan röportajındaki, “Erbakan'ın en sevdiği renk beyazdır. Her şey beyaz olsun diye tuturmuştu.” sözleriyle davetimi kabul ettiğini çok şık bir şekilde iletti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Tansu iller için, “Ülkeyi yönetti değil, yönetemedi” diyecek kadar açık konuşan Nermin Hanım, araçlar vasıtasıyla “O hanımla ve eğiyle aynı masada oturmam. Çünkü, Erbakan beni Özer’den, ben de Erbakan’ı Tansu’dan kıskanıyorum. Evde bir tatsızlık çıksın istemem. Ben bizimkilerin hanımları ile ayrı bir masada otururum” diye haber yolladı.

Beyaz Şapka

Demirel de bana geleceği mesajını Yavuz Donat’ın sütunundan yolladı. Davetin rengi beyaz olunca, Vitali Hakko son gittiği seyahatten Demirel’e beyaz bir şapka getirdi. Böylece Demirel’in kıyafet sorunu da çözülmüş oldu. Tansu Hanım’la Ayfer Yılmaz’ın kıyafet sorunu zaten hiç olmadı. Onların gardropları beyaz giysilerle dolu. Onlar da beni okuduklarını belli etmek için köşemdeki resimlerimden on adet keserek katılacaklarını bildirdiler.

Ecevit, “Rahşan Hanım beyaz rengi kendine ve bana yakıştırmıyor. Bu nedenle çok istediğim halde sizin davetinize katılamayacağız. Ancak, mavi gömlek giymemde bir mahsur yoksa, tek başıma katılabilirim” diye haber yolladı. Ben de “Ayrıcalıklı misafirlerimi ağırladığım bir davette size ayrıcalık tanımam sosyal demokrasi ile bağdaşmaz” diye cevap vermek zorunda kaldım.

Deniz Baykal, önce hediye mi yolladı, bir sandık dolusu defne kokan sabun... Sonra da Ecevitler’in katılmayacağı kesinleştiiği takdirde gelebileceğini bildirdi. Zülfü Livaneli de, hem Ecevit, hem de Baykal’ın katılmaması halinde gelebileceğini belirtti. Mesut ile Berna Yılmaz da, medyamızın bazı önde gelenleri katılırsa, gelmeyeceklerini bildirdiler. Medyamızın önde gelenlerinden ise müspet menfi tek çıt çıkmadı. Ben arasam, üstlerine düşüyor gibi olacağım. Aramasam, masa düzenlemesini nasıl halledeceğim, al sana bir dert. Onlar genellikle son ana kadar karar veremezler. Arif saatleri vardır. Ya katılırlar, ya katılmazlar. Bunu kendileri bile bilemez. Yılmaz Ailesi’ne, “Bir değişiklik olsun, biraz riski göze alın ve katılın” diye haber yolladım.

Tabii bu arada Erbakanlar'ın katılacağını duyan tüm Refahlı il başkanları davetsiz de olsalar, mutlaka katılacaklarını bildirdiler. Onlarla bu aralar iyi geçinmeye karar verdim. "Bekliyorum" dedim. Onlar sayesinde belki arsaları satılacak gecekondu-lardan Boğaz manzaralı iyi bir parça düşürebilirim. Daha sonra da oraya apartman dikerim. Böyle bir apartman, bana sınıf da atlatır.

Türkeş ise, beyaz rengin kendisini çok açtığını, Ülkü Ocakları başkanları ile birlikte katılacağını ilet-ti. Ama, ülkücüler siyah gömlek giymekte ısrarlıymış, benim bu konudaki düşüncemi sordu. Ben onları kızdıracak kadar aptal değilim. Tabii ki, "onlar özgürler" diye haber gönderdim.

Cem Boyner'e gelince... Her zaman dolabında Beymen'de özel diktirdiği bir beyaz, bir de siyah smokini olduğunu söyledi. Eşinin gelinliği ise hâlâ pırıl pırılmış.

Fethullah Hocaefendi de böyle bir toplulukta bulun-maktan çok mutlu olacağını, gecenin bir saatinden sonra "hoşgörü" üzerine bir konuşma bile yapabileceğini bilirdi. Ben de onun konuşmasından sonra gökyüzüne lazerle "İyi ki doğ-dun GÜLÇİN" yazdırmayı planlamıştım...

Tayyip Erdoğan da biraz geç kalarak katılacağını bildir-di. Onun eşi, Nermin Erbakan için hazırlanan "hanımlar masası"nda oturmak istiyormuş. Coca-Cola'nın davetlisi olarak gittiği Atlanta'dan kendi çektiği özel slaytları göstererek gecemi renklendirecekmiş. Coca-Colacılar tam Müslüman-larla aralarının bozulduğu bir dönemde Tayyip Bey'i çağır-makla akıllı davranmışlar doğrusu...

Modacı Figen de beni kırmadı, katılacağını bildirdi. Be-nim giysilerimi de, Tansu Hanım'ın giysilerini de Figen Öz-denak hazırladı. Figen benim için, Tansu Hanım'ın gardro-bunda hiç olmayan bir modeli özel olarak hazırladı. Davet gecesi Tansu Hanım'la aynı giysilerle karşılaştaydık, vallahi karalar bağ-lardım...

Gazete yönetimi ile aram biraz açık. Geçen yazımda da-vetli listemde yer almadıkları için bana kırılmışlar. Yazı İş-leri Müdirem Nurcan Akad, had safhada kırgın. Onları ikna

edene kadar çok ter döktüm. İnsan gazetedeki herkesle kavgaya edebilir, ama yazı işleri masasındakilerle çok iyi geçinmeli. Yoksa yazıların başına olmadık şeyler gelebilir! Ben de yazı işlerindeki tüm amirlerime davetiyelerini kendi ellerimle verdim...

Hürriyet Gazetesi'nin Reklam Genel Yönetmeni Ayşe Sözeri çok yakın arkadaşım olur. Sabahları onun odasında bir kahve içerek güne başlarım. Yazı günlerimde köşemin bulunduğu sayfaya daha az ilan almayı kabul ettiği için onu da çağırdım. Yalçın Doğan'ın ise zaten saç ve sakalı beyaz olduğu için onun giysi sorunu yok. Yalnız, Bodrum'da biraz fazla yanmış! Teninin rengi biraz açılırsa katılacaktı.

Bahçeye İnecekmiş

Cavit Çağlar ve Necdet Menzir, son günlerde yükselen değer olduğu için onları da çağırmıştım. Çağlar'ın özel helikopteri ile bizim bahçeye ineceklermiş. Anlaşılan bizim evi başkalarının evi ile karıştırmış. Ancak, kendisinden zorunlu olarak helikoptersiz gelmesini rica ettim.

Şevki Yılmaz ise Boğaz'da Refahlı dostları ile bir balıkçı teknesine binip bir aşağı, bir yukarı tur atarak, dışarıdan geceyi izleyecekmiş. Malum, Erbakan'la arası Çekiç Güç yüzünden limoni... Bu da beni çok üzüyor. "Gelin, sizin aranızı düzelteyim" dedim ama yumuşatamadım. Şevket Kazan'la Mehmet Ağar, "Cumartesi Anneleri"ne yemek verecekleri için katılamayacaklarını bildirdiler!... Tüm bu hazırlıklar, davetli listeleri derken davet günü yaklaştıkça çok heyecanlanmaya başlamıştım...

Davet Edemezdim

Ama... Dün sabah kapı çalındı... Yine bir hediye paketi olabilir diye koştum, açtım. İki resmi görevli, büyük bir zarf uzattı.

İstanbul Valisi Rıdvan Yenişen, kendisini çağırmadığım için ve bu hafta sonu da Marmaris'e davetli olmadığından, doğum günü partimi ikinci bir emre kadar yasaklamış...

Onu davet edemezdım... Çünkü, kendisine en az Demirel kadar kırgındım. MGK toplantısının yapılacağı gün Demirel'i karşılaması gerekirken, aynı anda uçağı İstanbul'a inen Erbakan'ı, arkasından da Çiller'i karşılamaya koşmuş... Anlaşılan atamalarda Demirel'in hiçbir gücü yok. Herhalde valilik makamlarının ilerde devleti temsil ettiğini unutuvermiş...

Ben de bu hareketini devlete yapılan bir saygısızlık olarak kabul ettim ve onu davet etmedim. O da benim davetimi yasaklayarak cezalandırdı. Ben de doğum günümde bir başıma kaldım. Otağtepe'deki doğum günü davetine de çağrılı değilim. Ama aklım da orada..... Gitsem mi, gitmesem mi? Papatya falı açsam ama papatyanın mevsimi değil. Kararsızlıktan perişan oldum...

Gelen Hediyeler

- * Özer Çiller'den kaktüs.
- * Erbakanlar'dan Versace şal.
- * Mesut ve Berna Yılmaz'dan çay.
- * Tansu Uçuran ve Meral Akşener'den Şehit Anaları Vakfı'na bağış
- * Ayfer Yılmaz'dan hazine bonusu.
- * Yaman-Alev Törüner, Münici ve Serpil İnci'den "Eksen" şirketinin hisse senetleri.
- * Necmettin Cevheri'den "Sezar'ın Anıları".
- * Halit Cıngıllıoğlu'ndan "Honey Money" adlı teknesinde bir weekend.
- * Canan ve Mehmet Barlas'tan doğum günü pastası
- * Ömer Bilgin'den TURBAN tesislerinde ömür boyu tatil.
- * Doğan Güreş'ten "Ataçiller" fotoğrafı.
- * Fethullah Hoca, son açtığı okula benim adımlı vermiş.
- * Yalım Erez'den köşem için özel bir promosyon izni.
- * Ertuğrul Özkök'ten maaşa zam, işe....!

(3.8.1996)

HASTAYIM VE MUTLUYUM

Bu hafta kendimle ilgili çok önemli bir bilgi edindim: Meğer seviliyormuşum... Hem de tahminimin aksine az değil, bir hayli çok sevenim varmış... Türk-Amerikan İş Konseyi'nin toplantılarını izlemek için 15 günlüğüne Amerika'ya gitmiştim. Orada hastalandım, her tarafıma ağrılar saplandı. Şikago'da bir hastahaneye uğradım, "Miden bozulmuş" dediler ve elime bir reçete tutuşturdular. Üzerinde orta boy bir eczaneyi dolduracak miktarda mide ilacıyla şurup yazılıydı. Onları içmediğim için hayatta kaldım ve sağ salım İstanbul'a döndüm. Havalimanından doğruca Florance Nightingale Hastanesi'ne gittim ve günlerden beri hastanedeyim. Tahlillerim hâlâ devam ediyor. Şimdi birkaç ay önce bir trafik kazası geçiren Sevgili Güzide Yılmaz'ın kaldığı suite kalyorum ve Sayın Başbakan'ın validelerinin yattığı aynı odada tedavi görerek sınıf atlamış bulunuyorum.

Mülteci Akını

Ben emin ellerdeyim, ama hastane büyük tehdit altında. Zira koskoca bina, ziyaretçilerim yüzünden mülteci akınına uğramış Bosna Hersek kasabalarından beter hale geldi. Buraya kimselere haber vermeden yatmış olmama rağmen "İyi haber geç duyulur" sözünü yalanlarcasına ilk beş günde tam 14 bin 382 ziyaretçim oldu. Bu sayıya bazı hükümet üyeleri de dahildi. 38 bin 796 adet çiçek ve 67 bin 372 adet de geçmiş olsun mesajı aldım. Geceleri çiçeklerden yükselen karbondioksit hastanenin havasını tehdit eder hale gelince kamyonlarla şehir dışına taşıttım, odamdaki gürültüler diğer hastaların sağlığını tehlikeye atınca da bol bol ama kibarca ihtarlar aldım, ama sonuçta ağrılarımı unuttum ve "Ziyaretçi akınında Hülya Avşar'ın rekorunu kırdım" diye düşünüp mutlu oldum.

Çatı Restoran

Böyle bir ziyaretçi akınına uğrayan hastanede saat kavramı diye bir şeyin kalmaması çok doğaldı ve kalmadı. Sabahları şıklaşıyor, sonra saat ondan itibaren misafirlerimi kabul etmeye başlıyordum ve bu akın geceyarısını bir hayli geçene kadar devam ediyordu. Dolayısıyla kendimi hastanede değil, beş yıldızlı şık bir otelde zannetmeye başladım.

Mesela geçen gece misafirlerime bir şeyler ikram edeyim dedim, “Çatı Restoran”ı aradım. Çatı, hastanenin en üst katındaki lokantaydı. Doktorum Prof. Azmi Hamzaoglu buraya yatışımın ertesi günü beni Çatı’ya balık yemeye davet etmişti. Kalkan tava çok lezzetli olduğu için Çatı’yı sevmiş ve İstanbul’un seçkin lokantaları listesine aldirmek için girişime başlamış bulunuyordum.

İşte o gece dostlarıma birşeyler ikram etmek için hakkında böylesine iyi niyetler beslediğim Çatı’yı aradım, “Ben Gülçin... Oda numaram 406... Üç viski lütfen ama buzları ayır olsun. Bol fıstık da gönderin” dedim ve “Hanım, burası otel değil, hastane... Kusura bakma ama daha odalara içki servisine başlamadık” diye güzel bir zılgıt yedim. Hayatımda bu kadar hayal kırıklığına uğradığımı hatırlamıyorum. Hemen odadaki zengin dostlarımdan birine döndüm ve “Yarın benim için hemen bir hastane satın almazsan arkadaşlığımız bitecek” tehdidini savurdum.

Damarlarımdaki yüzlerce iğne deliği ve kolumdaki serum iğnesiyle beraber bütün dostlarıma teşekkür ediyorum...

(14.3.1998)

CANAN'DAN UZAK KALDI GÖNÜL

Dünyaya şanslı gelenlerdenim. Yerde aradığımı gökte bulurum ve sanırım yine birşeyler buldum. New York'taki doktorum kemoterapime bir süre ara verdi ve bir haftalığına İstanbul'a gitmemde mahsur görmedi. Siz bu satırları okuduğunuz sırada ben büyük olasılıkla Atatürk Havalimanı'na inmiş olacağım.

Ama nasıl?

“Yerde aradığımı gökte bulurum” demiştim ya... Amerika'daki dostlarımın söylediklerine göre New York-İstanbul seferini yapacak uçakta hemen yanımdaki iki koltuk Barlas çiftine rezerve edilmiş. Eğer son anda bir değişiklik yaşanmazsa, Mecbure Canan ve Mehmet Barlas çiftini “gökte bulmuş” ve tam on saatimi onlarla beraber “bulutların üzerinde” geçirmiş bulunacağım.

New York'ta daha iki hafta önce bir kemoterapi seansından çıktığım günün akşamı karşılaştığımız restoranda gözümün içine baka baka “Hadi sana güle güle” diyen Canan Barlas'la bulutların üzerinde saatler boyunca beraber uçmak bana kimbilir nasıl zevk verecek.

Dostlarım gerçi “Barlaslar'dan dönüşlerini bir gün sonraya almalarını isteyeceğiz” deyip “manevi baskı” yapacaklarını söylüyorlar, ama ben onlarla beraber uçmaktan büyük zevk alacağım.

Yolculuk sırasında dilime tabii ki bazı şarkılar takılacak:

Gel göklere yükselelim gel de seninle
Çık sevgilerin üstüne sevda diye inle

* * *

Can mısın canan mısın sen söyle Allah aşkına

* * *

Canandan uzak kaldı gönül, hasretinle yandı gönül

* * *

Bir hadise var can ile canan arasında

Bu şarkıları düşünürken, sigorta şirketimle temasa geçip, hayat sigortası poliçemde bazı değişiklikler yaptırmayı da unutmadım.

Neler Yaptım?

Bu “müjdeli” haberden sonra biraz da birkaç aydan bu yana yaşadığım New York’tan söz edeyim. Hastalığım sayesinde iki konuda geniş bilgi sahibi oldum: Biri New York’un içi-dışı, öteki de bilgisayarlar... Beni görmek için taaa buralara kadar gelen dostlarımla beraber New York’un birçok yerini gezip şehri yakından tanıma fırsatını bulurken, bir yandan da yeni aldığım bilgisayarla dünyaya açılmayı yani İnternet’e girmeyi öğrendim.

İstanbul’dayken sadece daktilo niyetine yazı yazmakta kullandığım bilgisayarla artık eşe dosta e-mail çekiyorum, her sabah bir-iki saatliğine İnternet’te dolaşıp kültürümü artırıyorum, sonra misafirlerimle beraber oluyorum.

Geçen hafta New York’u ziyaret edenler arasında patronum Aydın Doğan’la Genel Yayın yönetmenim Ertuğrul Özkök de vardı. “Türk Yürüyüşü”ne katılmak için gelmişlerdi. Yürüyüşe ben de gitmek istiyordum, ama yorulmam yasak olduğu için katılmama izin vermediler. Onun yerine beni gece yemeğe çıkardılar.

Ertuğrul Bey, “Okuyucuların yazılarını özlemişlerdir, bu hafta İstanbul’a gelmeden önce birşeyler yaz” dedi. Onun emirlerine karşı boynum kıldan ince olduğu için bilgisayarımın başına oturdum ve bu yazıyı yazdım...

Yarın da yazacağım ve sizlere New York’ta nasıl entelektüel birikimler edindiğimi anlatıp Türkiye’de pek bir moda olan New York “restoranlarından” sözedeceğim. “Miss Gurme” unvanının bana çok yakışacağından eminim...

(23.5.1998)

ARTIK BEN DE GURME OLDUM

Artık ‘Miss Gurme’ olmaya karar verdim ve olacağım. İki aydan beri kaldığım New York’ta beni yalnız bırakmayan ziyaretçilerimin devamlı davetleri sayesinde yemek kültürümü inanılmaz boyutlarda genişlettim. Her gece bir başka restoranda ağırlandım ve yer isimlerini aklımda bir türlü tutamamama rağmen hepsinin adını ezberledim.

Zenginlerimiz Amerika’ya gelmeden önce ceplerine New York’un ünlü restoranlarının listesini koymayı asla ihmal etmezler. Bazı köşe yazarı dostlarım da bu restoranları ballandıra ballandıra anlatırlar. Şimde ben de aynısını yapacak, favorim olan lokantalardan söz edeceğim...

Et İçin ‘Kobe’

İyi bir sığır eti yemek istiyorsanız, klasik müzik eşliğinde beslenmiş sığırları tercih etmeniz gerekir ve bu sığırları New York’ta sadece “Kobe” adındaki Japon restoranında bulabilirsiniz. Etler Japonya’dan günlük olarak yollanıyor. Son derece lezzetliler ve lezzetleri sığırların yetiştirilme biçiminden geliyor. Hayvanlar, kımıldamalarına izin verilmeyecek şekilde inşa edilmiş özel bölmelerine yerleştiriliyor ve hoparlörlerden bir anda klasik müzik melodileri yükseliyor. İki sene boyunca bu müziği dinleyip bira mayasında bekletilmiş yulaf ve arpa yerken bir yandan da özel masajcılar sığırların sırtına masaj yapıyor. Henüz doğrulatmamış olmakla beraber az pişmiş sert et meraklılarına Wagner, yumuşak bonfile düşkünlerine de Strauss dinlemiş sığırların servis edildiğini sanıyorum. Klasik müzik farkı kendisini porsiyon fiyatlarında da zaten hemen belli ediyor:

Normal biftek 125, süperi 150 dolardan servis ediliyor.

Bizim Mutfak

Kobe’den sonra, sizlere Cirque’yi, ancak altı ay sonrasına yer ayırtabileceğiniz Bouley’i ve New York’un en önemli İtalyan mutfaklarından olan Il Mulino’yu tavsiye edeceğim.

Ve bana gelince... Ziyarettime gelen dostlarımın isimlerini tek tek yazıp teşekkürle kalsam gazetenin sayfalarının yetmeyeceğini biliyorum. Ama onlara bir hayli pahalıya malolan New York restoranları bir yana, ben İstanbul'u ve bizim mutfağı çok özledim. Paper Moon, Çengelköy İskele, Park Şamdan, Kıyı, Hisar İskele ve ötekiler gözümde tütüyor. Ama en çok özlediğim, Farziye'nin benim evdeki yemekleri...

Sağ Salim Döndüm

İstanbul'a sağ salim döndüm. New York'tan dün sabaha kadar tam on saat boyunca Mecbure Canan ve Mehmet Barlas çiftiyle beraber uçtum ama korktuğum başıma gelmedi ve hayati bir tehlike atlatmadan İstanbul'a indim. Gerçi bir ara dumandan boğulma tehlikesi geçirdim. Mecbure Canan Hanım uçakta hiç yapılmayacak bir iş yaptı ve sigarillo içmeye kalktı. Ama yolculardan birinin "Yangın vaar!" diye avaz avaz bağırması üzerine hemen söndürdü. Mehmet Barlas ise on saatlik uçuş boyunca aşırı sağcı bir Türk gazetesinin künyesine ve ilanlarına kadar hatmetti. Okuduğu gazeteyi görünce meraklanan bir yolcuya da "Bu gazete Amerika'da da basılmaya başladı, onun için okuyorum" diye açıklamak zorunda hissetti kendisini...

Asıl şanssızlığı İstanbul'a inişte yaşadım. Şanssızlık mı yoksa kara mizah mı bilmiyorum, ama valizlerimden biri kayboldu. Daha da önemlisi galiba Barlas Ailesi'nin valizleriyle karıştı.

Yol arkadaşım Meyzi Baran'ın söylediğine göre ikisi de koyu yeşil olan valizler birbirine girdi, gelişimi görüntüleyen kameraman ve fotoğrafçı bolluğundan şaşırıp siniri bozulan bir çift yolcu da yanlışlıkla bavulumu aldı götürdü.

Şimdi hasretle koyu yeşil valizimi bekliyorum.

(24.5.1998)

1998'DE KIZDIKLARIM VE GÜLDÜKLERİM

1998 benim için iyi bir yıl oldu desem Polyannacılık yapmış olurum. Yılın son günü gazeteye gittim. Masamı temizledim ve bu yazıyı yazmaya başladım. Şimdi siz benim yazımı yılın ilk cumartesinde, 99'da okuyacaksınız. Yani, biraz batlatmış olabilir. Uzun süredir bugün ne yazayım diye düşünüyorum. Beni 98'de sinirlendiren olayları, beni en çok güldüren olayları, yazmaya karar verdim.

Çakıcı'yla ilgili dostluğu yüzünden gözaltına alınan ünlü modacı Canan Yaka İstanbul Emniyeti Organize Suçlar ve Kaçakçılıkla Mücadele Şubesi'nde intihar eden eski mafya mensubu Hüseyin Uzun ile birlikte gözaltında bulunuyordu. 1,80'lik uzun, tuvalete gidip battaniye kenarlarından ip yapıp kendini 1,5 metrelik tuvalette asıvermiş. Asar asar size ne? Bunalım geçirdi astı. Ben de inandım. Hele Cana Yaka ve diğer gözaltında olan 4 şahit daha gözleriyle bu intihar vakasını gördüklerini söyleyince kahkahalarla güldüm. Siz de güldünüz mü?

İyiliksever Baba

Süleyman Bey iyilik yapmaktan çok hoşlanır. Mesela bu sene, yazın Mehmet Açar'ın oğlunun düğününde Evren Paşa ile birlikte şahit olmaya kalktı. Sırf iyi kalpliliğinden. Basın üstüne gelince son anda şahit olmaktan vazgeçiverdi. "Başım ağrıyor" dedi ve törene katılmadı. Derken sempati toplamak için Nişantaşı'nda hastanelerin bulunduğu bir semte kız istemeye gitti. Nişantaşı trafiği saatlerce altüst oldu. İstemeye gittiği hanım Leyla Tekül adlı sanatçıydı (CHP'nin Bakırköy Belediye Başkan adayıydı). İkinci eşinden boşandıktan sonra üçüncü koca adayını bulmuştu. Koca adayı ise bizim Mert Ali Başarır'dan başkası değildi. "Allahın emri Peygamberin kavliyle kızınızı oğlumuz Mert Ali Başarır'a istiyoruz" dedi ve şampanyalar patladı. Ben yine çok güldüm.

Dörtlü Şahit

En son aklımda kalan ise başbakan adaylarımızdan Sümer Oral Bey'in kızının nikah töreni idi. Tabii Süleyman Bey baş şahit, Mesut Bey ikinci şahit. Durun daha bitmedi; Meclis Başkanımız Sayın Hikmet Çetin üçüncü şahit ve Sayın Kenan Evren de dördüncü şahit oluverdiler. Yani örflerimiz, ananelerimiz bir anda demode oldu. Artık herkes istediği kadar şahitle evlenecekti. Katmerli şahitlik boşanmaları da zorlaştıracaktı. "Zavallı damat" diye düşündüm... Tabii bu olaya da çok güldüm...

40 yıldır çözülmeyen sorunları 30 günde çözebileceğini iddia eden yeni başbakan adayımız Yalım Erez'in bu cümlesine de çok güldüm. Dereyi görmeden paçları sıvamakta birinci olmayı garantileyen Erez, en fazla güvenoyu almış hükümet olmayı hayal ediyor. Oysa hükümeti kurması bana göre çok zor.

BUNLAR DA BENİM OSKARLARIM

Yılın gazetecisi: Tabii ki Gülçin Telci.

Yılın kayınvalidesi : Canan Yaka

Yılın işkadını: Sema Cıngıllıoğlu

Yılın sanığı: Avukat Aydoğan Semizer

Yılın eğitimcisi: Sibel Can (Londra'ya kafa dinlemeye gitti. Nasıl olduysa, o sırada Demirel ona eğitim nişanı vereceğini bildirince apar topar geri döndü. Sibel Can'ın bu fedakarlığından dolayı çok gururlandım!)

Yılın ortaklığı: Turgay Ciner-Kamuran Çörtük

Yılın aşkı: Yıldırım Aktuna-Ajda Pekkan,

Aslı Ural-Alaattin Çakıcı

Yılın suçlusu: Meral Akşener

Yılın politikacısı: Süleyman Demirel

Yılın girişimcisi : Yalım Erez

Yılın işadamı: Korkmaz Yiğit

Yılın bürokrati: Gazi Erçel

Yılın yalancısı: Erol Evcil
Yılın başarısı: Apo'nun Suriye'den kovulması.
Yılın blöfü: Levent Kırca'nın açlık grevi.
Yılın belediye başkanları: Gülay Aslıtürk,
Ahmet Çetinsaya ve Can Esen
Yılın yalanı: Nafiz Kurt'un, "50 bin dolar kapıcılarda
bile var" sözleri
Yılın yanlışı: Deniz Baykal
Yılın fiyaskosu: Kutlu Savaş'ın yazdığı Susurluk Raporu
Yılın demokrati: Tansu Çiller
Yılın röportajcıları: Mehmet ve Mecbure Canan Barlas.
(bTV'de kendileri çalıp kendileri oynuyorlar.
Her akşam karı koca birbirlerine soru
yağdırıyorlar.)
Yılın zamparası: Kibariye'nin kocası
Yılın dişisi: Hande Ataizi
Yılın mağduru: (kural ne yazık ki yine bozulmadı)
Türk halkı.

(2.1.1999)

BİR KEDİM BİLE YOK

Beyoğlu'na uzun zamandır gitmemiştim..... İkitelli civarında kitapçı dükkânı hiç yok... Hazır Beyoğlu'na inmişken bir iki kitapçıya uğrayıp aradığım kitaplardan edineyim dedim. Kitapları karıştırırken "En Güzel Kedi Hikâyeleri"ni buldum... Ünlü yazarların kediler için yazdıkları hikâyeleri bir kitapta toplamışlar. Mark Twain, Emil Zola bile kedi hikâyeleri yazmış... Hemen almaya karar verdim...

Benim bir kedim bile yok... Ama Genel Yayın Yönetmenimin ve eski dostum Yeni Yüzyıl Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Okay Gönensin'in var... Üstelik Okay'ın kedisi Pershing kitaplara bile konu oldu... Canan ve Sedat Ergin'in de "Cookie" adlı beyaz bir kedileri var. Az kaldı unutuyor-

dum tabii Serdar Turgut'un da bir kedisi oldu... Serdar durmadan Genel Yayın Yönetmenimizi nasıl öldürmeyi düşündüğünü yazar durur... Serdar'ın, Ertuğrul Özkök tarafından en fazla sevilen yazar olmasını bu yazılarına borçlu olduğu konuşulur bizim koridorlarda... Özkök kendisi ile ilgili bu yazıları keyifle okur ve bizlere okutur... Ben de Genel Yayın Yönetmenimin ilgisini çekebilmek ve yazılarımı onun okumasını sağlamak amacıyla kitapçı dükkanında bulduğum kedi hikâyelerini aldım... Kedileri anlarsam belki Özkök'e kendimi okutabilirim diye düşünüyordum.. Elim kolum kitap dolu eve geldim...

Özer Bey'in Kedisi

Geçtim televizyonun karşısına bir yandan kitapları rakıştırmaya bir yandan da televizyon seyretmeye başladım... İyi ki seyretmişim.. O akşam haberlerden Özer Çiller'in de bir kedisi olduğunu öğrendim... Çillergillerle, Clintongillerin bir benzerlikleri daha ortaya çıkmıştı... Kedileri öldürme planlarımdan hemen vazgeçtim... Kedilere methiyeler yazmaya karar verdim... E ne de olsa bizim "Beyaz Saray"da da yani Başbakanlık Konutu'nda bir kedi miyavlıyordu. Çok hoşuma gitti bu... Mutlu oldum... Amerikalılarla aramızdaki fark hızla kapanıyordu.... Gelişme yolunda bir önemli adım daha atmıştık... Konutun bu yeni Siyamlı erkek misafirinin adı "Çarli"ymiş... Çarli Çiller... Yani, kısaca "Ç.Ç"

Tabii kedinin ismi Ayşe, Fatma veya Ahmet, Mehmet olacak değil ya... Ertuğrul Özkök sonunda kedisine "kedi" ismi takmıştı... Mümtaz Soysal'ın ünlü kedisinin ismi de "Mırnık"... Bu isimlerin hiçbir yaratıcı yanları yoktu... Üstelik konutun kedisi Özkök veya Soysal'ın kedisile arkadaşlık edecek değildi ya....

Clintongillerin Kedisi

O etse etse Clintongillerin kedisi "Socks" ile arkadaş olabildi... Böylelikle Clintongillerin kedisi ile bizimkilerin kedisi birbirlerine isimleri ile hitap ederlerken telaffuz hatası

yapmayacaklardı... Konutta da zaten daha çok İngilizce konuşuluyordu... Kedi İngilizce'yi iyice sökmüştü. Türkçe konuşulduğu zamanlarda insanların suratına anlamsız anlamsız bakmakla yetiniyordu...

Socks Clinton, mama seçiminde oldukça huysuzdu... Tabii Ç.Ç.de... Her ikisinin de tercih ettiği kedi maması Whiskas'dı.... Çay saatlerinde ise Brekkies marka bisküvi olmazsa asla çaya oturmuyorlardı... Damak tadları bile benziyordu birbirlerine bayan Clinton'la Bay Çiller'in benzer yanları gibi... Her ikisinin eşi de çok meşguldü....

Sık sık kendilerini bu nedenle yalnız hissetmekteydiler... İkisi de zaman zaman bu sıkıntılarını yenmek için devlet işlerine karışıyorlardı... Bunu da doğal karşılamak lazımdı. Üstelik ikisi de yazı yazmaktan çok zevk alıyorlardı. Özer Bey eskiden köşe yazarlığı da yapıyordu. Ayrıca kitabı da var... Bayan Clinton ise daha yeni köşe yazarı oldu... Bayan Clinton kitap yazmayı da düşünüyor...

Ben bir tane de Özer Çiller'in kitabından Bayan Clinton'a hediye yolladım... Özer Bey bu hediyeyi yapmayı düşünür ama çekinir diye... Zaten tercümesi de hazırды... Clinton'ın akşamları "Eve geleceğim" dediği fakat geç döndüğü gecelerde okur ve faydalanır diye...

Siyam Kedisi

Çiller'in siyam kedisi, Mustafa Akay'ın "Kedi Bakımı" adlı kitabına göre şu özelliklere sahip:

"Lüks kediler, zarif ve nazik görünümlü. Badem şeklinde parlak mavi gözleri var. İnsana çok bağlı. Yüksek sesleri ise yoğun ilgi istedikleri anlamına gelir. Çiftleşme döneminde bu sesleri çok sinir bozucu olabilir."

Britanica'ya göre de bu kediler "Aşırı hırçın. Birçok değişik ses çıkarır. Keskin çiftleşme çağrısı dikkat çeker. Sadık ve zekidirler"...

(9.9.1995)

ÇARLİ, SOCKS'A MEKTUP YAZDI!...

Dear Socks,

Clintongiller eliyle, Beyaz Saray-Washington.

Geçen gün bizim gazetede senin haberin vardı. Haberin yanındaki fotoğrafını görünce seni çok özlediğimi düşündüm. İngiltere Başbakanı John Major'un kedisi Humphrey'e "evine hoş geldin" mesajı yollamışsın...

Humphery'in başına gelenler benim başıma gelenlerin yanında solda sıfır kalır. Topu topu onu kaçırmışlar. Hiç değilse heyecanlı anlar yaşamıştır. Biraz da özgürlüğünün tadına varmıştır.

Bugünlerde benim hayatım tam bir cehennem hayatına döndü. Nazara geldim. Beni ülkemdeki medya keşfedince televizyonlarda ve basında bol bol haberim çıkmaya başladı. O güne kadar hayatım çok normaldi. Çevremdeki insanlar gazetelerdeki haberlerden sonra bana kötü davranmaya başladı. Beni gerçekten seven bir-iki kişi nazara geldiğimi ve mutlaka kurşun döktürmem gerektiğini söyledi. Ama kurşun bile durumumu kurtaramaz.

Şimdi sana hayatımın en zor günlerini anlatacağım ama lütfen aramızda kalsın. Çünkü şimdilik herşeyi duyup dinleyip içime atmaktan başka çarem yok. Belki sen de bizim ülkede olanları duymuşsundur. Ama yine de benden dinle!....

Annemi Üzdüler

Son günlerde Başbakanlık Konutu'ndaki hayatım felç oldu. Bana yemek vermeyi bile unutuyorlar. Tansu annem çok sinirli. Deniz Amca onu çok üzdü. O günden beri bir türlü eski neşesine kavuşamıyor. Tabii o neşesiz olunca kocası da bütün gün bir odaya kapanıyor, ona buna telefon ediyor.

Bir de işçiler devamlı yürümeye ve bağırırmaya başladı. Sizinkilerin IMF diye bir kuruluşları varmış. Benim işçime, benim memuruma zam yaptırmıyormuş. Sen babana bu durumu çıtlat. Adamlar devamlı yürümekten yoruluyor. Hem yollar da aşınıyor!...

Geçenlerde bizimkiler kendi aralarında konuşurlarken duydum, “Çarli ve Suna bir müddet Kuşadası’na gitsinler. Kedi sesine tahammülümüz kalmadı. Hem basına bir açıklama yapıp bu kedinin Suna’nın kedisi olduğunu da söyleme zamanı geldi. Sonuna kadar saklayamayız” diyorlardı.

Bu konuşmadan anladım ki, ben “Çarli Çiller” değilmişim. Sadece Çarli’ymişim. Bunu öğrenince sabaha kadar miyav miyav ağladım. Ben miyavladım onlar “kes” dediler. Artık miyavlamaktan sesim kısıldı. Onlar da daha rahat ettiler.

İki üç gün sonra Deniz Amca yetmiyormuş gibi Mesut ağabeyim de üzmesin mi Tansu annemi. Bir tek Alpaslan dedemle, Cimmy yakınlık gösteriyor anneme. Cimmy eskiden onun öğrencisiymiş. Hattâ TÜSİAD diye bir kuruluştaki başkanlık yaparken anneme iş bile vermiş.

Bugünlerde bizimkiler devamlı “Çankaya’nın yeni şişmanı” diye birinden bahsediyorlar. Ona da hiç güvenmiyorlar. Sen onun kim olduğunu biliyorsan - laf aramızda sizinkiler bizde olan biteni bizden çok iyi bilir, bana yazıver. Şimdi annemin son kararı gene televizyonlara çıkıp ulusumuza ağlayarak kendi durumunu anlatmak. Biliyorsun Türk halkı hep zayıftan yanadır. Anneme ağlamak da çok yakışıyor. Drama yeteneği ise sonsuz. O ağlayacak, halkımız ağlayacak, işler düzelecek. sadece benim durumum düzelemeyecek.

Bizimkiler belki Major’ın kedisine mektup yazarsam kızarlar. Malum Thatcher teyzem alınır diye istemeyebilirler. Sen benim için ona sevgilerimi söyle.

Herşey gönlünce olsun, Sevgiler. Sadece

Çarli

PS: Sana iyi bir haberim var. Konuttaki yakın bir arkadaşım benim aslında Özer Çiller’in kedisi olduğumu, ama Suna Hanım’ın kedisi olduğumu basına açıklayacaklarını müjdeledi. Anlaşılan Özer ağabeyime ait olan çiftliğimiz gibi ben de Suna’nın üzerinde gözükürsem kamuoyu beni daha çok severmiş. Bu gelişmeye çok sevindim. İnşallah doğru çıkar.

(1.10.1995)

BENİM BİR KEDİM BİLE VAR

Geçenlerde Ertuğrul ve Tansu Özkök beni ve Murat Bar-dakçı'yı evine yemeğe çağırdı. Ertuğrul'un evine gitmeyeli çok olmuştu. Meğerse Gülümsün annesine ve babasına bir İran kedisi hediye almış... Damat Ercan Saatçi kediyi helva-ya benzettiği için ona "Koska" ismini takmış... Bütün yemek boyunca gözlerimi kediden ayıramadım ve o gece içime bir kurt düştü. Mutlaka benim de bir kedim olacak... Ben de Hürriyet Ailesi'ndeki kedi severler grubuna dahil olacağım diye kendimi şartlandırımdı.

Eve döner dönmez kedisi olan dostlarımı aradım, bana acele bir İran kedisi bulmalarını rica ettim... Yeğenim Ayşe Telci hayvanlara çok düşkündür, bunu iş edindi. Fikir değiş-tirmemden korktuğu için hemen buldu...

Carrefour'daki 'pet shop'ta bir tane İran, bir tane de Hi-malaya dağ kedisi varmış... Yola düştüm... Ben gidene kadar İran kedisi satılmış... Himalaya bana kalmış... Kafesin içinden o kadar mutsuz bakıyordu ki, ilk başta istemedim. Kafesi açtık, dışarı çıktı..... İki güzel yeşil göz gözlerime bakıyor... Hemen o saniye kararımı verdim... Parasını ödedim... Kediyi alıverdim...

Şimdi 1,5 aylık kedim ve ben birlikte çok mutluyuz. Hattâ bir adet dişi Himalaya veya İran ona arkadaşlık etsin diye arıyorum... Kedimi geceleri salona kilitliyorum, ben yatak odasına geçiyorum. Salonda uzun zaman sessizlik olunca "Kedim iyi mi?" diye merak ediyorum. Gece yarısı kendimi salona atıyorum... Kedim salonun en özel kanepesinde keyif yapıyor, onu yana kaydırıp yanına girip uyuyorum... Uyanınca odama gidiyorum... Bazen de kedi içeride çok miyavlıyor... Acaba aç mı, bir sorunu mu var diye dayanamayıp salona gidiyorum.. Geceleri çok iyi uyku aldığımı söylersem yalan söylemiş olurum... Bu tabii 50'sinden sonra kedi sahibi olmanın görgüsüzlüğü!....

Belki artık maaşıma kedi zammı alırım... Malum kedim asil ve bir tek ithal mama yiyebiliyor.....

Kedimin Adı I.Murat

İsmi merak edenleri de merakta bırakmayayım, I.Murat. Yaşlanınca da kedimi “Üstad” diye çağıracağım.

Kedi aldığım zaman ilk müjdeyi Tansu Özkök’e verdim... Tabii ikinci müjdeyi Murat Bardakçı’ya verdim... Murat’ın Recep adında bir Siyam kedisi var... Murat her telefonla konuştuğumuzda mutlaka Recep’e telefonu uzatır ve bana miyav dedirtir...

Kedimle İlk Tanışan

Kedimi aldığımı Ayşe Sözeri Cemal’e de bildirdim ve kızı Defne’yi bizim eve kedimle tanıştırmak üzere davet ettim... Defne ile kedi çok iyi anlaştı... Kedim Defne’nin kucağından inmedi...

Sedat Ergin Ankara’dan telefon edip kedimi telefona istedi ve konuştular. Sedat’ın iki kedisi var: Miço (Van kedisi) ve Misti (Ankara-İran kırması). Sedat kedimle tanışmak için Ankara’dan İstanbul’a gelmeye karar verdi... Haftaya bizim evde kedimin daveti var...

Nurcan Akad’ın kedisi de benimkiyle aynı cinsten. Himalaya. Nüfus kağıdındaki adı Cash ama Nurcan ona Tostos diye sesleniyor. Kedime nasıl bakacağımı Nurcan’dan öğreniyorum...

Hürriyet’te kedi düşkünü çok arkadaşım var. Ferai Tınç’ın tam üç kedisi var. Pamuk, Pofuduk, Gri Gri (Ferai isim bulmakta pek yaratıcı değil). Uğur Cebeci’nin kedisinin adı da Pamuk. Mümtaz Soysal’ın ünlü Mırnık’ını tanımayan yok.

Ayşe Arman’ın ise yazılarında sık sık sözettiği kedisi ise isimsiz. Duygu Asena’nın “Kadının Adı Yok” kitabını çağırıştırıyor. “Kedinin adı yok”... Ayşe’ye göre kedi kimlik bunalımı geçiriyor.

Kedili yaşam bizim evde de başlamış oldu. Artık hayat tamamen onun ekseninde dönüyor...

Kedilenince hemen Rahşan Ecevit’in kedileri aklıma geldi... Belki kedi sayesinde Bayan Ecevit’le tanışır ve iyi dost

olurdum... Oysa Kurthan Fişek'ten öğrendiğime göre Rahşan Hanım'ın kedileri ile arası açılmış ve onları özgür bırakmış... Şimdi kedileri eski komşuları merhum Alpaslan Türkeş'in bahçesinde oynuyorlarmış... Rahşan Hanım'la tanışmamız bir başka bahara kaldı....

Kedimin Benden Ricaları

Kedimin benden bazı ricaları varmış. Elime satın alırken onu da tutuşturdular... İşte "Murat Bey"nin benden ricaları:

1) Ben 10, 15 yıl yaşarım, Senden her ayrılışım bana ıstırap verir. Bunu iyi bil...

2) Bana, senin benden isteyeceklerini anlayacağım kadar zaman ver.

3) Benim için güven duygusu uyandır. Sana inanayım. Ben ancak bununla mutlu olur yaşarım.

4) Bana hiçbir zaman uzun süreli darılma ve beni cezalandırmak için bir yere kapatma. Senin hayatında iş, eğlence ve arkadaşların var. Benim hayatımda bir tek sen varsın. Sevgini ve ilgini eksik etme. BENİ SEV.

5) Arada sırada benimle konuş. Sözlerini anlamasam bile bana yönelttiğin sesini anlarım. Bana ara sıra ödül ver, memnun olurum.

6) Bana daima nasıl davranman gerektiğini bil. Ben bunu hiçbir zaman unutmam. Sevgi ve bağlılığım sonsuzdur... Riyakar ve vefasız değilim.

7) Beni dövme, rulo yapılmış gazete kağıdı veya hep aynı çubukla yere vur. Bundan korkarım, ne istersen yaparım.

8) Beni isteksiz, tembel ve inatçı diye azarlamadan önce düşün. Belki yediğim yemek dokunmuştur. Belki güneş altında uzun süre kalmışımdır veya belki de bir sorunum vardır.

9) Yeni doğan bebek gibi, ben de hastalıklara karşı çok hassas olduğumdan lütfen sağlığıma ilgi göster. Sağlık kontrolümü ihmal etme, aşılarımı yaptır...

ARAMIZ DÜZELEBİLİR

Nisan ayında bir gece arkadaşlarımla Zeytin Sardunya'ya gitmiştim...

Bir masada Rauf Tamer ve eşi, Mete Has ve eşi, Tayfun ve Ayşegül Uzunova, Mehmet ve Canan Barlas, Güneş Taner ve eşi oturuyordu... Tâner'in eşi Beyza Hanım'ı Taner' den de çok severim... Hemen yanına gidip "iyi geceler" dedim... O günlerde Hürriyet Gazetesi'nde benimle ilgili bir röportaj yayınlanmıştı... Biraz sonra Güneş Taner yanıma geldi ve hemen, "Röportajında Özal'ı sevmediğini söylemişsin... Sen nasıl Özal'ı sevmedin?" diye takıldı... Sonra masasına oturdu... Geçenlerde bir dost davetinde o gece onlarla birlikte olan bir dostum yanıma geldi ve "Senin yüzünden Güneş Taner ile Mehmet Barlas'ın arası açıldı... Biliyor musun?" dedi ve o gece masada olanları anlatmaya başladı... Meğerse Mehmet Barlas, "Sen Gülçin'e nasıl merhaba dersin?" diye Taner'e kızmış... Kızmakla da kalmamış, eşi Canan'ı alıp masayı terketmiş... Taner de bu davranışa çok sinirlenmiş... Uzun süredir benim yüzümden küsmüşler... Bakan olduktan sonra barıştılar mı öğrenemedim... Barlas, bana olan kızgınlığından Taner'in ileride bakan olacağını düşünemedi... Barlas benden aracı olup ikisini barıştırmamı isterse Taner'e rica ederim... Belki beni kırmaz ve barışırlar... Bunun karşılığında ben de Barlas'tan, benimle küs olan ve VİP Dergisi'ne verdiği demeçte, kendini "onurlu, ciddi, dürüst gazeteci" olarak tanımlayan Canan Barlas ile beni barıştırmasını isterim.

(19.7.1997)

KENDİNİ BİLMEZ GAZETECİ SUSURLUK YAZARMIŞ!

Geçenlerde otomobille gazeteye giderken Radyo Foreks'te Süleyman Yıldız'ın programını dinliyordum. Aniden dikkat kesildim.

Yıldız, Enis Berberoğlu ile Susurluk sohbeti yaparken, Mecbure Canan Barlas'tan alıntı yaptı. Önce kulağıma inanamadım, sonra yazının çıktığı gazeteyi bulup okudum. Bakın Barlas ne diyordu:

“Devletin içindeki kokuşmuşluk Susurluk ile kapandı. Suçlu devlet çıktı. Kimse aldırmadı. Devletin içindeki yasa dışı örgütlerin sınırları belli değil. Artık Susurluk da önemli değil. Zaten kendini bilen basın mensubu Susurluk'tan hiç söz etmedi. Devletçi ve gerici takım sadece tek başına hırsız yakalamak için didindi. Faili meçhul cinayetlerin failleri anlaşıldı gibi. Bu da içselleştirildi.”

Evet, Mecbure Canan Barlas'ın bu yorumunu aktaran Süleyman Yıldız, Enis Berberoğlu'na sordu:

– O zaman siz de kendini bilmez gazeteci misiniz?

Berberoğlu ne yapsın? Aile terbiyesi yüzünden lafı çevirdi:

– Canan Hanım benden eski gazetecidir, o ne dediğini bilir.

Demek ki neymiş, kendini bilen gazeteci Susurluk'tan bahsetmezmiş... Peki, nelerden söz edermiş?

En iyisi Mecbure Canan Barlas ve eşi Mehmet Barlas'ı örnek göstererek konu başlıkları halinde sayalım...

Mesela Canan Barlas'ın mönüsü bellidir. Soyut demokrasi, somut Refah ve Tansu Çiller övgüsü ana yemektir... Kenar süsü olarak az bir globalleşme, melatonin hapının faydaları, küreselleşme gibi konuları içeren yazılar yazar...

Mehmet Barlas'ın çok sevdiği konular arasında Yeniköy, Ahmet Mesut Yılmaz'ın marifetleri, Mauritius adasında rastladığı Türk büyükleri, silah almaya parası olmayan fakat Londra'daki müzayedede satışa çıkarılan Churchill'in

mektuplarını satın alan Genelkurmay, Tansu Hanım'ın gide-
rek artan popülaritesi gelir...

Haaaa! Az kaldı unutuyordum. TGRT'den sürdürdüğü
yorumlarına uzuuun bir tatile çıktığı için ara vermiş...

Bir Rastlantı

Mecbure Hanım'ın Susurluk'la ilgili yazısını arşivde a-
rarken yazılarından birinde Güven Erkaya'dan bahsetmesi
dikkatimi çekti...

“Askerken bile siyasi konularda aşırı fikirler üretiyor ve
bunu resmi olmayan yerlerde açık açık konuşuyordu. Döne-
min Başbakanına ağzına geleni söyleyebiliyordu.”

Bu yazıyı okuyunca aklıma Tufan Türenç'le birlikte din-
lediğimiz, sonra da Türenç'in rafine üslubu ile kaleme aldığı
bir yazısı geldi...

Türenç “Düşündürücü İki Olay” başlıklı yazısında mes-
lek ilkeleri nedeniyle isim yazmadığı, hattâ ipucu bile ver-
mediği yazısında anlattığı olaylardan ilki şöyle:

“Birinci olay, uçağın birinci sınıf yolcularına ayrılan ön
koltuklarında geçiyor.

Devletin çok üst düzey görevlilerinden biri, uçağın en ön
koltuklarından birine yanında bir arkadaşı ile oturuyor.

Yine aynı sıraya, birkaç koltuk ileriye de ünlü bir gaze-
tecinin eşi yerleşiyor.

Hostesler uçak kalkmadan günlük gazeteleri dağıtıyor.
Uçağın kalkmasını bekleyen yolcular, gazeteleri okumaya
başlıyor.

İşte ne oluyorsa o gazete okuma sırasında oluyor.

Gazetesini okuyan üst düzey devlet görevlisi, birkaç kol-
tuk ilerisinde oturan hanımın kocasının yazısı bulunan say-
faya gelince duruyor.

Çiller'in Yağcısı

Sonra yanındaki arkadaşına dönüp duyulacak sesle şöy-
le diyor:

‘Şu utanmaz adama bak, Tansu Çiller'in köpekliğini ya-

pıyor. Tam bir köpek...'

Bu sözler, birinci sınıfta oturan herkes tarafından duyuluyor.

Belli ki devlet görevlisi, bu sözlerinin duyulmasını istiyor.

Özellikle de o gazetecinin eşi tarafından...

Verilmek istenen mesaj açık.

Devletin üst düzeyi, bu gazetecinin 'Çiller güdümlü' yazılarından çok rahatsız.

Bunu duyurmak için nezaket kurallarını bile zorlamayı göze alacak noktaya gelmişler.

Gazetecinin eşi bu mesajı hemen alıyor."

Acaba bu açık sözlü üst düzey devlet görevlisinin kim olduğunu çıkarabildiniz mi?

(16.8.1997)

ÇÖKMÜŞ BİR ÇİFTİN ANATOMİSİ

Barlas çiftinin işten çıkarılışları o kadar önemli bir olay oldu ki sağ basın hemen onlara sahip çıktı. Tabii, Refah Partisi'ne ve İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne yakınlığı ile bilinen Kanal 7 de öyle. (Tayyip Bey, hatırlayacağınız gibi Tansu Hanım'ın ricasını kırmayarak Mehmet Barlas'ın Otağtepe'deki villasına Boğaziçi'ndeki imar yasağına rağmen güzel bir kat ilave etme izni vermişti. Barlaslar işlerini genellikle başbakanlara veya başkanlara böyle hallettirirler.)

Geçen salı akşamı televizyon karşısına oturup Barlaslar'ın yakınmalarını izledim. İzlemekle de kalmayıp önce faksla, sonra da telefonla programa katıldım. Onların işten atılmalarına ne yalan yazayım, sevinmişim. Ama onlar yeniden kalem sahibi olana kadar satır yazmamaya da kesin kararlıydım. Bu kararımı yıllar önce vermiştim.

Nazlı Ilıcak'la Güneri Cıvaoğlu fikir tartışmasına girmişlerdi. Nazlı Hanım işten ayrıldı. Güneri Bey de Nazlı Ha-

nım' ı eleştirmeyi kesti. Gerekçesini de birlikte izlediğimiz bir toplantıda kendisine yöneltilen bir soru üzerine açıkladı. Nazlı Hanım, "Bir yazarın kalemi olmadığı sırada onunla ilgili herhangi bir şey yazmak doğru değil" dedi...

Program yapımcısı Ahmet Tezcan'ın bana yönelttiği soru şuydu: "Mehmet Ali Birand'la Ertuğrul Özkök'ün de katıldığı bir toplantıda 'Size bir iyi, bir de kötü haberim var. İyi haberim, Barlaslar işten kovuldu. Kötü haberim ise Emin Çölaşan bunu benden bir saat evvel öğrendi' dediniz mi?"

Gazeteci Değiller

Mehmet Ali Birand ile Mehmet Barlas Otağtepe'de komşudurlar. Ahmet Tezcan da pazar gecesi zaten Barlaslar'ın Tansu Çiller ve Korkut Özal ile beraber konuğu olmuş. Soru, içerik açısından doğrudur ama mekan açısından yanlış. Ben- ce önemli olan, sorunun içeriğiydi. Programa telefonla katılmak için çok uğraştım ama sonunda ulaştım. Orada söyleyemediğim bir konuyu da şimdi yazıyorum:

Ben, Barlaslar'ı hiçbir zaman "gazeteci" olarak görmedim. Basın değil, garip bir iş dünyasının mensubu onlar.

Programın yapımcısı "Size bir soru sorabilir miyim?" dedi. Ben "Bir değil, on soru sorabilirsiniz" dedim ve göğsümü gere gere Barlas çiftinin işten ayrılmalarına sevindiğimi söyledim. Gerekçesi sorulunca da "Yazıları sinirime dokunuyordu" dedim. İşten atılmaları konusunda da "Son zamanlarda yazdıkları bazı yazılarla Sabah Gazetesi'nin üst yönetimini rahatsız ettiklerini düşünüyorum" dedim.

Tezcan'ın ikinci sorusu da "Ayrılış nedeni ile ilgili başka söylentiler de var. Bu konuyu nasıl değerlendiriyorsunuz?" şeklindeydi.

Buna inanmadığımı ama şayet doğruysa tabii ki atılan kim olursa olsun bu tür atılmalara sevinmemin mümkün olmayacağını söyledim...

Mehmet Barlas'ın şahsıma yönelttiği "Yazıları başkaları yazıyor", "Okuma özürlü" gibi saldırılara karşılık vermeye ise tenezzül etmedim.

Ayrı Dünyalar

Güneş Gazetesi'nde karı-koca yöneticilik yaptıkları yıllarda beni kendi gazetelerine çok iyi şartlarla almak için uğraştıklarını, tekliflerini kabul etmediğimi hatırlattım. Kabul etmememin sebebinin de onlarla dünya görüşümüzün ve değer yargı sistemimizin arasındaki uçurum olduğunu söylemek zorunda kaldım.

Bu bilginin doğruluğuna inanmak için gerekirse hayatta olan iki şahitten Ali Koçman ve İbrahim Betil'den bu konuyu öğrenebileceklerini de sözlerime ilave ettim. Barlaslar ile dünya görüşlerimiz arasındaki uçurumun yıllar içinde daha da büyüdüğünü ekledim. Bir de çok önemli bir hatırlatma yapmak zorunda kaldım. O da genel yayın yönetmeninin bana köşe açtığı günlerde, Mecbure Hanım'ın sık sık kendisini arayarak beni köşeden atmasını istediğini hatırlattım...

Mehmet Barlas "Biz Türkiye'yi tercih ettik. Le Monde, International Herald Tribune'e yazmadık" diyor.

Çiller de "Bize Amerikan vatandaşlığını teklif ettiler. Biz Türkiye'yi tercih ettik" demişti.

Ama bana öyle geliyor ki, Barlaslar'a artık Amerika veya Avrupa basınının değil, Akit, Milli Gazete, Selam, Öncü gibi gazetelerin kapıları açılacak.

(11.10.1997)

BARLASLAR'IN KONUKLARI

Korkut Özal'ın, "Çillerler'in gittiğini bilmiyordum" dediği Barlaslar'ın Otağtepe'deki villalarında verdikleri yemeğe katılanlar şöyle:

Tansu ve Özer Çiller, Korkut Özal, Rauf Tamer, Ufuk Güldemir, Gülay Göktürk, Nazlı Ilıcak ile eşi Emin Şirin, Etyen Mahcupyan, Ali Bayramoğlu, Ahmet Tezcan ve Akşam Gazetesi'nin yeni yazarı Aslı Ilıcak.

Korkut Özal, "Çillerler'in katılacağını bilmiyordum" di-

yordu ama ben akşam üstü saat 17.00 sularında Çillerler ile Korkut Özal'ın Otağtepe'de buluşacaklarını öğrenmiştim bile. Acaba Korkut Bey, Çillerler'in olduğunu bilseydi bu yemeğe katılmaz mıydı?

Biliyorsa, niye "Bilmiyordum" diyerek Barlas çiftini zor durumda bırakıyor?

(11.10.1997)

AYŞEGÜL'ÜN GÖZYAŞLARI

Ayşegül Hanım'ın başı, muhteşem yalısında çalıntı bir Kur'an için pazarlık yapılması yüzünden derde girmişti, malum...

Daha Kur'an konusu halledilmeden, bu defa da Halil Bezmen'in Amerika'ya kaçırmak üzereyken yakalanan malları yüzünden başına gene iş açıldı Ayşegül Hanım'ın...

Bezmen'in evini basan polis, Ayşegül isimli birinin Halil Bey'i aradığını öğrenince, dünyada sanki tek bir Ayşegül varmış gibi, Ayşegül Tecimer'i suçlayıverdi... Yeniden emniyetlere taşındı kadıncağız...

Sonra, böylesine basit ve saçma şeyler yüzünden rahatsız edilmekten artık gına geldiğinden olacak, kendisini aklamak için dillere destan yalısında bir basın toplantısı düzenlemeye karar verdi...

Toplantıya katılacak gazetecilerin kendi seçkin kişiliğiyle uyum sağlamasına dikkat etti ve devlet başkanlarına mahsus bir edayla, gazetelerin sadece başyazarlarını ve genel yayın müdürlerini davet etti yalısına...

Ama gazetelerin yöneticileri, hanımefendinin kadrini kıymetini bilmeyip gitmediler toplantıya...

Gitmediler ama, gene de bir şıklık yaptılar, öyle sıradan muhabirleri değil, "Görünce belki kabul edip içeri alacağı tutar" deyip yeşil yahut ela gözlü, eli-yüzü, üstü-başı, düzgün insanları gönderdiler hanımefendiye...

Neyse ki tenezzül edip gelenleri kabul buyur etti Ayşegül Hanım...

İçten gelen ifadelerle konuştu, medyatik olmasından dolayı nasıl ilgi odağı haline geldiğinden yakındı, “Şanım o kadar yürümüş ki, her şeyde benim adım akla geliyor... Hattâ tarihi eser kaçakçılığında bile” dedi.

Ve “Ben hiç kaçakçılık yapar mıyım? Bilakis, tam tersi... Yurtdışından mal getiriyorum Türkiye’ye” diye kükredi ve Londra’da satın alıp istanbul’daki yalısına taşıdığı şekerlik, sandalye ve Londra’daki her antikacıda 20-30 sterline bol bol bulunabilecek çok ama çok nadir (!) gravürlerini gösterdi...

Arkasından TV'lere taşındı Ayşegül Hanım... “Yeter ya-hu, artık isyan ediyorum... Benimle uğraşmasınlar...” deyip içini döktü...

Hattâ bu programların birinde, adını vermeyen bir hayranının destek telefonuyla öylesine duygulandı ki kendisini tutamadı... Güzel gözleri önce kızardı, sonra yaşardı ve milyonların önünde hüngür hüngür ağladı Ayşegül Hanım...

Başbakanımız Tansu Çiller’in de birkaç ay önce TV kameraları önünde ağlamasına şahit olup duygulanmıştık... Başbakanın neden ağladığını anlayamamıştık, ama öylesine güzel bir hanımı gözyaşları içinde görünce içimiz parçalanmıştı...

Ayşegül Hanım’ın da ağlaması, tuz biber ekti üzerine ve mahvolduk... Sonra, tarih sayfalarına geçmiş ünlü ağlamaları hatırladık...

1967 savaşında Kudüs’ün fethedildiği haberini bekleyen Mısır’ın Nasır’ı, İsrail ordusunun kendi başkentine, Kahire’ye girmek üzere olduğunu haber alınca hüngür hüngür ağlamıştı... Radyoda dakikalarca hıçkırmış, “Beni generallerim mahvetti” demiş, bu defa da Mısırlılar yaşlara boğulmuştu...

Deli İbrahim, aklına esip veziri Yusuf Paşa’yı boğdurmuştu... Sonra cesedini seyretmiş, “Elma gibi yanakları varmış, nasıl kıydım?..” diye yaş dökmüştü...

Son Padişah Vahdettin de ağlamıştı... Sarayında Sevr Antlaşması öncesinde yapılan bir toplantıda kendini tutama-

mış, kuzeni Abdülmecid Efendi'nin koluna girip "Karılar gibi ağlıyorum" demişti...

(23.10.1994)

AYŞEGÜL HANIM'IN KUR'AN MACERASI

Ali Bin Muhammed, binbir emekle kaleme aldığı Kur'an'ının yüzlerce yıl sonra başına gelecekleri tahmin etmiş miydi bilmem ama hak yerini buldu ve onu çalanlar sonunda mahkum oldu. Ayşegül Tecimer ise uyanık davrandı ve Amerika'daki diğer uyanıkların yanına uçuverdi. Artık Selim, Engin ve Halil ile birlikteler.

Ali Bin Muhammed'i belki tanımazsınız. Hazreti Muhammed'in 14'üncü yüzyılda yaşamış 18'inci göbekten torunu olur. Kur'an'ı cüz cüz yazıp o devrin büyüklerine hediye etmiş. Moğol hükümdarı Abaka'ya sunduğu sayfaları Osmanlı hükümdarı Çelebi Mehmet yazılmasından 200 küsur sene sonra Amasya'da bulup himayesine almış ve oradaki bir kitaplığa vakfetmiş. Ali Bin Muhammed'in göz nuru Kur'an, içeriğinden ziyade parasal değerinden dolayı Ayşegül Hanım'ın ilgi alanına girer. Her bir sayfasının kaç yüzbin pound edeceğini piyasada Ayşegül Hanım bilir. Kolay mı, hanım Çiftehavuzlar Büyük Klüp sosyetesinde yetişmiş. Kıbrıslı Asil Bey'in ismindeki asaletе tav olup onun karısı oluvermiş. Kocasının serveti, Ayşegül Hanım'ın desteği ile katlanmış. Sonra boşanmışlar ama dostlukları hep devam etmiş. Yani kimin başı derde girerse diğeri onun için saçını süpürge etmiş. Ayşegül Hanım bu çalıntı Kur'an'ı pazarlarken olay duyuldu... Ayşegül Hanım sonra birkaç sayfa eksik de olsa (O günlerde Sadullah Paşa Yalısında oturuyordu) Kur'an'ı bulup teslim edeceğine söz verdi.

Gözyaşı Bile Dökmüştü

Bir sabah yalıda yürürken birden naylona sarılı bir pa-

ket buluverdi... Hemen bomba ekiplerini çağırdı. Aaa... Bomba ekipleri naylona sarılı paketin içinde Kur'an'ı bulmazlar mı? Bakın siz şu işe... Bomba ekipleri Allah'tan Kur'an'ı bomba sanıp havaya uçurmadılar da eksik de olsa göz nuru Kur'an bulundu. "Tanrı aldı, Tanrı getirdi" diye düşünüldü. O günlerde bol bol televizyonlarda Ayşegül Hanım'la ilgili haberler gündeme geldi. Yakın çevresindeki bazı gazeteci dostları Ayşegül Hanım'ın gözyaşlarına kıyamadıkları için destek oldular. Ayşegül Hanım'ın haksız yere harcandığını kamuoyuna anlatabilmek için seferber oldular. Mecbure Hanım'ın Ayşegül Hanım'ı konuk ettiği TV programı ise rating rekoru kırdı. Ayşegül Hanım "Yeter yahu, artık isyan ediyorum. Benimle uğraşmasınlar." diyerek az gözyaşı dökmedi. Ayşegül Tecimer'in başı belaya girdiği sıralarda Ankara DGM'nin başında Nusret Demiral vardı... Demiral henüz MHP'den milletvekili adayı olmamıştı ama Mehmet Ağar ve Asil Nadir'in yakın dostu Ümit Utku'nun ricalarını kırmayarak Ayşegül Hanım'ı kurtardığı o günlerde çok söylendi... Demiral'ın bu günlerde kulakları çınlaya çınlaya bir hal oluyor zaten. Mehmet Ağar, emniyet genel müdürü iken bazı şüpheli kişilerin telefonlarının dinlenmesi için Demiral'dan izin istemişti... Demiral, Ağar'ı kırmayarak tüm telefonların dinlenmesi için izin vermişti... O gün bugündür bendenizin de telefonları "terör zanlısı" muamelesi görüyor.

(16.3.1997)

ONLAR ERDİ MURADINA

Gülay Hanım, ünlü çiftlerin nikâhlarını kıya kıya herhalde gelinleri kıskandı ve önce boşandı, sonra kendisi de nikah masasına oturuverdi. Süslendi, püslendi, 42 yaşındaki damat adayının 3. karısı olma şerefine nail oldu. Damat, 1980 öncesi yıllarda ülkücülerin Orta Anadolu sorumlusu olmuş, beş lisan bilen Kayserili Orhan Aslıtürk'ten başkası değildi. Aslıtürk, Altemur Kılıç'ın kızı olan Fatoş Hanım'la da birkaç kez evlenip ayrılmıştı. Eşinin arkadaşları Fatoş Hanım'ın bu boşanmalar sırasında zaman zaman yüzünde ünlü estetikçi Moris Dray'de tedavi olan hanımların yüzlerindeki gibi şişler olduğunu hatırlıyorlar.

Demirel'in T.C. siyasetine dekor olarak düşünüp sunduğu Gülay Hanım'ın geçenlerde bir gazeteciye "Hiç flört etmedim" demesi aklıma çok sevdiğim bir fıkrayı getirdi. Kadın içini çekerek çocuğuna "Ah canım, annen koca yüzü mü gördü? Recep, Şaban, Ramazan, bir de rahmetli baban" der.

Uçağı da Var

"Lüküs Hayat" opereti yeniden yazılsa "Şişli'de bir apartman, o da yoksa halin duman" mutlaka bu devreye uydurabilmek için "Göcek'te bir tekne, Dalaman'da özel uçak ve Cannes'da da bir villa" diye düzeltilirdi. İşte bizim damadımız "Lüküs Hayat" operetine konu olacak zenginlik boyutlarında. Hem yatı, hem katı, hem de uçağı var. Hoş bu serveti elde etmek herhalde kolay olmadı. Yaptığı işlerin çarpıklığı yüzünden aleyhine açılmış bol bol davası var. "Yaptığı yanına kâr kalanların Cumhuriyeti"nde bileği güçlü, cebi şişkin olanlara açılan davalara ne olur? Ya zaman aşımı, ya delil yetersizliği ile davalı beraat eder.

Aslıtürk mü, Asiltürk mü?

Eski tekstilci Orhan Aslıtürk'ün kurduğu ya da ilişkisi bulunduğu şirketlerinin isimlerini alt alta yazacak olursam başka şey yazmaya yerim kalmaz. Ama bu şirketlerindeki

bazı işlemler yüzünden damadımızın adı “hayali ihracatçı”ya çıkmış. Bu davaların bazıları hâlâ sürüyor. En yakın arkadaşları eski uranyum kaçakçısı, tekstilci Pınar Bakır ve Kayserispor’un eski başkanı Ahmet Haseki. (Bana arkadaşını söyle, sana kim olduğunu söyleyeyim.)

Gaziantep’li Sani Konukoğlu gibi ünlü bir tekstilciye “takmış”. Konukoğlu, sonunda parasını kurtarmış ama iki yıl mücadele etmiş.

Osman Kavala da, Birleşik Yatırım Bankası’ndan aldığı teminatlardan ötürü Orhan Aslıtürk’le mahkemelik olmuş, dava şimdi Yargıtay’da. Kavala, Aslıtürk’e kaptırdığı 5,5 milyon dolarlık teminat mektubundaki yolsuzluğun peşini bırakacağı benzemiyor.

Orhan Aslıtürk, başı sıkışınca soyadını ‘Aslı’ veya ‘Aslıtürk’ olarak değiştirmekte de bir sakınca görmemekte. Soyadı değişikliğinin nedeni basit. İstanbul 3. İflas Mahkemesi’nde “müflis” olarak anılıyor. İflas eden bir işadamı yeniden A.Ş. kuramayacağı için de soyadını değiştirerek müflis konumundan yakayı kurtarıvermiş.

Bayrampaşa Vergi Dairesi’ne 1994’ten kalma yüklü bir borcu var. Öteki vergi dairelerindeki borçlarını araştırarak vaktim olmadı. Nasıl olsa bir bir öğreniriz.

Aşkın Gözü Kör

Gülay Hanım ise “sırılsıklam” âşık olduğu yeni kocasını bakın nasıl tarif ediyor: “Kendisinden çok ülkesini düşünen ve ülkesi için bir şeyler yapmak isteyen biri...”

İşte Gülay Hanım’ın aynasından kocasına bakışı.

(25.10.1997)

TOP YILMAZ'DA

Mesut Yılmaz'ın bir an evvel İçişleri Bakanı'nı devreye sokup Orhan Aslıtürk'e müfettiş yollaması, bu araştırmanın selameti açısından Gülay Hanım'ı görevden alması şart gibi geliyor. Yoksa İSKİ'ye benzer bir skandal ANAP'ı yıpratacak. Aslıtürk'ün kızkardeşlerinin ünlü politikacılarla evli olması da ayrı bir olay. Lütfen kımıldayın Mesut Bey, yarın çok geç olabilir. Sümer Oral, Maliye Bakanlığı sırasında Orhan Aslıtürk'ün hayali ihracat dosyaları vardı, sonra Sümer Bey'e sorarlar "Bir ihmaliniz oldu mu?" diye... Ecevit'in fotoğraf arkadaşı, Hüsamettin Özkan'ın yeğeni olması da Aslıtürk'ün bir başka şansı. Özkan'ın da canı sıkılabilir!..

(25.10.1997)

JET NİKÂHIN SIRRI MEĞER HAMİLELİKMİŞ

On yıllık eşi Sadrettin Atıg'dan geçen 17 Eylül günü apar topar boşanıp dokuz gün sonra işadamı Orhan Aslıtürk'le evlenen Şişli Belediye Başkanı Gülay Çokay Aslıtürk, "hamile olduğunu" açıkladı.

Geçen hafta, hakkındaki yolsuzluk iddiaları nedeniyle partisi ANAP'tan ihracı ve İçişleri Bakanlığı tarafından görevden alınması istenen Aslıtürk, üzerine çok gelinmesinden yakındı ve "Yaşadığım stres yüzünden bebeğimi düşürebilirim" dedi.

Gülay Çokay Aslıtürk, Regaip kandiline rastlayan geçen Perşembe günü öğleden sonra, ANAP Belediye Meclis Grubu'nun 16 üyesini 'Şişli ile ilgili yeni projelerini açıklamak için' makamına davet etti. Ancak davete sadece altı meclis üyesi katıldı. Şişli Belediye Başkanı'nın makamına gelen meclis üyeleri Halit Ayangil, Erdinç Yaravul, Hasan Laçın, Naci Saral, Mustafa Meriç ve Süleyman Tombul'a projeler yerine özel hayatından bahsetmeyi tercih eden Gülay Aslı-

türk, “hamile olduğu” müjdesini verdi. Beş haftalık evli belediye başkanı, yolsuzluk iddiaları nedeniyle partisinden ihraçının istenmesinin, üzerinde “psikolojik baskı” yarattığını da söyledi ve “Hamile olduğumu bugün, bu mübarek kandil gününde öğrendim. Ama böyle baskı dolu bir ortamda çocuğumu düşürebilirim. Bu şekilde bir felaketle karşılaşırsam, bunun sorumlusu kim olacak?” diye konuştu.

Şişli Belediye Başkanlığı Basın Danışmanı Çiler Turaman, Aslıtürk’ün Şişli Belediye Meclis Grubu üyeleriyle yaptığı konuşmayı doğrulayarak “Başkanımız 29 günlük hamile” dedi. Turaman, Aslıtürk’ün son günlerde kendisine yönelik suçlamalar nedeniyle psikolojik bunalım yaşadığını ve hakkında açılacak her türlü soruşturmaya hazır olduğunu söyledi.

(11.11.1997)

RAPOR ALMIŞTI

Gülay Aslıtürk, Sadrettin Atığ’dan boşanmasından hemen sonra büyük gazeteleri tek tek dolaşarak “yeniden evlendiği” müjdesini vermiş ve boşanmış bir kadının başka bir erkekle nikâhlanabilmesi için yasaların koyduğu 300 günlük bekleme süresinin uygulanmaması amacıyla “hamile olmadığı” yolunda rapor almıştı. Aslıtürk, bu raporu alabilmek için mahkemeye başvurmuş, koluna silinmez mürekkeple damga bastırarak bir devlet hastanesinde “hamilelik muayenesi”nden geçmişti. Şişli Belediye Başkanı muayene sonucunda aldığı “hamile olmadığı” yolundaki doktor raporunu mahkemeye sunarak yeniden evlenmeye hak kazanmış ve Orhan Aslıtürk’le dünya evine girmişti.

(11.11.1997)

YALANIN CİNSİYETİ OLMAZ

Şişli eski Belediye Başkanı Gülay Aslıtürk, kadınlığını ön plana çıkararak kullandığı hamileliğiyle de beklenen ilgiyi ve desteği basından bulamayınca hem partisinden, hem de belediyeden istifa etti. Sonra da kocasıyla özel uçaklarına atlayarak yurtdışına gittiler. İSKİ skandalında Ergun Göknel'in başına ne geldiyse aşk yüzünden gelmişti. Eski eşini boşamasaydı belki de onu İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı olarak seçecektik. Gülay Hanım'ın da başı en çok aşkı yüzünden derde girdi.

Evlilik öncesi beraberliklerinde Belediye'den kocasına çıkar sağlamış olduğu anlaşılınca Aslıtürk kenara sıkıştı. Yani aşkıyla işini o günlerde karıştırıvermişti. "Aklanayım" dedikçe yalana başvurdu, başvurdukça daha da sıkıştı. Sonunda çaresizlikten istifa etti. Belediye çalışanları Gülay Hanım'a "Küçük Tansu" lakabını takmış. Ben de niye ona bu lakabın verildiğini düşündüm. Tabii her ikisi de sarışın ve güzel kadınlardı. Biri daha çok okumuş, profesör olmuş, biri genç yaşta tabandan siyasete girerek belediye başkanı olmuştu.

Aşkın Gözü Kör

Yolun yarısında, başına çorap örmeseydi onun da gözü ilk etapta İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı'nda idi. Tabii uzun vadede de Başbakanlıkta. Ama aşkın gözü kördür. İşte Gülay Hanım aşkının kurbanı oldu ve açık verdi. Seçtiği eşinin eski marifetleri ise onu ve dolayısıyla yeni kocasını zor durumda bıraktı. Kocasının unutulmak üzere olan davaları araştırılmaya başlandı. Kocasısı da artık onun kadar meşhurdu.

Bu sarışın güzellerin ikisi de Bedrettin Dalan'ın partisinde siyasete soyundular. Sonra vitrin malzemesi olarak Demirel tarafından keşfedilip DYP'ye geçtiler. Her ikisinin de babaları belediyede görev almış, küçük memurdular. Ama babalar belediyedeki görevlerinden ayrılır ayrılmaz hızla servet sahibi olmuşlardır. Kendilerini tarif ederken, "Baba-

mız bizi erkek gibi yetiştirdi” diyerek mert ve cesur kadın olarak göz boyamayı başardılar. Her ikisinin de hırısı ve tecrübesi, zekâlarından kat kat fazlaydı. Biri olgunluk çağında siyasete atıldı, diğeri ise çok genç yaşta.

Deli Raporlu Boşanma

Tansu Hanım siyaset merdivenlerinde hızla yükselirken arkasını Özer Bey gibi kıvrak zekâlı kocasına yaslamıştı. Gülay Hanım bu konuda çok şanssızdı. İlk iki kocasının da ağız var, dili yoktu. Hattâ zavallı birinci kocası yakışıklı olmasına çok yakışıklıydı ama Gülay Hanım onu “deli raporu” alarak boşadı ve zengin ikinci kocasına vardı. İkinci kocasından iki güzel çocuk dünyaya getiren Gülay Çokay, Aslıtürk’e âşık olur olmaz Atığ soyadından ve çocukların velayetinden vazgeçti.

“Allahın hakkı üçtür” dedi ve en az Özer Bey kadar zeki olan yeni kocasıyla apar topar nikâh masasına oturdu. şu basın olmasa belediyeyi idare etmek çok kolay olacaktı ama basın yakasına yapışıverdi. Çünkü Gülay Hanım bir siyasetçi olarak basına devamlı yalan söylemişti. Yani Gülay Hanım yalancılığını belgelemişti. En büyük şanssızlığı ise Orhan Aslıtürk ile başkanı olduğu şişli Belediyesi arasındaki iş ilişkisinin bu evlilikle su yüzüne çıkmasıydı.

Jeanne d’Arc

Her iki hanım siyasetçimiz de kendilerinde Jeanne d’Arc’tan esintiler bulurlar. Yani onunla kendilerini özdeşleştirirler. Tansu Hanım “Ben Jeanne d’Arc’ım” dedi. Aslıtürk ise “Bir tek kuruş bir şey bulsunlar kendimi yakarım” dedi. Gülay Hanım işi sağlama aldı, işler sarpa sarınca da kendini yakmaktansa kaçmayı tercih etti. Hoş, Tansu Hanım da işler kıızıştığı günlerde “Kendimi iskemleden atarım” demişti. Bir sürü yazar da o günlerde koro halinde “at at” diye yazılar yazmıştı.

Her ikisi de işler zora girdiği günlerde meydan okuyarak aklanma yöntemine başvurdular. Ama en büyük özellikleri,

ikisi de yalancılıkta birbirleriyle yarıştılar. Yalanı halkın gözünün içine baka baka ve gülerek, ama “kadınca” söylediler. Her iki hanım politikacımız DTP’li Orhan Keçeli’nin yanında ilk siyasi eğitimlerini almışlardı.

İkisi de Amerikan Koleji’nde okudular. Gücü ellerine geçirir geçirmez erkekler onların emir eri oldu. Böylece “Kadının fendi erkeği yendi. Gerek Özer Bey, gerekse Orhan Bey’ in hukukla başları çok derde girdi ama her ikisi de birçok davadan kolayca sıyrılmayı bildiler.

Yalnız Kaldı

Gülay Hanım’ın şanssızlığı, onun konumundandı. Gülay Hanım seçimlerde milletvekili listesi hazırlayamazdı. Onun çevresindekiler, onu çabuk terk ettiler. Belki de belediye meclisinde kart zampara bulmak zordu. Mukavemetleri farklı çıktı. Genç olanı çabuk yoruldu. Havlu attı. Onun, kendini aklayacak Mehmet Gölhan, Esat Kıratlıoğlu, Hayri Kozakçıoğlu, Hasan Ekinci, Necmettin Cevheri, Doğan Güreş, Ünal Erkan, Cihan Paçacı gibi sağlam ve bilge politikacıları yoktu.

Bu iki “sarışın ve güzel” kadın, kadın siyasetçilere olan güveni yok etti. Onlar kadınlara ihanet etti.

(15.11.1997)

LİST 2000

Orhan Aslıtürk’ün ortak olduğu List 2000 adlı şirketin büyük ortakları Üresin kardeşler, Aslıtürk çifti kaçmadan 24 saat önce apar topar hisselerini satışa çıkardı. Hisselerin en ciddi taliplisi ise Aslıtürk’e çok yakın olan Selim Oktar. Selim Bey ile Gülay Hanım çok yakın dostturlar. Oktar’ın Strateji Mori adlı bir araştırma şirketi var. Bu şirket Çiller politikaya atıldığı sıralarda Çiller’e hizmet vermişti. Gülay Hanım, Türkiye’nin en zengin ilçesi Şişli’ye Belediye Başkanı

olur olmaz Oktar, araştırma şirketini büyük paralarla Gülay Hanım'ın belediyesinin hizmetine verdi. Aslıtürkler kaçtı mı, kaçmadı mı? Bu şirket gerçek Selim Oktar'a satılacak mı? Bugün bu soruların cevabını yazmak zor. Zaman içinde Selim Oktar'ın şirketi gerçekten satın alıp almayacağını anlayacağız. Ruhat Mengi, Gülay Atıg ile yaptığı son söyleşide, "Yerinizde kalsanız yanlış mı anlaşılırdı?" diye sormuş, Gülay Hanım da, "Tansu Hanım için 'kalıyor, çünkü yok edeceği evraklar var' dendi biliyorsunuz. Benim böyle evraklarım yok" demişti. Söyleşinin yapıldığı saatlerde yardımcıları bavullar dolusu evrakı yok etmek üzere otomobillere yükleyip götürüyorlardı. Belediye'nin Giderler Müdürü Nalan Öngen de Belediye'nin kasasındaki paraları sayarken yakalandı. Bakalım Selim Bey'in yeni şirketinde ne gelişmeler olacak? Aslıtürk'ün eski kayınpederi MHP'li Altemur Kılıç da List 2000'in yönetim kurulundan ayrılarak Avrupa'ya kapağı atmış. Pazartesi günü yeni yönetim kurulu ve yeni genel müdür basına açıklanacak.

(15.11.1997)

ETİK, SİYASET VE KADIN

Her iki "sarışın ve güzel" kadın siyasetçi, hemcinsleri için kötü örnek oldular. Başları sıkıştıkça kadınlıklarına, ahaliklerine sığınmaları beni çileden çıkardı, kadınlığımdan utandırdı.

Bize vitrin kadınlar değil, gerçek kadınlar lazım.

Siyasete girip kadınlıklarına sığınarak yol almak isteyen kadınlardan nefret ediyorum. Siyasete kadınların girmeleri için mücadele veren Ka-Der'e bu konuda büyük iş düşüyor. Lütfen bu konuda dikkatli seçim yapın. Kadınların gücü elde ettikleri yerlerde erkekleri ne güzel kullandıklarını gördünüz. Gücü elde eden kadınların ahlaksızlıkları ortaya çıkınca "kadınız" lafını kendilerine kalkan yapmalarına izin verme-

yin.

Beni, Gülay Hanım'ın hamileliği ile ilgili haberimden dolayı eleştiren bazı meslektaşlarıma gelince... Entellektüel takıntılarınız yüzünden hamile olan bir siyasinin hamileliğinin sorgulanmasını eleştirmenizde haklı olduğunuzu sanmıyorum. Etik, her yerde her zaman ve her cinsiyette etiktir. Ahlakın kadını-erkeği olamaz. Yalanın cinsiyeti yoktur.

Zaman zaman, tüm dünyada siyasetçiler özel hayatları ile sorgulanırlar. Çünkü, özel hayatlar hiçbir zaman kamu çıkarlarından ve kamuoyunun bilgilenmesinden daha önemli değildir.

(15.11.1997)

SU TESTİSİ SU YOLUNDA KIRILIR

Mehmet Ağar, hem Anayol Hükümeti'nde hem de Refah-yol Hükümeti'nde Tansu Hanım'ın en önemli adamıydı. Makam olarak istediği konuma geldi.

Aslında Ağar, Anayol Hükümeti'nde içişleri bakanı olmak istiyordu. Ama Mesut Yılmaz karşı çıktı. Sonuçta Yılmaz içine sinmeden onu adalet bakanı yaptı. Kendimi met-hetmeyi hiç sevmem (!) ama daha önce bu köşede "Söylemez Olayı"nın önceki hükümetin sarsılmasında, Refahyol'un kurulmasında etkili olduğunu irdilemiştim. Gerçekten de DYP'nin Refahyol'a girmesinde örtülü ödenek, Tedaş, Tofaş gibi skandallardan daha fazla, Söylemez olayı rol oynadı. Refah-yol, her şeyi örtbas ettiği gibi, bu konuyu da örtbas etti. Söy-lemez Çetesi olayını ortaya çıkaranlar ise terfi edeceklerine İçişleri Bakanı Mehmet Ağar tarafından kızağa alındılar.

Devletin polisi ve askerini de içine alan organize suç örgütü Söylemez Çetesini deşmeden, "Susurluk Kazası"nı anlamaya hiç mi hiç olanak yok.

7 subay ve astsubay, 5 polis, 11 de sivil kişiden meydana gelen çetenin ele geçen silahları müthişti.

Planladıkları eylemlerden birinde ise, helikoptere binip havalimanına giderken Sedat Bucak'ı vuracaklardı. Çete, DYP Muş milletvekili Necmettin Dede'yi de öldürüp Bucak'la aşiret kavgası süsü vermeyi planlıyordu. İkinci hedefleri ise Çetinsaya'lardı. Çete, Tevfik Ağansoy'la cezaevinde görüşmüştü. Ağansoy, daha sonra Tansu Çiller'in koruma polisinin de bulunduğu bir ortamda öldürüldü.

Demir Nerede?

Annesi Bucak aşiretinden olan Devlet Bakanı ve İçel Milletvekili Ayfer Yılmaz ile bu nedenle akrabalık bağı olan Selahattin Cevheri'nin ismi de bu çeteye karıştı.

Necmettin Cevheri'nin anne ayrı, baba bir kardeşi olan Selahattin Cevheri'nin, halen aranan ve komik bir şekilde bulunamayan çetenin elebaşlarından Sedat Demir'e rüşvet verdiği anlaşıldı.

İstanbul eski Emniyet Müdürü, şimdiki Bursa valisi Orhan Taşanlar'ın en yakın adamı olan Sedat Demir'i kim saklıyor? "Bursa'da görüldüğü konuşulan Demir ve arkadaşlarını acaba Taşanlar mı koruyor?" diye söylentiler var... Susurluk'ta kaza geçiren otomobilin gittiği istikamet de tesadüfe bakın ki Bursa'ydı...

Taşanlar'a gelince, "Beni kumar mafyası tayin ettirdi" dedikten sonra Ankara'da ölen bir babanın cenazesine katılarak, kara mizahın en güzel örneğini sergilemişti...

Sedat Demir, Deniz Gökçetin, Erdal Durmaz... Sanki yer yarıldı da içine girdiler... Oysa İçişleri Bakanı istese, 24 saatte yakalanabilirlerdi.

Neyse...

Gelelim Sedat Bucak'ın daha önceki ifadelerine... Bucak, Söylemez Çetesi ile ilgili olarak, "Konuşursam yer yerinden sarsılır" dedi ama Susurluk'ta kaza geçirdiği ana kadar konuşmadı... Bucak'ın "Benim konuşmamı ricasız engelleyecek tek bir kişi var. O da Mehmet Ağar'dır." sözleri de dikkat çekti. Ama Ağar'ın olayları örtbas etmesine göz yummak zorunda kaldı... Ağar, kaza sonrası verdiği mesajlarda sanki

Bucak'a "Konuşmasan iyi olur" der gibi... Zaten Bucak'ın sağlık durumuyla ilgili açıklamalara dikkat ettiyseniz, en fazla hafıza kaybı belirtilerinden söz ediliyor...

İkinci MİT raporunu yayınlayan Aydınlık Gazetesi'nde Abdullah Çatlı'nın Türkiye'de olduğu yazılmıştı. Nitekim Çatlı'nın Türkiye'de olduğu, Susurluk kazasıyla ortaya çıktı...

30 Haziran 1996 tarihli Aydınlık Gazetesi'nde yayınlanmış bir haber ilgimi çekti. Hani, şeytan ayrıntıda gizlidir misali...

Haberin başlığı şöyle:

"Dalan'a gönderilen 500 milyar..."

Haberde, Sosyal Demokrat Partili bir milletvekili Çiller'i avuçlarının içine alan bir ekipten söz ediliyor. Milletvekili şöyle diyor: "1992 seçimlerinden önce, daha sonra ikisi de fa ili meçhul cinayete kurban giden Behçet Cantürk ve Fevzi Aslan adına, o zamanın parasıyla 500 milyar lira Bedrettin Dalan'a gönderildi. Parayı getirenlerden biri emniyet, diğeri de işadamı kökenliydi. Dalan parayı kabul etmedi, 'Bunu veren karşılığını ister' diyerek geri çevirdi. Aynı ikili, Dalan'dan uzaklaşıp Çiller'e yanaştı..."

Yine aynı tarihli Aydınlık'ta, bugünlerde gündeme gelecek birine ait bilgiler de var...

Aydınlık'ta iki hafta önce yer alan bir haberde de, "İki yıl önce Kalaşnikofla yakalanan Mehmet Faysal Söylemez'in, DYP'li Kürt kökenli bir milletvekili ve Ağar'ın devreye girmesiyle serbest bırakıldığı" yazılmıştı.

... Ve Kürt kökenli Diyarbakır milletvekili Salim Ensarioğlu'nun yeni hükümette devlet bakanı olduğu belirtiliyordu.

Ben Aydınlık Gazetesi'nin yalancısıyım.

Arabada Bulunanlar

Arabada bulunanları biraraya getirirsek, Interpol tarafından bilinen nedenlerle aranan Abdullah Çatlı, onun için çıkarılmış yeşil pasaport ve içinde milyon dolar bulunan çanta, bir de susturuculu silahlar...

Acaba bu garip arkadaşlar bir eyleme mi gidiyorlardı? Sonra da Çatlı yeşil pasaportla yurt dışına mı kaçacaktı?

Bucak konuşunca bu eylemi anlatacak. Şimdi gelelim son yıllarda birbiri üstüne gerçekleşen akılda kalan cinayet ve eylemlere... Engin Civan'ın vurulması ile başlayan Civan-gate skandalı, Uğur Çakıcı ve Tevfik Ağansoy'un öldürülmesiyle sürdü... Kara para taciri Niso, arkasından DYP'li banker Yener Kaya, kumarhaneler kralı Ömer Lütfi Topal, Lucy S skandalına karışan mafya babası Nejat Daş, Hacı Çapan... Ahmet Özal ve Bülent Şemiler'e rüşvet davası açan Mahmut Şahin ile birlikte benzin istasyonunda Drej Ali'nin amcasının oğlu öldü, kardeşi de yaralandı... Drej Ali, Sedat Bucak'ı ziyaret ederek, gazetelere demeç verdi. Tansu ve Özer Çiller'in özel örgütünün kimlikleri ve bu örgütü kurmaktaki amaçları...

Bütün bunlar bir bir aydınlanmadıkça, bu işlerin içinden çıkılamaz...

Bu Film Bitmez

Erbakan susuyor, susacak... Çünkü koalisyonun devam etmesinden başka hiç ama hiçbir isteği yok... Zaten Erbakan Kaddafi'nin komutanı... Yani, Libya'yı ziyaret ederken, Türkiye başbakanı değil, İslam komutanı... Kendisini devrim muhafızları komutanı sıfatıyla ziyaret ettiğini Kaddafi söyledi... Üstelik oradayken Kaddafi'nin emir eri konumundaydı.

Çiller, hem ağlarım, hem giderim misali Ağar'ı istifaya davet etti... Ağar, Çiller'le ikili bir görüşme yapıp sonra istifasını açıkladı... Yani, bir pazarlık döndü... Bu pazarlıkta neler vardı? Kumarhanelerin önce Türk vatandaşlarına kapatılıp sonra yeniden açılacağına dönük adımlar atılması kome-disi...

Öldürülen Ömer Lütfi Topal'ın kumarhanelerini, duvarsız yalı komşusu mu alıyor?

Müstafi İçişleri Bakanı "Çatlı'yı teslim etmeye götürüyorlardı" sözüyle çocuk mu kandırıyor? Susurluk olayı çok insanın başını yiyecek...

Susurluk olayından sonraki gelişmeleri hep beraber izleyeceğiz... Bu film burada bitmez ama bu yazı burada bitmek mecburiyetinde...

(9.11.1996)

SUSURLUK OLAYINDA COĞRAFI İLİŞKİLER

Susurluk komisyonu başkanı Mehmet Elkatmış Nevşehirli. Ülkücü olarak ilk eylemlerine doğduğu kentte başladı. Akıl hocası ve başkanı Ömer Ay'la birlikte Ülkü Yolu Derneği'ni de Nevşehir'de kurmuşlardı.

Özel Harekat Dairesi başkan yardımcısı İbrahim Şahin de 1978 yılında mesleğe Nevşehir'de başlamış.

İfadesine başvurulmuş özel Tim'ci Avşar Kederoglu da Nevşehirli. Tarık Ümit olayına adı, cep telefonunun kullanılması nedeni ile geçmişti. Kederoglu'nun bir ağabeyi Abdullah ise halen DYP İl Yönetim Kurulu'nda. Eski Ülkü Ocağı başkanlarından biri. İbrahim Şahin'le tanışıklıkları ise tam 28 yıl öncesine gidiyor... Şahin, Nevşehir'de göreve başladığı sırada Kederoglu ailesinin yanında kalmış, o gün bugündür yakın dostlar. Özel Tim'ci Ayhan Akça'nın ev sahibi de ağabey Kederoglu.

Ağca'ya Pasaport

Mehmet Ali Ağca'yı da 1979 yılında pasaport sahibi yapan ilimiz yine Nevşehir.

Nevşehir yangınlarıyla da ünlü. Pasaport dairesinde yangın çıkmıştı.

Susurluk komisyonunun Refah'lı başkanı, "Gittiği yere kadar gideceğiz. Bu işin üzerini örtmeyeceğiz." diyor. İnşallah sözünün eri olur, hemşerilerinin eri olmaz.

(10.2.1997)

YENİ ZEYTİN KRALI

Adı: Erol Evcil...

Doğum Tarihi: 2 Mayıs 1966.

Burcu: Boğa

Doğum yeri: Mudanya'nın Çepni Köyü.

Tahsili: Uludağ Üniversitesi İşletme Fakültesi.

Medeni hali: Bekâr

En büyük merakı: Özel uçağı ile uçmak...

Konuştugu dil: Zeytinçe...

En sevdiği yiyecek: Zeytin...

En sevdiği göz rengi: Zeytuni

Ramazan ayı başlar başlamaz, gazetelerde çok güzel bir zeytin reklamı çıkmaya başladı. Eze Zeytinleri.

Bugüne kadar adını duymadığım bu şirketin reklamı ilgimi çekti. Ekonomi servisindeki arkadaşlarla konuşurken, sahibinin Edremit Havran'da İş Bankası desteğiyle büyük bir fabrika kurma aşamasında bulunan genç bir işadamı olduğunu öğrendim.

Hemen bir iki yere telefon edip bilgi toparlamaya çalıştım. Benim bu araştırmamı nasılsa hemen duymuşlar. Grubunda çalışan eski bir gazeteci olan İsmail Öztat beni aradı, "Erol Bey'le ilgili bir yazı hazırlıyormuşsunuz. Acaba kendisi ile görüşmek ister misiniz?" diye sordu.

Üstelik özel uçağı ile beni aldırabileceğini duyunca, özel uçakla gezmeyi çok sevdiğim için hemen kabul ettim. Türkiye zeytin rekoltesinin yüzde 80'ine yakınını deposunda tutan, en büyük entegre tesisini kuran Erol Evcil'le tanışmak da istedim.

Erol Evcil, soyadı gibi evcil yaşıyor... Evden işe işten eve gidiyor. Ailesine ait 1200 dönümlük zeytinlikleri var. Onun gezip tozmaması, çevresi tarafından yadırganıyormuş. Bununun ucundaki Uludağ'a bile çıkmayıp çiftlikte dinlenmeyi tercih ediyor.

Herkesin altına, repoya, faize para yatırdığı veya har vurup harman savurduğu gençlik yıllarında o, yatırıma yö

nelmiş. Şu anda 58 bin ton zeytin stoku var. Üniversite sınavlarında İstanbul Hukuk Fakültesi'ni kazanmış ama "İstanbul'da kaybolurum" korkusuyla Bursa'da kalmayı tercih etmiş. "Kendi şehrimde hem iş yapar, hem okurum" diye düşünmüş. Hem okumuş, hem çalışmış...

İş hayatına da böyle adım atmış. 1986 yılında Eşrefoğlu Turizm'i kurmuş. 1991 yılında Cavit Çağlar'ın oğlu Mustafa Çağlar'la olan dostluğu sayesinde iplik işine girmiş. Hem Çağlar'dan, hem Ali Osman Sönmez'den iplik alıp satmış. Arkasındaki finansmanın Çağlar olduğu dedikodusuna gü-lüp geçmekte... Çağlar grubu da bu ilişkiyi kesinlikle reddetmekte.

Sigortacılıkta kasko işi onun Bursa'da hızla gelişmekte olan otomobil yedek parçacılığındaki tatlı kârı keşfetmesini sağlamış... Hemen çıplak otobüsler alıp satmaya başlamış. Ama son dört yıldır en fazla zeytincilikle ilgileniyor. Üç yıldır bol bol zeytin stokluyor.

İş Bankası'ndan 1 trilyon 400 milyar liralık teşvik alarak Edremit Havran'da kurduğu entegre zeytin fabrikasında üretim Ağustos ayında başlayacak. 1000 kişiye iş olanağı sağlanacak. Şimdiden Edremit'te daire fiyatlarında büyük bir sıçrama olmuş. Üç yıldır stoklanan zeytin, fabrikada işlenecek. Geçen yıl 19 milyon dolarlık ihracat gerçekleştirmiş. Bu yıl hedefleri 80 milyon dolar.

Zeytin eski sistemle 8 ayda fermante olurken, fabrika çalışmaya başladığı zaman bir haftada fermante olabilecek. İşte o zaman tam anlamıyla zeytine yatırılan para, kazandırmaya başlayacak. Bizim damak tadımız daha çok siyah zeytine alışık. Dışarıda ise yeşil zeytin tercih ediliyor. Erol Bey, hem Türk, hem de Avrupalının damak tadına göre üretim yapmayı planlıyor.

İstenilen renk ve kalitede zeytinler cam kavanozlarla veya vakumlu paketlerle piyasaya sürülecek. Fabrikanın inşaatını, yine Erol Bey'in sahibi olduğu Erin İnşaat sürdürüyor. Bu şekilde işi yüzde elli daha ucuza mal ediyor. Dünyanın en güzel zeytini Marmara Bölgesi'nde yetiştiriyor. Üretici, yeni

kurulan tesisler sayesinde daha iyi para kazandıkça, kalite daha da yükselecek. Kutlutaş'a ait Halıflex fabrikasını da şirketleri arasına katan Erol Evcil, bu fabrikadan şimdilik depo olarak yararlanıyor. Ama ilerde entegre bir dokuma fabrikası kurmayı ve tekstil sektörüne daha kapsamlı girmeyi planlıyor.

(18.2.1996)

ZEYTİN İNSANI SEÇMİŞ

Efsaneye göre, insanların gölgesinde serinledikleri ağaçlar, aralarından birini kral seçmeye karar verirler...

Krallığa en uygun ve layık ağacın zeytin olduğunda birleşirler.

Faydalı olmayı toplumsallıkla özdeşleştiren zeytin ağacı "İnsan türünün iyiliği için Tanrı'nın bana emanet ettiği görev, benim hükümet işleri ile ilgilenmemden çok daha önemli ve kutsaldır" der ve kendisine yapılan krallık teklifini reddeder...

Krallık teklifini reddettiği günden beri insanoğluna sağlık ve güzellik alanında durup dinlenmek bilmeksizin hizmet veren zeytin ağacı, bütün kutsal kitaplarda Tanrı'nın evrende yarattığı ilk ağaç olarak seçkin bir yere sahip.

Anadolu'da küçük bir şişeye yerleştirilen üç zeytin tanesini gece yarısı denize atanların dileklerinin yerine geleceği inancı yaygın.

Siyah zeytin, Nuh Peygamber'in gemisinden uçurduğu güvercin geriye, ağzında zeytin dalıyla döndüğünde barışın simgesi oldu.

(18.2.1996)

BİZİM CİTY'NİN ASİLLERİ

Zeytin kralı Erol Evcil'in son günlerde başına gelenleri hayretler içinde izledim. Sonra eski kral ve kraliçelerimiz aklıma gelince, Evcil'in durumunda hayret edilecek bir şeyin olmadığını anladım. Bugüne kadar ne kral ve kraliçeler gördük. Bir zamanlar tekstil kralı Mehmet Okumuş idi.

O yıllarda Kastelli, borsa kralıydı.

Medya imparatorumuz Asil Nadir, antika kraliçemiz ise Ayşegül Nadir idi.

Vergi rekortmenimiz Matild Manukyan.

Özelleştirme kraliçemiz Ayşe Balcı.

Milli kahramanımız Abdullah Çatlı.

Etibank gazisi Sabri Doğan da ihale rekortmenimiz seçilmişlerdi.

Rahmetli Zeki Müren "yılın erkek sanatçısı" seçildiğinde "yılın kadın sanatçısı" ise Bülent Ersoy'du.

(9.8.1997)

150 MİLYON DOLAR PARA MI?

Ünal Korukçu, sürpriz bir kararla İş Bankası Genel Müdürlüğü görevinden emekliliğini isteyerek ayrılacağını duyurdu. Oysa, bankadaki görev süresini epey uğraşla 2002 yılına kadar uzatmıştı. Çakıcı'nın yakalanmasıyla evdeki hesap çarşıya uymadı. Bir an önce emekli olma yolunu seçti. Çok değil, sanıyorum geçen kıştı. İstanbul'daki gazetecileri ağırladığı bir gecede masamıza uğradığında kendisine, Eze Zeytincilik ile Park Holding'e açılan kredileri sordum. Erol Evcil'in Eze Zeytincilik'ine açılan kredi için, "150 milyon dolar para mı? Üstelik bize verilen çok önemli teminatlar var." demişti.

O bize Eze Zeytincilik'e verilen kredi konusunda çok rahat olduğunu söylediğinde, bu yanıt bizi pek tatmin etme-

mişti. Nitekim, Korukçu'nun hesapta olmayan emekliliği bunu ortaya koydu. Hiç unutmam, Necdet Menzir, Cavit Çağlar'ın bankasına yönetim kurulu üyesi olduğu zaman Korukçu, "Polis müdürleri bankayı batırır" diye demeç vermişti... Menzir de bu işe çok sinirlenmişti.

Cumartesi günleri, başta komutanlar olmak üzere çeşitli Türk büyükleri ile tenis oynamaya meraklı olduğu bilinen Korukçu, Kuzguncuk'ta Boğaz'a nazır yaptırmakta olduğu muhteşem villasında bol bol tenis oynar, havuzunda yüzer, biraz dinlenir...

İş Bankası gibi bir bankada 10,5 yıl genel müdür koltuğunda oturabilmek için çok kulis yapıp yorulmuştur. Artık bol bol seyahat eder kitap okur ve eski günlerini anar...

(3.10.1998)

BİR VAKIF ÖYKÜSÜ

Bir okurum 27.7.1994 tarihli gazetede çıkan küçük bir haberi geçmeseydi "Bu hafta ne yazacağım?" diye kara kara düşünenecektim.

Haber, şöyleydi:

"İstanbul Valisi Hayri Kozakçıoğlu, Ankara Valisi Erdoğan Şahinoğlu, İzmir Valisi Kutlu Aktaş ve İçişleri Bakanlığı Müsteşarı Bekir Aksoy ile Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar eş ve çocukları için vakıf kurdu. Vakıfa, "Türk İdareciler Vakfı" adı verildi. Vakfın mal varlığı 250 milyon lira nakit olarak belirlendi."

Şimdi "Ne var bu haberde?" diyebilirsiniz. Hiç, canım Mehmet Ağar'dan bahsetmek istiyordu da, nasıl bahsedeceğime karar verememiştim. Tabii ondan bahsederken Hayri Kozakçıoğlu için de iki satır yazar, rahatlarım. Üstelik vakıftakiler geçen zaman içinde çok daha önemli mevkilere geldiler, milletvekili ve bakan oldular.

Hattâ iki İçişleri Bakanımız da bu vakfın kurucuları arasında. Aslında halef selef oldular sayılır. Mehmet Ağar ve Kutlu Aktaş. Aktaş bakanlığının hakkını veriyor ve bu yüzden çok sayılıyor. Ağar ise, Susurluk'tan sonra tüm prestijini kaybetti, istifa etmek zorunda kaldı. Dokunulmazlığı bile elden gitti. Mehmet Ağar, uzun yıllar Emniyet Genel Müdürü oldu. Babası da, emniyettendi. Ağar, işler sarpa sarınca “Ben ne yaptıysam devlet için yaptım, hepsi devlet sırrı” demeyi adet haline getirdi. Sokaktaki çocukların bildiğini toplumdan gizlemeyi marifet sandı...

Derin İlişkiler

Geçenlerde arşivimi karıştırıyordum, bir de ne okuyayım, Mehmet Ağar meğerse Ömer Lütfü Topal'ın komşusuymuş ama bilmiyormuş. Derken Çakıcı'nın yakın adamı Erol Evcil'in özel uçağına bindiğinde de “Kim olduğunu bilmiyordum” dedi. Komiğime gitti.

Erol Evcil ne kadar emniyet emeklisi varsa hepsine iş vermişti. Hırsız-polis ilişkisini bilirim ama polis-zeytin ilişkisini çözemiyorum... Evcil'in yanında bu kadar çok sayıda polis çalıştırmasına Bursalılar da bir anlam veremiyordu. Bir sürü eski memurundan bilgi alabilecekken, Ağar “Kim olduğunu bilmiyorum” demesi beni hâlâ çok güldürüyor.

Ağar'ın yakın arkadaşı, İş Bankası eski genel müdürü Ünal Korukçu'nun, Evcil'e 150 milyon dolar kredi verdiği her yerde konuşuluyor ama Ağar, uçağını isteyecek kadar samimi arkadaşı olan “zeytinci”nin kim olduğunu bilmiyor. Niso Malki cinayeti örtbas edilirken kendisi Emniyet Genel Müdürü idi. Örtbas işinde herhalde destek olmuştur. Erol Evcil'in yükselişi benim ilgimi çekiyor. Ama Türk emniyet teşkilatına emanet ettiğimiz zatın dikkatini çekmiyor. Kendisine sadece Türk emniyetini değil, İçişleri ve Adalet bakanlıklarını bile emanet ettik. Galiba bu ülkeyi yönetenler ve vatandaşlar hakikaten saf. Ömer Lütfü Topal'ı, Erol Evcil'i araştırma; Elazığ-Diyarbakır maçına özel uçakla gidecek seçim konuşmaları için özel uçak malum kişi tarafından veri-

lecek... Bu işler genellikle al gülüm ver gülüm şeklinde olur...

Susurluk kazası olmasaydı karizmatik kişiliği, sempatikliği ve herkesle dost oluşu sayesinde Ağar belki de bugün başbakandı. Hâlâ DYP içinde Tansu Çiller'i devirebilme gücüne sahip tek kişi. Tansu, ondan hep çekindi, hâlâ çekiniyor. Oğlunun düğününü siyasal bir şova çevirmeyi başardı. Demirel son dakika su koymasaydı şahiti de Evren ve Demirel olacaktı. Ama bugünlerde başı fena halde sert bir kayaya çarptı. Buraya kadar tökezleye tökezleye geldi ama şimdi işi gerçekten zor. Biz de, Cumhuriyetin 75. yıldönümünde devletimizin nasıl yozlaştığını, içimiz kan ağlaya ağlaya görüyoruz. Her gün yeni bir şok yaşıyoruz. Mesut Bey'in sohbet toplantısının yankıları uzun sürecek. O geceki konuşmalar içinde Ağar'la ilgili bölüm çok çarpıcı. Kayıp silahlar 75 yılın en büyük skandalı. Bunu Başbakan'ın ağzından duymak insanı ister istemez çok etkiliyor.

Evet Sayın Ağar, Başbakan bu sözüyle size bir top atıyor. Gol mu yiyeceksiniz? Yoksa derin devletin dehlizlerinde eşinize, dostunuza mı sığınacaksınız, göreceğiz...

(31.10.1998)

KİM NEREDEYDİ?

NESİM Malki'nin (Niso) öldürüldüğü 28 Kasım 1995 günü kim nerede, ne görevdeydi. Bu sırada, Türkiye seçim süresine girmişti. Milletvekilliği adaylığı nedeniyle bazı isimler DYP'den adaylık için istifa etmişlerdi. O günkü görevlileri bir daha gözden geçirelim. Yarın öbür gün bu şema gerekebilir:

Başbakan: Tansu Çiller

Başbakan Yardımcısı: Deniz Baykal

Özelleştirmeden Sorumlu Devlet Bakanı: Ufuk Söylemez

Adalet Bakanı: Mehmet Moğoltay

İçişleri Bakanı: Nahit Mentеше
Jandarma Genel Komutanı: Orgeneral Teoman Koman
(Cavit Çağlar'ın İnterbank'ında Yönetim Kurulu üyesi)
MİT Müsteşarı: Sönmez Köksal (Özer Çiller'in okul arkadaşısı)
Emniyet Genel Müdürü: Mehmet Ağar
İstanbul Valisi: Hayri Kozakçioğlu / Rıdvan Yenişen
(Bursa'dan vekâleten geldi)
İstanbul Emniyet Müdürü: Orhan Taşanlar (Necdet Menzir)
Tuncabank Genel Müdürü: Şükrü Karahasanoğlu
Niso'nun yakınları : Korkmaz Yiğit, Kemal Gülman, Hayim Aksel, Erol Evcil, Hayim Garipoğlu, Emin Cankurtaran, Cavit Çağlar, Ali Osman Sönmez, Jefe Kamhi, Erol Erkohen, Moris Sadioğlu, Hayri Kozakçioğlu (Korkmaz Yiğit'in villalarında mülkü olan devlet memurlarından.)

(31.10.1998)

ÇİLLER, İMAM HATİP REKORUNU KIRDI

Bir ay önceki hükümetin Milli Eğitim Bakanı Nevzat Ayaz isyan ediyor: “Laik eğitim sistemi çöktü...”

Ayaz’ın 1996 yılı bütçe çalışmaları öncesinde hazırlattığı hizmete özel ve “Eğitim Sisteminin Sorunları ve Çözüm Önerileri” başlıklı raporu Çiller ve Demirel’e de gönderiyor. Ayaz’ın bu titiz çalışması çok hoş!..

Ancak, Ayaz acaba Tansu Çiller’in İmam Hatip rekortmeni olduğunu unuttu mu?

Çiller Hükümeti, bir yandan yurt dışında, “En büyük tehlike Refah’tır” diye veryansın ede dursun, işbaşına geldiği günden beri açtığı İmam Hatip Liseleri ile rekor kırmış durumda... Ayaz da bu hükümette görev aldığını unutmuş olmalı...

1989’da Çiller henüz üniversitede öğretim üyesiyken Deniz Baykal’la ilk karşılaşmasında, “Türkiye elden gidiyor” diye dert yanmış...

Çiller, 1990 yılında da Washington’da Amerikan Dostları Derneği’nin konferansındaki konuşmasında, “Türk ekonomisinin sorunu sosyaldır. Sorun, Türkiye’de İslamcı akımların dinamik bir şekilde ön plana çıkması ve Türk eğitim sisteminde dinci ve laik olmak üzere bir ikiliğin belirmesidir” diyor.

12 Eylül’den sonraki ilk Turgut Özal Hükümeti’nden bu yana geçen 11 yılda İmam Hatip Liseleri sayısında büyük artış oldu. Özal iktidara geldiğinde Türkiye’de 375 İmam Hatip Lisesi vardı.

Demirel Hükümeti 389 adetle devraldığı İmam Hatip Liselerine, yeni açtığı 43 taneyi ekledi.

Çiller, Demirel’den geri kalamazdı...

1994 rakamları ile 94 adet İmam Hatip Lisesi açtırdı...

1995’te bu rakam daha da arttı...

Demirel döneminde “200 İmam Hatip Lisesi açılmak için izin bekliyor” diye bağırarak Erbakan da bir anda sustu.

Hal böyleyken, Nevzat Ayaz acaba rapor yazmakta biraz

geç kalmadı mı?

Milli Eğitim Bakanı olduğu dönemde “Milli ezan, milli bayrak, her nabza göre şerbet” felsefesini taşıyan bir Başbakan’ı olduğunu unuttu mu?

Çiller, “Koltukta oturmak için hiç taviz vermem” diyerek yola çıktı, ama vermediği taviz kalmadı...

Baykal ise, Çiller’le koalisyonu bozarken söylemediği söz kalmadı...

Şimdi o sözleri dosyalarla birlikte unuttu, ellerini sıkarak ve Tansu Hanım’ın gözlerinin içine bakarak koalisyonu kurmaya çalışıyor.

(28.10.1993)

ÖZER ÇİLLER’İN EVRAK-I METRUKESİ

Takvimler 21 Eylül 1937’yi gösterdiği gün, sarışın, tom-bulca bir çocuk dünyaya geldi... Mehmet Ramis oğlu İsmet’ ten (Yılmaz) olma Özer Uçuran... Yıldıznamesinde “Şansı hep açık, yukarılarda, hep yukarılarda olacak” diye yazılıydı.

Ailesi Muş’tan İstanbul’a geldiği zaman baba önceleri Caddebostan’da dondurmacılıkla hayatını kazanmaya başladı... Çocuk büyüdükçe, baba da işlerini büyüttü, bir bakkal dükkânı sahibi oldu...

Özer Uçuran top peşinde koşturduğu günlerde, arkadaşlarıyla oynarken zaman zaman cebinden avuç dolusu şekeri çıkarıp ağzına atardı. Birlikte oynadığı diğer çocuklar imrenirdi. Sonra hep beraber babasının bakkal dükkânında bulurlardı kendilerini...

Önce Fransız eğitimi gördü. Daha sonra zengin çocuklarının okulu Robert Kolej’e girdi. Artık hem Fransızca, hem de İngilizce konuşabiliyordu. Babası bütün olanaklarını onun için seferber etmişti... Yemedi, ona yedirdi. İçmedi, içirdi, hep onun “büyüyüp adam olması için” didindi...

Babası, “Adam olacak çocuk, çocukluğundan anlaşılır”

derdi yakın dostlarına...

Yanılmamıştı...

Oğlu adam oldu!..

Ama son günlerinde babasını çok ihmal etti...

Kolejin kralı olması, okuldaki ününü pekiştirdi... Zengin çocukları evlerine gidip ders çalışırken, o cep harçlığı için kâh okulun santralinde çalıştı, kâh etüd hocalığı yaptı... Son yılların ünlü bankacısı Hüsnü Özyeğin'in etüd hocası oldu...

Çocukluk anılarını konuşmayı sevmedi. Sevmediği bir başka şey de, annesinin "Yıllaz" soyadıydı... Hep şanslıydı. Tuttuğu altın olurdu...

Şans Yüzüne Gülünce

Robert Kolej'in en hırslı kızı onunla ilgileniyordu... Bir süre sonra ona evlenme teklif etti. Kızın ailesi soyadını bu çok sevdiği çocuğa vermek istiyordu.

Onun için bunun hiçbir mahsuru yoktu... Hemen kabul etti. Artık iki tane soyadı vardı.

Kendini İspanyol asilzadelerine benzetmeye başladı... Dahası vardı, zaman içinde "Çar" bile oldu.

Amerika Amerika

Öğrencilik yıllarındaki en büyük hayali Amerika'ya gitmekti... Sonunda eğitim için kazandığı bursla eşini de yanına alarak Yeni Dünya'ya doğru uçtu...

Uçaktan inerken bacakları titriyordu... "Tanrım, bunu da başardım" dedi içinden...

Okudu, iş buldu çalıştı... Etüd hocalığı yaptığı Hüsnü Özyeğin Pensilvanya'ya geldiği zaman çok sevindi. O günlerde Amatex adlı şirkette çalışıyordu.

Amerika'da Coca-Cola alacak parayı zor bulabildiği dönemi kısa sürede atlattı... 1974 yılında Amerika'da ilk mülkünü krediyle satın aldı... Bu mülk ona çok uğurlu geldi... Onu ilerde oteller, shopping mall'lar, villalar izledi...

Türkiye'ye Göç

Çukurova Holding'in patronu Mehmet Emin Karamehmet'in yanında çalışan bir genel müdür, patronunun ricası ile Amerika'da yakın dostu olan Özer Çiller'i Türkiye'ye dönmeye ikna etti...

Artık Türkiye'nin önde gelen bir holdinginde genel koordinatördü...

Türkiye'ye dönüşü de, yükselişi de hızlı olmuştu... Önce koordinatör, sonra bir meyva suyu şirketinin genel müdür-lük koltuğuna oturdu.

Orada tam zor günler yaşamaya başladığı günlerde Has Ailesi'nden İstanbul Bankası'na Genel Müdür olması için teklif aldı... Bu, onun gökte ararken yerde bulduğu fırsattı... Hemen kabul etti... Onun Mehmet Emin Karamehmet'le de ilişkisinin hep iyi kalmasını sağladı...

Öyle ki, karısının iktidarında bankalarının yanı sıra, demir-çelik işinde de ona teşvik çıkmasını sağlayacak kadar sevdi bu eski patronunu...

Çukurova Grubu'ndaki günlerini anlatırken, "Dövizimiz yoktu. İşimiz kininsiz yürümüyordu. Artık her yurtdışı seyahatinde bir torba kinin taşımaya başladım. Bir keresinde kinin torbasıyla yakalandım da" deyip gülümsüyordu bu eski günlere...

İstanbul Bankası günlerinde, karısını da danışman yapmışlardı bankaya. Her şey başlangıçta iyi gitti. Banker faciası yüzünden zor duruma düşen bu banka, Ziraat Bankası'na devredildi. Kendisi de mahkemelere düştü. Neyse ki, Türkiye'de hukuk böyle durumlar için vardı!..

"Mürürü zaman" maddesi bu gibi durumlarda hayat kurtarıyordu... Onu da kurtardı... Bankanın batışı ona yaramıştı... Bankası battı ama o Yeniköy'de bir yalı sahibi oldu... Çocukluk hayalleri yavaş yavaş gerçekleşiyordu...

Her şeyin iki adedini severdi. İki yazlık, iki tekne, iki araba gibi...

Ulaşılabilecek sadece bir özel uçak sahibi olmak kalmıştı... Şimdi buna gerek yoktu, ama ilerde olabilirdi... Onu alabile-

cek kadar para sahibiydi artık...

Yakın arkadaşları onun, “Çok zengin olacağım. Benim yatım ve özel uçağım da olacak, göreceksiniz” dediği günleri hatırlayıp, “İki yatı oldu, yakında uçağı da olursa hiç şaşmaz” diyorlar...

Kendi Kendinin Patronu

İstanbul Bankası günleri sonrasında kendi işini kurdu... Hep büyük projelerin adamı idi... Yakın dost çevresini eşinin Boğaziçi Üniversitesi’nde hoca olmasının da yardımıyla genişletti... Dostlukları nakite dönüştürebilmek için kolları sıvadı...

Projesine “Bizim Vadi” adını taktı... Bu vadiden ev alanlar, ona zor anlar yaşatmaya başladılar... Yok mahkemeydi, yok bir sürü laftı, o yılmadı, aldırmadı... Vadiden ev alan birkaç dostu ile bu iş yüzünden arası açıldı. Ama o böyle şeylere hiç üzülmezdi.

Yeni çevreler edinmişti... Yeniköylü komşuları, politikacılar... Zaten eski dostlarına pek vakti de kalmamıştı... Üstelik artık karısından da forsluydu... Kamu bankası genel müdürleri ağzının içine bakıyordu... Bakanlar da banka genel müdürlerinden pek farklı değildi...

Çevresine bol miktarda yağcı politikacılar dolmuştu... Astığı astık, kestiği kestikti... Ona sormadan hiçbir iş yapılmıyordu... Artık “tek hakim”di... Kartvizitine karısını “Prof. Dr.” unvanını eklemekte bir mahsur görmedi...

Bir yandan hakkında çıkan haberlere yanıt olarak birbirinden komik açıklamalar yolluyor, diğer taraftan “Şu basın olmasa bu ülke ne güzel yönetilir” diye aklından geçiriyordu...

Aslında onun en sevdiği içki viski, evde en çok dinlediği şarkıcı Fedon, en sevdiği CD de “Money, money, money”di... Canı sıkıldığı zamanlarda ise, “Burası Muştur, yolu yokuştur, giden gelmiyor, acep ne iştir” türküsünü mırıldanırdı...

Ama son zamanlarda aşırı stres ve içki bir araya geldiğinde ona dokunmaya başladı!.. Votka içtiği akşamlar kendi

ni “Çar” zanneder oldu!.. Yoga, Budizm, reenkarnasyon gibi inançlara daha sıkı bağlandı... Mutluluğu Buda felsefesinde keşfetti!..

(4.3.1995)

MERK NE DEMEK?

Başbakan Tansu Çiller’in girişimleri ile kurulan Zübeyde Hanım Şehit Analarına Yardım Vakfı tarafından kurulan MERK adlı şirketle ilgili olarak, “Bu isim Başbakan’ın oğulları Mert ile Berk’in isimlerinin bileşiminden mi oluşuyor?” diye meğer boşuna kafa yormuşum...

Meral Akşener bizleri aydınlattı, ben de rahat bir nefes aldım...

Ne kötü kalbim varmış!..

Şirketin MERK ismi oysa “Mehmetçik”in “M”si ile “Erk” in bileşiminden oluşuyormuş...

“Erk”, “Güçlü” demekmiş...

(Aslında sözlüklere göre, erk güç veya iktidar anlamına geliyor ama herhalde Meral Hanım karıştırmış.)

Yani MERK, “Güçlü Mehmetçik” anlamına geliyormuş...

40 yıl düşünsem aklıma gelmezdi.

Vallahi bravo!..

100 milyon lira sermaye ile kurulan şirketin yüzde 90 hissesine Vakıf sahip olurken, yüzde 10’luk hissenin Meral Akşener’e ait olmasına da şaşmamak gerekiyormuş...

Akşener, hem DYP Kadın Kolları Başkanı, hem de Vakfın Başkan Yardımcısı... Üstelik DYP’liler tarafından çok seviliyor!..

Partililerden olsun, çevresinden olsun Meral Hanım’ın ne kadar “yüce” bir kişilik olduğunu faksla, telefonla bana bildirenler oldu.

Üstelik Meral Hanım, Zübeyde Hanım Şehit Anaları Vakfı’nın, Başbakan görevde kaldığı sürece hiçbir ticari faa-

liyette bulunmayacağını bizim Kocaeli muhabirlerine anlatmış...

Ben bu konuda, “Eyvah, bu Vakıf işi Türkiye’de malum. En muhteşemini Türk Kadını’nı Güçlendirme Vakfı’nın şaşalı günlerinde yaşadık. Semra Hanım’ı her vesile ile hatırlayan, Özal’ın izinden yürüyen Tansu Hanım, diğer adı Papatya Vakfı olan bu kuruluşu kendine örnek alacak” diye düşünmüştüm.

Neyse, şimdi rahat bir nefes aldım...

Ayrıca, Meral Akşener'in MERK adlı şirkette neden ortak olduğunu neden hâlâ anlayamadığıma da kızıyorum...

Amaan!.. Bana ne?

Baksanıza, şirket, Çiller başbakanlık koltuğunda oturdukça ticari faaliyete girmeyecekmiş...

E, Tansu Hanım 1996'ya kadar iktidarda olduğunu tek-
rarlayıp duruyor, erken seçime gitmeye niyetli görünmüyor...

O zaman ben de 1996'ya kadar rahatım demektir!.. Ne de olsa o tarihe kadar MERK şirketini araştırmamı gerektirecek bir durum olmayacak!..

Ha bu arada, “Vakıf yönetim kurulunun gelir temin etmek amacıyla bir şirket kurma kararı var. Şirkete sizin de ortak olacağınıza dair alınmış hiçbir karar yok. Tek başınıza bu kararı nasıl aldınız? Başbakan bu Vakfın başkanı olduğuna göre, kararı ondan emir alarak mı uyguladınız?” gibi soruları bu bayram haftasında sormamaya karar verdim...

Ben, tam “bu soruları sormamaya karar verdim” derken, ABD gezisine katılan gazeteci arkadaşlarımdan biri, hazırladığım bu yazıyı okurken, Meral Akşener’in MERK’le ilgili olarak kendilerinin sorduğu soruya verdiği şu yanıtı hatırlattı:

“Şirketin adı belirlenirken ben yoktum. Zaten ben noterden şirketle ilgili hiçbir ticari çıkarımın olmayacağı konusunda beyan verdim. Vakıftaki arkadaşlar şirketin adını belirlerken, Tansu Hanım’a bir jest yapmak istemiş olabilirler...”

Öyle, ya da böyle... Şirketinizin yüce Türk milletine ha-

yırlı, uğurlu olmasını diliyorum...

“Erk”in sözlükteki tam karşılığını merak edenleriniz için de buraya aktarmayı uygun gördüm:

“Bir işi yapabilmek için kudret, iktidar; sözü geçerlik, istediğini yaptırabilme gücü, nüfuz, bir bireyin bir toplumsal kümenin bir toplumun başka birey küme veya toplumları egemenliği, baskısı ve denetimi altına alma, hürriyetlerine karışma, onları istediği biçimde davranmaya zorlama yetkisi veya yeteneği, iktidar.”

Kelime bu kadar içerikli olunca, kendimi bu kelime karşısında “acz” içinde buldum!..

(7.5.1995)

ÇİLLER’İN İKİZ RAPORU

Vanlı mega kudret simsarı Yalım Erez, kendi kökeninden birini İKV’ye başkan atadı... İKV’nin bu genç başkanı Sedat Aloğlu İstanbul’da doğulu anne babadan 1950 yılında dünyaya geldi.

İstanbul Erkek Lisesi’nde orta eğitimini aldı... Okul zor gelince liseyi Tahran Koleji’nde tamamladı. İstanbul Üniversitesi İşletme bölümünden mezun oldu... Master için Amerika’ya gitti. Amerika’da iyi bir çevre edindi. Döndüğünde babadan kalma işi hazırды. Sanayici bir aileden gelen Aloğlu aile dostları Korkut Özal’ın dünürü Kalaycıoğlu Ailesi ile ortaklı. Kısa zamanda zarif bir vücut hareketi ile baba dostu Kalaycıoğlu’nu devre dışı bıraktı. Bu çalım hareketinde kendisine Türkiye’nin en gizli zenginlerinden NATO müteahhitleri Makyal şirketinin patronları Yalçın kardeşler destek oldu. Bu operasyon ona Feniş Topluluğu Yönetim Kurulu Başkanı koltuğunu sağladı. Türk-Amerikan İş Konseyi Onur Başkanı Sedat Aloğlu, aynı zamanda TÜSİAD üyesi, İKV Başkanı olduktan sonra politikayla daha çok ilgilenmeye başladı. İstanbul’da çok doğulu oyu vardı. Bunu çok iyi değerlendirmeliydi. İKV Başkanlığı onun için biçilmiş kaftandı.

Bir yandan politikaya ısınma hareketleri yapıyor, bir yandan da Türkiye'nin Avrupa Topluluğu'na girmesi için lobi faaliyetlerinde bulunuyordu. 1994 yılı Kasım ayında başkanı olduğu İKV'nin ne Yönetim Kurulu'na ne de İcra Kurulu'na bilgi vermeden Amerika için hazırlanmış olan bir Kürt raporunu basında tartışmaya açtı. Basın raporun içeriğini tartışırken, İKV içinde kan gövdeyi götürüyordu. Bu tartışmalar sırasında basına net bir olay yansımada, İKV Yönetim Kurulu üyesi. Ağâh Oktay Güner, Yönetim Kurulu'na sunduğu sert bir istifa mektubu ile istifa etti.

Diğer yönetim kurulu üyeleri ise kavgalarını kapalı kapılar arkasından sürdürdü. Konu bir müddet sonra kapandı. Yönetim Kurulu'nda bu seneki seçimlerde muhaliflerin yerini Yavuz Canevi ile Aydın Ayaydın aldı. Odalar Birliği'nin İKV içinde en güçlü kuruluş olması Aloğlu-Yalım Erez yakınlığını iyice güçlendirdi.

Bu dayanışmanın kanıtı yazımı yazmak için ekran başında boğuştuğum sırada masamın üstüne adeta gökten düştü. Ve cuma günü öğleden sonra saat 15.30'da Aloğlu'nun Odalar Birliği'nin Kürt raporunu destekleyen açıklaması geldi.

Peki iki rapor kardeş mi? Veya aynı familyanın ürünleri mi? Bu soruları düşünmemek mümkün değil. İki rapor arasında kan bağı olup olmadığını, önümüzdeki günlerde göreceğiz. Ancak ikisi karşılaştırılınca ortaya çıkan sonuç şu: İlk doğan rapor denize şöyle bir olta sallıyor. Pek, suya sabuna dokunmadan. İçeriği sert değil. Bir nevi ısınma hareketi gibi. Aloğlu, kendisini şu sözlerle tanımlıyor bir söyleşisinde:

“Savaş iyi bir planla başlar... Hazırlıksız sahneye çıkmam. Bazen içinize alıp sonra etrafında bir daire operasyonu yaparsınız... Ama bazen de sizin içine girdiğiniz daireyi yırtarak çıkmanız gerekir.”

Anlaşılan Aloğlu, İKV'deki raporla ilgili yönetim kurulu sürtüşmelerinde bu stratejiyi uygulamış. Gelelim kamuoyunda çok tartışma yaratan Güneydoğu raporlarına. Raporlar tabii yayınlanmalı. Yalnız bu raporları kimin, ne zaman ve

ne için yayınladığı çok önemli. Bunlar çok hassas konular. Şeffaf olmazsa şaibe yaratıyor...

Türk-Kürt, Alevi-Sünni, Cumhuriyet-İkinci Cumhuriyet, Sevr-Lozan gibi konularda kamuoyu çok hassas.

Her ülkenin kendisine özgü duyarlılık noktaları vardır. Birinci sınıf demokratik ülkelerde, hassas konularda araştırmalar yapılıncı temel ilke şeffaflıktır. Araştırmamanın sahibi bellidir. Araştırmayı yapanların hangi kriterlere göre seçildikleri açıklanır. Araştırmamanın zamanlaması da önemlidir. Çünkü, insana “Niçin dün uyudun da, şimdi rapor hazırlıyorsun?” diye sorarlar. Bu sorulara cevap verilmezse kafalarda yeni sorular belirir. Yalım Bey kendi odasına hazırlattığı raporu işler kızışınca sahiplenmiyor.

Kaçak dövüşmeyi yeğliyor. Sedat Aloğlu İKV Başkanı olarak bu raporu tam gaz destekliyor. Bir başka al gülüm, ver gülüm yaşanıyor. Tansu’nun bizim rapor dediği metin, ortalığı karıştırıyor.

(13.8.1995)

ÇİLLER’İN TANIMI VE CLINTONGİLLERİN DANIŞMANI

Türkiye’nin yurtdışında tanıtımını 16 şirket üstlenmiş durumda... Japonya’dan Amerika’ya kadar uzanan bir “yabancı tanıtım ağı” örüldü. Amerika’da Dışişlerine bağlı iki şirket ve Başbakanlığa bağlı iki şirket var... Dört adet tanıtım şirketi... Bu 16 şirketin yaptıkları tanıtım işinin “meyvalarını” tam olarak yediğimizi söyleyemeyiz, ama Tansu Hanım’ın kişisel başarısı için uğraşan iki Amerikalı var ki, bunların başarıları tartışılmaz...

Ahlak Tartışması

ABD’de lobby hizmetleri ve bu hizmeti almak çok önemlidir. Washington bu işlerin merkezidir. Lobby şirketleri, çok

büyük işler çevirebilir. Bu şirketler, çoğunlukla yaptıkları işlerin “ahlaki” olup olmadığı konusunda genellikle tartışmaların odak noktasına otururlar.

Türkiye’nin geçmişte tanıtım işini yapan lobby şirketlerinden “Hill & Knowlton”ın Körfez Savaşı sonrasında başı epey ağrıdı...

ABD’de Körfez Savaşı arifesinde bakın neler yaşandı:

“Hill & Knowlton” şirketi önce ABD Kongresi İnsan Hakları Komisyonu’nu Kuveyt’te yaşanan insan hakları ihlalleri konusu için özel bir oturuma ikna etti. Sonra bu oturuma bir de konuk getirmeyi kabul ettirdi. Bu konuk, savaşta gördüklerini anlatacak, ancak ailesinin geleceği göz önüne alınarak ismi kesinlikle açıklanmayacaktı.

Oturum başladı. Kuveytli bir genç kız, ağlaya ağlaya Iraklıların Kuveyt’te gerçekleştirdiği vahşeti anlattı. Kongre üyeleri çok etkilendi. Artık ABD müdahale edip Kuveytlilere sahip çıkmalıydı.

Harpten sonra konuşmacı kızın kimliği anlaşıldı. Ortalık uzun süre karıştı, ama hem o kız, hem de lobby şirketi amacına ulaşmıştı.

Kızın ismi Neyire’ydi...

Babası hasbelkader Kuveyt’in ABD’deki büyükelçisiydi...

Bizi Tanıtanlar

Bizim şu anda ABD’de iki önemli lobby şirketimiz var. Washington merkezli bu şirketlerin adları: Va Capitoline ve Fleshman & Hillard...

Japonya, ABD ve Avrupa’daki lobby şirketlerini New York merkezli McGregor & Scanlon üstlenmiş durumda. Tansu Hanım’ın akıl hocalarından Jay Kriegel de bu şirkette... Türkiye’den de bunları Murat Ersavcı ile birlikte koordine ediyorlar... Bir de Jak Kamhi’nin eski tanıdığı ve Tansu Hanım’a tanıştırdığı Paul Berger var... Berger hem özelleştirme işlerinde hukuk danışmanlığı yapıyor hem de Yahudi Lobby’si ile olan ilişkileri yürütüyor...

Gelelim Çiller'e

Başbakan Tansu Çiller'in Washington'da, Uluslararası Stratejik Araştırmalar Merkezi'nde konuşma yaparken, arka sıralarda oturan iki kişinin devamlı not almasına pek kimse anlam verememişti.

Bu iki kişiden birisi Jay Kriegel, diğeri ise Robert Squier'di. İki kafadar Tansu Hanım'ın el hareketlerinden vurgulamalarına kadar en küçük detayları bile inceliyordu. Başarıları tartışılmazdı... Çiller, "Bölgesel güç, uluslararası lider" konumuna stratejileri sayesinde ısınıyordu...

Kriegel daha sonra Tansu Hanım'ın Ortadoğu gezisine de katıldı. Makyajından ses tonuna, hangi mesajın ne zaman verileceğine karışacak kadar yakın oldu Tansu Hanım'a...

Yerel Seçimler ve O

Şimdi bir de 27 Mart yerel seçimlerine dönelim... Tansu Hanım, bu seçimler öncesinde Cenajans'ın patronu Nail Keçili'den kendisine bir siyaset danışmanı bulmasını ister.

Keçili, hemen Amerikalı ortağı Grey'e durumu açar. Grey araştırmasını yapar. ABD'de Başkan Clinton'dır. Öyleyse onun yardımcısı Al Gore'a siyasi danışmanlık yapan kişi, bu iş için biçilmiş kaftandır. Aranana niteliklerin hepsi Robert Squier'de vardır... Tansu Hanım düşünmeden "Okey canım" der...

Doğru Kampanya...

Robert Squier, "Doğru bir kampanya her şeyi değiştirir" sözüne, İncil'e inandığı kadar inanan bir kişiydi... 1994'te Demokrat Parti Ulusal Kongresi'nin verdiği görevle New Jersey'de çalışmıştı.

Clintongillere çok yakın olması, Çiller'in kendisiyle çalışmasına yetti de arttı. Squier artık Çiller'in siyasi danışmanıydı... Çiller'e yerel seçimlerde "teröre yüklenmesi" fikrini de o vermişti...

Squier'le ilgili ilk bilgiyi alan gazeteci Güneri Cıvaoglu olmuştu. Cıvaoglu köşesinde bu konuyu işledi. Squier buna

çok kızdı.

Kendi halinde, *low profile* gitmeyi seven bir yapıdaydı. Uzak durmalıydı medyadan. Ayda bir kere Tansu Hanım'ı ziyarete geliyor ve ikisi uzun uzun dertleşerek yeni stratejileri saptıyorlar... Bu yakınlaşmayı uzaktan izleyen ve içine sindiremeyen tek kişi Nail Keçili...

İkinci Adam

Kriegel, Tansu Hanım'ın daha çok çevresinde... Onun toplantılarını sık sık izliyor... Not alıyor... İkinci görevi de Squier'in istediği tür araştırmaları koordine etmek...

Türkiye'de araştırmalar için sorulacak sorular önceden gönderiliyor, Kriegel bir bir Türk araştırma şirketine istediklerini söylüyor, alan çalışması doğrudan New York'a, Squier'in ofisine yollanıyor... Orada araştırma sonuçlarına göre hemen yeni taktikler veriliyordu Çiller'e...

İşte Çiller, rüzgârı yakalamıştı... Taktikler Çiller tarafından dört dörtlük uygulanıyordu... Başarı kaçınılmazdı. Hızlı yürü, enerjik görün, kararlı kişilik sergile...

Türkiye'nin tanıtımını 16 şirket, Tansu Hanım'inkini ise iki kişi yapıyor... Türkiye tanıtımda başarılı oluyor mu biraz meçhul ama bu iki kişi kesinlikle Çiller'in cilalanması konusunda başarılı...

Sonuçta Türkiye "acemi Başbakan'dan lider Başbakan"a vatandaşların ödediği vergilerden karşılanan harcamalar sayesinde kavuşuyor...

(2.9.1995)

PETROL LIGHT

Petrol boru hattı için hep çok ciddi analizler okudunuz, belki de sıkıldınız.

Türkiye'nin bu en büyük projesini bir de benden dinleyin.

Perde arkasındaki kara mizah öykülerini okuyun.

Enflasyon Telaşı

Yer: Başbakanlık Konutu

Tarih: 4 Ocak 1995 Cumartesi, öğleden sonra.

Moraller biraz bozuk, çünkü DİE yıllık enflasyon rakamını açıklamış.

Konut'tan İstanbul'daki bir reklam ajansına telefon ediliyor:

“Bize acele gazete manşetlerine çıkabilecek bir gündem maddesi bulun. Yoksa bütün gazeteler yüksek enflasyon yüzünden bizi topa tutacaklar...”

Reklam ajansının genç ve yükselen bir değeri hemen kolları sıvadı.

Ankara'daki bakanlıkları aramaya başladı. Her bakanlıkta bulabildiği yetkiliye aynı talimatı verdi:

“Elinizde önemli bir proje varsa hemen bize iletin. Bugün bir açıklama yapmak zorundayız.”

Reklamcı kendisine iletilen hiçbir projeyi yeterli bulmadı.

Ta ki Enerji Bakanlığı'nı arayana kadar.

Tesadüf bu ya, Bakanlık yetkilileri Veysel Atasoy'un ertesi gün başlayacak Bakü gezisi hazırlığı içindeydiler.

Reklamcıya müjdeyi verdiler:

“Sayın Bakan yarın özel uçakla Bakü'ye gidiyor. Azeri Petrolleri Konsorsiyumu'nda Türkiye'nin payını yükselten bir anlaşma imzalayacak.”

Reklamcı hemen kokuyu aldı:

“Tamamdır, siz hiçbir açıklama yapmayın. Bütün bilgile-

ri bize yollayın. Açıklama Başbakanlık'tan yapılacak..."

Ama reklamcının sabrı, yeteneğinden daha azdı.

Daha kesin bilgileri beklemeden kaleme alınan bir açıklama Başbakanlığa iletildi. Oradan da gazetelere fakslandı.

Acele işe şeytan karışır derler...

Müjdeli açıklamayı okuyan gazeteciler Başbakanlığı aramaya başladılar.

Çünkü açıklamada fahiş bir hata vardı.

Türkiye'ye anlaşmayla on yılda akacak petrol miktarı sanki bir yılda girecekmiş gibi gözüküyordu.

Bunun üzerine ilk açıklama apar topar iptal edildi.

Yerine yeni bir açıklama geçildi.

Mesele Azerbaycan'ın tepkisi ile daha vahim hale geldi.

Azeri yönetimi erken gelen açıklamadan alındı.

Gazetelerde müjde haberleri çıkarken, Veysel Atasoy Bakü'den eli boş döndü.

Erken öten horozun petrolü kesildi.

İşlerin düzelmesi ve anlaşmanın imzalanması haftalar aldı.

Zaten Azerbaycan'da bastırılan Cevadov darbesine Komando Ayvaz'ın adının karışması yüzünden Aliyev ile aramız açıldı.

Buna rağmen anlaşmanın imzalanabilmesi yüreklere su serpti.

Başbakan'ın başını sürekli derde sokmasına rağmen vazgeçilemeyen Bakan Ayvaz Gökdemir, Türkiye'yi doğuda ve batıda zor durumlara düşürüyor ancak nedense ona dokunulmıyor.

İşte Türkiye'nin petrol politikasında gösterdiği özen...

Tabii işler burada da bitmiyor.

Veysel Atasoy'un izlediği petrol politikası ile hükümetin ki birbirine taban tabana zıt...

Veysel Bey Samsun-Ceyhan boru hattının hızlı bir savunucusu...

Ekinciler'e ait Ekin Oil şirketi de Atasoy'u bu konuda destekliyor...

Üstelik milli politikaya rağmen Ekin Oil'in cebinde kapı gibi bir de teşviki var.

Petrol Veysel Atasoy ile Özer Çiller'in bile arasını açtı.

Orta Asya gezisi boyunca birbirlerine sık sık iltifat (!) eden bu ikilinin aralarının bozulmasına en çok üzülen ise Veysel Atasoy'u bakan yapan Mehmet Üstünkaya.

Elinde bir kamçı ile Orta Asya'dan dönen Özer Çiller'in kamçısının bir ucu anlaşılan yakında Veysel Atasoy'a uzanacak...

Başdanışman Zorda

Gelelim Başbakan danışmanı ve petrol koordinatörü Emre Gönensay'a...

Emre Bey iyi bir iktisatçıdır.

Temiz bir geçmişi olan Gönensay çok dikkatli ve ölçülü kişiliği ile tanınır.

Siyasete girdiği sıralarda Tansu Hanım'dan uzak durmayı yeğledi.

Oysa geçmişleri ortaktı. Her ikisi de Boğaziçi Üniversitesi'nde iktisat profesörüydüler.

Ama Çiller başbakan olunca Gönensay soluğu Süleyman Bey'le birlikte Köşk'e taşınmakta buldu. Köşkün ekonomi danışmanı oldu...

Belki Yalım Erez Tansu Hanım'a akıl vermeseydi hâlâ Köşk'te kalacaktı.

Yalım Bey Başbakan'a "Emre kültürlü bir insan. Süleyman Bey'le aramızda köprü olursa bizim ilişkilerimiz için de iyi olur" tavsiyesinde bulundu.

Tansu Hanım her zaman olduğu gibi Yalım Bey'in tavsiyesine dört elle sarıldı. O kadar sarıldı ki Emre Bey tarafsız konumunu kaybetti. "En büyük Tansu başka büyük yok" diyenlerin önde gelenleri arasında yerini aldı.

İyi İngilizcesi, İngiliz asilzadelerine benzeyen fiziği sayesinde dış ülkelerde bizi çok iyi temsil etmeye başladı.

Amerikalılar Emre Gönensay'ı çok sevdiler. Zaten Amerikalılarla Türk hükümetinin petrol politikası aynı çizgidey-

di.

Türkiye’de ise petrolde beş kafadan beş ayrı ses çıkmaktaydı (Dışişleri, Botaş, TPAO, Enerji Bakanlığı ve hükümet). Koordinatör Gönensay’ın görevi çok sesli yayını tek sesli hale döndürmekteydi.

Tam her şey yavaş yavaş rayına oturmaya başlamıştı ki Erol User-Tamraz skandalı ile ortalık fena karıştı.

Erol User ve Tamraz

Interpol tarafından aranan birisini nerede bulabilirsiniz?

Eğer Türkiye’de aranıyorsa “Başbakanlık Konutu’nda” neden olmasın?

Evet, Interpol’ün aradığı kişi geçtiğimiz günlerde önemli bir petrol anlaşması için kendisi kadar mazisi temiz (!) Lübnan kökenli bir Amerikalı ile birlikte Tansu Çiller’i ziyarete gitti.

Alpaslan Türkeş’in bu randevuyu ayarladığı, ama aslında “malum” kişinin bu işe önyak olduğu bir televizyon kanalında dizi olarak verilmeye başladı. Bu yayınlar sırasında kanalın kablolu yayını aniden kesildi.

Erol User’in sahtekârlıkları spor sayfalarından ekonomi sayfalarına kadar her tarafta yer aldı...

Çevreci geçinir, plastik işi yapar...

“Çevreci ödülüm var” diye övünür, ödül sahtekârı çıkar...

Fenerbahçe Yönetim Kurulu’na girer kulüp parasının üstüne oturur...

Bir gün bakarsınız Kanal 6’nın sahibi rolünde karşınıza çıkar. İki-üç gün Ahmet Özal’la birlikte yedikleri içtikleri ayrı gitmez. “Arkamda Amerikalı yatırımcılar var” der, atlar Kıbrıs’a gider.

Milliyetçi-Muhafazakâr partimizin sempatizanlarından biri Asil Nadir’e takdim eder kendisini. Yılların Asil Nadir’ini bile ikna eder.

Asil bastırır milyon dolarları, karşılığında User, Kanal 6’nın hisselerinin yanı sıra Alman bankalarından kredi sözü verir.

Asil Nadir bir süre kendisini Kanal 6'nın patronu zanneder ve İstanbul'daki medya mensuplarını Kanal 6'ya transfer etmek için girişimlere başlar.

Erol User ise paralar cebinde kaybolur. Asil Nadir neden sonra Ahmet Özal ve Erol User ikilisi tarafından dolandırıldığını anlar, ama iş işten geçmiştir.

Asil'in imdadına son anda Kıbrıs Hava Yolları'nın Yönetim Kurulu Başkanı Ümit Utku yetişir. Utku'nun desteği ile parasının bir bölümünü kurtarabilir...

Özer Çiller'le Erol User, Sarıyer Spor Kulübü'nden tanışır.

Ayrıca Özer Bey 7-Eleven zinciri sahibiyken, Erol User bu şirketleri çatısında toplayan Franchising Derneği'nin üyesiydi.

Çevresine sık sık, "Özer Bey'le aram çok iyidir" diye hava atan User DYP iktidara geldiği günlerde sıkı bir genç partili olarak toplantılara da katılıyordu.

Daha sonra MHP ile ilişkiye geçen User'in MHP saflarına katılmasını, ANAP'tan MHP'ye transfer olan İstanbul Milletvekili Osman Ceylan sağladı.

User'in petrolcü dostu Roger Tamraz'ın da sicili farklı değil. Üstelik Beyrut kökenli Amerikalı Tamraz'a yöneltilen iddialar arasında Filistin Kurtuluş Örgütü'ne silah satması da var. Tamraz'ın "Harvard'dan arkadaşım" dediği User bu okuldan değil ama Harvard'lı Hüsnü Özyeğin'le aynı okulun bahçesinde bulundukları kesin.

Gelelim bizim bu olaya ilişkin kısa yorumumuza:

Benim tanıdığım Emre Gönensay böyle kirli işlere bulaşmaz...

Olsa olsa bir yerlerden gelen emirleri yerine getirmiştir...

Zaten yakın dost çevresinde fevkalade korkak olarak tanınır.

Profesörlüğünü ve TÜSİAD üyeliğini uğruna feda ettiği politika, onu hiç istemediği bir konumda bıraktı.

Şimdi kellesi isteniyor. Diğerlerinin dokunulmazlık zırh-

ları var.

Çankaya'da oturanlar ise bu gelişmelere bıyık altından gülüyorlar.

Çünkü Demirel oğlu kadar sevdiği Emre Gönensay'ın kendisini terk etmesini hiç affedememişti.

Bütün bu sürtüşmeler Rusya'nın işine geliyor.

Rusya en büyük rakibinin zaafını iyi değerlendirerek bize bol bol çalım atıyor.

Türkiye bir tarihi fırsatı daha kaçırıyor...

(16.9.1995)

DOĞMASAYDIN N'OLURDUK

Semra Hanım senin için Konut'a çiçek yollamasaydı, doğum gününü öğrenemeyecektim.

Semra Özal, çok düşünceli, ince duyguları olan bir hanımdır!.. İyi ki senin doğum gününü hatırladı da ben de farkına vardım. Tansu Hanım Türk ulusuna seslenirken iki satır da senin için, "İyi ki doğdun Özer" şarkısı çaldırsaydı ne iyi olurdu. Ben geçmiş doğum gününü kutlamak için Oğuz Aral'dan sana bir buket çiçek çizmesini rica ettim. Aral da senin için bunu çizdi. 21 Eylül 1937'de, Terazi Burcu'nda dünyaya gelmişsin. Burcunun özellikleri sende var.

Teraziler son derece zekidir. Bu burç, adaletin altın terazisi ile sembolize ediliyor diye terazi burcunda doğan insanların her zaman dengeli kişiler oldukları beklenmez. Ünlü Astrolog Linda Goodman'a göre, "Tipik terazi yüzü bir kutu bonbona benzer... Ya da çok şekerli bisküviye"...

Terazi burcu insanları uyum ararlar. Ama pek çoğu fazla yiyerek, içerek ve aşk yaparak bütün dengeyi altüst ederler. Böylece uyum konusunu da bir kenara atarlar.

Goodman, Terazi erkeğine âşık olan kadınlara, "Bir terazi erkeği zehirli sarmaşık yemiş timsah kadar huysuz ve dengesiz olabilir. Aşk da içinde olmak üzere her şeyi mantı-

ğa uydurma çabası sizi çıldırtabilir” diyor.

Bu cümleyi okuyunca, Tansu Hanım’ın Özer Bey’e âşık olduğu yıllarda ne kadar zor günler geçirdiğini düşünmeden edemedim. Tansu Hanım, anlaşılan mantık ve aşk ikilemi arasında bir ömür geçirmiş...

Terazi burcu insanı, paranın insan yaşamına güzellik ve mutluluk getirecek eşyalara ve faaliyetlere harcanması gerektiğine inanır. Yabancılardan oluşan kalabalıklar onun ruhsal dengesini bozar. Kapalı yerlerde kalma korkusu vardır.

Rahmetli Turgut Özal ve YDH Başkanı Cem Boyner’in burçları da terazi... Cem Boyner, azınlık hükümetini destekleyebileceklerini açıkladı... Zaten YDH kurulduğu günden bu yana çaktırmadan Tansu Hanım’ı destekliyordu... Demek ki Cem de seninle iyi anlaşacak...

Terazi burcu insanı amir olursa, yani bizler onun idaresindeki bir ülkede yaşıyorsak, o çoğunlukla başka amirler gibi masanın başına oturmaz. O, diken üstünde oturur gibi kendi kararsızlığını yansıtır.

Çoğunlukla utangaç ve nazik tavırlarına karşın, bu kişi ıssız bir ada değildir. Başkaları ile iletişim kurmak ihtiyacı içindedir. Konuşurken gülmeyi ihmal etmez. Fikir tartışmalarında üstlerine yoktur. Karşısındakinin fikrini dinler, sonra kendi fikrini uygular. Ama bu fikri karşısındakinin verdiği onu ikna ettikten sonra... Gayrimenkul yatırımı danışmanlığı da en başarılı oldukları meslekler arasında önde gelir...

(24.9.1995)

MERT'İN OKULU CENAZE EĞİTİMİYLE ÜNLÜ ÇIKTI

Geçen gün bir arkadaşımın ABD'de yayınlanan dergilerden birinden kestiği ilan dikkatimi çekti. İlandaki büyük başlık şöyleydi:

“Cenaze servisi eğitiminde lider...”

Bu ilan ABD'deki bir yüksek okulun, onların deyimiyle bir kolejin ilanıydı... Okulun adı:

Mount Ida College...

Okulun adını okuyunca hatırladınız değil mi?

Hani şu Başbakan'ın oğlu Mert Çiller'in diplomasını aldığı okul canım...

Hem de Tansu Hanım'la, eski dünya ağır sıklet boks şampiyonu Muhammed Ali Clay'e “fahri doktorluk” unvanı veren okul...

Halen yedeksubay olarak askerliğini yapan Mert Çiller, cenaze eğitimiyle ünlü bu okulun “İş idaresi” bölümünü 1991 yılında bitirdi...

Her ne kadar Mert Çiller, cenazeyle ilgili dersler almadıysa da, diplomasını aldığı okulun o konuda lider olması ne kadar ilginç değil mi?

Bu ilanı gördükten sonra Mert'in eğitimiyle ilgili küçük bir araştırma yaptım. Meğer bitirdiği Mount Ida College, onun dördüncü okuluymuş...

Kayakta Başarılı

Mert, ABD'deki eğitimine 1988-1989 döneminde Western Maryland College'in “İşletme” bölümünde başlamış...

Buradaki derslerinden örneğin muhasebe notu (C) iken, kayak dersinden (A) almış...

Sonra 1989-1991 döneminde Hesser College'da eğitim görmüş...

Ardından 1992-1993 döneminde de New Hampshire College'a gitmiş...

1993'te de diplomasını aldığı Mount Ida College'a gir-

miş...

Mert'in "İş idaresi" bölümünü bitirdiği Mount Ida College'in cenaze eğitimiyle ilgili ilan, ABD'deki Ulusal Cenaze Direktörleri Birliği'nin yayın organı "The Director"da yayınlanmış...

İlanda,"Mount Ida College, size cenaze hizmetleri konusunda çok güzel iş olanakları yaratacak bir eğitim öneriyor. Defin Bilimi alanında diploma alabilirsiniz" deniliyor.

Komutanları DYP'de

Mert Çiller'in eğitimiyle ilgili bir başka yön de, onun Mount Ida'dan mezun olup yedeksubaylık hakkını kolaylıkla elde etmiş olması... Çünkü, yurt dışındaki birçok okuldan mezun olanlar, Türkiye'de "yüksek okula denklik kararı" beklerken, Mert Bey için bu iş bir çırpıda oluvermiş... Baba Çiller, basına yolladığı trajikomik açıklamasında Mert'in Güneydoğu'da askerlik yapmak istediğini, ama komutanlarının buna izin vermediklerini belirtmişti... O günlerin Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş ve son günlerde düşen F4 uçaklarının alımı ile ilgili ihaleye İsrail'e bizzat giderek imza atan ve güven oylaması sırasında vaktini DYP için kulis faaliyeti geçiren eski Hava Kuvvetleri Komutanı da DYP'den aday oldu. Mert Bey'i Güneydoğu'ya göndermeye emir komuta zinciri içerisinde kimsenin gönlü razı olmamış anlaşılır!..

(4.11.1995)

EMLAKBANK VE DOUBLE AYDIN'IN ADAYLIĞI

Aydın Ayaydın, Şekerbank ve Vakıfbank'ta genel müdürlük görevlerinden sonra Emlak Bankası'nın başına geçmişti. Siyasilerle ilişkilerinin iyi olması, onun Bankalar Birliği'nin "ilk seçilmiş başkanı" olmasını kolaylaştırmıştı... Şimdi milletvekilliğine adaylığını koymak için hem bankadan, hem de Bankalar Birliği Başkanlığı'ndan ayrıldı. Laf Emlakbank'tan

açılınca, içim cız etti. Engin Civan kendi dönemiyle ilgili skandalların “günah keçisi” olarak cezaevinde yatıyor. Civan da, Semra Hanım’ın kontenjanından kendini Meclis’e milletvekili olarak atabilseydi, başına böyle şeyler belki de gelmeyecekti... Ne de olsa “dokunulmazlık” zırhı onu korurdu...

Güneydoğu kökenli olan Ayaydın, Mardin’den aday olacak. Oradan çok rahat Meclis’e girebileceğini düşünüyormuş. Böyle düşünmekte çok haklı. Çünkü, Emlakbank’ın başına vekâleten geçen genel müdür yardımcısı, yakın arkadaşı... Üstelik Emlakbank’ın kullanılmamış 350-400 milyar liralık reklam fonu var...

Bu fonu nereden mi biliyorum?

Deniz Baykal’ın Yekta Güngör Özden’le aralarında geçen bir diyalogtan...

Anayasa Mahkemesi Başkanı Yekta Güngör Özden ile CHP lideri Deniz Baykal 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı törenlerinde karşılaşınca aralarında ilginç bir sohbet geçmiş. Baykal, Özden’e karşı anlayışlı bir tutum sergilemiş...

Özden’in Zırhlısı

E, ne de olsa Yekta Bey 24 Aralık seçimlerini iptal edebilecek kurumun başında... Baykal’ın ise seçimlerin iptali hiç mi hiç işine gelmiyor. Yekta Bey kaza geçirdi, şimdi tedavi için kaplıcada dinleniyor. Baykal Yekta Bey’le karşılaştıklarında “Size zırhlı araba tahsis etmişlerdi, nerede?” diye sormuş. Özden, “Kazadan sonra tamir edilmesi gerekiyordu, ama ödeneğimiz yok” yanıtını vermiş. Baykal, bunu duyunca çok sinirlenmiş: “Böyle şey olur mu? Anayasa Mahkemesi Başkanı’nın otomobilinin tamiri bu kadar zor mu? Nerelere ne kadar paralar harcanıyor. Örneğin Emlak Bankası’nda kullanılmamış durumda 350-400 milyarlık reklam harcaması fonu var. 24 Aralık seçimleri için kısa sürede tüketilecek. Ama Anayasa Mahkemesi Başkanı’na zırhlı araç temini yok...”

Devlette durum böyle işte... İş seçim yatırımına gelince, musluklardan kirli de olsa çok para akıyor...

Kutsal İttifak

Bankalar Birliği yönetim kurulundan Ayaydın'ın yanı sıra bir de MHP tandanslı Ziraat Bankası Genel Müdürü Cihan Paçacı da istifa etti... DYP-MHP arasında kutsal ittifak duyulunca, o da adaylığını DYP'den koymakta pek sakınca görmedi.

(4.11.1995)

FAİZ... BİP... DÖVİZ... BİP...

Cep telefonları son dönemlerde Bankalar Birliği yönetim kurulu toplantılarında da sorun olmuş... İki satır konuşup herhangi bir konuda karar vermek zorlaşmış...

Diyelim birisi ağzını açıp, "Hazine faiz yükseltiyor, sektörümüz de buna göre tavır alması lazım" diyerek söze girdi...

Daha sözünü tamamlamadan cep telefonu sesleri...

Arkasını dönüp, "Buyrun efendim" diye telefona cevap veren genel müdürler...

Bunun üzerine yönetim kurulundaki bazı üyeler, "Cep telefonlarını kapatalım ya da toplantı sırasında yanımıza almayalım" önerisini getirmiş...

Ama ne mümkün... Hemen kamu bankalarının genel müdürlerinden itiraz gelmiş.

"Başbakan'ın kesin talimatı var... Hep açık tutmamız gerekiyor..."

Bankalar Birliği'nde Emlak Bankası, Ziraat Bankası, Halkbank ve Vakıflar Bankası'nın genel müdürleri var...

Tabii kamu bankalarının genel müdürlerini cep telefonlarından arayan sadece Başbakan değil, "gölge Başbakan" da arıyor...

Kendisi meşgul olunca devreye gerekirse Özel Kalem'deki Nalan Hanım da giriyor... Zaten Nalan Hanım'la iyi geçinmek için herkes yarışta... Çünkü Başbakan'la randevuları o

ayarlıyor...

(4.11.1995)

ÇİLLER'İN MALLARI ENTELLERİ BÖLDÜ

Müjde... Müjde... Duyduk duymadık demeyin! Tansu Hanım yine dört dörtlük bir açıklama yaptı. Artık içiniz rahat etsin. Ben geceleri rahat uyumamı bu açıklamaya borçluyum. Henüz kesin değil, ama hiç değilse gelecek vaadiyle dolu bir açıklama... Üslubu umut verici...

Tansu Hanım, "ABD'deki mallarımı satıp bir vakfa bağışlayabilirim" diyor. Eğer açıklaması "ABD'deki mallarımı bir vakfa bağışladım" şeklinde olsaydı, gazeteci arkadaşlarımla işi daha zor olacaktı. Gel de yüzlerce vakıf arasından bul hangisi olduğunu... Durumumuz TBMM Araştırma Komisyonu'nun durumuna dönerdi. Tansu Hanım eğer, "ABD'deki mallarımı bir vakfa bağışlıyorum" deseydi, hemen "Ne zaman?" diye soracaktık. Papatya falı bile açabilirdik. Bir ay sonra mı, iki ay sonra mı, bir yıl sonra mı, diye.

Allahtan Tansu Hanım, "Bağışlayabilirim" diyerek, canı istediğinde bağışlayacağını, hattâ bağışlamayabileceğini net bir dille belirtti... Biz de sevindik. Çiller çiftinin ABD'deki malları gazeteci Turan Yavuz tarafından ortaya çıkarılınca, önce üzüldür gibi oldular. Sonra Tansu Hanım, bunun en doğâl hakkı olduğunu o kararlı, ikna edici üslubuyla anlatmaya başlayınca kamuoyu rahatladı.

Satacaklardı

Arkasından Özer Bey, "ABD'deki mallarımızı satıyoruz" dedi... 60 milyon Türk, bu açıklamayla daha da rahatlamış oldu. Adamcağız satacağı satmasına ama o sırada Amerika' da emlak fiyatları düşüverdi!..

İyi bir iş adamı olduğu için düşük fiyattan satmaya gönüllü razı olmadı. Hakkı yanı da vardı bu durumun. Anlayışlı

olan halkımız, ona hak verirdi nasıl olsa... Binbir eziyetle paraları transfer et, vergilerini öde... Tabii onları kazanmak için yıllarca çalış...

Sonra da o malları değerinin altına sat!.. Karısının çok sevdiği ulusunu zarara uğratacak bu durum aklına gelince içi elvermedi ve Özer Bey malları satmaktan vazgeçiverdi. Zaten artık herkes alışmıştı. Satılsa ulusça yas tutacaktık. Üstelik yabancılara bu mallarla hava atmaya da alışmıştık. “Bizim Başbakanımızın Amerika’da oteli, alışveriş merkezi var, sizinkinin de var mı?” diye uluslararası toplantılarda hava basmaya başladık...

Enteller Bölündü

Tansu Hanım, “ABD’deki mallarımı bir vakfa bağışlayabilirim” deyince, İstanbul’daki enteller, bu konudaki derin tartışmalarda kendi aralarında bölündüler.

Optimistler

Tansu Hanım’ın başbakan olacağına kesin gözüyle bakan bu grupta iki değişik görüş var:

1- Bu gruptakilerin bir bölümü, “Tansu Hanım yeniden başbakan olursa mallarını vakfa bağışlayabilir” düşüncesindedir... Bunlar, “Tansu Hanım zafer sarhoşluğu içinde bu bağışı mutlaka gerçekleştirecektir” diyorlar... Bunlar, bağışın yapılacağı vakfın adını bile belirlemişler: Zübeyde Hanım Şehit Anaları Vakfı... Mehmet Ağar’ın kurucu üyeleri arasında olduğu bu vakfın bir de gelirlerini artırmak amacıyla kurduğu “MERK” adlı şirketi ve DYP Kadın Kolları Başkanı ve milletvekili adayı Meral Akşener, Tansu Hanım’ın iki oğlunun, Mert ve Berk’in isimlerinin birleşmesiyle oluşan bu şirkette şehit anaları için para topluyor. Gözünü de son zamanlarda Çiller’in Emin Çölaşan için açtığı hakaret davasından gelmesi muhtemel paraya dikmiş durumda. Dava Yargıtay’da Çölaşan aleyhine sonuçlanırsa, ödeyeceği 900 milyon liralık tazminat Zübeyde Hanım Vakfı’na verilecek. Böylece Çölaşan da bu hayırlı vakfa önemli bir katkıda bulunmuş

olacak.

2- Optimistlerin ikinci grubu “Tansu Hanım seçimleri kazansa Amerika’daki mallarını bağışlamaz” görüşünü savunuyor. Tansu Hanım, seçimlerden zaferle çıkarsa, muhtemel Bakanlar Kurulu listesine Genelkurmay eski Başkanı Doğan Güreş ve F-4 ihalesine tarihi imzasını atan Hava Kuvvetleri eski komutanı Halis Burhan, Olağanüstü Hal Bölgesi’nin iki eski valisi Ünal Erkan ve Hayri Kozakçıoğlu, Emniyet eski Genel Müdürü Mehmet Açar, İstanbul eski Emniyet Müdürü Necdet Menziri gibi ağır topları alarak Meclis’e yürüyecek olan Çiller’i eleştirmek biraz zor olacak, yürek isteyecek. Değil mallarını, o günden sonra artık hiç kimse hiçbir şeyi eleştiremeyecek. Ülkede bir güven ve huzur ortamı oluşacak. Herkes rahat edecek. Tansu Hanım da mallarını vakfa satmak için bir sürü bürokratik olayla uğraşmak zorunda kalıp vakit kaybetmeyecek...

Pesimistler

Pesimistler ise, “Tansu Hanım iktidar koltuğundan düşerse, üzüntülerini Amerika’daki dostlarıyla paylaşmak için bu ülkeye gider. Onun bunun evinde kalacağına kendi evinde kalır. Özer Bey de oradaki mallarının kira gelirleriyle bizzat ilgilenir ve canı sıkılmaz” diyor.

Pesimistlerin bir kısmı ise, “Tansu Hanım seçimleri kaybederse kızgınlıktan mallarını bağışlamaz” diye fikir yürütüyor...

Bana kalırsa, Çillerler seçim yenilgisi yüzünden bozulan moralini düzeltmek için ABD’ye gider, yeni yeni binalar satın alırlar.

(18.11.1995)

SEN DE Mİ BRÜTÜS?

Brütüs velinimeti Sezar'ı bıçaklarken, bin küsur yıl sonra Türkiye'nin siyaset gündemine de gireceğini herhalde hiç düşünmemişti...

Oysa bugünlerde Ankara kulislerinde eski bir "sırttan bıçaklama" öyküsü tekrar kulaktan kulağa konuşulmaya başlandı.

Öykünün gündeme gelmesini ise, "Tansu Hanım beni sırtımdan bıçakladı" sözleriyle milletvekili aday listelerine giremeyen Bekir Sami Daçe sağladı...

Bıçağı Çıkarır mısın?

Gelin yakın geçmişteki bazı olayları birlikte hatırlayalım:

Turgut Özal vefat edince, Demirel DYP Genel Başkanlığı ve Başbakanlık koltuğundan kalkıp Çankaya Köşkü'nün yolunu tuttu.

Arkasından Tansu Hanım DYP Genel Başkanı ve Başbakan oldu...

Tansu Hanım'ın bu koltuklara gelmesinde iki doğulu isim etkiliydi:

Yalım Erez ve Necmettin Cevheri...

Bu iki kişi, o gün bugündür Tansu Hanım'a hep sahip çıktılar, bol bol akıl verdiler...

Demirel'in en yakın adamı olan Necmettin Cevheri, o dönemde genel başkanlık seçimlerinden iki gün önce Demirel'den gizli bir biçimde Tansu Hanım'ın yanında yerini aldı.

Demirel bunu duyunca çok sinirlendi. Henüz sayıları azalmamış olan etrafındaki dostlarına dert yanmaya başladı.

Demirel'in serzenişlerini duyan Cevheri, çareyi Köşk'e telefon etmekte buldu.

Demirel, Cevheri'nin ilk üç telefonunu yanıtsız bıraktı. Dördüncüsünde Köşk'e davet etti...

Kurt politikacı en şık takım elbisesini giydi, ayakkabıla-

rını bir kez daha parlattı, Köşk'ün yolunu tuttu...

Demirel kendisini sırtı dönük karşıladı!..

Daha merhabalaşma faslına geçmeden Cevheri'ye, "Şu sırtımdaki hançeri kim çıkaracak?" diye sordu...

Cevheri, "Ben saplamadım" dedi...

Demirel bu yanıtla sessiz kalınca, Cevheri sözlerini sürdürdü:

"Bir yanlış anlama olmuş. Hançeri ben saplamadım. Müsaade ederseniz istifa edeyim..."

Demirel, "İstifa mercii ben değilim" dedi ve Cevheri'yi salonda yalnız bırakıp çıktı...

Bu diyalog, Ankara kulislerinde o günlerde kulaktan kulağa konuşuldu...

Cevheri, Devlet Bakanlığı sırasında hep Tansu Hanım'ın yanında yer aldı, ama "low profile" olmayı, tedbirli davranmayı hiç elden bırakmadı. En büyük hatası, Et Balık Kurumu'nu özelleştirme ihalesinde Hak-İş'e olmayacak şartlarla verdirme girişimiydi.

Erez'in Hatası

Tansu Hanım'ın iki yakın destekçisinden diğeri Yalım Erez, Cevheri kadar tedbirli davranmadı ve önemli bir hata yaptı...

Erez, aday listelerine kendi arkadaşlarını koymak isterken tedbiri elden bıraktı ve "Bu partinin başkanı ben olacağım" demeye başladı...

Onun bu sözleri üzerine, önce arkadaşları listelerde onun istediği yerleri alamadı. Az kaldı kendisine de yer kalmayacaktı listelerde... Sonunda Vanlı Yalım Erez Bey, Muğla'dan aday oldu... Yani Erez, Halikarnas Balıkcısı gibi Muğla'ya sürüldü... Muğla'da Erez'i zor bir seçim bekliyor...

(2.12.1995)

BABALAR VE OĞULLARI

Necmettin Cevheri Tansu Hanım'a yakınlığı sayesinde oğlunu Adana'da ikinci sıradan aday listesine yerleştirdi... Necmettin Bey'in oğlu Cevher Cevheri'nin dedesi Atatürk döneminde Doğu'dan Batı'ya zorunlu göç eden bir ağıydı.

Cevheriler zaman içinde Adana Ceyhan'da büyük toprak sahibi oldular.

Baba, oğlu Necmettin Cevheri'yi Galatasaray Lisesi'ne yollayarak onun bir kariyer sahibi olmasında en önemli adımı attı.

Türkeşler

Türkeş, en sevdiği oğlu Tuğrul Türkeş'i Kayseri'den aday gösterdi. Türkeş'in ailesi de sürgünden nasibini almış bir aile. Büyükdede Türkeş, Kayseri'nin Pınarbaşı ilçesinden Pağışah Abdülaziz zamanında Kıbrıs'a sürgüne gönderilmiş...

Avşar Aşireti'nden olan dede, toprak yüzünden pağışah fermanı ile topraklarına yerleşen Çerkezlerle kavgaya tutuşunca, sürgünle cezalandırılmış.

Çerkezler, Kafkaslar tarafından ezilmeye başlayınca, Abdülaziz onlara "İstediğiniz yere yerleşin, size toprak vereyim" diye kucak açmış.

Onlar da Kayseri'yi uygun görmüşler. Avşar Kızı bakar-sınız MHP oyları için oralara gider. Tansu Hanım iktidarda iken onunla hep iyi ilişkiler içerisinde olan Türkeş'in oğlunu da ödüllendirmeyi ihmal etmemişti. Tuğrul Türkeş'e Petkim'de yönetim kurulu üyeliği vermişti...

Kırathoğlu

Esat Kırathoğlu'na gelince, onun da oğlu aday adayları arasındaydı. Zaman içinde hızla yıldızı kayan Kırathoğlu, ancak kendisini kurtarabildi. Devlet Hava Meydanları Genel Müdürlüğü koltuğuna oturttuğu oğlunu ise listelere koyduramadı. Az kalsın ona da yer bulunamayacaktı ya neyse.

Nevşehir adayı olan Kıratlıoğlu'na bu ilin örgütü yıldızının sönmesi nedeni ile haklı olarak soğuk bakmaktaymış. Çiller'in "başıyağcısı" bakalım seçilebilecek mi?

(2.12.1995)

ÇİLLER'İN AMERİKALILARI

Geçenlerde sevgili oda arkadaşım Murat Bardakçı'nın odamızı temizlemesinden sonra, arşivimden kurtarmayı başarabildiğim kupürler arasında ilginç bir haber gözüme takıldı...

19 Ekim 1992'de bir gazetede yayınlanan haberin başlığı şöyleydi:

"Demirel'i Çiller'e düşman eden ihbar..."

Bu haberde, bugünlere ışık tutan bilgiler vardı. Haberin yayınlandığı günlerde Süleyman Demirel Başbakan, Tansu Çiller de Devlet Bakanı'ydı. O günlerde Amerika'ya gitmesi söz konusu olan Demirel, son anda Tansu Hanım'ı götürmekten vazgeçmişti.

Biz günlerce, "Nazmiye Hanım, Tansu Hanım'ı Demirel'den kıskandığı için Amerika'ya gidemedi" diye yazdık, çizdik. Oysa olayları bir daha gözden geçirince, "Çok safmışız" demek geliyor içimden...

Geleceğin Başbakanı

Haberin yayınlandığı tarihte Turgut Özal da hayattaydı ve Çankaya Köşkü'ndeydi...

Sözünü ettiğim haber şöyleydi:

"İhbara göre Çiller, Temmuz ayındaki Amerika gezisinde New York'ta bir halkla ilişkiler ve tanıtım şirketiyle görüşerek kendi kişisel tanıtımının yapılmasını, 'GELECEĞİN BAŞBAKANI ÇİLLER' imajının Amerika'da benimsetilmesini istedi. Çiller'in bu lobi faaliyetiyle, kendisinin ilerde gün-

deme gelebilecek ‘Başbakanlığı’ için ABD yönetiminin de desteğini lobi faaliyetleriyle sağlamayı amaçladığı Demirel’e anlatıldı.”

Şimdi “Nereden çıktı bu haberi yorumlamak?” diyebilirsiniz...

Bir şans eseri Bardakçı’nın atmayı başaramadığı bu haberi bugünkü gelişmelerle birlikte yeniden değerlendirmenin yararlı olacağını düşündüm...

Kim Bu Amerikalılar?

Gazetecilerden gizleniyorlar... Öğlen yemeklerini son zamanlarda “in” olan “Cafemiz” restaurantında yemeyi tercih ediyorlar. Fotoğraf çekirtmeyi hiç istemiyorlar. Görevleri arasında sabahtan akşama kadar Tansu Hanım’a karşılaştığı zor durumlardan kurtulması için yeni taktikler üretmek de var... Ayrıca, reklam metinleri yazıyorlar. Tansu Hanım’ın saçının teline kadar her şeyiyle yakından ilgileniyorlar. Tansu Hanım’ın kaybolan rüzgârını fotoğraflarda sürdürmeye çalışıyorlar.

Bunların emirlerinde iki de araştırma şirketi var. Bu şirketler araştırıyor, onlar değerlendiriyor... Her araştırmadan sonra yeni hedefler belirliyorlar.

Ha bu arada araştırma sonuçlarının medyada yer alması yasağına en çok onlar sevinmiş. Çünkü, DYP’nin hızla oy kaybetmesini üzümlere izliyorlar...

Tek ümitleri kararsızlar...

Peki kim bunlar?

Bütün bu faaliyetleri sürdürenler, Ankara’daki iki Amerikalı...

Robert Squire ve Kriegel adlı bu iki Amerikalı, Tansu Hanım’ın ithal malı siyasi danışmanları...

Ankara’da Sheraton Oteli’nde kalıyorlar... İşleri arasında reklam metinleri yazmak da var. Yazdıkları reklam metinleri ise Başbakanlık Tanıtma Fonu Başkanı ve Basın Yayın Genel Müdürü Murat Ersavcı tarafından anında tercüme ediliyor.

Şimdiye kadar Türkiye'yi tanııtma faaliyetleri için büyük paralar verilirdi ve Dışışleri Bakanlığı bu işlere bakardı. Bu kez farklı bir uygulama var. Başbakan kendini tanıtıyor...

Bunun parası nereden veriliyor?

Daha önce konuyu bu sütunlarda gündeme getirmiştım, ama Başbakanlık'tan çıt çıkmadı.

Şimdi çok tartışmalı bir seçime gidiyoruz.

Bu sorumu tekrar soruyorum:

“Sayın Çiller, kendinizi Amerikalı danışmanlara teslim ederek tanıtırken, acaba hangi kanallardan bunlara ödemelerde bulunuyorsunuz? Sizin tanıtımınız için partinizden mi, yoksa örtülü ödenekten mi bu paralar akıtılıyor? Yani, daha açıkçası bizlerin vergileriyle mi tanıtıyorsunuz kendinizi? Örneğın, canınızdan çok sevdiğiniz şehit analarının emekli maaşlarından kesintiler de yine sizin tanıtımınıza mı akmış oluyor?”

Danışmanların Özellikleri

Squire'ın en önemli özelliği ABD Başkanı Bill Clinton'un yardımcısı Al Gore'un da siyasi danışmanı olması. Hatta, onun bu özelliği sayesinde, Birleşmiş Milletler'in 24 Ekim 1995'te gerçekleşen kuruluş yıldönümünü töreninde Cumhurbaşkanı Demirel'e “Çiller'i üzmayın” mesajını bizzat veren de bizzat Al Gore'un kendisi...

Danışmanlar her yerde iyi çalışıyor anlaşılan. Squire'a göre, doğru bir kampanya her şeyi değiştirir. 27 Mart seçimleri sırasındaki terörle mücadele temasının işlenmesi fikrinin babası da Squire'dır.

Nitekim bu kampanya tutar ve Tansu Hanım o günkü şartlara göre başarılı bir seçim sonucu alır!..

Refah'ın iki büyük kentte kazanması, Tansu Hanım'ı çok mutlu eder. Zira, ANAP seçimlerde başarısız olmuştur... Hedefe Amerikalı danışmanlarla birlikte ne güzel ulaşmışlardır.

Son günlerde parmakla hedef göstermeyi de daha önce Clinton'a, şimdi de Çiller'e kullandıran da Squire'dan başka-

sı değildir...

Kriegel ise, daha ziyade Tansu Hanım'ın yürüyüşü, saçı, gülümseyişi ve konuşmalarındaki vurgulamalarıyla ilgileniyor...

Tansu Hanım'ın başarıyla kullandığı "body language" (vücut dili) geliştirmesine katkıda bulunuyor.

"Cesur kadını oyna... Hızlı yürü... Enerjik görün... Zamanı gelince ağla..."

Kriegel şanslıydı... Çünkü, öğrencisi çok kabiliyetliydi. Hatta onun drama yeteneğinden o kadar memnundu ki, Prof. Emre Gönensay'la birlikte petrol filmi bile çevirtti!..

Araya Roger Tamraz krizi girmeseydi, Türk seyircisi bu filmi ilgiyle izleyecek, yayınlayan kanallar rating rekorları kıracaktı. Tansu Hanım'ın petrol danışmanı Emre Gönensay da filmde üstün başarı sağladı... Amerika'da kendisini çok sevdirdi. Enerji eski Bakanı Veysel Atasoy'un yerine Gönensay Antalya birinci sıradan DYP milletvekili adayı oluverdi...

Kriegel'in bir de Türkiye'deki araştırma şirketleri ile ilgili çalışmaları vardı. Türkiye'de Yönetim A.Ş.'ye yaptırılan araştırmalar, Kreigel tarafından değerlendirilip sonra da Squire'a yollanıyordu. Artık ikisi de Ankara'da olduğu için işler daha da kolay yürüyor. Erbakan'la Mesut Yılmaz'ın yan yana fotoğraflarının yer aldığı ilanların yaratıcısı da onlar... Amaç, kentlerdeki liberal kararsız oyların DYP'ye gitmesini sağlamak.

Tansu Hanım'ın seçimi kazanmak için her yolu denemekten kaçmadığı sıralarda Refah'la flört etmesi, bizim Amerikalılara çok zor anlar yaşatmış... Tecrübeli Türk yardımcıları ise, "İşi zamana bırakalım. Türkiye'de her şey unutulur" diyerek zor rahatlatmışlar adamcağızları...

Çiller'i "Bölgesel güç, ulusal lider" konumuna ulaştırma-ya çalışan bu Amerikalı danışmanların başarısına en çok sevinecekler arasında Amerika'nın Ankara Büyükelçisi Grosman, Ahmet Erteğün, Kissinger ve Jak Kamhi bulunuyor.

(9.12.1995)

ENTELEKTÜEL MAFYADAN GAZETECİLİK DERSLERİ

Cumhuriyet gazetesinin bir hanım yazarı, geçenlerde Topkapı Sarayı'nın uzantısı olan Darphane binasının sessiz sessiz "özelleştirilmesini" yazdı... Kültür Bakanlığı'nın, binayı "Türkiye Ekonomik ve Toplumsal Tarih Vakfı"na pek de yasal olmayan bir biçimde nasıl devrettiğini, daha doğrusu, eski Kültür Müsteşarı Emre Kongar'ın, saray parçasını nasıl peşkeş çektiğini anlattı. Hemen arkasından, peşpeşe dört telefon aldı bu hanım yazar... İlk üçü malum sözlerden oluşuyordu... "Bu senin sonun olur", "Sonrasına karışmayız haaa!" yahut "Ayağını denk al" gibisinden telefonlar. Son arayan ise bir hanımdı... "Bak kızım!" diye başladı söze, "Sana gazetecilik dersi vermek için arıyorum" dedi ve gazeteciliğin çekilen peşkeşlere gözü ve kulağı kapatmak olduğunu söyledi hanım yazara. Türk basınında bir devre imzasını atmış olan Selim Ragıp Emeç'in kızı ve basın şehidi Çetin Emeç'in kızkardeşi Leyla Tavşanoğlu, bu konunun üzerine gitmeye devam edecek olursa, anlaşılan daha çok tehdit telefonları alacağı kesin... Nedeni mi? Saraylara el koymasını engellemeye çalıştığı vakfın adı, aydınlarımız arasında "entellektüel mafya"ymış meğerse... "İl Padrone" rolünde de, anlı şanlı, unvanlı koskoca bir profesör varmış...

(9.12.1995)

HAYIRLI EVLAT

Elinde bir pet şişe... Gözleri yaşlı... Arkasında reklam şirketinin davet ettiği medya ordusu, başında gerektiğinde şal olan eşarblı.

Meğer "Beni bırakıp da nerelere gidiyorsun?" diye değil, "İcralarda az mı sürünmüştün anacığım" diye ağlıyormuş.

Yıl 1995... Fedakâr Çiller, annesinin vefatının 40. gü-

nünde mezarını suluyor. Bu olaydan tam üç yıl önce ise, Tansu Çiller Ankara'da Devlet Bakanlığı koltuğunda otururken, annesi icra köşelerinde sürünüyordu.

Anne Muazzez Çiller, o günlerde icra yoluyla Mecidiyeköy Büyükdere Caddesi Çınar Apartmanı'nda oturduğu daireden 12 milyon liralık borç yüzünden tahliye ediliyor. Ev sahibi neredeyse ağlamaklı. Kapıcı iki gözü iki çeşme. O günlerde bu durumda olan anne Muazzez Çiller, her nasılsa 1995 yılında vefat ettiğinde 80 milyar liralık servet bırakabilmiş. Hoş servet beyanının bu bölümü, anne Çiller'in vefatından çok sonra açıklandı ya, neyse. Başbakan çok meşgul olduğu için fırsat bulamamıştır diyelim. Çınar Apartmanı'nda 20 yıl kiracı olarak yaşayan Muazzez Hanım'ın ev sahibi Mehmet Adnan Kurukahveciler, istemeye istemeye açtığı tahliye davasını kazanıyor... Alamadığı kira bedelini ise, ancak Şişli İcra Dairesi kanalıyla tahsil edebiliyor. Ev sahibi, bu konu hakkında konuşmayı gururuna yediremiyor. "Bana bu konuyu lütfen açmayın" diyor ve şöyle devam ediyor:

"Bu konuyu zamanında da basına söylemedim. Yine de bu konuda sessiz kalmayı tercih ederim. Rahmetli çok hisli bir hanımefendiydi. 'Aman beni buradan çıkarmayın, rahmetlinin vefatından sonra gözümü burada açtım' diyerek duvarları öperdi."

Anne Çiller'in eski ev sahibi, "Neden kızı bu parayı ödemedi annesini icradan kurtarmak için?" diye soran arkadaşımıza şu yanıtı veriyor: "Tabii meşgul insanlar. Kendileri değil, ama avukatları ilgileniyordu."

Çillerler'in bu davayı izleyen avukatı Çetin Özen ise, "Bu konunun önemi yok ki" diyerek fazla konuşmamayı tercih ediyor.

Çınar Apartmanı'nın 12 yıllık kapıcısı ise şöyle konuşuyor:

"Rahmetli son zamanlarda epey yaşlanmıştı. Bazen yemekler Yalı'dan gönderilirdi. Bazen de biz yapardık. Hanımefendi (Tansu Hanım'ı kastediyor) Bakan olduktan sonra teyzeyi Yalı'ya taşıdılar. 12 milyon liralık kira borcu vardı,

onu da Adnan Bey'ler alabildi mi bilemiyorum...”

Kendisini Türkiye'ye adadığı için annesini ihmal etmiş Tansu Hanım!..

Allah hepimize böyle hayırlı başbakan evlatlar versin!..
Amin...

(23.12.1995)

RESMİ YAĞCILIK

Başbakanlık Halkla İlişkiler Daire Başkanlığı, 1993 yılında bir kitapçık bastırır... Kitabın adı:

“Halkın Dilinde, Halkın Gönlünde Tansu Çiller”

Kitabın önsözü özetle şöyle:

“Vatandaşların Başbakan Tansu Çiller'den ne gibi istekleri var? Özlemleri, beklentileri, ülke gündemindeki konulara ilişkin duygu ve düşünceleri neler? Halkın nabızı hangi konularda nasıl atıyor?”

Vatandaşların Başbakan Tansu Çiller için yazıp gönderdikleri şiirlerin, bu soruların cevabını bulmada yararlı olabileceğini düşündük. Çünkü bu şiirler içten, ön yargısız ve hiçbir kişisel çıkar gözetmeksizin dile getirilen sınımsız duyguları yansıtmaktaydı...”

Kitabın önsözden bir sonraki sayfasında ise tüyler ürperici, yarısı Atatürk, yarısı Çiller olan fotomontajın renkli bir kopyası yer alıyordu. Fotomontajın altındaki yazı da şöyleydi: “Mustafa Kemal'in çizdiği yolda: Türkiye'nin ilk kadın Başbakanı Tansu Çiller. (Arabies Dergisi, Eylül 1993 - Fotoğraf: Sipa Press)

Arabies Dergisi

Arabies, genellikle Ortadoğu hükümetleri için para karşılığı taraflı yazılar yazan bir dergi... Yani, bastırıyorsun parayı, kendine övgü dolu yazılar yazdırıyorsun...

Bizimkiler bu yolu son zamanlarda çok sevdiler... Parayı

bastırıyorlar, hattâ daha da ileri gidip yayınlanacak yazıyı da kendileri kaleme alıyorlar... Bu işleri de hani maaşlarını Tanıtma Fonu'ndan çıkan kaynaklardan alan danışmanlar yapıyor...

Bu övgü dolu yazılar yabancı medyada yer alınca, Türk basını buralardan alıntı yapıyor.

Biz de, "Başbakanımız kadın imajı sayesinde Batı'da çok büyük hayranlık kazanıyor" diye seviniyoruz...

Sipa Press

Arabies Dergisi'nde yer alan yarısı Tansu Çiller, yarısı Atatürk olan fotomontaj, bilgisayarda yapılmış.

Tansu Hanım, ısmarladığı bu fotomontaja hayran kalmış... Bunun üzerine Başbakanlık'tan Sipa Press'in Paris'teki merkezine, ajansın sahibi Gökşin Sipahioğlu'na telefon edilmiş... Dergideki fotomontajın 50x60 ebadında basılıp Ankara'ya gönderilmesi istenmiş.

Sipa Press ise artistik değil, gazetecilik, yani haber fotoğraflarıyla ilgilendiği için, işi bir fotoğraf stüdyosuna havale etmiş. Baskıları yaptırıp Ankara'ya göndermiş.

Reklam uğruna her şeyi yapmak mübah ve Sipa Press de dünyanın en büyük fotoğraf ajansı ya, yayınlanan kitapta, meşhur Tansu-Atatürk fotomontajının yaratıcısı sanki Gökşin Sipahioğlu'nun ajansıymış gibi "Sipa Press" imzası yerleştirilivermiş. Çoğaltılan bu fotomontajın kopyaları, Tansu Hanım yağcılar tarafından kapışılmış... Bu kopyalardan bir tanesi çok şanslıymış!..

Çünkü, kendini emekli bir paşanın evinde buluvermiş. Hem de evin en güzel köşesine asılmış. Emekli Paşa artık milletvekili olmuş. Sabahları aletli jimnastik sayesinde dinçleştikten sonra bu fotomontajın önünde selam duruyormuş...

İstanbul'dan Ankara'ya otobüsle gidenler bilirler... Hereke'yi hemen geçince, "Yağcılar" adlı bir köy vardır ve nüfusu çok kalabalıktır!..

(13.1.1996)

İHTİYAR DELİKANLI

90... 67... 90...

Yok... Yok...

Bu rakamlar güzellik yarışmasına giren bayanlardan birinin vücut ölçüleri değil, emekli bir paşamızın boyunun, yaşının ve kilosunun kısaca yazılışı. 1,90 boyundaki, 90 kilo ağırlığındaki ve 67 yaşındaki bu ihtiyaç delikanlı bugünlerde çok in. Cebinde sarışın güzel kadının küçük bir fotoğrafını bulundurmakta bir sakınca görmüyor. Evinde ise Atatürk ile  iller'in yüzlerinin fotomontajla birleştirildiği tablo asılı...

Tansu  iller, ilk politika deneyimini Bedrettin Dalan'la kazandı. 1990 yılında Dalan parti kurmaya karar verdiğinde,  iller onun danışmanı olarak gittiği Amerika'daki konuşmalarında hep, "Dalan gelmezse, Türkiye'ye Refah gelir" temasını işledi. Daha sonra şans  iller'e güldü, DYP'den milletvekili oldu. İleri görüşü ve hırsı, Amerika'da aldığı başkanlık derslerinin avantajı ile Başbakan oldu.

Kendi Başbakanlığı döneminde de laikliğin kalesinin kendisi olduğu temasını işledi... Hoş, Refah Partisi'nin de yıldıızı onun döneminde iyice parladı. Bir yandan imam hatip okulu açma rekoru kır, diğer yandan da, "En laik benim" de. Bir yandan gökyüzünü gösterip, "Biz istikbaliz" de, sonra yanından b y c n  eksik etme...  st ne üstlük ordudan atılması gündeme gelen Fethullah Hocacıları kurtarmak için elinden geleni yap. Halbuki Doğan Güreş Genelkurmay Başkanı iken, Tansu Hanım'ın böyle ricalarını hiç kırmadı. Ordudaki Fethullahçılar da rahat rahat serpildiler... En az yatırımı eğitime, en fazlasını savunmaya yap... Sert tavırlarıyla tanınan Doğan Güreş'le Genelkurmay Başkanı iken öyle iyi anlaştı ki, sonunda onu milletvekili yaptı.

Çiller, hem Güreş'le, hem de zamanının Hava Kuvvetleri Komutanı Halis Burhan Paşa ile iyi anlaştı. Güreş Tansu Hanım'ın bir dediğini iki etmedi. O  z l nce üzüldü, o gülünce güldü... Enflasyon rakamları açıklandığında Başba-

kan'ı üzmesinler diye, sınır harekâtı yapıp gündemi bile değiştirdi... “Tak diye emrediyor, şak diye yerine getiriyorum” sözleri bu sevginin güzel bir örneği olarak tarihe geçti. “Terör bizimle bitti” temasını işlemede en büyük desteği Güreş’ten aldı. Terör onların zamanında şehirlere indi, ama onlar terörde başarıdan başarıya koştuklarını anlattılar kamuoyuna. Tansu Hanım, Güreş’in doğum yeri Kilis’i önce il yaptı, sonra da onu buradan milletvekili yaptı. Kilis’in il olmasına en çok sevenlerden birisi de Berber Yaşar’dı. Berber Yaşar, Paşa’nın seçilmesi için her türlü fedakârlıkta bulundu. Paşa, seçim kampanyasına Güneydoğu’da görev yapan birlikleri sert bir şekilde eleştirerek başladı. Bu eleştirilere, “Aynı şartlar sizin zamanınızda da vardı. Niye gereğini yerine getirmediğiniz?” sorusunun yer aldığı bir mektupla yanıt aldı. Güreş, mektup kendisine ulaşınca, soluğu Jandarma Komutanlığı’nda aldı.

Anlaşılan sivil olduğunu unuttu ki, eski alışkanlıklarından kolay kolay vazgeçemeyecek...

(13.1.1996)

PIRAMİTTE DANS

ANAYOL’u en çok isteyen Özer Çiller olmuş. Başından beri eşinin iktidarda kalması için tek çare, DYP’nin de içinde bulunduğu bir koalisyondu Özer Bey açısından ideal olan...

Özer Bey, ANAREFAH’ın kurulması halinde başlarına gelecekler konusunda endişeliydi... Üstelik iktidar nimetlerinden de uzak kalacaklardı... İktidardan uzak kalmak, milletvekillerinden de uzak kalmak anlamına gelebilirdi. Ayrıca erken seçim de çok uzak bir olasılıktı. Zira Meclis’e yeni girmişti, bu işe yanaşmazlardı...

Bu Meclis’in bir başka özelliği de Süleyman Demirel’den sonraki Cumhurbaşkanı’nı çıkaracak olmasıydı. Neden karısı Cumhurbaşkanı olmasındı...

İşte Özer Bey, bu konuda karısını ikna etti: “Seni Cumhurbaşkanı olarak görmek istiyorum. Biraz fedakârlık et. Dişini sık. Bu işi bitmiş bil...”

Türkiye’nin ilk kadın Başbakanı Tansu Hanım için ilk kadın Cumhurbaşkanı olmak da güzel bir rüyaydı. Üstelik daha az koşturma isteyen bir işti... Özer Bey’in karısını ikna etmek için kullandığı ikinci silah da yaklaşan kongreydi... Güçsüz girerse sonuca üzülebilirdi... En önemli silahını ise fısıltı halinde tekrarlıyordu: “YÜCE DİVAN”... Divan lafını evdekiler Allah’tan farklı yorumlamaktaydılar... Tansu Hanım, ANAP’la nafile koalisyon turları sırasında Mesut Bey’in kendisine yönelttiği eleştiriler karşısında ona kongre yüzünden anlayışlı olmasını rica ederken, “Kalbimi kırma Mesut” diye onu yumuşatmamış mıydı? Kadın olmanın avantajlarını kullanmayı çok iyi bilirdi...

Mesut Bey de ne yapsın, Tansu Hanım’ın boynu bükük dolaşmasına kalbi dayanmadı. Böylece hem Özer Bey, hem de Mesut Bey’e, “Refah’la koalisyon kurarsan seni boşarım” diyen eşi Berna Hanım böylece mutlu oldular.

İşine Geldi

Hükümetin bir türlü kurulamaması, zamanlama açısından Özer Bey’in işine geldi. İstanbul Bankası davası da böylece kendi iktidarları döneminde temize çıktı.

İstanbul Bankası’nın, aralarında Özer Çiller’in de bulunduğu eski yöneticileri ve hissedarları hakkında 14 yıl önce Ziraat Bankası tarafından açılan alacak davası, bu bankanın davadan “feragat” etmesi, davalılara rahat nefes aldırdı.

Çıkan karara göre, Özer Çiller ve İstanbul Bankası’nın diğer yöneticileriyle hissedarları toplam 5 milyar lira ödeyerek bu işten kurtulacaklar.

Oysa, eğer Ziraat Bankası’nın alacak davasındaki hesaplar basit faiz yerine, günümüzde geçerli olan bileşik faiz yöntemiyle hesaplansaydı, Özer Bey ve arkadaşlarının ödeyecekleri para 500 milyar lirayı, yani yarım trilyon lirayı bulacaktı.

Bu arada İstanbul Bankası eski çalışanlarının emeklilik haklarıyla ilgili alacak yükünün SSK'ya devredilmek suretiyle devletin sırtına milyarlarca lira yük getirildiğini de unutmayalım.

Ziraat Bankası'nın bu "asil feragatı"nı hazırlayanlardan birisi kuşkusuz eski Genel Müdür Cihan Paçacı'ydı. Hoş uygulamaya geçiren belki kendisi olamadı ama Paçacı bu konudaki çalışmaları karşılığında DYP milletvekilleri arasındaki yerini aldı.

Özer Bey'le Paçacı'nın ortak yanlarından biri de Semra Özal gibi ikisinin de koyu Beşiktaşlı olmaları. Paçacı, seçim döneminde adaylığını koyduğu Elazığ'a maddi ve manevi açıdan bol keseden desteklerde bulunmuştu. Özer Bey'in hoşuna gitsin diye Ziraat Bankası'nın Elazığ'daki şubesini siyah-beyaz renklere boyatmıştı. Hatta içerideki eşyaların seçiminde de aynı renkleri kullandırmıştı.

Paçacı yaptığı jestlerin karşılığında şimdi belki de bakanlık bekliyor. Ama bu konuda işi biraz zor. Zira kendisiyle aynı bölgeden milletvekili olan Mehmet Ağar'ın da gözü bakanlık koltuğunda. Ağar, hem Çillerler'in hem de Necmettin Cevheri'nin çok yakını. Mehmet Ağar'ın babası İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı iken Cevheri ile yakın dost olmuş. Cevheri ile Mehmet Ağar şimdi ağabey kardeş kadar yakınlar.

Cihan Paçacı'nın yakın dostu ve Ali Talip Özdemir'in sınıf arkadaşı Ankara Genç İşadamları Derneği Başkanı Hamdi Akın şimdi çok mutlu olmalı... Eski MHP'li Akın, ANAYOL'un kurulması için kendi bürosunu açmıştı. ANAP'la DYP'nin kurmayları bu büroda defalarca buluşup, Hamdi Akın tarafından ağırlandı. ANAYOL'un temeline ilk taşlar burada konuldu. Hamdi Akın herhalde bu emeğinin karşılığını alır!.. Eeee... Ne de olsa her iki tarafın milletvekillerinin çoğuyla yakın dost. Durum böyle olunca Ankaralı işadamları da Hamdi Bey'le sıcak ilişkilerini artıracaklar. İş dünyası ona çok şey borçlu. Tabii TÜSİAD'ın da bu konudaki özverili çabalarını unutmamak gerekir. Otağtepe'de ve Yeniköy sa-

hillerinde bugünlerde her akşam şampanyalar pathıyor... Clintongiller de kendi aralarında kutlama yapıyorlar.

Ordu da demokratlığını ve laikliğini bir kez daha ispatladı.

Az daha unutuluyordum... Son çalışmalarından dolayı Doğan Güreş'e de bir bakanlık düşünmek lazım. Onun bakan olmasına adresinde zaman zaman bulunamayan oğlu Serdar ve arkadaşları da çok sevinecektir.

Refah Savunacak

Ne güzel değil mi?

Piramitin üstündekiler dans ediyor...

Altta kalanın (!) haklarını da Refah Partisi arayacak. Onların parti disiplini gayet iyi. Nedense Refahlı milletvekilleri devamsızlık etmiyor. Refah farkı da bu... Deniz Baykal'a gelince, Bayındırlık Bakanlığı'nı alsın, bu koalisyonu kuzu kuzu destekler. CHP'li bakanların yaptıkları da yanlarına kâr kalır... Özellikle Bayındırlık'tan çıkan pis kokular aniden defne kokusuna dönüşür!..

Bizim Cumbabamız "Verdimse verdim" deyip İLK SAN olayına rağmen Köşk'ün yolunu tutup ne kadar iyi örnek oldu!.. Tansu Hanım'da yolu açık olsun... Artık bu ortamda Ahmet Özal da gönül rahatlığı ile ülkesine dönebilir... Hem pastadaki payı için şimdiden masaya da oturur...

Mesut Bey seçimlere girerken, "Bu benim son seçimim" demişti... Bakalım Cumhurbaşkanlığını mı, Başbakanlığı mı garanti altına aldı da bu tuhaf koalisyona razı oldu... Lafına sadıksa Cumhurbaşkanlığını tercih edecek... Tansu Hanım'a da Başbakanlık yakışır... Garantili koalisyon diye buna denir...

(2.3.1996)

TÜRKÜM, DOĞRUYUM, ÇALIŞKANIM BEN...

“Türkiye’de tüm piyasalardaki en büyük eksiklik, ahlak eksikliğidir...”

Bu sözlerin sahibi İstanbul Menkul Kıymetler Borsası (İMKB) Başkanı Tuncay Artun..

Tuncay Artun, Borsa Başkanı olmadan önce, Değer Menkul Değerler adlı aracı kurumun büyük hissedarıydı. Başkanlık koltuğuna oturunca, bu şirketi elinden çıkarmadı. Bu davranışını da en doğal hakkı saydı. Buna yasal olarak bir engel bulunmadığını anlattı. Serde ikna olmak varmış, biz de ikna olduk...

Bugünlerde eski dostu Sermaye Piyasası Kurulu (SPK) Başkanı Ali İhsan Karacan’la yasa tasarısı savaşına girdi. İnsanın kendi aracı kurumu olunca, meslektaşlarını gözardı etmemesinden daha doğal ne olabilir...

Artun’un hazırladığı tasarı ile ilgili olarak “Borsa Başkanı olarak mı düşünüyor kendini, aracı kurum sahibi olarak mı?” diye soranlar var...

Artun’un asıl mesleği bankacılık. Mesleğe ilk başladığı yıllarda İstanbul Bankası teftiş heyetinde görev yaptı. Özer Çiller’le karşılaşması o günlere rastlar. Daha sonraki yıllarda Yapı Kredi Bankası’nda Genel Müdür Yardımcılığı’nda bulundu.

Artun, piyasalardaki “ahlâk eksikliği”nden etkilenmiş olacak ki, İMKB Başkanı olunca, o da yükselen değerler modasına uyarak, hemen eşini boşadı ve genç bir hanımla evlendi.

Önceleri Renault 21 marka makam otomobiliyle yetinirken ve Yaman Törüner döneminin Mercedes’i garajda dururken, son model yeni bir Mercedes almayı uygun gördü.

Az kalsın Borsa İşlem Salonu’nun girişine yerleştirilecek “Borsacı figürleri” arasına kendi heykelini de koyacaktı, ama bundan son anda vazgeçerek, bizleri temaşa zevkimizden mahrum etti.

Türküm, doğruyum, çalışkanım ben.

Ufuk Söylemez

İstanbul Bankası'nın Ziraat Bankası'na devredildiği günlerde Ufuk Söylemez Ziraat Bankası müfettişiydi. Özer Bey bu genç yeteneği çabuk benimsedi. Söylemez, basamakları üçer beşer çıktı ve bakanlık koltuğuna oturdu.

Bugünlerde en büyük korkusu, bir zamanlar genel müdürlük koltuğunda oturduğu Halk Bankası'nda olası bir yönetim değişikliği. Enerjisinin büyük bölümünü bunu önlemeye harcıyor. Ben onun neden Halk Bankası ile bu kadar çok ilgilendiğini bir türlü çözemiyorum...

Geri kalan zamanını ise IMF ile yapacağı görüşmelere ayırmış. Ufuk Söylemez, altı ayda Londra'da kalarak bülbül gibi İngilizce konuşmaya başladığı için, önce kendisini Özel-leştirme'nin başına getirmişlerdi...

Şimdi Hazine'nin bağlı bulunduğu bakan olarak IMF toplantılarına katılacak. Bu toplantıya katılanlar bakarsınız kendisinin 6 ay gibi kısa bir sürede "çok iyi İngilizce konuşmayı başardığını" görünce onu Guinness Rekorlar Kitabı'na aday gösterirler...

Türküm, doğruyum, çalışkanım ben.

Tansu Çiller, Başbakanlığı süresince "Öcü geliyor eyvah" diyerek seçim meydanlarında Refah Partisi aleyhinde turlar attı. Ama Refah dosyalarını gizledi.

Çiller, "Sakla samanı, gelir zamanı" atasözüne uydu. Şimdi Refah kendisine "Yüce Divan" tehdidiyle yüklenince, "Elimde sizinle ilgili dosyalar var" dedi...

Çiller, kendisine bu dosyaları böyle zamanlar için hazırlayan Ünal Erkan ve Mehmet Ağar ikilisini önce milletvekili, sonra da bakanlık koltuğuna boşuna mı oturttu. Dosyalar kara günler için hazırlanmıştı. Kara gün gelip de kapıya dayandı.

Mesut Yılmaz'a karşı koz olarak kullanmaya çalıştığı Engin Civan dosyalarında durum daha karışık. Başbakanlık döneminde her türlü bilgi önlerine geldi. Sonra bazı eller bu bilgileri ayıkladı. Kabak, milletvekili olma uyanıklığı göstere-meyen Engin Civan'ın başına patladı. Sanki Civan sadece

Selim Edes'ten rüşvet yemiş, başka hiçbir karanlık ilişkiye girmemiş gibi herşey sümen altı edildi...

Diğer rüşvet veren işadamları Çiller'e biat etti... Şimdi kendi yakın dost çevresine girmiş olan bu işadamlarını yakabilecek mi Tansu Hanım?

Üstelik benim bildiğim Çiller böyle bir açıklamadan zarar görebilecek bir Hanımefendi'yi üzmemeye de özen gösterir... Çünkü, bu hanım, "Bana kızımı bağlayın" dediğinde öz kızı değil, Tansu Hanım bağlanıyor...

Dolayısıyla bu Hanımefendi'yi üzmemek, nankörlük olur...

Bu durumda Civangate dosyaları, tehditten öteye gitmez...

Türküm, doğruyum, çalışkanım ben.

Semra Özal

Semra Özal, son günlerde kendini yine Türk Kadını Güçlendirme ve Tanıtma Vakfı'na verdi. Geçen gün "Uyuşturucunun Zararları ve Alınacak Tedbirler" konulu sempoziumda konuşma yaptı... Semra Hanım, "Çocuklara bebeklikten itibaren sevgi, ilgi, şefkat, mesuliyet ve söz hakkı verilmesi gerekir. Sevgi ve şefkat, çocukları ve gençleri her türlü kötülükten ve uyuşturucudan korur" dedi.

Dinleyiciler, üç çocuk yetiştirmiş bir eski Cumhurbaşkanı eşinden bu öğütleri alarak evlerine gittiler. Toplantı sonrasında bir muhabir Semra Hanım'a, "Engin Civan ve Tevfik Ağansoy'la birlikte adınız geçiyor" diye soru sormaya kalkınca sinirlendi.

Çocuklarına gelince. Ahmet Özal malumunuz, henüz vatanına dönemiyor... Efe Özal'ın dikili ağacı bile yok!..

Zeynep Özal, morali bozulunca dinlenmek için Fevzi Öz'ün yanına giderdi. En yakın dostu ise rahmetli Uğur Kılıç'tı...

Bunlar, rahmetli Cumhurbaşkanımızın sevgi yumağı içinde büyümüş çocukları...

Türküm, doğruyum, çalışkanım ben.

Adalet Bakanı Mehmet Ağar, cezaevlerinin yeniden yapı-

lanması konusunu anlatırken, “Biraz can yanacak” demiş. Aynı günlerde Fatma Akıntürk, DYP eski Samsun Milletvekili İlyas Aktaş’ı öldürmeye teşebbüs davasından beraat etti. Yargısız infazların mucidi Adalet Bakanı olarak demeç üstüne demeç verip, hepimizi ürpertiyor: Bunu söyleyenin ağzını yırtarım.

Şantaj Yapıyor

Sanayici ve tüccar olmasının doğal sonucu, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı koltuğuna oturan Yalım Erez, Türk siyasetini “TOBB’hane kültürüne” alıştırdı. Erez, şimdilerde ANAP’a aba altından sopa gösteriyor, “Bu böyle gitmez. Refah’la koalisyon kurarız” diyor... Yani, tabiri caizse kibarca “şantaj” yapıyor...

(14.4.1996)

KUŞADASI’NDA TEKSAS GÜNLERİ

Belki hatırlarsınız, geçen yaz aylarında Kuşadası epey karışmıştı. Özer Bey’in adı da bu karışıklık sırasında sık sık anılmıştı.

Tarih 15 Mayıs 1995...

DYP Milletvekili adayı ve Kuşadası eski Belediye Başkanı Lütfü Suyolcu, “Su testisi su yolunda kırılır” misali başına isabet eden üç kurşunla öldürüldü. Suyolcu “Kuşadası’nı yağmadan, talandan kurtaracağım” deyip kolları sıvamanın bedelini canı ile ödedi. Bu olay öncesinde dönemin Kaymakamı Ekrem Özsoy’un dikkat çekici açıklamaları var. Özsoy, Özer Çiller’e yakınlığı ile tanınan Zeki Küçükberber ile Orhan Özbaş için, “Bunlar Kuşadası’nı fiilen yönetiyor. Bu kişiler bir yerlerden güç alıyor” dedi. Birtakım önlemler alınacağına hem Kaymakam, hem de İlçe Emniyet Müdürü görevden alınır.

Arazi ve kumar mafyasının Teksas’a çevirdiği bu şirin

beldedeki cinayet o günlerde büyük yankı yarattı. Bugün ise unutuldu. Geçen yıl Mayıs ayında yaşanan olaylar üzerine Özer Bey hemen Kuşadası'na gitmiş, yakın dostları Zeki Küçükberber ve işadamı Orhan Özbaş'la "Kısmet Otel"de buluşmuştu. Onlara gereken tavsiyelerde bulunmuş, bu dostlarına yönelik tüm iddiaları Kuşadası'ndayken yalanlamıştı. Daha sonra o günlerde "Suna Ablamızın" dedikleri çiftliğe gidip, geceyi orada geçirmişti.

O günlerde İçişleri Bakanı olan bugünün Başbakan Yardımcısı Nahit Menteşe (Aydın Milletvekili), bu cinayet sırasında göz göre göre yalana sarılmıştı. Emniyet Müdürü Salah Çoral'ı cinayetten bir gün önce 15 Mayıs'ta görevden almış olmasına rağmen, "Lütfü Suyolcu'nun öldürülmesi olayından dolayı halkın infialini önlemek gerekçesiyle görevden aldığını" söyleyerek durumu idare etme yolunu seçmişti. Koskoca bakan, bugünün başkan yardımcısı genel başkanı gibi yalana sarılmıştı... Hoş cinayetten önce açığa alınan kaymakam ve Emniyet Müdürünün görevden alınma sebepleri arasında bölgede olup biteni çok bilmelerinin olduğu Kuşadası'nda yaygın kanı. Nitekim Orhan Özbaş'ın, "Bunlar çok şey biliyor, alınması lazım" diyerek Özer Çiller'i aradığı Kuşadası sakinlerinin aklından çıkmış değil.

Şimdi, Kuşadası DYP İlçe Başkanı İsa Üyücü'nün açıklamasına bir göz atmakta yarar var: "Kaymakam ve Emniyet Müdürü'nün değiştirilmesini uygun gördük. Kuşadası'nda artık Başbakan'ın temsilcisi biziz. Kuşadası'yla ilgili siyasi raporları biz verimiz."

Adama bakın, sanki devlet!.. Devlete bakın bu adam kadar bile değil...

İlanla Devlet Aranıyor

Kuşadası'nın bozulan koşulları o günlerde sivil örgütleri ayağa kaldırdı. Örgütler bir araya gelerek gazetelere boy boy ilanlar verip yardım istedi.

Sonunda ne oldu?

Orada eski hamam, eski tas işler devam ediyor...

Devlet büyüklerine gelince Suna Abla'nın görünen çiftliğin tapularını kendi üzerlerine geçirmekle meşgul. "Devlet Tatilde!"

(21.4.1996)

ANNEDEN OĞULA MEKTUP

Sevgili Mert,

Amerika'daki arkadaşlarınla çok eğleniyormuşsun. Biz de burada çok eğleniyoruz. Her gün değişik bir konu gündeme geliyor. Günler nasıl geçiyor fark edemiyorum...

Ev kadınları için çok üzülüyorum. Onların her günü aynı. Yemek pişir, bulaşık yıka, özel öğretmenler peşinde koş... Neyse, yine de onları kırmak istemem, zira her biri bana oy verdi. Bütün olanlara rağmen bana toz kondurmuyorlar. Onlar benim gibi Başbakan'ın ancak bin yılda bir kere gelebileceğini biliyorlar.

Kuşadası'ndaki çiftliği üzerimize geçirdiğimizi yazdılar diye üzülmüştün. Artık üzülme, çünkü o işler çoktan unutuldu. Aldığımız yeni evler yanımıza kâr kaldı. Artık onları hatırlayan bile yok. Bu işi çok iyi becerdik. Babanla anlaştık, her şeyimizi fifty fifty paylaştık. Hoş zaten senin istikbal kaygın hiç olmasın. Biz sizin yarınlarınız için Amerika'da yatırım yaptık, geleceğinizi garantiledik. Gelelim son günlerdeki gelişmelere...

O senin "deden" olacak adam var ya, artık sinirime dokunuyor. Ona "örtülü"nün örtüsünü açan açıklamalar yapıyorum, "yapmadı" diyor... Bana "kızım" diyen adam, şimdi Mesut'a "oğlum" demeye başlamış. Sen "dede"ne bir mektup yaz da üzüldüğünü bildir. Seni sever...

Baban maşallah çok iyi... Bu aralar işleri çok azaldı, dindendi, yüzüne renk geldi. Örtülü ödenek işine hiç üzülüyor. "Halkımız anlayışlıdır, unuttur, Mert de dert edinmesin" diyor. Zaten bütün salaklık Akın'da. Hani seni arada sırada

gezdiren “Akın Ağabey”in vardı ya, o Başbakanlık’tan ayrılırken not defterini unutmuş. Ay o defterde bazı milletvekilleri isimleri var ki, şimdi adamcağızlar hop oturup hop kalkıyorlar. Aslında onlar da çok dert edinmesinler. Onlarıki de unutulur zaman içinde. Aldıkları paralar da yanlarına kâr kalır. Ya altlarına son model yeni arabalar çekerler ya da a-daya Moda’ya giderler...

Erbakan’la Anlaştık

Sen hiç üzülme, Erbakan’la işi hallettik. Birlikte hükümeti kuruyoruz. Erbakan’ın yardımcısı olacağım. Bak işte sen o zaman gör bana oy verenlerin keyfini. Erbakan da bana yapılan tezahürattan sıkılacak. Nermin de, “Başbakan eşi olmaya hazırım” dedi... Berna sinirime dokunuyordu, hiç anlaşılamıyordum. Nermin’le Özer çok iyi anlaşırılar. Bakarsın Özer onu da akşamcılığa alıştırır. Akşamları beraber bir tek atıverirler. Nermin’le Özer’i “Absolute Votka” içerken düşünsene... Sen de kızlarıyla diskoteklere gidersin. Bak, “götürmem” deme ayıp olur. Onların da en az bizim kadar altını var. Altınlarını tarttığımız zaman “iyi aile” sınıfına girebiliyorlar...

Artık “Sülü” yerine bana Necmettin “kızım” diyecek. Necmettinciğime benim Amerikalı danışmanları da tanıştıracacağım. Onu sevmeyen liberal basınla iyi geçinmesini sağlamak için taktik verirler.

Alpaslan Amca’na gelince, örtülü ödenek tartışması yüzünden bayağı sıkıntı aldı. Ama Allah’ı var, beni sonuna kadar korudu.

“Dede”ni de Mesut’la anlaşabilseydim devirecektim. Ama o çamur adam “Nuh” dedi, “peygamber” demedi, benimle anlaşmadı. Bak şimdi görür onu Hoca’yla birlikte nasıl devireceğimizi...

Şu Ünal Ağabeyinle Mehmet’in dosyaları tam zamanında imdadıma yetişti. Hemen sürdürdüm dosyaları Necmettin’in önüne... Hem de bir kısmını aleni bir kısmını el altından. Hemen hizaya geldi. Sen bana “Bu dosyaları seçim sırasında

çıkarmıştın. Ama ben tedbirli insanım. Yarınımı düşünmem gerekiyordu. “Sakla samanı, işte geldi zamanı...”

Yalım’a da tapıyorum, “A Takımım” a da... Geçen gün televizyonlarda uçakta türkü söylerken görüntülerini izledim dedi. Artık “sol” deyince Türkiye’de onların sayesinde aklalatalardaki “sol” geliyor. Yani, sayemde “sol” dan eser kalmadı. Hikmet’le Murat’ı nasıl özlüyorum bilemezsin... Ne iyi anlaştık onlarla... Deniz’le de iyi geçti son günlerim. Hâlâ keşke onunla hükümet kurabilseydik diye düşünüyorum. Ekranlara da yakışıyorduk. Mesut’la hiç yakışmıyoruz. İyi ki ayrı ayrı çıkıyoruz halkın karşısına. Sana söylemiştim, “Bu adamı hiç gözüm tutmuyor” diye... Neyse zaten yakında ondan kurtuluyorum.

“Selçuk Parsadan kim?” diye sorup durma. Sen de izleyseydin çok hoşlanırdın. Adamlar milletvekili değil, türkücü gibiydiler. Aslında türkücülük onlara yakışacakmış.

TOBB seçimlerini merak ediyormuşsun. Tabii ki Fuat Miras’a kazandırtacağız. Adamın harika bir de lokantası var. Yalım da bütün işini gücünü bıraktı, diğer Refahlı doğulu milletvekillerinin de desteği ile var gücünü arkadaşısı Miras için kullandı. Refahlılar da bizim yanımızda oy kullanacak. Ne de olsa işbirliğini geliştirmeliyiz.

Necmettin Abi’ni merak ediyormuşsun. En çok ortada dolaşan “hançer” laflarına alınıyor. Ama bilge kişiliğinden hiç taviz vermedi.

Deniz Amcan Hatırımı Kırmadı

Denize girmeyi özlemişsin... Ben de...

Ha, deniz deyince aklıma geldi, Deniz Amcan da çok iyi kalpli çıktı. Hatırımı kırmadı. Ecevit’e “birleşelim” dedi. Ben ne bileyim, “iyilik yap, denize at” dediler, ben de yaptım.

Bugünlerde eskiden benim için methiye düzme yarışında olan bazı yazarların aleyhime dönmesine çok sinirleniyorum. Ama hâlâ iki-üç şövalyem kaldı. Yeniden Başbakan olunca onları “şövalye” madalyaları ile tepeden tırnağa donatacğım.

Clintonlar'a da örtülü ödenekten para yardımı yaptığımı duymuşsun. Çok önemli bir miktar değil. Yalnız bu duyulursa bil ki Amerika ile Türkiye'nin arası açılır. Bunu en yakın arkadaşlarına bile söyleme. Ama akıllı bir iş yapmışım değil mi? Şimdi Clinton'ı düşünebiliyor musun? Adam hop o- tura- hop kalkıyor. Her gün bütün Türk gazetelerini tercüme ettiriyormuş, acaba bu konu ile ilgili herhangi bir bilgi var mı diye... "Ben konuşursam yer yerinden oynar" diye boşuna demedim.

Örtülünün üstünün açılacağı aklımıza gelir miydi canım oğlum. Boş ver, baban bunu da halleder. Sen yine de babana güven. Ben benimkine güvenemez oldum. Ah bu yarımı aç- ma, en çok buna üzülüyorum.

Defterde benden maddi destek alan gazetecilerin yanında bazı milletvekillerinin de adları var. Adamların yüzleri aklıma geldikçe kahkahalarla gülüyorum. Hemen babanı uyandırıyorum, birlikte gülüyoruz. Sonra ikimiz birlikte, "Türk'üm, doğruyum, çalışkanım" adlı seçim şarkımızı mırıldanıyoruz. Özer, "Haydi ileri" diyor, ben mutfağa gidip ona çok güzel "Basri sandviçi" hazırlıyorum. Afiyetle yiyoruz. Arada sırada kasamızı açıp mücevherlerimizi yatağın üstüne koyup seyrediyoruz. Nasıl ışıldıyorlar bilemezsin. Sonra Özer bana, "Kız hepsi senin mi"yi söylüyor.

Sonra el ele huzur içinde uyuyoruz.

Sevgiler

Annen Bensu

(26.5.1996)

MİTOMANİ

Önce kendini Morina balığına benzetti... Daha sonra Jeanne d'Arch oldu...

Kendini Atatürk'e benzetti. Hatta nasıl olduysa bir yabancı dergide yaratılan Ata-Çiller yorumlu fotoğrafı bol bol poster yaptırıp dağıttı. Bu portreyi Doğan Güreş bile çerçeveletip evine astı... Ama onun kendisini Atatürk'e benzetmesi beni çok rahatsız etti...

En sonunda da Hazreti Ayşe!..

Bu tür tarihi kişiliklerle kendini özdeşleştirme hastalığına psikologlar bir ad takmış: MİTOMANİ.

Tabii, bu hastalığa tutulanların en bariz özellikleri ise yalan üretmek.

Nasıl mı?

Çok basit. Örneğin, günün birinde "Ben konservatuvarın piyano bölümündendim" deyivermek.

Koskoca Başbakan... Üstelik ekonomi profesörü, durup dururken niye yalan söylesin...

Cevabı çok basit:

Bu bir hastalık...

Bir ara Milliyet Gazetesi Ekonomi Kulisi Köşesi yazarı Meral Tamer bu konuya epey kafayı taktı ve uzun uzun araştırdı. Sonunda Tansu Çiller'in konservatuvara gittiğini hatırlayana hiç rastlamadı...

Yalan söylemek Çiller çifti için bir yaşam fantazisi...

Tansu Hanım'ın ilk yakalanan yalanı yaş beyanı oldu. Yaşını küçük göstermekte hiç sakınca görmedi. Yaşını küçültünce burcunu da değiştirmeye karar verdi. "Akrep" burcundan, "İkizler"e döndürdü... "İkizler" yaratıcı bir burçtu. Rakibi Mesut Yılmaz "Akrep" burcundaydı. Merkez sağın iki lideri "Akrep" burcunda olmamalıydı. Üstelik "Baba" da "Akrep"ti. Nüfus kütüğünde Ekim 1944, DYP kayıtlarında ise gençleşmeye karar verdiği için Mayıs 1946 doğumlu oluverdi.

Örtülü Yalanlar

Örtülü ödenek olayı ilk RP'li Şevket Kazan tarafından gündeme getirildi. Kazan, "Tansu Hanım Başbakanlık'tan ayrılmasına birkaç gün kala örtülü ödenekten 500 milyar çekti" dedi. Kazan'ın bu açıklamasına Çiller'in yanıtı çok sert oldu:

"Ben 500 milyar çekmedim. Çekmişsem ispatlasınlar. Böyle iddialar ortaya atmak şerefsizliktir..."

Ancak, bu tartışmalar sürerken 500 milyar liralık örtülü ödenekle ilgili belge bizim gazetede yayınlandı.

Belge ortaya çıkınca, Çiller bu kez o paranın "Ülke güvenliği için kullanıldığını" söyledi. Tabii onun ilk açıklamaları kamuoyunu hiç tatmin etmedi. Kamuoyundan gelen yoğun baskılar üzerine bir gün Çankaya Köşkü'ne çıktı. "Baba"yla görüşmeden çıkarken, "Sayın Cumhurbaşkanı'na Örtülü Ödenek konusunda bilgi verdim" dedi.

Aynı gün Demirel, "Bana örtülü ödenek ile ilgili hiçbir açıklamada bulunmadı" deyince, yalanı ortaya çıktı, ama hiç yüzü kızarmadı.

Geçen akşam Mehmet Ali Birand'ın programında sürekli yalan söyledi. Ama o kadar güzel söyledi ki, bizler yalancı duruma düştük, o aklandı. Buna Mehmet Ali Birand'ın katkıları da tartışılmazdı. Mehmet Ali, Tansu Hanım sayesinde iyi de rating aldı. Zaten onun için en önemlisi oydu.

Mitolojiye Bakalım

Mitomani hastalığını incelerken, mitolojiye bir göz atayım dedim. Azra Erhat'ın kitabını açtım. Tanrıça Athena'nın karşısındaki şu bölüm ilgimi çekti:

"Babasını devirmek için çok uğraştı"... Hemen okumaya başladım...

"Ve Zeus çıkardı bir gün kafasından çakır gözlü yaman Athena'yı

O dünyayı birbirine katan tanrıçayı

O hiç yorulmadan orduları yöneten

O cenk ve savaş bağrıışmalarından hoşlanan

Yüceler yücesi tanrıçayı...”

Bu dizeleri okuyunca birden İran’la savaş çıkarma isteğinin arkasında yatan nedenleri keşfediverdim.

Eh, “Bu bayrak inecek, bu savaş bitecek” sloganı da başımıza az iş açmamıştı.

Yalnız, o sırada söylenmiş bir büyük yalanı da gündeme getirmekte fayda var.

“Memleketin âli menfaatleri için sabaha kadar uyumadım” dediğinde aslında mışıl mışıl uyuduğu ve kendisine ulaşamadıkları için, o günlerin Dışişleri Bakanı Deniz Baykal’ın açıklama görevini üstlenmesiyle ortaya çıktı. Ama memleketin ali menfaatleri için bu konu çok açık yazılamadı... Kardak operasyonu tamamlandığında Çiller’e ulaşamayınca, açıklamaları yapmak Deniz Baykal’a düşmüştü. Kendisi o günlerde Başbakan’dı. Gelen telefonlara, “Başbakan uyuyor. Uyandırılmamasını tembih etti” cevabı veriliyordu.

Komşumuz İran’la savaş çıkartmaya karar verince, “Cumhurbaşkanı’na danıştım” diyerek o günlerdeki Dışişleri Bakanı Hikmet Çetin’e bile yalan söylüyordu. Mehmet Ali Birand’ın programında onu normal bir vatandaş olarak izleyenler ikna oldular. Bu becerisine ben de bir kez daha hayran oldum.

Ama ondan bir kez daha korktum...

Lady’nin topuk sesleri beni hep korkuttu...

(1.6.1996)

UYUMLU ÇİFTE MEKTUP

Sayın Erbakan ve Sevgili Tansu. Nasılsınız, iyi misiniz?

Beni soracak olursanız çok iyiyim... Sizin başarılarınız karşısında keyfimden uçuyorum...

Hele birbirinize giderek uyum sağlamanız, bu hoşgörüye hasret insanları nasıl sevindiriyor bilemezsiniz... Ülkemize hırçın siyaset yerine uzlaşmacı siyaset getirdiniz... Sayeniz-

de benim de eski hırçınlığımdan eser kalmadı.

Munis biri oluverdim... Bu yeni kişiliğime herkes hayran kalıyor...

Tansucuğum, artık seni hep, “Başbakan Erbakan ve Hükümet ortağı DYP Genel Başkanı, Dışişleri Bakanı Tansu Çiller” diye yazacağım...

Zaten oldum olası İspanyol asilzadelerinin isimlerine gıpta ederdin. Sonunda istediğin gibi uzun bir titre sahip oldun. Bu da senin en doğal hakkın.

Seni üzmeye dayanamadığım için Başbakan Yardımcısı titrini ömrümün sonuna kadar kullanmayacağım. Sen zaten benim için hep Başbakan kaldın!..

Çok Sevindim!

Senin Dışişleri Bakanı olmana iki nedenle çok sevinmiştim:

Birincisi, İstanbul’daki yalınızda kapalı yüzme havuzunuz var. Başbakanlık döneminizde de konuta güzel bir havuz yaptırmıştınız. Karı koca, sizin suya merakınız var. Eh, Dışişleri Bakanlığı konutunun havuzunun olması sayesinde bu alışkanlığınızı devam ettirebileceksiniz. Su akar siz de bakarsınız... İkincisi ise malum, bakanlığın helikopter iniş pistinin bulunması da eminim içinizi rahatlatıyordur. “Hini hacette bir hicret etme durumu için” çok ideal.

Başbakanlık Basın Merkezi, Hoca’nın yokluğunda senin programını medyaya geçmeye başladı. Aslında Başbakanlık görevi vekâleten yürütülürken böyle bir uygulama geleneği yoktu. Ama, senin Başbakanlık’tan ayrılmanın üzerinden fazla geçmediği için, herhalde eski alışkanlıklarıyla bunu yaptılar. Programını geçmekle iyi ettiler... Geçen gün çok da özel bir durak yerin varmış. Dışişleri Bakanlığı!

Programda aynen şöyle yazılmıştı: “Dışişleri Bakanı Tansu Çiller, Dışişleri Bakanlığı’na saat 14.00’te gidecek...”

Bu zaten başlı başına bir haber... Bunu basına bildirmeniz çok yerinde bir davranış. Hem böylelikle sizi günlerce belki bir ara Dışişleri Bakanlığı’na uğrarsınız diye bekleyen

basın mensupları, boşuna beklemekten kurtuldu. Hem de, “Yok efendim Bakanlığı’na uğramıyor” diyen kem gözlü basın nın artık bu konuda bir şey söyleyecek hali kalmadı.

Bana gelince... Bu yaz sıcaklığında her hafta sonu yazı yaz maktan çok yoruldum. Üstelik yazınca da değişen bir şey ol muyor. Sadece sinirleniyorum. Düşündüm, bu işin sonu yok, kendime uygun bir KİT’te, yönetim kurulu üyeliği ayarlaya yım dedim. Belki destek olursunuz, hem böylelikle benden de kurtulursunuz. Ayrıca ben de bu ölümlü dünyada sayeniz de biraz rahat ederim.

Esasen buna Enis Berberoğlu’nun THY ile ilgili yazıları nı okuduktan sonra karar verdim. Üç şapkalı THY Genel Müdürü’nün şapkalarını kıskandım. Atilla Çelebi, THY’de hem genel müdür hem planlama ve satın alma komisyonu başkanı iken, bir de buna Yönetim Kurulu Başkanı oluver miş. Ben hemen böyle bir konum bekleyemem. Biraz başarı larımı izlersiniz. Sonra beni de yavaş yavaş yükseltirsiniz.

Atilla Çelebi’nin genç ve güzel Fransız eşi, kocasının merdivenleri hızla çıkarak yükselmesi konusunda ne kadar caka atsa hakkıdır. Eski eşi Sema Çelebi ise bu işe çok sinir leniyormuş. Malum, kadınlar kıskanç olur.

Ciddi Değerlendirin

Sayın Erbakan ve Sayın Çiller, lütfen bu yazımı ciddi o larak değerlendirin. Benazir Hanım benim bu durumumu söyleyecekti, söyledi mi? Onu kırmayacağınıza eminim. Ne de olsa Refahyol çorbasında onun da tuzu var. Benazir’i hep çok asil bulurdum. Onun ayak bilekleri ve elleri çok zariftir. Kadınlarda güzel el ve ayak bir sınıf göstergesidir. Sizinkiler biraz kalın, ama olsun, dokunmatik özelliği var.

İkinizin eşi de hem yakışıklı, hem becerikli, hem iş bitiri ci... Hoş onun eşinin bir de şanssız durumu var, ama unutul du. Adamcağızı bir-iki işten üç-beş kuruş cebine koydu diye tutuklamışlardı. Oysa şimdi karısı onu bakan bile yapıverdi. Bence Erbakan’la sen iyi anlaştığınıza göre, Özer Bey’i ba kan yapıverin. Üstelik gündem değiştirmedeki hünerinizi de

bir kez daha göstermiş olursunuz.

Böyle bir durumda basın ne başlıklar atar... Günlerce manşet olur... Sonra da herkes alışır... Öyle bir bakanlık verin ki, “Uçuran” da Refah içinde yolunu bulsun. Mesela, Refahyol Hükümeti’nin Bayındırlık Bakanlığı’na çok yakışır... SHP ve CHP’li bakanların bile başarılı olduğu bu bakanlıkta Özer Uçuran Çiller mucizeler yaratır.

Tanıtma Fonu

Tansucuğum, Tanıtma Fonu’nu Ufuk Söylemez’e bağlamana çok sevindim. Erbakan’ın bozduğu imajı siz düzeltirsiniz. Hoş zaten onun böyle şeylere aldırıldığı da yok. Seçmenleri de zaten aldırıyor. Adam bu fonu ne yapsın? Üstelik az kaldı bu konuda da seni Yüce Divan’a vereceklerdi. “Amerikalı danışmanlara fondan para vermişsin” diye.

Erbakan olgun adamdır. Her geçen gün daha da mutlu oluyor. Üstelik eşinin ve kızlarının “Seni Başbakan görmek istiyoruz” baskısından da kurtuldu. Nermin Hanım da Konut’ta çok huzurlu... Arada eşine dostuna hava atıyor.

Erbakan, Tanıtma Fonu gibi küçük şeylere takmaz. Üstelik Örtülü’yü affedecek kadar sana bağlı. Şimdi “seferi” olduğu için bu tür işlere ayıracak zamanı da yok.

İhtiyar Delikanlılar!

Yalnız geçenlerde Emin Çölaşan’ın yazdığı bir yazının detayı beni çok rahatsız etti... Şimdi seninle uğraşmaktan ümidini kesmiş olmalı ki, “pardon vazgeçmiş olmalı ki”, kafasını senin partililerine takmış.

Çölaşan, “Tansu, Yüce Divan’a gönderilmemek için Erbakan’a boyun eğdi. Kırmızı kart Erbakan’ın cebinde. Onu çıkardığı anda Tansu yolcu. Yüce Divan yolcusu... Ne kadar acıdır ki, Türkiye’nin kaderi bir tek kadının çıkarlarına alet edilmiş durumda. Buna çanak tutan DYP’li kart zamparalar utansın” diyor...

Adamcağızlara “kart zampara” demiş... Sana destek olanlar, olsa olsa “İhtiyar delikanlı”dır... Onlar da aldırma-

sınlar. İnsanların olaylara bakışları çok farklı.

Sabah Gazetesi'ni ziyaret etmişsin. Darısı bizim gazetenin başına... Yakında "kan emicileri" tek tek keyifle açıklayacakmışsınız. Dört gözle bekliyorum.

Yazarların sorularına sizin de soru sorarak cevap vermeniz çok akıllı bir taktik. Örtülü ödenek iddiasının ne aşamada olduğu sorusuna verdiğiniz cevaptaki zekânızı takdir ettim. Şöyle diyorsunuz: "Çok komik bir hal almıştır. Bir Parsadan meselesi çıkardılar. Sonra adamın bu açıklamaları yapmak için para aldığı ortaya çıktı. Yoksa kim çıkar da ben bu insanı dolandırdım der. Ben o paraları tamamen Türkiye'nin hayrına harcadım. Eğer bütün başbakanlar yaptıkları harcamaları açıklarsa, ben de açıklarım..." Bu cevabınızdan herkes ders çıkarabilir. Komik olduğu ise tartışılmaz. En büyük ders de şüphesiz ülkemizde her şeyin yapanın yanına kâr kaldığıdır... Sizi bu konuyu, her gündeme gelişinde "gülünecek olay" haline getirme başarınız yüzünden tekrar tebrik ediyorum. Biz aramızda sizinle ilgili bu tür suçlamalara sıra numarası koyduk. Numaraları söyleyip gülüyoruz: 1- Suna Abla, 2- Parsadan, 3- Amerika'daki mal varlığı, 4- Gecekondu affi sayesinde yalınızın yıkımdan kurtulması, vs...

Alışamadım...

Sayın Erbakan, sizin yokluğunuza alışamadım. Bir an evvel gelin. Sizi en az Tansu Hanım'ın özlediği kadar özledim. Bir gün önce söylediğinizi ertesi gün hatırlamamanız çok hoşuma gidiyor. Sizde değişen bir şey yok da, bizde teknoloji değişti. Bir gün önce televizyonlardan izliyoruz. Ertesi gün de söylediklerinizi inkâr ederken yine ekrana bakıyoruz. Aslında bu dönüş hızınız (!) Tansu Hanım'la çok benzeşiyor. İşte uyum... İşte olgunluk...

Son günlerde izlediğiniz dış politika çizginize bayılıyorum. Virajlarda araba yavaş sürülür. Siz tam gaz gidiyorsunuz. Satranç oynamaktansa barbut oynamayı sever bir haliniz var. Komşularımız sizin barbutunuz olmaktan çok hoşlanıyor.

Havada barut kokusu var. Hava kurşun gibi ağır... Ama siz durumun farkında değilsiniz. MSP'li T. Akyol'un sizi tarihi hoşuma gitti: "Hoca lastik gibidir. Basıyorsun, yamyassı oluyor, ezdim sanıyorsun. Bıraktığın zaman eski haline geliyor..."

İkinizi de hasretle kucaklıyorum. Birbirinizden gizliniz saklınız olmadığı için mektubu ikinize ortak yazdım. Birini-ze iki satır uzun yazsam, diğeriniz alınır. O zaman benim KİT yönetim kurulu üyeliği işim de suya düşer.

(17.8.1996)

ÇİLLER PANSİYON'U JAGUARCİ ZEKİ'NİN YEĞENİ İŞLETİYOR

Dışişleri Bakanı Tansu Çiller ve eşi Özer Bey'in son yatırımları sayılan Kemer Inn pansiyonu pazar günü ziyaret ettim... Sürpriz olsun diye önceden rezervasyon yaptırmadım, üstelik kimliğimi gizledim. (Öğrenirlerse indirim yaparlar, mahcup olurum diye düşündüm!)

Resepsiyonda kayıt sırasında kimlik sordular, zorunlu olarak pasaportumu uzattım. Görevli beni tanımayınca çok üzüldüm, ama sineye çektim.

200 Dolar İndirim

Manzarasız bir suite odaya yerleştim. Pencereyi açınca deniz yerine duvarla karşılaştım. Fiyatı sabah kahvaltısı ve akşam yemeği dahil 200 dolardı... Resepsiyon görevlisi, "Aslında fiyatımız 400 dolar ama siz tek kalacağınız için 200 dolar alacağız" dedi.

İki bölümlü odamda iki televizyon ve iki telefon vardı. Ama telefonlardan biri bozuktu. Hemen işleyen bir tanesini başucuma koydular, diğerini odadaki rafa kaldırdılar. Yorgunluğumu atmak için önce denize ardından havuza girdim. Denize uzanan tahta bir iskele, şezlongların dizildiği uzun

bir rıhtım gördüm. Pansiyonda hamam ve sauna da vardı ama sıcaktan bunaldığım için denemedim.

Üç Ayrı Ev

Küçük köprülerle birbirine bağlanan üç ayrı ev halinde inşa edilen pansiyonun 14 odası bulunuyor. “Demek ki, Mert ve Berk’e birer ev verilse bile Çiller çiftine bir tane kalacak” diye düşündüm.

Böylesine küçük bir yer Çiller çiftinin gayrimenkul imparatorluğunda pek yekûn tutmayacağından olacak, Özer Bey mal bildiriminde beyan etmeyi unuttu. Seçim öncesinde coşan Tansu Çiller de “Pansiyonumu ve mal varlığımı Şehit Anaları Vakfı’na bağışlayacağım” dedi ama sonra haber çıkmadı... Herhalde çocuklarının istikbalini tercih etti...

Yemek 5 Milyon

Akşam yemeğinde çok az müşteri vardı. Fiks menü soslu spagetti ile pathcan kebaptan ibaretti. Tatlı olarak çikolatalı profiterol ikram ediliyordu. Açık büfeden istediğiniz kadar salata yemek serbestti.

Rejimde olduğum için ızgara bonfile ısmarladım. Hayrettir ekstra ücret almadılar. Profiterölü tadınca perhizi bozdum, çift porsiyon yedim. Kemer Inn’de yemeğe pansiyon dışından müşteri kabul ediyorlar. Yalnız fiyatı 60 dolar, yani 5 milyon 188 bin lira... Aslında zengin Ruslar için ucuz bir yemek.

Fazla kaloriyi eritmek için küçük bir yürüyüş yaptım. Pansiyona komşu villada oturan Nevzat Ak dinlenmeye çekilmişti. Ona da bir sürpriz yapmayı düşündüm ama sonra vazgeçtim.

Gece erkenden odama çekildim. Aslında hemen uyumaya niyetliydim ama Murat Bardakçı’nın taciz telefonlarından bezdim. Murat en çok “Hakikaten seni tanımadılar mı?” diye sorarken eğleniyor sonra ekliyordu: “Bence mutlaka tanımışlardır. Zehirlenmiş olabilirsin, odada yoğurt falan bulundur.”

Sabaha karşı 01.00’de susayınca, otelin odamda buluna-

cağına garanti verdiği Mini Bar'ı aradım, ama bulamadım. Otelin barı da kapalı olduğu için gece nöbetçisi bir bardak buz verdi, musluk suyu içmemi tavsiye etti.

Ve Jaguarcı Zeki

Pansiyona bir geceliğine ve küçük bir plaj çantası ile geldiğim için resepsiyon görevlisi rahat uyusun diye peşin ödeme önerdim. Kız pek bir rahatladı, ama fatura isteyince bo-caladı. Yeni açıldıkları için henüz fatura bastıramadıklarını söyledi, işletmeci, Turama Ltd. Şirketi'ne ait bir fatura kesti.

Anlattığına göre, pansiyonu Uludağ Kervansaray'da çalışan Hüseyin Sümbül işletiyormuş... Pansiyondan ayrılıp Antalya Haber Ajansı Bürosu'na gittiğimde Büro Şefi Dur-sun Gündoğdu ile birlikte işe koyulduk.

Uludağ Kervansaray'ın sahibi Ertan Sayılğan'ı aradık. Ertan Sayılğan, Hüseyin Sümbül'le ilgili şu bilgiyi verdi: "Kendisi bildiğim kadarıyla Zeki Küçükberber'in yeğenidir. Bizim otelde cafeyi işletir ve pastacıdır. Ayrıca Kuşadası'nda Belediye'ye ait Kervansaray Cafe'nin işletmesi de ona aittir. Kemer Inn'le bizim bir ilişkimiz yok. Orada genel müdür olarak çalışan Metehan İncebayrak otelimizde yiyecek içecek müdürü olarak çalışıyordu ama ayrıldı."

Demek ki, menüdeki harika profiterollere değen sihirli ellerin sahibi kamuoyunda Jaguarcı Zeki olarak anılan Zeki Küçükberber'in yeğeni Hüseyin Sümbül'müş...

Hüseyin Sümbül'e bizi araması için haber bıraktık... 3 gündür kendisinden ses çıkmadı... Pasta yapmaktan bizi a-ramaya vakit bulmamış olabilir...

(31.8.1996)

TEHLİKELİ YALAN RÜZGÂRI VE PİNOKYO

Geçen sabah masamın üzerinde şık bir paket... “Acaba kim göndermiş?” diye pakete şöyle bir göz attım. Hiç not yok. Paketi açınca içinden Milliyet Yayınları’nın Walt Disney serisinden “Pinokyo”su çıktı!

Kitabın ilk sayfasına ise, çok şık bir kâğıda elle yazılmış, imzasız bir not iliştilirilmiş.

“Bayram değil, seyran değil, bu kitabı bana kim yollamış olabilir?” diye düşünmeye başladım.

Fatih Altaylı’dan çekinmesem hangi hayranımın göndermiş olabileceğine kafa yorabilirdim. Ondan korkum yüzünden, “Olsa olsa bir okurumdan gelmiştir” dedim kendi kendime...

Ha, bu arada belirteyim, Fatih Altaylı artık, daha önce adı “Bir Günün Hikâyesi” olan köşede, “Teke Tek” logosu altında okurlarıyla buluşacak.

Pinokyo’yu hemen hepiniz bilirsiniz. Tek cümleyle özetlemek gerekirse, “Bir çocuğa dönüşen tahta kukla ve yalan söyledikçe uzayan burnu”... İtalyan yazar Collodi’nin 110 yıl önce yazdığı bu kitabı tekrar keyifle okudum.

Hayranım, pardon okurum, bunu olsa olsa bugünlerde Türkiye’de esen tehlikeli yalan rüzgârlarına yönelmem için yollamış olmalı...

Burnu Uzamıyor!

Yalnız bizdeki durum biraz farklı... Son günlerde yalan söyleyenin burnu uzayacağına, yüzüne nur geliyor!

Bu nurda (!) estetikçilerin payı var mı, yok mu onu bilemem.

Ama aklıma Umur Talu’nun yazdığı “Pinokyo” başlıklı yazısı geldi. Hemen arşivimden yazıyı çıkardım. Umur, şöyle demiş:

“Basının tarihi, pinokyolukları ortaya çıkarma çabalarıyla doludur. Basının ‘dördüncü kuvvet’liği, topluma söylenen irili ufaklı yalanların, topluma karşı yanlışların peşine

düşmesinden gelir. Ama her ülkede basının kendi içinde de pinokyoları vardır...”

İşte bu cümleye vuruldum...

Bugünlerde bazıları halka söylenen yalanları araştırıp, doğruları yazacaklarına, yalanları “çamaşır makinesi”nde yıkayıp temizleyerek topluma sunmayı kendilerine kutsal görev olarak görüyor.

Umur’un şu cümlesi de en az Collodi’nin Pinokyo’su kadar klasik:

“Küçük büyük, her yalana karşı mıyız? Sevimli, sevimsiz her Pinokyo’yu burnu fazla uzamadan anlamak ve uyarmak istiyor muyuz? Yoksa ‘Sevimli Pinokyo’ların sevimliliği uğruna burunlarını görmezlikten mi gelmeliyiz?

Ya küçük yanlışları, yalanları hoşgöre hoşgöre, buna dikkat çekenleri hor göre hor göre burunları fazla uzarsa?”

Şimdi evinize giderken, kendinize veya çocuğunuza bir Pinokyo kitabı alın ve benim gibi tekrar okuyun. Bir kez daha düşünün...

Yalan söyleyerek ülke yönetenlere tavrınızı tekrar gözden geçirin...

Pinokyo kitabıyla bana gönderilen not da ilginçti:

“Yalana ancak yalanla karşı konabilir...” (A. Hamdi Tanpınar). Galiba, Erbakan’la Çiller’in iyi anlaşmalarının sırrı bu sihirli cümlede gizli!.. Malum, Erbakan “İran’la ilgili MİT’in verdiği bilgiler doğru değil” diye bir açıklama yapmıştı, cevabını ise MGK’da yüzü kızararak dinletilen teyp bandından alıvermişti... Burada onunkileri sıralayacak yerim yok...

“Yalan, hayatı güzelleştirir...” (Ahmet Hamdi Tanpınar)

Sadece hayat değil, Tansu Hanım da yalan söyledikçe güzelleşiyor!

“Kimi insan yalnız yalan söylemek için yalan söyler.” (Pascal) “Yalan söylemelisiniz ki kadınlar size inansın...” (Gonfur)

Tabii bu lafa “erkekler de inansın”ı katmak lazım...

Tansu Hanım’ın kadınlardan aldığı oyların, Erbakan’a

gecekondu bölgelerinden akan oyların sırrı da bu cümlelerde yatıyor...

“Bana bir yalancı göster, sana bir hırsız göstereyim...”
(George Herbert) “Az yalan söylenmez, yalan söyleyen her türlüşünü söyler...” (Victor Hugo)

Ve bu yazıyı Hz. Muhammed’in bir hadisiyle bağlayalım:
“Suçların en büyüğü yalan söylemektir.”

(7.9.1996)

POT DEFTERİ

Tansu Hanım’ın “Pot Defteri”ni yazarken ona haksızlık etmek istemem... Benim de onu aratmayacak kadar büyük potlarım var. Ama Allaktan benim Başbakanlık, Dışişleri Bakanlığı gibi koltuklarda hiç gözüm yok. Örneğin, rahmetli Edibe Dolu’nun odasını ararken, “Halide Edip’in odası nerede?” diye sormuştum arkadaşlara... “Nühket Ruacan” dediğimde, yakın çevrem benim aslında Necdet Ulucan’ı kastettiğimi hemen anlar.

Mahsun Kırmızıgül, benimle olduğu ortamlarda, “Muhsin” dediğimde kendisinden bahsettiğimi anlamakla kalmıyor, artık “Mahsun” denildiği zaman ilgilenmiyor. Zaten, masadakiler de yavaş yavaş ona “Muhsin” demeye başlıyor.

İngilizce Düşünür

Son günlerde birbiri üstüne pot kıran Dışişleri Bakanımız, benim bu haftaki yazımı kurtarmış oldu. Kendisi için tuttuğum “Pot Defteri”nden beğendiğim bölümleri sizlerle paylaşmaya karar verdim.

Bilirsiniz, Tansu Hanım İngilizce düşünür Türkçe konuşur!.. Bazen yarı Türkçe yarı İngilizce söyler. Yani, onun konuştuğu dil “Tansuca”dır...

Öğrenmek isteyenleriniz olur diye, yakında “Tansuca-dan Türkçeye” adlı bir sözlük çıkacak. İsterseniz siz de bir

tane alırsınız... Bakarsınız medyamızın Tansucaları kupon karşılığı size bu sözlükten hediye bile ederler.

Potlardan Örnekler

Şimdi geçelim son potlara:

- Kuzey Irak Sefiri ile görüştük. (Irak Büyükelçisi ile görüştüğünü söylemek istiyor.)
- Kuzey Kıbrıs Türk tarafı. (Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ni kastediyor.)
- Kuzey Kıbrıs'taki Türkmenler... (Hanımefendi Kuzey Irak demek istiyor.)
- En sevdiğim potu, “Çekiç Güç”e, “Çekici Güç” demesi... Belki Erbakan da Çekiç Güç’ün süresini uzatırken bu kelimenin cazibesine kapılmıştır.
- Göğsümüzü bağır yaptık. (Tansucada bunun anlamı “Göğsümüzü siper ettik” oluyor.)
- Kendisinin eski kalkanı Esat Kırathoğlu’na bir kere-sinde “Athoğlu” demişti.
- Kırathoğlu ile birlikte Anadolu’ya çıktığı seçim gezile-rinin birinde konuşma yaparken ezan okunduğunu sanarak, “Ezan okunuyor susuyorum” diyerek konuşmayı keser. Kı-rathoğlu ise mikrofonun açık olduğunu fark etmez ve “Tansu Hanım, bu ezan değil, sala” der. Tansu Hanım bu kez, “Esat Bey, sala ne demek?” diye sorar...
- DYP’nin amblemi Kırat’a, “Ak at”, “Bizim at”, “White horse” ve “Beyaz at” diyor, ama bir türlü “Kırat” diyemiyor.
- Arnavutluk Büyükelçisi ile görüşmeden önce, döne-min Dışişleri Bakanı’na, “Arnavutluk neredeydi?” diye sor-muş.
- “Budapeşte” diyeceğine, “Brüksel” demişti.
- Azerbaycan eski Cumhurbaşkanı Ebulfeyz Elçibey’le şimdiki Cumhurbaşkanı Haydar Aliyev’i hep karıştırıyor. Aliyev’e “Alibey” diyor.
- Azerbaycan’da çıkan olaylar için, “Memnuniyetle izli-yoruz” demişti.
- Şevardnadze’ye suikast teşebbüsünün ardından, “Şe-

vardnadze'nin, geçirdiği kazadan sonra buraya gelmesinden memnunluk duyuyorum" demişti.

- "Kol kırılır yen içinde kalır"ın Tansucası, "Kol kırıldı yen içinde kaldı" şeklindedir.

- Ateş kes, Tansucada "Barış kes" olur.

- Odak noktasına, "Göbek noktası" denir.

- Ekonomide ve dövizde tık çıkmıyor, yerine o "çıt çıkmıyor" der.

- TOBB genel kurulunda konuşurken, "haksız rekabet" yerine "haklı rekabet" deyiverdi.

- Müzmin bekâr olan eski Çalışma Bakanı Aydın Güven Gürkan'a yanındaki boş koltuğu gösterip, "Hanımefendi gelmedi mi?" demişti.

- Bir bombalama olayından sonra, "Ölü kaybı olmamıştır" demiş, bununla can kaybının olmadığını kastetmişti.

- Kendisine karşılama töreni yapan zabıta memurlarına, "Merhaba asker" dedi.

- Kurban Bayramı'nda ziyarete gittiği Polis Akademisi'nde, "Mübarek Ramazan Bayramı'nızı kutluyorum" diye seslenmişti.

- Malatya'da kendisini karşılayan havacı askerlere, "Merhaba polis" demişti.

- Meclis'te güvenoyu için "Güvenlik oyu" deyimini kullanmıştı.

- Silahlı Kuvvetler, onun sözlüğünde "silahlı güçler" oluverdi.

- Bir televizyon programında, "Ayan bayan" deyince, Mesut Yılmaz kendisini, "Sayın Çiller, ayan bayan değil, ayan beyan" diye uyardı.

Gezi Potları

- Samsun'da halka hitap ederken, "Malazgirt kahramanlarının torunları" der. Hızını alamaz, "Sizi ikinci lige alayım mı?" diye seslenir. Oysa Samsunspor birinci ligdedir.

- Sıvashılar, "Türkiye'nin en büyük şehrinde yaşadıkla-

rını” Tansu Hanım sayesinde öğrenir.

- Karabüklülere “Karagümrüklüler” diye seslenir.

- Yer İnebolu. Futbol takımları yok. Ama olsun, bu durum Tansu Hanım için fark etmez ve “Sevgili İnebolulular, sizi ikinci lige çıkarayım mı?” diye seslenir.

Tansu Hanım, bu pot kırma alışkanlığı ile inşallah “geçmiş olsun” a gittiği bir aile ziyaretinden ayrılırken ev sahiple-rine, “Darısı sizin başınıza” veya başsağlığı çıkışında, “Allah kavuştursun” demez...

Zira, bulunduğu makam icabı, gidebileceği yerler arasında yabancı büyükelçilikler de bulunuyor.

Dışişleri Bakanlığı süresince Tanrı bizleri korusun!..

(14.9.1996)

PERDE ARKASINDAKİ GÜÇ

Çiller çifti Amerika’ya gidince, DYP içindeki muhalefet sesleri daha yüksek çıkmaya başladı. Mehmet Ağar, Yalım Erez ve nihayet Necmettin Cevheri...

Benim ilgimi en çok Necmettin Cevheri çekiyor. Çünkü içlerinde en kurt politikacı o... Hem Ağar, hem de Erez “ağabey” dedikleri Cevheri’nin son sözü söyleyecek insan olduğunu bilirler.

Mehmet Ağar’ın babası Zülküf Ağar, İstanbul Emniyeti’nde görevdeyken Cevheri ile aralarında çok koyu bir dostluk vardı... Oğul Mehmet de, Cevheri’ye saygı gösterir.

Parti teşkilatı da Cevheri’yi iyi tanır. Son günlerde de mesaisinin çoğunu teşkilat işlerine ayırdı...

Cevheri’nin uzun süredir DYP’de rahatsız olduğu siyasi kulislerde konuşuluyordu. Yavuz Donat da buradan yola çıkarak, Cevheri ile sohbet etmiş.

Cevheri, Donat’a, “Son zamanlarda iki turlu seçim ve Cumhurbaşkanı’nın halk tarafından seçilmesi konusu üzerinde çalışıyorum. Türkiye’nin çıkarı için araştırma yapıyo-

rum. Sayın Çiller'e söylemiş değilim. Konu gündeme gelince konuşurum" diyor.

Bu sözlerden, Tansu Hanım'ı bu işlerden uzak tuttuğuna anlıyoruz.

Donat soruyor:

"Halk kimi seçer?"

Cevheri'nin cevabı, "Demirel'i" oluyor.

Son zamanlarda Çiller'de fikri sabit haline gelen, "Cumhurbaşkanı olabilir miyim?" sorusuna Cevheri böylece Yavuz Donat'ın köşesinden, "Ümit etme, olamazsın" mesajıyla cevap veriyor.

Cevheri, 4 Ekim'de Şanlıurfa'ya gideceklerini vurgulayarak, Demirel'le ilişkilerinin düzeldiğine dikkat çekiyor.

Donat yazısında, "Cevheri'nin dudaklarından Mesut Yılmaz'la ilgili olarak dostluğu zedeleyecek, yarın yüz yüze bakmayı güçleştirecek, diyalogu zora sokacak tek sözcük çıkmadı" diyor...

Bu yazı ilgimi çekti. Benim Cevheri'ye yakın kaynaklarım ise onun kafasındaki değişik formülleri bana anlatmışlardı. Tekrar onları aradım. Cevheri, "Çiller'siz hükümet" formülü arayışları sırasında, "Yılmaz'sız" formülü tercih edenler arasındaydı. Acaba bir değişiklik mi olmuştu?

Aslında değişen bir şey yoktu. Cevheri, İlhan Kesici, Emre Gönensay veya Sümer Oral'ı "Anayol'da birleştirici bir isim" olarak istemeye devam ediyordu. Kesici'yi Demirel'e olan yakınlığı nedeniyle, Sümer Oral'ı da, eskiden DYP'li, şimdi de ANAP'lı oluşundan tercih ediyordu.

Mesut Yılmaz'ı çok kırmamaya özen göstermesinin ardından ise, ANAP içindeki Yılmaz'cı kanadı küstürmeden bu işleri çözme fikri yatıyor. Mesut Yılmaz'ın yıldızının parlaması için de özen gösteriyor...

Arka Planda

Cevheri, politikayı çok iyi bilir... Doğu kökenliler lafına çok alınır. Arka planda kalmayı tercih edecek kadar da güçlüdür. DYP içindeki Doğu kökenlilerin başını çeker. Yakın

çevresi ona “Tillo Kuşu” lakabını takmış... Cevheri’yi bu lakap da rahatsız etmekte...

Onu üzmemek için “hançer” kelimesini lügatınızdan çıkarmanız gerekir.

Demirel’in, “Necmi, şu sırtımdaki hançeri çıkar” dediğini yazdığımda, onun yakın dostları telefon edip, “Gülçin, onun için her şeyi yaz, ama lütfen hançerden bahsetme” diyerek bana sıkı tembihte bulunmuşlardı.

Süleyman Bey’e, kimseyi sırtından bıçaklayacak bir insan olmadığını anlatan uzun bir mektup yazdı. Ama Demirel’den bu konuda hâlâ bir cevap alamadığı için üzülmüyor.

Cevheri, Güneydoğu’dan Orta Asya’ya kadar uzanan Seyhan Aşireti’nin bir üyesi. Aile şecerelerinde Hazreti Hüseyin’in soyundan Abdülkadir Geylani’den geldikleri yazılı...

Demirel kabinelerinde 39 yaşında Turizm ve Tanıtma Bakanı, 50’sine yakın da Adalet Bakanı oldu. Yani, Demirel’le dostluğu çok eski.

İki Kürt Kurduk

Cevheri 8 yaşındayken, ailesiyle birlikte bayram sofraları basılarak sürgüne gönderildi. Yıllarca yollarda yürürken arkalarından “sürgünler” diye bağırıldı. Bunun acısını yüreğinde hep hissetti. Buna rağmen, devlete küsmedi.

Cevheri devleti, “İnsanların varlıklarını insan olarak sürdürebilmelerinin en büyük teminatı. O olmadan insan, insan olmaz” sözleriyle tanımlıyor.

Kendisi gibi Kürt kökenli olan Yalım Erez’le birlikte Tansu Hanım’ı DYP’ye başkan seçtirdiklerinde, “Hükümeti isteyen eleştirsin, biz iki Kürt bu hükümeti kurduk” diyerek birbirleriyle şakalaştılar.

Şimdi Tansu Hanım’dan Özer Bey’in çalımlarıyla uzak duruyorlar. Tansu Hanım’ı seçimlere MHP’siz girmeye Cevheri-Erez ikilisi ikna ettiler.

Cevheri’ye sonuna kadar bağlılık gösteren milletvekilleri ise, Salim Ensarioğlu, Feyzi Şihanlıoğlu, Haydar Baylaz, Mustafa Küpeli, Sedat Aloğlu ve Ayfer Yılmaz (Cevheri’yle

uzaktan akraba). Cevheri ayrıca, Tansu Hanım'ın "beynimin yarısı" diye lanse ettiği Osman Ünsal'la da uzaktan akraba...

Son DYP kongresinde Adana örgütü Cevheri ve Durak ailelerinin eline geçti. Cevheri'nin eşı de Bucak Aşireti'yle uzaktan akraba... Oğlu Cevher Cevheri Adana milletvekili. DYP Yüksek Haysiyet Divanı'na seçilen Halil İlhan Cevheri de yeğeni...

Mallar Arttı

DYP iktidarı döneminde Şanlıurfa'da mal varlıkları hızla büyümüş, Cevheriler'e ait "Cemre Dinlenme Tesisleri ve Petrol İstasyonu"nın Şanlıurfa-Diyarbakır karayolundaki genişletme çalışmaları sırasında zarar görmemesi konusuna özen gösterildiği gazetelere haber olarak yansımıştı. Cevheri'nin akrabalarının "Cevheri Petrol Ürünleri" adlı şirketi, Milli Savunma Bakanlığı ihalelerinde iyi işler aldı. Bu şirketin ihalelere girişı, Anayol hükümeti döneminde bir süre yasaklanmıştı. Urfa'da korucuların sayısı DYP iktidarı sırasında gereksiz yere arttı...

Söylemez Çetesi

Cevheri'yi "hançer" sözü kadar üzen olay ise, kardeşlerinden Selahattin Cevheri'nin adının Söylemez Çetesi'ne karışması oldu. Bana Selahattin Cevheri'nin açıklamasını yollayan Necmettin Cevheri, "Kardeşinin, eşinin uzak bir akrabasına yardımcı olmak umuduyla Çankaya Emniyet Amiri'nden mümkünü varsa yardım etmesini istediğini" yazmıştı.

Söylemez'in polise verdiği ifadede ise şu cümle dikkatini çekti:

"Tarık Kanat aracılığıyla 300 milyonu Selahattin Cevheri'ye verdim. O tarihte Ankara Emniyet Müdürü olan Taşanlar'ın yanına Selahattin Cevheri ile ortağım Sabri Özer birlikte gitti. Öğrendiğim kadarıyla Taşanlar, Demir'e telefon aarak yanına çağırılmış."

Türkiye gibi her şeyin hasıraltı edildiği bir ülkede bu olay da çabuk unutulur... Ama Söylemez Çetesi, Refahyol Hü-

kümeti'nin kurulmasını hızlandırdı... Her iki tarafın Doğu kökenlileri bu işi hemen bitirdiler... Cevheri'nin politik cevheri işe yaradı...

Bugünlerde ben Cevheri'nin perde arkasında ipleri tutarak sürdürdüğü oyunun son perdesini çok merak ediyorum...

(28.9.1996)

BAŞBAKANLIK TELEFONU KAÇAKÇIDA ÇIKTI

Türkiye'de neyin ne kadar gizli kalacağı hiç belli olmaz. Bazen çok uzun, bazen de çok kısa ömürlü olur sırlar. Hiç beklemediğiniz bir anda, birileri size bazı belgeler getirir. Dün elime böyle bir belge geldi. Kanada'da bir uyuşturucu kaçakçısı, Kanada polisi tarafından yakalanır. David Dingwall adlı bu kaçakçının üzerinden bazı irtibat telefonları çıkar.

Bu telefonlardan biri (0312 417 04 76)'dır.

Yani, Türkiye'nin başkenti Ankara'dan bir telefon numarası... Kanada polisi araştırır, Ankara olduğu için bizim Emniyet Genel Müdürlüğü ile bağlantı kurar. Bu telefonun kime ya da kimlere ait olduğunu sorar.

Emniyet'in araştırmalarından, bu telefonun Başbakanlık Özel Kalem Müdürlüğü'ne ait olduğu ortaya çıkar. Emniyet Genel Müdürlüğü 21 Ocak 1995 tarihli şu yazıyla Başbakanlık Müsteşarlığı'ndan bilgi ister:

"David Dingwall isimli bir şahsın Toronto bölgesinde posta yoluyla esrar sevkiyatını idare ettiği, bir ay içerisinde yaklaşık 6-7 kilogram esrar sevkiyatı yapabildiği, Kanada'da yürütülen tahkikatlar sonucunda Bert Samuel Davidson isimli şahsın bu ülkede tutuklandığı, paketler üzerinde iade adresi olarak Hollanda'ya ait bir adres olduğu, Davidson'un ifadesinde, David Dingwall'ın kendisine parayı Amsterdam'da 414936957 numaralı hesaba havale etmesini söylediğini, Dingwall ile irtibat kurması için kendisine, Hollanda'ya

ait 67334493 ve 6937280 nolu telefonlar ile ülkemize ait 312-4170476 numaralı telefonların verildiğini ve Davidson ülkemize ait bu numaradan Michael isimli bir şahısla birkaç ke-re görüşüğünü belirtmiştir.”

Akın İstanbullu

Peki bizim Başbakanlık Özel Kalem Müdürlüğü’ne ait çıkan bu telefonu acaba 21 Ocak 1995’te kim kullanıyordu?

O dönemde hatırlarsanız Tansu Çiller Başbakan’dı...

Özel Kalem Müdürü de, örtülü ödenek skandalından tanıdığımız Akın İstanbullu’ydu... İstanbullu, Selçuk Parsadan’a örtülü ödenekten para verildiğini açıklamış, sonra da yalanlamaya çalışmıştı. Akın Bey hâlâ Tansu Hanım’ın sağ kolu...

Akın İstanbullu, dönemin Başbakanlık Müsteşar Yardımcısı Nedim Öztürk’e söz konusu telefonla ilgili şu yazılı açıklamada bulunmuş:

“Yazınızda belirtilen telefon numarası (312-4170476) müdürlüğümüzde mevcut bulunan üç telefaks cihazından birine aittir. Müdürlüğümüzde yapılan incelemede söz konusu yazıda belirtildiği şekilde bir muhabere (yani kaçakçılıkla ilgili haberleşmeyi kastediyor) yapılmadığı anlaşılmıştır.”

Ben işin içinden çıkamadım...

Kanadalı uyuşturucu kaçakçısında bizim Başbakanlık Özel Kalem Müdürlüğü’nün telefonu ya da faks numarası ne geziyor?

Bu olay skandala dönüşmesin diye, telefonun Başbakanlık Özel Kalem Müdürlüğü’ne ait olduğu Kanada polisinden saklanıyor...

Emniyet Genel Müdürlüğü’ne sadece, “Bize ait telefaktan böyle bir görüşme olmamıştır. Daha derin bir araştırma yapilsın” demekle yetiniyorlar...

(19.10.1996)

BENAZİR BUTTO'YA MEKTUP

Canım Benazirciğim... Telefonlarım çok dinlendiği için sana mektup yazmayı tercih ettim... Zaten dertte olan başın bir de benim yüzümden derde girmesin... Başına gelenlere çok üzüldüm. Ama bunun da üstesinden geleceğini bildiğim için ümidimi kesmedim... Sana tavsiyelerimi tatbik et... Sonrası kolay.

Bütün televizyonlarda ve radyolarda Beethoven'ın "Uyu yavrum nini, kapa gözlerini..." şarkısını çaldır. Ben sana iyi bir kaset doldurayım... Mustafa Sandal'la İbrahim Tatlıses'i de koyarız, biraz da göbek havası... Bunları tercüme ettir... Medyadaki adamlarına çaldırmaya başla... Ah keşke bizdeki bazı medya mensuplarını ithal etseydin veya Tansu Hanım'ın Amerikalı danışmanlarıyla sen de çalışsaydın, işlerin daha kolay hallolurdu... Bak, geçen hafta pazar günü Türkiye'de son yılların en duygulu ve görkemli 10 Kasım'ı yaşandı...

Tansu Hanım Ankara'da tüm siyasilerle birlikte törene katılmayı düşünmedi... Zira Anıtkabir'e giden coşkulu, halk kitlesi tarafından tatsız bir durumla karşı karşıya kalabiliyordu. Amerikalı danışmanlardan Jay Kriegel amca (Hani Clinton'a çocukla resim çektirip sonra aynı pozu Tansu Hanım'a tavsiye eden) Atatürk'ü Anıtkabir yerine, hayata gözlerini yumduğu Dolmabahçe Sarayı'nda düzenlenen törene katılarak anmasını tavsiye etti.

Başbakan Yardımcımız bu şekilde bir taşla iki kuş vurdu... Hanımefendi diğer siyasilerle değil, tek başına güzel pozlar verdi. Ve en önemlisi halkın arasına karışıp başını derde sokmadı...

Büyücünü Değiştir

Buttocuğum aklıma gelmişken, bir an önce büyücünü de değiştir... Bizimkini sana hemen yolluyorum... Bana onu Ömer Bilgin buldu... Öyle başarılı ki aklın durur... İki büyü attırıyor, en olmayacak işlerim oluyor... Arada sırada Çillerler de büyü yapıyor... Öyle bir tutuyor ki sorma... Koalisyon-

lar büyücünün isteğine göre kurulup bozuluyor... Mesela halk Hacı-Bacı'ya çok kızdığı sıralarda, muhalefet lideri Mesut Yılmaz'a kitleler coşkuyla sahip çıkacaklar sanıyorsun... Neredee... Hacı-Bacı'nın hatalarının sorumlusu olarak onu ilan ediveriyorlar... Herkes Mesut Yılmaz'a kızıyor...

Örtülü ödenekten 500 milyar lira çektiği belgelenen Tansu Hanım'ın durumu ise iyi... Son mini seçimlerde onu "Her şey sana helal olsun" diye tempo tutarak bağışladılar... Bizim seçmen çok anlayışlıdır... Biraz da birkaç köy boşaltır, seçmen yollarım sana...

Özel Tim'in Yok

Benazirciğim, bir özel timin bile yok... İçişleri Bakanı'nın telefonları dinleme organizasyonu da yok... Seninki de ne biçim ülke... Bizim 23 bin kişimiz terör zanlısı olarak dinleniyor... Muhalefet lideri ve benim gibi birçok gazeteci arkadaşım potansiyel terör zanlısı olarak dinleniliyor... Mesela bizim İçişleri eski Bakanı Mehmet Ağar, Susurluk olayı yüzünden başı derde girince istifa etti... Yerine öyle biri geldi ki, medya onunla uğraşmaktan Susurluk olayını fazla kurcalayamayacak gibi görünüyor...

Susurluk olayı Demirel'de takıldı... Demirel Susurluk'u "Sus" diye yorumladı ve sustu... Erbakan zaten daha uyanık, başından beri suspus... Medya Demirel'e soru sormayı sevmiyor... "Bu işin sonu nereye kadar gidecekse gitmeli" diyen Demirel, Mesut Bey'in ziyaretinden sonra sus pus...

Tek Ülkeyiz

Dünyada İçişlerini ve Dışişlerini kadınlara teslim eden tek ülkeyiz... Ülkemle ne kadar gurur duysam az... Bugünlerde bir yandan İslami hareket güç kazanıyor, diğer yandan Susurluk gibi dehşet verici olaylar koalisyonun birbiri ile yek vücut olmasını sağlıyor...

Unutma, sık sık beyaz giy... Saflığın ortaya çıksın...

Çevrede ne kadar yaşlılar evi, kimsesiz çocuklar yurdu varsa tek tek gez, fotoğraf çektir... Fedakâr kadın rolü sana

yakışır...

Babanın mezarını sula... Sularken gözlerinin sulanmasını da sağla... Poz verirken mahsunluğunu gizleme... Bir mini seçim yap. Helikopterden para attır... Libya lideri Kaddafi'nin İslam Komutanlığı'nın üyesi ol... Partin için para iste... Verir, karşılığında senin ülkeni aşağılar, ama amacın Başbakan kalmak olduğuna göre bu kadarına da göz yum... Başının dertte olduğunu yeni öğrendim. Hemen gelmek istedim ama uçaklar full... Yanında olsam seninle oturur sohbet eder sana destek olmaya çalışırdım...

Kendin Gibi Ortak

Buttocuğum, senin en büyük hatan kendine kendin gibi bir koalisyon ortağı bulmamak oldu... Bir de ben eminim ki nazara geldin... Kocan o kadar yakışıklı ki; Pakistanlı kadınlar seni gözleri ile yediler... Şu kardeşinin ölümü de iyi olmadı... Karda yürüyüp izini bırakmayacaksın... Biraz açık verdin... Oysa kardeşin Murtaza Butto bir yangında ölebilirdi... Sizde hiç Sait Halim Paşa gibi kolay yakılacak yerler yok mu? Bizim özel timi yollayabilirdim... Adamların hepsi profesyonel... Bak biz hapisteki Parsadan'ı bile süt dökmüş ke-diye benzettik... "Gazeteler yalan yazdı. Tansu Hanım haklıdır" dedi... Kocan Özer beyle çok iyi diyalog içindeydi de, bizlerden niye taktik almadın? Neyse zararın neresinden dönsen kârdır... Son çıkışını çok beğendim... Ne güzel dedin "Kardeşimi öldüren Leghari'dir" diye... Bunu daha önce yapmalıydın. Yüzde yüz suçlu bile olsan bir kere suçunu inkâr etmen çok iyi puan toplatır sana. Onu aklından çıkarma...

Çok yakında görüşmek üzere sevgilerle...

GÜLÇİN

(16.11.1996)

KOCAN VE SEN

Bugünlerde kocanı biraz devre dışı bırak... Bırakmasan da bırakırmış gibi yap... Bak, bizim Sanayi Bakanı Yalım Erez “Özer Bey de Meral Akşener’i istemiyor. Ben yalaklık ve salaklık nedir bilmem” dedi ve herkes ona inanıverdi... Ortalık yatışınca senin katılmadığın toplantılarda Başkanlık Divanı’na bile başkan yapabilirsin... Zaten aslında bizde demokrasi sizdeki kadar bile gelişmiş değil. Bizde sadece üniversite öğrencileri sokağa dökülüyor... Genç kızları polisler acımasızca dövüyor... Kayıp çocukları için eylem yapan anneler cumartesieleri buluşuyor... Baş çeken sakat kadının sakat arabasının içine birileri bir paket uyuşturucu koyup onu tutuklayıveriyor... Diğer ebeveynlere gözdağı veriyor... Bizde işler sizdekinden daha iyi ve kolay... Çünkü bizim Cumhurbaşkanı okul açmaktan ve temel atmaktan başını kaşıyacak vakit bulup eyleme geçemiyor... Bizim yöneticiler çok şanslı... Halkımız olaylar karşısında tepkisiz... Kimse Başbakanı veya yardımcısını düşürmek için sokaklara düşmeyi düşünmüyor... Sonra bizdeki medyanın büyük bölümü çok kibar... Önce sen bizim medyanın iktidara yakın olmaktan hoşlanan uzman kadrosunu transfer et... Üç günde tüm Pakistan “uyu yavrum ninni” şarkısıyla idare edilir... Hemen Cumhurbaşkanı ile pazarlığa başla... Elinde ona ait dosyalarla kapısını çal... Sonra beni ara...

Bu kadar tavsiyeye rağmen yine de başaramazsan çocuklarının istikbalini düşünerek aldığın İngiltere’deki 2,5 milyon paundluk şatona kapan... Allah’tan uzak görüşlü imişsin. Şatonda uçak pisti olması da çok iyi... Ben de gelir seni orada ziyaret ederim... İyi ki Amerika’da almadın... Bana İngiltere’de seni ziyaret etmek çok daha kolay... Dört saatlik mesafe... Hafta sonları sende kalırım... Birlikte altınlarını, pırlantalarını sayar, mücevherlerine bakar, müzayede-
lere katılır, at yarışlarına gideriz....

(16.11.1996)

İÇİŞLERİ'NDE BİR 'ASENA'

İçişleri Bakanı Meral Akşener'e ülkücü arkadaşları "Asena" adını takmışlar. Ben de "Asena"nın manasını merak ettim. "Asena" denince benim aklıma gazeteci dostum Duygu'nun soyadı geliyordu. Herhalde bunun dışında da bir manası olmalı diye ansiklopedilere müracaat ettim, bilenlere sordum. Büyüklerim bana "bilmemek değil öğrenmemek ayıptır" diye öğretmişlerdi. Asena ismi hakkında en güzel özet, sevgili dostum Duygu Asena yaptı:

Dişi Kurt

"Mitolojiye göre, Türkleri Ergenekon'dan çıkaran dişi kurtun adı 'Asena'. Bu, daha sonra ülkücülerin amblemi oldu. Benim soyadımdaki 'Asena' ise 'öncü, lider, yardımsever' anlamlarına geliyor."

"Şimdi nereden çıktı bu Asena lafı?" diye soracak olursanız, cevabım hazır. Susurluk olayı, Ecevitler'in balayı hazırlıkları ve gezmelerine rastlayınca DSP bu olay konusunda biraz geride kalmıştı. DSP Denizli milletvekili Hilmi Develi boş durmadı ve soru önergesini Meclis'e sunarak partisinin sessizliğini bozdu. Develi, ülkücü çevrede Akşener için "Asena" denildiğini de önergelerine ilave etmeyi ihmal etmemiş. Bu soru önergesinde Meral Akşener'in bir dönem MHP İl Başkanlığı ve Türkocağı Başkanlığı da yapan ağabeyi Nihat Güner'in de ismi bulunuyor. Güner bugün aynı zamanda DYP Disiplin Kurulu üyesi. Soru önergesinin bir bölümünde ise, "Sayın Akşener, Sayın Özer Çiller ve Ankara'da bir hastanenin ortaklarından Doktor Özcanlı, bu yıl içinde Mayo veya ABD'deki bu sağlık kliniğinin şubesini açacak bir şirket kurdular mı? Bu şirketin ortakları Ticaret Sicili Gazetesi'ne kayıtlı mı?" gibi sorular bulunuyor. Bu sorulardan sonra bir de Kanal D'nin gazetecilik başarısı ile gündeme gelen MİT'e ait İstanbul'daki arazinin kurucu ortakları arasında Mehmet Ağar'ın da bulunduğu Zübeyde Hanım Şehit Anaları Vakfı'na devredilmesi ile ilgili sorular sorulmuş.

Kendimi övmeyi hiç sevmem (!), ama mecbur oldum. Sizde daha önce bu konularla ilgili yaptığım haberleri tekrar yayınlarken, “İyi ki bu haberleri yazmışım” diye düşünmeden edemiyorum. İki sene önce kaleme alınan bu haberler meğerse bugünlere ışık tutacakmış. Bugünkü İçişleri Bakanımız Meral Akşener’i ilk ben keşfetmişim. Bu yüzden kendimle çok gurur duyuyorum. Herhalde Meral Hanım da beni İçişleri Bakanı olduğu süre içinde hatırlar diye avunuyorum. Tek atladığım MİT’in arazisinin 49 yıllığına bu vakfa kiralanabileceğini görmemek olmuş. İkincisi de MHP il başkanı ve Türokacı Başkanı olan ağabeyi Nihat Güner’in Çatlı ile ticari ilişkisi olduğu konusu. Develi bu konuyu da önergesinde soruyor.

Daha önce yazdığım bir yazının başlığı “Şehit Anaları ve Çiller’in Çocukları” idi. Yazımda, Meral Akşener’in bir taraftan bu Vakıfla ilişkilerini, diğer taraftan da DYP içindeki yükselişini incelemiştim. Akşener’in o tarihlerde kurulan Merk şirketinden yüzde 10 oranında hisse aldığını yazmıştım. O tarihlerde yaptığım bu gözlemlerde ne kadar haklı olduğum ortaya çıktı ve Meral Akşener, bugün İçişleri Bakanlığı koltuğuna oturuverdi.

Akşener Amerika’da

İlk haberimin yayınlandığı günlerde Meral Hanım, Tansu Hanım’la birlikte Amerika’ya uçmuştu. İkinci haberimin başlığı ise “Merk ne demek?” idi. Şöyle yazmıştım. “Meral Akşener bizleri aydınlattı, ben de rahat nefes aldım. Ne kötü kalbim varmış. Şirketin Merk ismi oysa “Mehmetçik”in “M” si ile “erk”in bileşiminden oluşuyormuş.” Akşener Kocaali muhabirimizle de o günlerde konuşmuş: “Başbakan görevde kaldığı sürece hiçbir ticari faaliyette bulunmayacak” demiş.

Gelelim bugüne... Başbakan artık Dışişleri Bakanı olduğuna göre, anlaşılan, Vakfın artık ticari faaliyette bulunmasında bir mahsur yok. Aynı tarihli diğer haberimde ise Sevgi Hastanesi’ne ziyaretimi işlemişim. Sevgi Hastanesi’nin kurucusu ve en büyük ortağı Orhan Özcanlı’nın Amerika’nın

dünyaca ünlü kliniği Mayo'nun yetkilileri ile bir anlaşma yaptığını yazmıştım.

Orhan Özcanlı Kim?

Ankara'nın ünlü Sevgi Hastanesi'nin Yönetim Kurulu Başkanı olan Orhan Özcanlı'nın adı Diyarbakır Cezaevi'nde "işkenceci doktor"a çıkmıştı... Bu konuda bir dergide uzun bir inceleme yazısı yer almıştı. Orhan Özcanlı'nın ayrıca, eşinin Smith Wesson silahla tuvalette kendini vurması olayıyla başı derde girmiş, o günlerde gazetelere konu olmuştu. Uzun süre polislere ifade verdi, sonra Allah'tan aklandı... Sevgi Hastanesi'ne bağlı Sevgi Sağlık Eğitim Kültür ve Sosyal Dayanışma Vakfı da var.

(14.12.1996)

ATA/ÇİLLER, "ATATÜRK'LE ARAMIZA GİRMEYİN" DİYOR

Sabahları erken uyanmayı sevmem, ama bu kuralımı Tansu Hanım'ı TÜSİAD' da izlemek için bozdum. O kadar laf ettiği, "kan emiciler" dediği, TÜSİAD'ın liderlerle sohbet toplantısına katılacaktı. Bakalım karşılamaya kimler kimler gelecekti? Tansu Hanım TÜSİAD'lıların kalbini nasıl fethedecekti?.. Muhalefet, Tansu Hanım'a yaramış mıydı? Yeni çevresinde kimler vardı?

Toplantının yapılacağı Swissotel'e vardığımda toplantıya 10 dakika kalmıştı, salon neredeyse boştu. DYP'lilerden İstanbul İl Başkanı Celal Adan ve yakın dost çevresindeki birkaç il meclisi üyesi Tansu Hanım'ı beklemekteydi. Tansu Hanım yarım saat geç kaldı. TÜSİAD üyelerinden Tuğrul Erkin, "Yarım saatten fazla kimseyi bekleyemem" diyerek toplantıyı terketti.

Tanıdık Üye Yok

Toplantıya mümkün olduğu kadar erken gitme telaşım, önlerde yer bulmak içindi. Bu telaşım meğerse yersizmiş. Milliyet Gazetesi yazarı Meral Tamer'le birlikte kendimize ön sıralarda bir yer bulduk ve hemen oturduk. Çevremde gözlerim tanıdık TUSİAD üyelerini boşuna aradı. Her toplantıya görev olarak katılan İshak Alaton ve Üzeyir Garih bile yoktu. Eskilerden eski DYP'li yeni DTP'li milletvekili Jeffi Kamhi'nin babası Jak Kamhi toplantıya katılmıştı ve Tansu Hanım'ı geçirme sırasında sıcak merhabalaştılar.

Toplantı başladıktan çok kısa bir süre sonra Anayol'un mimarı yeni TUSİAD üyesi Hamdi Akın, yakın dostu DYP Elazığ Milletvekili Cihan Paçacı ile birlikte boş olan ilk sırada yerlerini aldılar. Ufuk Söylemez de en ön sırada, Sedat Aloğlu'nun yanından hayranlıkla izlemekteydi Tansu Hanım'ı. Başında bulunduğu kamu kuruluşlarıyla ilgili herhangi bir soruşturma olmasın diye partisini terk edip DTP'ye geçen, her şeyi yoluna koyduktan sonra Tansu Hanım'ın yanında yer alan Ufuk Söylemez, rahata kavuşmuştu, tehlike atlatılmıştı.

Kuyruk Zaimoğlu

Tansu Hanım'la birlikte gelenler arasında eski ANAP'lı, yeni DYP'li bir yüz dikkatimi çekti. Kendisi Giresun Milletvekili olmakla beraber İstanbul'da Tansu Hanım nereye, Rasim Zaimoğlu da oraya. Acaba Tansu Hanım onu İstanbul Milletvekili adayı yapacağım diye mi, partisinden kopardı. Yoksa İstanbul Belediye Başkanlığına aday mı yapacak diye kendi kendime sormadan edemedim.

Tansu Hanım salondan içeri girerken içim burkuldu. O genç, çağdaş güzel kadın gitmiş, yerine yeni modacısının alaturka çizgilerini taşıyan orta yaşlı orta gelir gurubundan alaturka bir kadın girmişti sanki. Ünlü modacı Figen Özdenak'la yolları Refahyol hükümeti sırasında ayrılmış, Tansu Hanım'a yeni hayatında muhtemelen yeni muhitindeki hanımlar ünlü yeni modacısını tavsiye etmişlerdi. Tabii Tansu

Hanım'a çağdaş Türk kadını imajını veren çizgilere de "Al-lahâısmarladık" dediler...

Tombul Tansu

Yeni modacısı onun daha da tombul gözükmesini istiyor olmalı ki, plili etek giymişti. Plili eteğin altında ise dolgu topuk papuçlar gerçekten tüyler ürpertici bir şekilde gözükmekteydi. Ben TÜ-SİAD Başkanı Muharrem Kayhan'ı açış konuşması sırasında Tansu Hanıma yönelttiği çarpıcı sorular için tebrik etmeden geçemeyeceğim.

Tansu Hanım'ın demokrasi havarisi kesilmesine gülüp geçiyorum. Temiz toplum için elele kampanyasında bizleri azarlayan sanki o değildi. Ama beni en çok güldüren cümlesi "Benimle Atatürk arasına kimseyi koyamazsınız" oldu. Hemen aklıma arşivimdeki Doğan Güreş Paşa'nın yeni evine astığı AtaÇiller portresi geldi. Sonra da Tansu Çiller'in TÜ-SİAD Başkanı Muharrem Kayhan'ın yanıtsız bıraktığı sorusu. Şimdi ben tekrarlıyorum:

"Refah Partisi tehlikedir. Bu tehlikeyi önlemek için bizi seçin, diyerek oy topladınız. Daha sonra Refah ile koalisyon yaptınız ve bunu da 'Refah'ın uçlara kaymasını biz engelliyoruz' diyerek açıkladınız. Önümüzdeki dönemde Sayın Çiller'in Fazilet Partisi için aynı şeyleri söyleyip söylemeyeceğini merak ediyoruz. Bu partinin uçlara kaymasını önlemek için yine DYP'ye ihtiyaç olup olmadığını sanırım yalnız biz değil, bütün kamuoyu merak ediyor."

(10.10.1998)

ŞEYTAN TAMRAZ

Yakın çevresinin “şeytan” diye çağırdığı Tamrazyan yani “Roger Tamraz” aslen Ermeni kökenli bir Lübnanlı... Hem Lübnanlı hem de Ermeni oluşu ona Amerikan pasaportu taşıma olanağı sağlamış... Interpol onu harıl harıl ararken o kâh Ankara’da başbakanlık konutunda kâh Washington’da başbakanlarla “petrol” pazarlıkları yapar...

Her gittiği ülkedeki başbakanın başını ağrıtır... CIA başkan adayı onun yüzünden istifa eder...

Lake’in İstifası

Eski Ulusal Güvenlik Danışmanı ve bir ara CIA başkan adayı olan Antony Lake, başkan olamadan istifa etmek zorunda kaldı. Tamraz’ın, Interpol tarafından aranmasına rağmen 177 bin dolar bağış yaptığı Clinton’la tam dört kez görüştüğü ortaya çıkınca Amerika karıştı... Üstelik Tamraz ile CIA ilişkileri de gündeme geldi... CIA gibi bağımsız bir kuruluşun Demokrat Parti yanında hareket etmesi bütün bu olaylara tuz biber ekti. Lake, başkan olarak gücü eline geçirip zaman içinde bu olayın unutulması için çalışmaktansa, şaibeli bir kimse olarak başkanı olacağı kurumu yıpratmamak için istifa etmeyi yeğledi...

Türkiye’de ise benzer durumlarda yaşananlar içler acısı... Mehmet Ağar ve Sedat Bucak’ın yargılanabilmeleri için dokunulmazlıkları kalkmalı... Oysa Başbakanlık bu işi aylardır uzatıyor... Şimdi ikisi bir arada “İşler unutuldu, biz de aklandık” diye, açılışlara gidip davul zurna ile kendilerini halk kahramanı ilan ediyorlar, şeref turları atıyorlar... Oysa, keşke onlar dokunulmazlıklarının kaldırılmasını kendileri isteselerdi... Her şeyini taklit etmeye çalıştığımız Amerika’nın, hep kötü yanlarını alıp iyi yanlarını almayı beceremiyoruz.

Lake’in istifası bu büyük skandalı kapatmaya yetmeyecek... Clinton, şimdilik biraz rahatlatacak... Amerikan kamuoyu, başkanları tarafından kandırıldığı için Clinton’ı devamlı

sorgulayacak... Bağımsız olması gereken CIA'nın Demokrat Parti'nin bir alt organı gibi çalışması, gizli bilgilerin kongreden saklanması ABD için gerçek bir skandal... Bizde ise sıradan bir durum... Eh o kadar kusur, kadı kızında da bulunur...

Grossman Ziyareti

Tamraz Türkiye'ye gelince Grossman'ın başında bulunduğu Amerikan sefaretine gider.

Türkî cumhuriyetlerinde o günlerde koalisyonun gizli ortağı Alpaslan Türkeş'in ağırlığı vardır. Tamraz, bu nedenle önce onunla tanışmak ister. Grossman da hemen Türkeş'ten bir randevu alır... Türkeş o günlerdeki sağ kolu ve DYP'deki ilişkileri ilk elden takip eden Rıza Müftüoğlu ile konunun içeriğine hakimdir... Erol User her ikisini de zaten sık sık bilgilendirmektedir...

Türkeş o günlerde Çiller'le zaten çok iyi ilişkiler içindedir...

Çiller, Türkeş'i kırmaz ve Tamraz'ı başbakanlıkta kabul etmekte bir sakınca görmez...

O arada bizimkilerden kem gözlü birileri bu buluşmayı kamera ile çeker ve Türk kamuoyu da bu görüşmeden haberdar olur... Tamraz, konuta en az onun kadar şaibeli bir isimle gider, Erol User...

Tamraz'la birlikte Amerika'dan gelen heyetin başında ABD Dışişleri Bakanı'nın oğlu Thomas Christopher'ın da olması, Tamraz'ın ilişkilerinin nerelere kadar uzandığının güzel bir göstergesi...

Tamraz, Türkmenistan'da TYT Bank'ın eski sahibi Apel Çelik ile ortaklık kurmuştu... Tabii, Apel Bey ile Tamraz'ın aynı kökten olmaları bu ortaklığın kendileri açısından cazibesini daha da artırmıştı...

Gerisi Var

Amerikan gazetelerinde, Tamraz'ın Clinton'a verdiği başışların arkasından başka ilişkilerin de çıkacağı beklentisi

hakim. Bu olayın ucunun nereye kadar uzanacağı merak konusu.

Örtülü ödenegin harcadığı yerler hâlâ devlet sırrı... Sakın örtülü ödenegi “şeytan almış götürmüş” olmasın...

Hillary Clinton’a gelince... Kocasının çok başı ağrıyla ayak altında dolaşıp dikkatleri üzerine çekmemek için kapağı Güney Afrika’ya atmış... Kapı kapı Güney Afrika’daki yoksul zencileri dolaşıp şefkat dağıtıyor...

Clintonlar’ın danışmanları ile Çillerler’in danışmanları aynı... Amerikalı Danışman Bob Squire, 24 Aralık seçimlerinde Çillerler’e verdiği taktikleri şimdi de Clintonlar’a veriyor olmasın?..

(22.3.1997)

PARİS’TE BİR BULUŞMA

Çiller’ler Paris’e gittiklerinde George V’de kalırlar.

Onları orada bir sürpriz beklemektedir. Roger Tamraz ve kardeşi George Tamraz. George Tamraz, Çiller’in ekibinden zannettiği gazeteci Belkıs Kılıçkaya’nın yanına gider ve kendini takdim eder. Sonra da konuşmaya başlar: “Ben Dışişleri Bakanınızı tanıyorum. Eşi iş ortağımdır. Saat 18.00’de onlarla randevum var. Onlarla iş konuşmaya geldim” der. Kılıçkaya, “Ne iş yapıyorsunuz?” diye sorar. Tamraz, “Petrol işi. Şirketimin adı Fin Oil” der. Sorular sıklaştıkça George, “Sorularınızdan yoruldum. Akşam yemeğe çıkalım, sorularınıza cevap vereyim” der. Belkıs ile Bay George arasındaki sohbete Radikal yazarı Mine G. de katılır. Bay George elinde Chanel’den alınmış çok şık bir hediye paketi taşımaktadır. Konuşurken sık sık kolundaki iri pırlantalı saate ve kapıya bakar. Saat 18.00’e yaklaşırken otele gelen ağabeyi ile birlikte asansöre biner. Asansör Çillerler’in katında durur. Tamraz Kardeşler, saat 19.00’da aşağı indiklerinde George’un elindeki Chanel paketi artık yoktur. Herhalde iş konuşması

sırasında odada unutmuştur!

Tamraz Kardeşler ile Çillerler'in Paris'teki buluşmasını Mine G. ve ben yazdık. İkimize de hiçbir açıklama gelmedi. Beni okumadıkları için gelmemesi doğal. Ama, Mine G. adına üzülüyorum.

Tamraz önceki gün NTV'ye çıkarak Özer Çiller ile hiç karşılaşmadığını söyledi. 200 milyon dolarla Lübnan'ı terkedip ve Interpol tarafından kırmızı bültenle aranan bir kişinin "yalan söylemesi" çok doğal.

Bunlar pembe yalan. Tamraz'ın da fedakar kişiliği ona bu yalanı söyletmiş olmalı!

(27.9.1997)

BAKÜ - CEYHAN BORU HATTI

ABD ile aynı zamanda aynı skandalı paylaşmamız, içimde uluslararası bir transfer yapma ümidi doğurdu. Tüm gücümle Tamraz'la ilgili bilgileri araştırmaya ve yazmaya karar verdim. Daha sonra bu yazımı İngilizce'ye çevirip ABD'nin önde gelen gazetelerine yollayacağım. Ümitle yazımın yayınlanmasını bekleyeceğim. Belki yazımı beğenirler ve yayınlarlar, belki de bana transfer teklif ederler. Ben de "Hâlâ bir transfer teklifi bile alamadım" diye üzmekten kurtulurum. Yazımı okurken bana iyi şanslar dilemeyi de unutmayın.

Tamraz, Bakü-Ceyhan boru hattının imtiyazını elde etmek için Tansu Çiller ve Clinton arasında mekik dokudu. Rotanın Ermenistan üzerinden geçmesi ve imtiyazların kendisinde kalması en büyük arzusuydu. Başkan Clinton ile bir sabah kahvaltısı için gözünü kırpmadan 300 bin dolar saydı. ABD'ye sağladığı maddi menfaatleri öğrenebildik. Seçimler sırasında Türkiye'de bulunan Tamraz acaba o tarihlerde "Bizim City" de susuzluktan ölmek üzere olan "kırat"a da biraz su verdi mi? Tamraz'ın "kırat"a su verip vermediği sadece

benim değil Amerika'daki meslektaşlarımın da en büyük merakı.

Roger Tamrazyan Kahire'de doğmuş. Ermeni bir ailenin iki erkek çocuğundan biri. Aile daha sonraki yıllarda L b-nan'a göç etmiş. L b-nan'da iç savaş çıkınca Yönetim Kurulu Başkanı olduğu Al Mashreq Bank'ın 200 milyon dolarını cebine indirip yeni dünyaya u uvermiş. Üniversiteyi Harvard'da bitirdiği ve cebinde de 200 milyon dolar olduğu için hemen Amerikan vatandaşlığına kabul edilmiş. Kardeşi George Tamraz'ın Paris'te bir oteli, kendisinin de evi var.

BCCI İlişkisi

Uyuşturucu baronlarını, gizli servisleri ve terör örgütlerini finanse eden BCCI adlı bankanın ortakları ile birçok iş çevirmiş. Bu uluslararası    kağıt ı 1973 petrol krizinde kendini CIA'ya kullandırmakta da bir beis görmemiş.

Tamrazyan, 90'lı yıllarda katıldığı bir Davos toplantısında Ahmet  zal'ın ortağı olan yine Ermeni asıllı TYT Bank'ın kumar tutkunu ortağı Apel  elik ile tanıştı. Tanışır tanışmaz da hemen ortak oldu. Lapis Oil Capital şirketinin amacı Türkmenistan'da petrol aramaktı. Tamraz hem bu şirkete karşı 7 milyon dolarlık taahh t n  yerine getirmedi, hem de TYT Bank'tan aldığı krediyi ödemedi. O sıralarda kendisi gibi işler  eviren Erol User ile beraber Kanal 6'yı almaya bile kalktı.

Bunca zaman Türkiye'ye gelip gitti. Hattâ dönemin başbakanı ve Hazinesinin önde gelenleri ile görüşmeler yaptı ama kimse onu "şu TYT Bank'a olan borcunu  desene kardeşim" diyerek rahatsız etmedi.

Bizim City'dekiler çok misafirperverdir.

Türkiye'ye gelince en çok Erol User'e takıldı. User, o sıralar sıkı bir MHP'li olmuştu. User'in arkadaşları Asil Nadir, Ahmet  zal ve  zer  iller idi. User ve  zer Bey'in tanışmaları çok eskiye dayanıyor. Sarıyer Spor Kulübü yönetim kurulu üyesiydiler. Ayrıca Erol User'in Nektar,  zer  iller'in ise Seven-Eleven şirketleri onları bir Franchising

Derneği'nde biraraya getirmişti. Rahmetli Alpaslan Türkeş de Erol User'deki büyük cevherleri çabuk keşfetti. Çiller'e başbakanlığı süresince tam destek veren Türkeş, Tamraz'ı Çiller'e kendisinin gönderdiğini gazeteci dostum Sedat Ergin ile yaptığı bir söyleşide şöyle dile getirmişti:

Gönensay'ın Tepkisi

“Tamraz'ın teklifi bence çok cazipti. Bakü-Ceyhan boru hattı kısa sürede tamamlanacak ve Türkiye'de 20 bin kişiye iş sahası yaratılacaktı. Gelen heyetin arasında ABD Dışişleri Bakanı'nın oğlu Thomas Christopher da vardı. Daha doğrusu ABD Başkanı Clinton bu projenin arkasındaydı. Çiller'in ilgilenmesine karşılık o dönemdeki danışmanı Emre Gönensay olumsuz karşılık verdi.”

Oysa Tamraz bir süre sonra yine bizim gazeteden bir arkadaşına kendisini Çiller'e gönderenin Tuğrul Türkeş olduğunu söyleyecekti. Tuğrul Bey ile de arası zaten iyiydi.

Tamraz, Ankara'da Tansu Hanım'ın en büyük destekçilerinden Grossman'ın büyükelçi olduğu sıralarda ABD Büyükelçiliğine de uğradı... Elçiliğin ikinci adamı James Holmes, Tamraz'ın ziyaretinden hoşnut kaldı.

Tansu Hanım'ın başbakanlığının son günlerinde bir televizyon kanalında Erol User ve Tamraz'ın başbakanlık konutunun bahçesinde Tansu Çiller ile birlikte görüntüleri yayınlandı. Tansu Hanım'ın ağzından düşürmediği “Petrol Boru Hattı Projesi”nde bir gariplik olduğu ilk kez kamuoyu tarafından anlaşıldı.

Böyle sıkışık durumlarda her zaman olduğu gibi Bayan Başbakan sustu. Olan, petrol konusundaki danışmanı Emre Gönensay ile başrollerini paylaştıkları petrol boru hattı tanıtım filmine oldu. Onca emeğe ve harcamaya rağmen vizyona giremedi. Biz de Çiller'in drama yeteneğini bir filminden izlemek fırsatını kaçırmış olduk.

İtalyan Şirket

Tansu Hanım Bakü-Ceyhan boru hattının ön adımı olarak düşünülen Bakü-Supsa hattı görüşmeleri için Gürcistan'a gider. Devlet Başkanı Şevardnadze'ye hattın inşası için bir İtalyan şirketiyle anlaştığını ve onların da bu şirketle anlaşmalarını ister. Şevardnadze bu konuşmadan çok rahatsız olur. Bakü-Ceyhan boru hattının imtiyazları da Tamraz'a verilecektir. Gönensay konuyu duyunca şok geçirir. O günlerdeki Enerji Bakanı olan Veysel Atasoy'un da bu gelişmelerden hiç haberi yoktur. Atasoy bu işe sinirlenir. Çiller uçakta, "Siz istemeseniz de bu iş Tamraz'ın dediği gibi olacak sizin dediğiniz gibi değil" der.

O günlerde Botaş'ta Genel Müdür, şimdiki ANAP milletvekili Hayrettin Uzun'dur. Uzun, Atasoy ve Emre Gönensay'ın direktmeleri sayesinde Tamraz'a teslim olmaz. Tamraz'ın Bakü-Ceyhan boru hattı imtiyazları için ilgili özet yorumu ise "Çiller ile işi bağlamıştım" olur.

Bayan Başbakan, yabancı bir ülkede yabancı bir şirketin menfaatlerini korumayı görev bilir! (İtalyan şirket, İtalya'nın petrol devi Salpan'ın bir alt kuruluşu olan inşaat şirketi Snamprogetti'dir.)

Kaderin cilvesi. Tamraz önce ABD'de Clinton ile buluşmak için partisine verdiği büyük bağış yüzünden gündeme gelir. Bir ara Gürcistan'da tutuklanır ama delil yetersizliğinden büyük kefaletle serbest bırakılır.

Clinton, Tamraz yüzünden hesap vermektedir ama Bizim City'de kimseye hesap sorulmaz.

(27.9.1997)

YALANDAN KİM ÖLMÜŞ Kİ

Bugünlerde kime inanacağımı iyice şaşırdım. Bir yanda Tamraz, bir yanda CIA, bir yanda Özer Çiller.

Tamraz medya kuruluşlarını dolaşarak "Ben Özer Çiller'

le hiç karşılaşmadım” turları yapıyor. (Bakalım o da Kanal 7’nin kanatları altına ne zaman girecek?)

Amerika’daki Türk gazeteciler ise işleri güçleri yokmuş gibi yeni yeni bilgilerle Tamraz’ın Özer Bey’le görüştüğünü ve hattâ rüşvet verdiğini yazmaya devam ediyorlar.

Özer Bey’e gelince o da geçtiğimiz akşam çıktığı televizyon kanalında (Tabii ki karı-koca Çillerler, birileri gibi memlekette sanki başka televizyon kanalı yokmuş gibi Kanal 7’de. Ve tabii ki söyleşiyi yapan da Refah’ın milletvekili aday adayı Nazlı Ilıcak) Özer Bey, Kanal 7’de ne kadar masum olduğunu uzun uzun anlattı. Ben vallahi küçük dilimi yuttum. Ve “Elim kırılıyordu da kendisiyle ilgili şeyleri yazmasaydım” dedim. Ay! Aklıma hemen kolumun kırılışı geldi. Ve ilahi adaletin tecellisini bir kez daha anladım.

Ben başıma gelenlerden sonra Tamraz’a ve Özer Bey’e inanmaya karar verdim. Elin Amerikalı CIA ajanına veya onun tuttuğu avukata inancak değilim ya. Hele Amerikalı meslektaşlarıma inanmamı hiç beklemiyorsunuzdur. Amerika’daki Türk meslektaşlarıma gelince, “Onlar da artık nasıl olsa yozlaşmışlardır” diye düşünmeye başladım.

Tamraz’a İnanıyorum

Bir kere Tamraz çok başarılı biri.

Gürcistan’da yakalanıyor, delil yetmezliğinden kefaletle salınıyor. Lübnan’da banka batırıyor, 200 milyon dolarla yola düşüyor, Interpol tarafından aranıyor ama ne gam, onun rahatı yerinde. O, o sıralarda ya bizim “bayan başbakanın” konutunda ya da bayanın yakın dostu Clinton’la sabah kahvaltısında.

Tamraz, kardeşi ile birlikte Çillerler’le Paris’te görüştüğünü inkar ediyor. “Kardeşimin işleri benden ayrı” diyor ama kardeşinin petrol şirketi olduğunu unutuyor. İlahi adalet sayesinde, Tamraz’ın tam o tarihlerde Paris’te de bir bankayı dolandırdığı ortaya çıkıyor...

“Erol User’le Harvard’dan arkadaşız” diyor. Tabii zavallı Tamraz, Türk gazetelerini okumadığı için Erol User hakkın-

da bu konuda çıkan yazılardan haberi yok. Daha önce birlikte karar verdikleri “Okul arkadaşıyız” palavrasını yutmayan gazeteciler, Erol User’in Harvard’la hiçbir ilgisinin olmadığını ortaya çıkardılar. Erol User bu gelişmeleri Tamraz’a söylemeyince Tamraz eski bildik hikayeyi anlatıverdi.

İki Eski Dost

Erol User’e gelince. Kendisini MHP’ye takdim eden MHP İstanbul eski İl Başkanı Osman Ceylan’la beraber bir bankayı dolandırmaktan yakalandı. Sonra o da ikinci kez düştüğü hapishanede şişlendi. 24 saat sonra da serbest bıraktıldı.

İki eski dostun ortak kaderi ne kadar çok birbirine benziyor.

Tamraz, iki Türk gazeteci Mine G. ve Belkıs ile kardeşi George’un gerekleştirdiğ sohbeti hiç dikkate almıyor ama Allahtan iki Türk hanım gazeteciyi izleyen bir üçüncü srp-riz gazeteci de var. Yalandan kim ölmüş ki? Bunu en iyi hâlâ dimdik ayakta duran Tamraz biliyor. Bilmekle kalmıyor, birilerini de tesiri altında bırakıyor.

(18.10.1997)

KANUNDAKİ İMZA

Radikal Gazetesi’nin Amerika muhabiri Aslı Aydınbaş şenmemiş

Tamraz’ın zer iller’e rüşvet verdiğini ABD Ulusal Güvenlik Konseyi Danışmanı Sheile Heslin’e söyleyen “Bob” kod adlı CIA casusunun avukatını bulmuş. Onunla konuşmuş. Victoria Tonsing isimli avukat “Tamraz, mvekillim Bob’a zer iller’e rüşvet verdiğini söylemiş” demiş. Bak şimdi bu avukatın yediğ naneye... Olacak iş mi? Böyle laf edilir mi? Tek kelime ile iftira. Bizim City’li zer’in ismi bir de mal varlığının yarısının bulunduğ Amerika’da da gün-

demde. Oysa zavallı adam 25 metre karelik bir alanda yıllarca kimselerle konuşmadan bilgisayarının başında vizyon geliştiriyor. Kitap yazıyor. Kitabının içindeki makaleler Türk Dil Kurumu tarafından Türkçe edebiyat kitaplarına alınıyor.

Buscaglia'dan Çalıntı

Geçen gece televizyonda kendi de itiraf etti. Benim gibi “kötü kalpli” yazarlar, yayınladığı kitapların Buscaglia'dan ‘çalıntı’ olduğunu yazmışlar utanmadan. Tabii ki Özer Bey, kitaplarını yazdıktan sonra Buscaglia'yı okumuş ve kendi de fikirlerin benzerliğinden dolayı hayretler içinde kalmış. Ben bu konuda Özer Bey'in itirafından önce bir yazımda Buscaglia'nın intihalci olduğunu anlar anlamaz kütüphanemdeki tüm eserlerini çöpe attığımı itiraf etmiştim. Özer Bey'i dinlerken kendi kendimi ileri görüşlülüğümden dolayı tebrik etmeden de duramadım.

Özer Bey'in televizyondaki konuşmasında eşine çok güzel methiyeler de var. Örneğin Tansu Hanım'ın, başbakanlığı sırasında kendi dezavantajı olmasına rağmen yeni alınan gayrimenkuller için gelir vergisi matrahına esas teşkil eden süreyi bir yıldan dört yıla çıkardığını da bu söyleşi sırasında öğrenip aydınlandık. Özer Bey'in servetini Land Developing' den elde ettiğini izah ettikten sonra yaptığı, “Tansu Hanım başbakan olmadan önce sözgelimi 1'e aldığımı 10'a satıp bir sene içinde 9 kat kâr elde etsen bundan vergi vermiyordun. Çiller, 1 yılı 4 yıla çıkardı. Bizim servetimizin kaynağı arazinin değer artışı. Buna rağmen Çiller başbakan oluyor ve araziden rant sağlayanların aleyhine karar alıyor. İşte dü-rüstlük” açıklaması ilgimi çekti. Biraz araştırayım. Geç de olsa vergilerle ilgili bilgim artsın istedim. Ay!... Ne göreyim, Özer Bey'in anlattığı kanunun altındaki imza Süleyman Demirel'in.

Sürçü Lisan

Bu durumda hemen bir sürçü lisan olduğuna karar verdim. Koskoca bir Bayan Başbakan'a eşlik etmiş bir zâta yalancı diyeceğimi beklemiyorsunuzdur herhalde. Ben çok iyi niyetli biri olarak onun bu konuda sürçü lisan ettiğine inanıyorum. Anlattığı kanun, Demirel'in başbakanlık yıllarına rastlıyor. Zahmet eder beni okursa, o kanunu bulur ve bugünlerde kendisiyle ilgili çıkan yazılara açıklama yollayan Özer Bey belki bu konudaki yanlışını, pardon sürçü lisanını, bir açıklama ile düzeltir. Özer Bey'i yormamak için gerekçeli kararın tarihini ve Resmi Gazete'de yayınlanışını yazıyorum...

3824 sayılı kanun, 25 Haziran 1992 tarihinde çıkarılmış. 11 Temmuz 1992 tarihinde 21281 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanmış.

Babası ile kızı arasında belki Özer Bey'in dünyasında bir ayrımı yoktur. Ne de olsa onun da "baba"sı sayılır. Babaları da böyle küçük hatalara göz yumar. Ama o zamanlar Erdal İnönü başbakan yardımcısıydı. Bence en büyük ayıbı ona yaptı. Erdal Bey'in kırılan kalbini bir an önce tamir etse iyi olur...

(18.10.1997)

YALIM EREZ NEREYE KOŞUYOR?

Saha kenarında durup ortasında oynamış kadar etkili olabilecek düzeyde akıllı... Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği'nin (TOBB) siyasete karışmasının anayasaya aykırı olduğunu hatırlatanlara, "TOBB başkanı olarak değil, vatandaş Yalım Erez olarak hareket ediyorum" diyecek kadar cüretkâr...

Bakanlara ayağa kalkmadan, "Sen şöyle otur, sen öbür tarafa geç" diyecek kadar güçlü bir kişi... Oyunu kendi kuralına göre oynamayı seven ve kendi kuralını "gücünü güçlen-

dir” şeklinde izah eden Erez, başbakanlık koltuğuna taşıdığı Tansu Çiller’e “Erkek kardeş eksikliğimi giderdim” dedirtecek sevgisini kazanmış... Tabii aynı şekilde Yalım Erez de Çiller için “Kızkardeş eksikliği giderdim” diyerek sevgisini ve bağlılığını sergiliyor...

Yakın çevresinin “Sen başbakan olacak adamsın”.dediği Yalım Erez, kendisi milletvekili seçilemeyince, bir dönem Bedrettin Dalan’a, daha sonra da hem İstanbul Ticaret Odası’nda, hem de TOBB’de kendisine danışmanlık yapan Tansu Hanım’ın seçilmesi için büyük destek verdi.

Her an için politikaya tekrar atılmayı düşünen Erez’in dost çevresine göre beklentisi şöyle: “Kızkardeşi, yani Tansu Hanım Çankaya’ya çıkacak. Çıkarken de elini Yalım Erez’e uzatıp onu başbakan yapacak...”

Yalım Bey, anayasa değişikliği ile milletvekili koltuk sayısının artmasına en çok sevenler arasında... Geçen seçimlerde kapıdan döndü, belli ki bu kez bacadan girmeyi deneyecek!..

Azarları ile Ünlü

Yalım Erez, son yıllarda iş dünyasına yönelik “azarlamalarıyla” da dikkati çekti.

Sakıp Sabancı’ya, “Klinik vaka” dedi.

Ege Sanayi Odası Başkanı (EBSO) Selim Yaşar’a “mülâyim” demeyi uygun gördü.

Türkiye’nin notunu düşüren, sonra da artırmayan Standard and Poor’s temsilcileri, TOBB’yi ziyaretlerinde yine Yalım Bey’den iyi bir azar işitti... “Türkiye iç borçlarını aksatmadan öder mi?” sorusunu sorduklarına bin pişman ayrıldılar Erez’in yanından... Erez onlara “İç borç ödemelerimiz sizi niye ilgilendiriyor? Bu soruyu nasıl sorarsınız?” diye çıktı...

Rahmi Koç ise Erez’in değişik bir uygulamasıyla karşılaştı. Erez, bu uygulamasıyla Koç’a bir anlamda TÜSİAD Yüksek İstişare başkanıyken hükümete yönelik sert eleştirilerinin bedelini ödetmiş oldu.

Rahmi Koç, kendisinin Milletlerarası Ticaret Odası baş-

kanlık koltuğuna oturması şerefine verilen ve TOBB'nin ev-sahibi olduğu yemekte boş masalara konuşmak zorunda kaldı. Oysa Koç'un çabası ile kuruluşunun 75. yılında Milletlerarası Ticaret Odası'nda başkanlık bayrağı Türkiye'ye geçmişti.

Bülent Eczacıbaşı'nın başkanlığı döneminde üyesi olduğu derneğe karşı sert çıkışları yüzünden TÜSİAD'ın Haysiyet Divanı'ndan "uyarı alan ilk üye" olma şerefine de kavuştu Yalım Erez... Bu uyarıdan sonra istifasının isteneceğini önceden öğrenip hemen kendisi istifa etti TÜSİAD'dan...

Şimdiki TÜSİAD başkanı Halis Komili'ye ise "Şov yapma, ben daha iyisini yaparım" diyerek iyi bir "showman" olduğunu vurguladı.

Görevini Uzattı

Prof. Doğu Ergil'e hazırlattığı Güneydoğu raporunun kamuoyunda büyük yankı uyandırması üzerine TOBB'ye bağlı odalardan çatlak sesler yükselmeye başladı. Ama Erez için bu sesler o kadar önemli değildi... Çünkü TOBB ve diğer oda seçimlerini çıkarttırdığı bir kararname ile bir yıl erteletmişti. ANAP, bu olayın anayasaya aykırı olduğunu savunup dava açmıştı ama Türkiye'deki mahkemelerin hali belliydi.

Oda seçimlerinin bir yıl ertelenmesi, "Yalım Bey gelecek genel seçimlerde yine milletvekilliğine aday olacak. İşini sağlama alıp zamanını bir de TOBB seçimlerine harcamak istemedi herhalde" yorumlarına da yol açtı.

Yalım Bey, Güneydoğu raporu öncesi, TOBB'nin etkin olduğu bir başka örgüte, İktisadi Kalkınma Vakfı'na bir rapor hazırlattı. Bu rapor, pek suya sabuna dokunmayan, sanki nabız yoklayan bir havadaydı.

Yalım Erez daha sonra basına yolladığı bir mektupla, Güneydoğu sorununun çözümü için "Korsika Modeli"ni önerdi.

Doğu Ergil'in hazırladığı rapor, işte bu adımlardan sonra geldi. 15 Ağustos 1995 tarihli Zaman Gazetesi'nde Fehmi Kuru, Taha Kıvanç imzasıyla yazdığı "Manzara" başlıklı bir

yazısında şu önemli ipuçlarını verdi: “Önümüzde dikkate alınması gereken iki tarih var. Biri Çekiç Güç’ün görev süresinin sona ereceği tarih. Diğeri ise genel seçimlerin yapılacağı tarih. İki tarih birbirine çok yakın. Ağustos önemli bir ay. Ö-nemi, askeri hiyerarşının değişmesinden kaynaklanıyor. Bir de kısa sürede ünlenen rapor var. Yazar mayosuyla Marmaris’te görüş açıkladığına göre, TOBB’nin gürültü koparan raporu yeni hazırlanmış değil. Son biçimini Kurban bayramında almış ve TOBB başkanı Yalım Erez’e teslim edilmiş. (Bayram Mayıs ayındaydı.) Açıklama için bugünlerin beklenmesine dikkatinizi çekerim.”

Kıvanç, daha sonraki satırlarda dikkatimizi bu kez de CIA başkanının Türkiye’ye geliş tarihi üzerine yoğunlaştırıyor. Ayrıca İrlanda’nın başkenti Dublin’de yapılan “Kürt Zirvesi”, onu takiben Irak’taki karışıklıklar...

Türkiye’deki birçok liderin neredeyse müşterek burcu olan Akrep, Yalım Erez’in de burcu olarak karşımıza çıkıyor.

Erez, bir dergideki söyleşide şöyle diyor:

“Ne zaman bir dernek, birlik, kulüp gibi yere gitsem, bir süre sonra lider olurum. Liderlik benim ruhumda var. Ancak hayatımın hiçbir döneminde, hiçbir yere, hiçbir kimsenin desteğiyle gelmedim. Liderliğe hep kendim öğrenerek, kendi çalışma ve gayretimle sahip oldum.”

İlkokulda sınıf mümessilliği ile başlayan liderlik onu şimdilik TOBB başkanlığı koltuğuna kadar getirmiş. Ailesi ile ilgili olarak Erez şunları söylüyor:

“Baba tarafım aşirete mensup bir aileydi. Babamın ilk ismi olan Enis, babamın dedesinin ismiydi. Dedem ise Pirey Ağa olarak tanınan, yörenin namlı bir aşiret reisiydi. 1951 yılına kadar Van’da büyüdüm. Sonra ilkokul çağlarımda İstanbul’a geldik.”

Oturduğu koltuğu siyasete ilk kez kendi döneminde bu kadar çok taşıyan bir TOBB başkanının portresini çizmeye çalıştım.

Türkiye’nin günlük siyaseti ile bu kadar içli dışlı, Türkiye’nin ticaret ve sanayisinin yönetim kabininde olan bir kim-

senin acaba beklentisi nedir?

Bu soru kafamı uzun zamandır kurcalıyor. Yanıtını, yani “Erez’in nereye koştüğünü” anlamak için araştırmaya devam edeceğim...

(19.8.1995)

BAKAN YALIM BEY VE ‘EREZ ORGANİZASYONU’

Cuma sabahı gazeteleri okurken, Posta Gazetesi’nin birinci sayfasında yer alan haberi görünce irkildim. Tansu Çiller’in “Ağabeyim” dediği, kendisini bugünlere getiren, şu anda da Sanayi Bakanlığı koltuğunda oturan Yalım Erez’le ilgili şok bir haber vardı.

Haberin başlığı, “Yalım Erez’e akraba şoku” idi...

Sabah Gazetesi’nin manşetinde ise “Eroin dehşeti” vardı.

Posta Gazetesi’ndeki habere göre Yalım Erez’in 14 aile mensubunun 1979 yılından beri uyuşturucu işi yaptığı “Erez Organizasyonu” başlığını taşıyan bir raporla saptanmıştı.

Rapora göre Erezler, uyuşturucu işini imalden satışa kadar organize ediyorlardı. Erezler’e karşı mücadele veren Van Narkotik Şube Müdürünün siyasi baskıyla görevden alınması da Yalım Bey’i zamanında sıkıntıya sokmuştu.

Birden Enis Berberoğlu’nun geçtiğimiz günlerde yükselen sektörle ilgili yazısı geldi aklıma.

Enis o yazısında “Emniyet genel müdürlüğü, uyuşturucuya başlama yaşının 15’in altına indiğini açıkladı. Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi Alkol ve Uyuşturucu Madde Tedavi Merkezi kayıtlarına göre uyuşturucu bağımlılarının yüzde 31’i, yani yaklaşık üçte biri 15 yaşından küçük. Anlayacağınız, bacak kadar çocuklar daha sigaraya başlamadan esrar, eroin ve kokainle tanışıyor” diyordu.

Ben o yazıyı okuduğum gün çocuğum olmadığına çok sevinmişim. Posta’dan çıkan haberden sonra ben de detayları merak ettiğim için “Erez Organizasyonu” raporunu araştırıp

buldum.

Geçenlerde gazetelerde Erez'in bir akrabasının yakalandığı haberi yer almıştı. Yalım Bey hemen açıklama yapmış, "O, akrabam değil" demişti. Erez'in bu açıklaması beni sevindirmişti.

14 Erez

Ancak raporda tamı tamına Erez Ailesi'nin 14 ferdinin adı geçiyor. Adları şöyle:

Hasan, Hüseyin, Fırat, Kemal, Suphi, Abdullah, Sabri, Bekir Sıtkı, Abdülmecit, İlhan, Daştan, Tufan, Rıdvan, Abdülkadir.

Bu kişiler, çeşitli dönemlerde eroin konusunda ya sanık olmuşlar ya da firari sanık olarak kurtulmuşlar!..

Yalım Erez'in, diğer aile fertlerinin yaptıkları işlerden dolayı ne günahı var?

Bence yok...

Ama keşke Van Narkotik Şube Müdürü siyasi baskıyla görevden alınmasaydı.

Yalım Erez, seçimde aday olduğu sırada ben onun kendi bölgesi olan Van'dan gireceğini düşünüyordum. Birden hiç ilgisi olmayan Muğla'dan aday oluverdi.

Doğu kökenli bir kişinin adaylığı batıdaki bir ilden koyması beni çok şaşırtmıştı. Hattâ seçilemeyeceğini bile düşünüyordum.

Bana, "Yalım Bey Van'dan girerse seçimi kazanamaz" demişlerdi.

Şimdi neden Van'dan girmesi halinde seçilemeyeceği yorumlarını daha iyi anlıyorum.

(1.6.1996)

İHLASLI BEYAZ GECELER

Yaz davetlerinin keyfi de bir başka oluyor. Bir davetten diğerine koşmaktan insan bayağı yoruluyor.

Ben bu yıl 50 yaşıma basacağım için çok büyük bir doğum günü partisi yapmayı düşünüyorum. Ancak bir soru-num var. İktidardaki hızlı değışiklikler yüzünden davetli listem de devamlı değışiyor.

İnsan davetli listesine mutlaka iktidardan bir-iki renkli isim koymalı ve elini çabuk tutmalı. Aksi halde başka davet sahibi sizden önce davetini yapar ve aynı tarihlere rastlayarak sizin davetiniz sönük geçer.

Ben ilk davetiyeyi Başbakan Necmettin Erbakan ile Nermin Hanım'a yolluyorum. Özer Çiller ve Tansu Çiller, daha geçen seneden davetime katılmaya söz vermişlerdi. Onun için bu konuda içim rahat. Ama yine de Tansu Hanım'ın dış seyahat programları ile çakışma olmasını önlemek ve işimi sağlama almak için önceden telefonla durumu özel kalemine bildirdim.

Elimi çabuk tutuyorum. Çünkü, benimkiyle aynı gün Otağtepe'de Canan Barlas'ın da doğum günü partisi olacak.

Her ne kadar elimi çabuk tutsam da, zaman zaman içim sıkılıyor. Ya Erbakan'la Nermin Hanım benim değıl de onun davetine katılırlarsa diye... Böyle olmaması için gece gündüz dua ediyorum.

Mahçup Etmedi

Benim davetliler listeme girmesi kesinleşen isimler arasında DYP İstanbul Milletvekili Sedat Aloğlu var. Kendisi beni mahçup etmedi. Basında herkes onun en azından Refahyol'a "çekimser" oy kullanacağını bekliyordu. Oysa ben onun oyunun kesinlikle "kabul" olacağını biliyordum. Onun böyle yapacağı, maddi ve manevi borçları yüzünden apaçık ortadaydı. Gümrük Birliğı cengaverinin Refah'a "evet" diyeceğini basından kimse kestirememişti. Geçen gün gittiğim bir davete "kabul" oyundan sonra yüzü tutmadığı için katıl

madığını duyunca çok üzüldüm. Yakında onun da yüzü tatar, üzülmesin. Herkes onun peşinde eskisi gibi tur atar. O da Türk burjuvazisini en az “Bacı”sı kadar iyi tanıyor..

Bahattin Yücel de davetlim olacak. O da beni mahçup etmedi. Üstelik Duru Turizm’in sahibi, eski ortağı Yusuf Duru’yu da çağıracağım. Çünkü, tam bir arkadaşlık örneği gösterdi, kapı kapı dolaşıp “Sorunlarımızı iyi bilen camiadan birisinin Turizm Bakanı olması bizleri çok sevindirir” diye demeçler verdi...

Şimdi Moda Refahı

İshak Bey’i nasıl çağırmam... “Laiklik kalesi Refah’tır” diye dört dönüyor. Sosyal demokrat kimliğin modası geçti, şimdi moda Refahı... Üzeyir Garih zaten Erbakan’ın İTÜ’den asistanı imiş. Hiç değilse Erbakan, sohbet edecek bir gençlik arkadaşı bulur diye çağıracağım kendisini. MHP’nin güçlü olduğu 1980 öncesi en büyük yardımı onlar yapmıştı.

Bu günlerde Mehmet ve Canan Barlas’ın yazılarını çok büyük keyifle okuyorum. Hele Mehmet Barlas’ın TGRT’deki yorumlarını kaçırmamaya gayret ediyorum. Ağzından bal akıyor. Geçen gece Erbakan’a çok güzel moral verdi. “Haydi Erbakan ileri, sen Özal’ı geçersin” diye...

Geçenlerde Canan Barlas’ın bir yazısını okuyunca, “Galiba onları da çağırırsam iyi olacak” diye düşündüm. Beni pek sevmezler, ama belki alışırlar. Hem böylece Erbakan’ın Canan Barlas’ın doğum günü partisine gitmesini engellerim. Tansu ve Özer Çiller’den onlarla aramı düzeltmelerini istersem nasıl olsa beni kırmazlar.

Kimler Var Kimler

Doğan Güreş ve Hayri Kozakçıoğlu’nu da çağıracağım. Kozakçıoğlu da en az Double Aydın kadar şık giyinir. Ben şık giyinen erkekleri çok severim. Her ikisini de çağıracağım. Kozakçıoğlu neden “kabul” oyu veremedi. Üzüldüm. Mal varlığını kulağına fısıldamışlar. Aslında topu topu birkaç ev ve arsa, o da herkeste var.

Double Aydın geceye renk katar. Ne de olsa yeni koalis-yona en çok sevinen de o. Üstelik mutlaka Emlakbank'a genel müdür yaparlar... Yarım kalan işlerini tamamlasın diye...

Doğan Güreş de bugünlerde sıkıntılı. Biraz rahatlar. Adamcağızın borçları yetmiyormuş gibi bir de genelkurmay başkanlığı görevinin uzatılması kararında geriye dönük aksi karar çıkınca maaşı tehlikeye girdi.

Beyaz İstiyorum

Ayfer Yılmaz'da Tansu Hanım gibi beyaz rengi tercih etmeye başladı. Tansu Hanım'ın bu rengi tercih etmesi ma-lum, "saflık, el değmemişlik" imajı uğruna...

Ancak, Ayfer Hanım'ın Tansu Hanım'ı taklit etmek için mi, yoksa beynini kemiren "Refah'la nasıl işbirliği yaptık? Yaman Törüner'le halef selef olmayı nasıl kabul ettim?" so-rularından kurtulabilmek için mi beyazı seçtiği bilinmiyor.

Ben de herkesin beyaz giymesini istediğim için gecenin adını "Beyaz Geceler" koyacağım... Konuklarımın hepsine birer tane de pembe gözlük dağıtacağım. Konuklarım zaten giysi seçiminde Canan Barlas sayesinde çok rahat edecekler.

Canan eksik olmasın, "Laik sosyete rahat etsin" diye bir yazı yazmış. Ben bu davete de o yazıyı okuduktan sonra karar verdim. Canan yazısında, "Sosyetenin laik kesimi rahat esin. Straples giymeleri ve mini etek ile dolaşmaları yasak değil. Hassasiyetle yaşattığımız demokrasi bütün kuralları ile çalışıyor" diyor.

Zaten laik bir kadın yazar olarak benim de tek derdim ve yeni hükümetten tek beklentim de buydu!....

Fethullah Hoca da

Yükselen değerlerin yeni keşfi Fethullah Gülen, koalis-yonla birlikte rahat bir nefes aldıktan sonra yeni çevireceği işler için karargah olarak Turban'ı kullanmaya başlayan Ömer Bilgin, mecburen Ertuğrul Özkök, Teke Tek programında rating rekorları kıran ve ilgiyle izlenen Fatih Altaylı, Tür

kiye'nin dış politikasında Ortadoğu'nun ön plana çıkması nedeniyle gazetemizin fahri Ortadoğu uzmanı Enis Berberoğlu, çıkaracağı "Vahdettin" kitabı ile değeri daha da artacak olan Murat Bardakçı ve onun sayesinde tanıdığım günümüz Osmanlıları davetliler arasında yer alacak.

Davetimde sadece "Absolut Vodka" içileceği için şarap uzmanımız Serdar Turgut'u çağdırmaktan kurtuluyorum.

Yalçın Doğan, eşini ABD'ye yolladığı için yaz bekârı olan Fikret Ercan, özellikle son günlerindeki performansı nedeniyle yazılarını daha keyifli okumaya başladığım Hasan Cemal, gitarıyla geceye renk katar diye Hürriyet Ankara Temsilcisi Sedat Ergin, örtülü ödenek belgesini bularak Anayol'u bitiren Muharrem Sarıkaya hep davetliler arasında var.

"Mercümek Olayı"nı yazmamış olsaydı Vahap'ı da çağırırdım. Ama Erbakan'ı sinirlendirmek istemem. Üstelik Tansu Hanım'ın listesinden geldiği sanılır. Davetimde tatsızlık çıksın istemem.

Mehmet Barlas ve Ertuğrul Özkök sevin sin diye Güneş Taner'i çağıracağım.

Bugünlerde çok keyifli oldukları için bilumum "tepeliler" ve yaptıkları yanlarına kâr kalanlar...

O tarihlerde İstanbul'da bulunacağı için Prenses Margaret...

Ve elbette gecelerin renkli simaları arasında yeniden boy gösteren gecenin adına uygun beyaz dekoltesi ile Semra Özal ve vatandaş Ahmet Özal....

Belki beni 15 milyon dolarlık "Honey Money" (tatlı para) adlı teknesine davet eder diye Halit Cingilloğlu da davetli listemde.....

(13.7.1996)

ASYA FİNANS'TAN FAİZ FETVASI

Şu “kâr payı” işine aklım bir türlü ermez, faizden ne farkı olduğunu merak eder dururdum. İşin uzmanlarına defalarca sorup çeşit çeşit cevaplar almama rağmen, faizle arasındaki farkı her nedense kavrayamadım. Aklımda sadece “faiz haram, kâr helal” sözü kaldı.

Geçenlerde bir dergide, bu konuda bir yazı okudum ve sadece faizin değil, faizli kredinin, devlet tahvilinin ve hazine bonosunun da “haram” olduğunu öğrendim. Ben, Türkiye’de modern hayatla ilgili olarak neyin haram neyin helal olduğuna karar verme yetkisinin Diyanet İşleri Başkanlığı’na ait olduğunu zannederdim. Kredilerle tahvillerin de haram olması konusu bu bakımından ilgimi çekti. Çünkü Diyanet yerine bir başka kuruluş, Asya Finans karar vermişti buna.

Geçen Ekim ayında faaliyete başlayan Asya Finans, hemen aynı ay içinde, Konya’da uluslararası bir toplantı düzenlemişti, “İslam Ticaret Hukuku Kongresi”. Kongre beş gün sürmüş, alınan kararlar bir kapanış bildirisiyle açıklanmıştı.

Buna göre, repo kesinlikle haramdı. Devletten faizli kredi alınması iyi bir iş değildi, ama faizsiz teşvik kredileri serbestti. Akreditif “caiz” sayılırken teminat mektubu işine sınırlama getiriliyordu. Normal bankaların teminat mektupları günahı, fakat İslami bankalardan alınanlar ve hele işlem ücreti masraf olarak ödenmiş mektuplar, işadamlarını günahattan kurtarıyordu. Asya Finans’a göre devlet tahvilleriyle hazine bonoları kesinlikle yasak, İslami kurallara göre çalışan şirketlerin hisse senetleri ise “helal”di.

Başka bir deyişle “Benim tahvilimi al, cehennemden kurtul” diyordu Asya Finans.

Mısır’da Olanlar

Kongre kararları kafamı daha da karıştırdı, bu işlerden anlayan bir dostuma danışayım dedim... Dostumun cevabı,

“Faiz konusu, her ülkede başka türlü yorumlanır, hangi sektör batırılmak isteniyorsa, o yönde fetva verilir” oldu ve Mısır’da on yıl kadar önce yaşanmış bir olayı anlattı:

“İslami finans kuruluşları, Mısır’da mevduatın yüzde yetmişini toplamış ve devlet bankaları sinek avlar olmuştu. Hükümet çareyi fetvada buldu, Cumhuriyet Müftüsü, ‘Adı ister kâr payı ister başka şey olsun, paradan elde edilen her türlü gelir haram, sadece devlet tahvillerinin faizi helaldir’ diye bir fetva verdi... Sonuçta bütün birikimler devlete aktı ve Mısır’da faizsiz çalışan ne kadar kuruluş varsa, üç ay içerisinde gümbür gümbür battı...”

Anlaşılan, Mısır Müftüsü’ne “Devlet bankaları dışındaki finans kuruluşlarını batır” talimatı verilmiş ve fetva bu işe yaramıştı... Bu hesaba göre Konya’da verilen fetvaların hedefi kim oluyor sizce?

Asya Finans’ta kimler var?

İhsan Kalkavan: Yönetim Kurulu Başkanı, BJK eski yöneticisi, armatör.

Mehmet Emin Hasırcılar: İGS ve Zaman Pazarlama’nın kurucularından. Fethullah Hoca’ya çok yakın. Londra, Paris ve Suudi Arabistan’da da şirketleri var.

Mustafa Fırat: FEM dershanelerinin kurucusu.

Mustafa Kavurmacı: Aydınli Giyim’in sahibi. Faruk ve Ömer Berksan, Sabri Ülker’in yeğenleri ve Kardan Grubu’nun ortaklarından. Grubun bankalarla başı derde girince kurucu üyelikleri kalmış ama yönetim kurulu üyeliklerinden çekilmişler.

Osman Gürbüz Özkara: Türki Cumhuriyetleri’nde ithalat ihracat yapan İzmirli bir işadamı.

Tahsin Tekoğlu: Türkmenistan’da tekstil fabrikası var.

Ali Rıza Tanrıseven: Sinema ve televizyon yapımcısı, ayrıca Fatih’teki bürosunda ticaret yapıyor.

Tacettin Neğiş: Tekstilci.

Beyhan Nakipoğlu ve Cahit Şahin: Beca Holding ortakları

Turgut Aydın: Aydın Örme Sanayii.

Hüseyin Döğme: Uluslararası tır filosu var. Londra Camping'in sahibi
Sadık Pişan: Plastik sanayiinin önde gelenlerinden.
Naci Altınbüken: Kapalıçarşı'da altın ve döviz işi yapıyor.

(30.3.1997)

İŞTE İŞHAD'I YÖNETENLER

Dünkü FESİAD başlıklı yazımda İş Hayatı Dayanışma Derneği'nin (İŞHAD) yönetim kurulu üyelerini öğrenemediğim için yazamamıştım. Dernekten liste elime ulaştığı sırada sayfam baskıya girmişti. İsim listesini yazmak bugüne kaldı. İŞHAD, yakında yapılan yönetim kurulu toplantısında geçici başkan Ali Tunga'nın yerine geçecek başkanlarına kavuşmuş. Yeni başkan İbrahim Sezgin, aynı zamanda Erzincanlılar Derneği'nin de başkanı. İbrahim Sezgin seyahatte olduğu için onu aradığımı geç öğrenmiş. Tekstil ve inşaat işi ile meşgul olduğunu söyledi. İŞHAD yönetim kurulu üyeleri ise şöyle:

Abdurrahman Kopuz, Abdülkadir Kazaca, Adnan Dalgacıran, Ali Hekimoğlu, Ali Tunga, Behçet Akyar, Fazlı Özalp ve Rızanur Meral... Yönetim kurulu yedek üyeleri arasında Vehbi Koç diye bir isim de bulunuyor... Ancak bu, Vehbi Koç Holding'in kurucusu rahmetli Vehbi Koç değil, Vehbi Bey'in turizmci adaşı.

(30.3.1997)

ADALET KAZAN ŞEVKET KEPÇE

Kabinenin, “yanlış açıklamaları”, gafları ve çarklarıyla siyaset tarihine geçen RP’li Adalet Bakanı Şevket Kazan’ın son günlerde “çıtı” çıkmıyordu. “İcraatları” ile manşet olmaksızın sıkılan Kazan kendisine, “süresiz” ambargo koymuştu. Basına uyguladığı ambargoyu, yaptığı sert konuşmayla Bayram’da kamuoyu gündemine giren Tuğgeneral Osman Özbek için deldi. Paşa’ya soruşturma talimatı verdi, yetmedi Sedat Bucak ve Mehmet Ağar’ın fezlekelerini raftan indirerek “fezleke kozunu” DYP’lilere sundu...

Suskunluğu süresinde ince ve derinden icraatlarını sürdürdü. Sayın Bakan, riski “sıfır” olan suskunluğu pek sevmişti. Artık manşetlerden düşmüştü ve gözlerden uzaktaydı. Bu yöntemi, yargı camiası için yürüttüğü “hayırlı icraatlarına” da taşıdı. Ama bu kez karşısında “hayır” diyen ince bir ses vardı. Necmettin Erbakan’ın, seslerine bile tahammül edemediği hemcinslerimden biri, Kazan’ın başkanı olduğu 7 kişilik Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu’nun tek kadın üyesi Zuhal Çokar’dı bu...

Operasyon için Kurban Bayramı tatilinden bir gün önce si seçildi. Aylardır ertelenen 13 Yargıtay ve 3 Danıştay üyeliği için 16 Nisan Çarşamba günü seçim yapılmasına karar verildi.

Kazan’ın Yargıtay listesinde kimler yoktu ki, kendi müsteşarı Cengiz Yelbaşı, Yargıtay üyeliği teklif karşısında Danıştayda açtığı göreve iade davasını çeken Mehmet Ağar’ın müsteşarı Uğur İbrahimhakkıoğlu, Ankara Cumhuriyet Başsavcısı İlhan Mesutoğlu ödüllendirilirken, Başsavcılık makamı da boşaltılarak, Sayın Kazan’a yakın bir isim buraya getirilecekti.

Kazan Kaldıran Üye

Tüm bu “müsteşna listeye” aynı kurul üyesi Engin Doğu’nun eşi Tülay Doğu’nun da Danıştay üyeliğine aday gösterilmesi eklenince, Zuhal Çokar’ın sabrı taşıtı. Kazan’a “Bu seçi

mi böyle yaparsanız, istifa ederim” restini çeken Çokar sözünü tuttu ve toplantı sabahı istifa etti. Çokar’ın yerine apar topar çağrılan yedek üye Reşat Şamiloğlu’nun, “Seçime hazırlanamadım” demesi üzerine ise, yargıdaki baskın seçim de tatil sonrasına ertelendi. Kazan’ın sessizliği de Ankara’da her konuda yaşanan “fırtına öncesi sessizlik”le bütünleşiyor. “Kuzuların Sessizliği”ni oynayan Kazan’ın yeni filmi merakla bekleniyor.....

(26.4.1997)

KAZAN’IN İCRAATI

Kazan muhalefetteyken dönemin adalet bakanı Mehmet Moğultay’ı infaz kurumlarına kendi yandaşlarını atamakla suçlayıp gensoru açılmasını istedi. Ama aynı koltuğa oturur oturmaz TC tarihinin en büyük “Yargı operasyonu”na kalkışmaktan geri durmadı. Yayınladığı kararname ile adli yargıda 1266, DGM’lerde 78, idari yargıda ise 72 hakim ve savcının yerini değiştirerek rekor kırdı. Üstelik “Kadrolaşma yapmıyorum” dedi. Bu operasyonla adliye kulisleri “Adalet Kazan, Şevket Keleş” esprileriyle sarsıldı.

Çeteyi Gizledi: Kazan, Başbakanlık Teftiş Kurulu’nun Susurluk raporunda “devlet içinde çete” tespit edilmediğini açıkladı. Ancak raporda “çete” iddiasının yer aldığı ortaya çıkınca çark etti. Yanlış açıklanmasını önce “Raporun sadece sonuç kısmını okumuştum” diyerek düzeltmeye çalıştı, yetmeyince de cuma namazına sığındı. “Rapor cuma namazı sırasında getirildi, yeterince okuyamadım” dedi.

Toplumu Temizleyecek: Önce “Basını temizleyeceğim” diyen Kazan, büyük tepki görmesi üzerine günlerce sustuktan sonra, bu sözleriyle “Toplumu yalandan temizlemeyi” kastettiğini açıkladı! Yalan makinesi uygulaması başlarsa Kazan iyi bir konu mankeni olabilir...

Mankenlik Teşhircilik: Kazan, mayo defilelerini “teşhir-

cilik” olarak nitelendirdi. Tepki gelince yine meşhur çarkına sığınarak, “Sadece sokak defilelerini kastettiğini” savundu.

Korumaya Dayak: Kazan’ın “fiziki bir icraatı” ise Erbakan’ın “sakallı” korumasında patladı. Kazan, sakallı ekipten Önder Karan’ı RP Genel Merkezi’nde “Bizi rezil ettiniz” diye azarlayıp defalarca tokatladı.

Kaçak Mercedes: Adalet Bakanının bindiği Mercedes kaçak çıktı. Kazan, bir bakanının kaçak Mercedes’le dolaştığı halde makamında kaldığı tek ülke sıfatını Türkiye’ye kazandırdı.

Katliam Avukatı: Sivas davasında sanık avukatlığına soyunan ve RP iktidarında davanın yeniden görüleceğini söyleyen Kazan, 22 Sivas sanığını Kırşehir Cezaevi’nden Sivas’a naklettirdi.

Mafya ile Pazarlık: Kazan, ülkücü mafyanın ünlü ismi Abdullah Sülük’ün, Eskişehir’de Isparta Cezaevi’ne sevki için mafya ile pazarlık yapmaktan çekinmedi.

Türbanlı Avukat: Kazan, kadın avukatlara türbanlı olarak duruşmalara girme izni veren bir genelge hazırlattı.

(26.4.1997)

TELEFONUN TELLERİ ÇELİK’İN MERCEDES’İ

Antalya’da tatili yarıda bırakıp koşarak Ankara’ya, TBMM Telefon Dinleme Komisyonu’na ifade vermeye gittim. “Telefonunun telleri” haberim üzerine Komisyon beni dinlemek istemişti, ben de hemen kabul etmişim. Polis tarafından dinlenen telefonlar hakkındaki iddiaları araştırmak amacıyla kurdukları Komisyon’a, başımdan geçenleri bir bir anlatıp rahatlayacaktım.

Bakan Ömer Barutçu’nun “Telefonlar dinleniyorsa beni idam edin” demesi üzerine dinlenildiğimi yazmışım. Herhalde Barutçu’nun “idam edilmesini istemeyen”, Başkan Suat Pamukçu dışındaki komisyon üyeleri “tatili bahane ederek”

toplantıya gelmediler. Benim bu iş için Antalya'dan geldiğimi öğrenen Başkan, Komisyon üyelerinden hiç değilse birini bulsa, gene ifademi alacak ama, Komsiyon'daki bir arkadaşı da gelmekten "son anda" vazgeçince toplantı yapılamadı. Komisyon'un diğer üyeleri, DYP milletvekili İlyas Yilmazyıldız ile Ünal Erkan, RP milletvekili Sıtkı Cengiz ve Şeref Mal-koç, ANAP milletvekili Adil Aşırım ile İsmail Durak Ünlü, CHP milletvekili Sabri Ergül ile DSP milletvekili Çetin Bil-gir idi.

Ben meclise gittim ve hattâ toplantı salonuna da alındım ama ifadem alınamadı. Toplantı odasında ilgimi çeken tek şey, karşıdaki büyük bantlı teypti. Anlaşılan orada konuşulanları alenen banda kaydediyorlar...

23 Nisan'da, daha önce hiç Ankara'da bulunmamışım. İlk kez, Meclis Başkanlığı'nın 23 Nisan şerefine verdiği gele-neksel kokteyle gitme fırsatı buldum. Kokteyline bu yıl her yıldan daha sönükmüş.

Demirel'in kokteyle gelişi ile gidişi çok hızlı oldu. Arkasından "Mağaza açılışlarında daha uzun kalıyor" yorumu yapıldı. Kokteylde Cevheri ile sohbet eden kişinin yanına gidip kendimi takdim ettim. Meğerse Çalışma Bakanı Necati Çelik miymiş...

İkisini yanyana görünce onlara takılmadan edemedim. "Et ve Balık Kurumu'nun özelleştirilmesi" sırasında Refah-yol'un ilk adımları atılmıştı diye...(Sonradan basının üstüne gitmesi yüzünden vazgeçilen özelleştirme sırasında Çelik he-nüz Hak-İş Sendikası başkanı idi)

İkisi birden savunmaya geçtiler: "Gerçekleşseydi hay-vancılık kurtulurdu" dediler. Buna itiraz edince, Çelik bir-den bire bana "Sizi istismar ediyorlar" dedi. Tam kapıdan çı-karken tekrar rastlayınca, bu kez bağıra bağıra "Sizi istis-mar ediyorlar, kullanıyorlar" dedi. Ben de kendisine, "Ziyanı yok. Beni istismar edenler etsin. Sizin durumunuz daha kö-tü. Zira siz Allah'ı istismar ediyorsunuz" dedim.

Çelik koşarak uzaklaştı. Hemen kırmızı plakalı Merce-des'ine bindi. Eski sendika başkanına da zaten Mercedes ya-

kışırđı. Arkasından “Mercedes size çok uymuş” dedim ve yoluma devam ettim...

(26.4.1997)

GÜÇLÜ DOSTLUKLAR

Necmettin Erbakan, 1974 yılında ucuz petrol dilenmek için Suudi Arabistan’a kadar gider.

O yıllarda Faysal’ın kızkardeşi İffet’in kocası Kemal Adham, Milli İstihbarat’ın başındadır. İstanbul’da büyüdüğü için “Türk” diye anılmaktadır. Adham ve Tamraz, 1973 yılında ortak olurlar. 1997’de de First Arabian Corp. isimli yatırım bankasını kurarlar. BCCI’in ortakları arasında da Tamraz gibi CIA bağlantılı Kemal Adham da vardır. Erbakan ucuz petrol bulamaz ama ucuz bir mektup bırakmayı ihmal etmez. Erbakan mektupta, “Vereceğiniz kredi ile Türkiye’nin doğu ve güneydoğu bölgelerinde yapılacak eserlerin, Suudi Arabistan tarafından yapıldığının bilinmesi önemlidir. Beni Türkiye’de güçlendirin. Bu kredi gerçekleşirse Türkiye’de İslam ilminde yeni bir açılma ve yeni bir çığır başlayacaktır.” der. Kral Faysal’ın oğullarından Muhammed Bin Faysal, Faysal Finans’ın kurucusudur. Mit muhbiri Tarık Ümit’in, KKTC’deki First National Bank’ının ortaklarından biri de Prens Faysal’ın özel kalem müdürü olan ve Brüksel’de yaşayan Kayser Mahmut’tur.

(27.9.1997)

FETHULLAH HOCA VE DOSTU ÖZER BEY

Çiller çiftinin iktidara gelişiyle yıldızı en hızlı yükselenlerden biri de Fethullah Hoca oldu. Medyada bol bol fotoğrafları, röportajları yayınlanmaya başladı. Hoşsohbet.. Yumuşak mizaçlı, akıllı bir kişi olarak tanıdık kendisini..

Çiller Ailesi'ne, özellikle Özer Çiller'e yakın olması ilgimizi daha çok çekti.

Özer Çiller, daha ziyade doğu felsefesine inanıyor ve kendisinin yeniden doğduğunu, eski hayatında Rus Çarı olduğunu dost sohbetlerinde anlatıyor...

Geniş ufku olan sağın Fethullah Hoca'sı ile muhtemelen sık sık felsefi konular üzerinde sohbet ediyorlardır.

Gülen anjiyo olunca, onu ilk ziyaret eden de Özer Çiller'di. Sağ basının önde gelenlerinden Mehmed Şevket Eygi, yazdığı bir makalede şöyle diyordu:

“Özer Çiller ile dini bir cemaat reisinin araları şu son aylarda hayli sıkı fıkı. Özer Bey hazrete telefon açıyor, hayır dualarını istiyor ve ardından bazı ticari işler konuşuyorlar. Mesela haraç mezat satılacak KİT'lerden birini cemaatin almasını istiyor.” Anlaşılan felsefe yanında bazen ticari konuları konuşmaktan da hoşlanıyorlar. Hoca geçen gün, Ankara'da bazı gazetecilerle sohbet etti. Bu sohbette, “Askeriye'nin bir kesimi muhtıra hazırlığı içinde” dedi üstüne basa basa.

Fethullah Hoca'nın konuşmasının ayrıntıları, onun gazetesi Zaman tarafından, teyp bantları çözülüp diğer gazetele-re de fakslandı.

Demokrasiyi Destekliyoruz

Oysa askerlerin muhtıra falan hazırladıkları yoktu. Deniz Ticaret Odası Y.K. ile biraraya gelen G.K. Başkanı Org. İsmail Karadayı, “Demokrasiyi sonuna kadar destekliyoruz. Böyle haberlerin çıkmasının arkasında ne olduğunu araştırıyoruz” diyerek, işadamlarının yüreklerine su serpti. Bunun üzerine, Fethullah Hoca böylesine kritik bir dönemde, bu lafi

niçin etmiş olabilir diye düşündüm.

1) Çiller Ailesi'ne destek olmak için: Bu desteği ya kendisinden istediler, ya da o karar verdi...

2) Ordu içindeki Fethullahçılarının ayıklanmasını engellemek: Fethullah Hoca, dostu Özer Çiller'den bu uygulamayı durdurması için devreye girmesini ister. Ama Çiller, Genelkurmay'a söz geçiremez. Gülen de tasfiyeye engel olmak için bu açıklamayı yapar.

3) Muhtıra hazırlığı içinde diye tarif edilen paşanın, Hava Kuvvetleri Komutanı Ahmet Çörekçi olduğu da iddia ediliyor. Paşa, Amerika'yı kızdırmak pahasına İsrail Hava Endüstrisi'ne verilen F4 projesi ve radarların reorganizasyonu projesinin son anda teknik açıdan yeniden gözden geçirilmesine karar vermişti... Eeeee... Ne var bunda diyebilirsiniz.

Bir kere bu iş, ihale açılmadan birisine verildi. Bu birisi, Çiller'in yalı komşusu. İhalenin parasal boyutu 550 milyon dolarlık. Ünlü yalı komşusu, Çiller'lerin hiçbir dış seyahatine katılmamış, ama sadece birine katılmış. İsrail'i hiç görmediği için o seyahatte bulunmuş. Hoca'nın bu işle ne alakası var diye soranlar için: Biz de bilmiyoruz. Yalnız yalı komşusu ile Hoca'nın müşterek yanları, her ikisinin de Özer Çiller'in yakını olması. Çörekçi Paşa'nın bu kadar güzel bir pastayı yeniden incelemeye alması olacak iş değil doğrusu.

İlmlı İslam Projesi

Ha, bu arada Hoca, bir gazetecinin yazdığına göre devletin raporlarında, "Yeni dünya düzeni çerçevesinde Türkiye'ye dayatılan ve laikliği hedef alan İlmlı İslam Projesi'nin uygulayıcısı" olarak nitelendiriliyor.

İlmlı İslam Projesi'nin ana hatları, Balkanlar, Kafkaslar Önyasya (Batı Türkiye) ve Ortadoğu'da oluşturulacak dört federasyonun, ABD güdümünde bir konfederasyon çatısı altında ve milli kimlikleri yok ederek toplanması olarak biliniyor. İnşallah gazetede çıkan bu bilgi doğru değildir... Ben bu bilginin doğruluğunu araştırmak bile istemiyorum. Ürküyorum. (14.10. 1995)

TÜRKİ CUMHURİYETLER'DE “MADE IN USA” İSLAM'I

Kitap okumayı pek sevmem. Hele kitap kalınsa, daha da uzak dururum ama gazetede durmadan okuyan insanlarla çevrili haldeyim. Oda arkadaşım Murat Bardakçı, sabahlara kadar okur, okumadığı zamanlarda da kitap yazar. Kat komşularım Zeynep Atikkan ile Enis Berberoğlu da bol bol okur, sonra okudukları üzerine derin derin tartışırlar. Ben öyle durumlarda ıslık çalıp vaziyeti kurtarmaya çalışırım.

Antalya'daki Falez Otel'in sahibi Örsa Holding'in yönetim kurulu başkanı Ahmet Aydın. Cumhuriyet Bayramı'nda beni de davet etti ve iki üç günlüğüne Antalya'ya gittim.

Gitmeden önce Bardakçı'ya, “Boş zamanım olacak. Ruhuma göre hafif bir kitap ver de okuyayım” dedim. Masasının üzerinde istediğim gibi hafif bir şey buldu. Peter Hopkins'in “On Secret Service East of Constantinople” (İstanbul'un Doğusundaki Gizli Servis Üzerine) adlı kitabını elime tutuşturdu. “Bu 650 sayfa, sen bana bunu sonra anlatıver de kolay okunacak bir kitap bul” diyecek oldum. “Ya bunu okursun ya da sana hayat boyu kitap yok” deyip kestirip attı.

Okumazsam, bilmediğim konularda ona danışma şansım kalmaz. Son derece inatçıdır. Yardım etmez. Boynum kıldan ince, kitap elimde odayı terk ettim. Ama verdiği kitap da kalın mı kalın. Falez Otel'de herkes yürüyüşe çıkıyor, ben korkudan “İşim var” deyip, odama çekilerek kitap okuyorum. Bitecek gibi değil! Ama dönünce okuyup okumadığımı da soracak... Allah'tan kitap çok ilginçti. Tatille birlikte kitap da bitti....

Neler Öğrendim?

Almanya ile İngiltere, Birinci Dünya Savaşı öncesinin iki süper gücüydü. Her ikisi de, zengin yeraltı kaynaklarının bulunduğu Orta Asya'da egemenlik kurmaya çalışıyorlardı. Almanlar bu iş için piyon olarak Osmanlı İmparatorluğu'nu kullandılar ve kendi saflarında Birinci Dünya Savaşı'na sok-

mayı başardılar...

Bu işte dinden de yararlanıldı. Alman imparatoru İkinci Wilhelm, İslamiyetin kutsal bölgelerinde ve Orta Asya'nın tamamı Müslüman olan büyük yerleşim merkezlerinde İslami propaganda atağı başlattı. Kendisinin, İslamiyetin koruyucusu olduğunu duyurdu. Ama savaşı kaybedince durum değişti.

İngilizce kitapta Almanya'nın bu işi nasıl yaptığının ayrıntılarını öğrendim. Bu kitap okumak da zor iş. Havaya girince hızımı alamayıp bir de Türkçe kitap okudum: Doç. Dr. Adnan Şişman'ın "Osmanlı Devleti'nde XX. Yüzyıl Başlarında Amerikan Kültürel ve Sosyal Müesseseleri"ni. Meğer aynı yıllarda Amerikalılar da bizde çeşitli misyoner okulları açarak, kendi ideolojilerini yayma peşindeymişler...

Hoca Efendi'nin Okulları

Sonra her nedense Fethullah Hoca'nın Türki Cumhuriyetlerde başlattığı okul atağı takıldı aklıma. İstanbul'da sadece 150 öğrenciyi idare edebilmek için günde neredeyse 20 saat çalışıyordu.

Oysa Hoca Efendi'nin okullarının sayısı 200'ü geçmiş durumda. Önce, "Ne kadar insan üstü bir gayret. Gençlere ilim ve irfan verebilmek için taa oralara ne büyük hizmet götürüyor" diye düşündüm. Ama, derslane sahibi dostum yine aklıma takıldı. "Bir dershaneyi idare etmek bile insanüstü gayret isterken, insan başka bir destek olmadan 200'ü aşkın okulla nasıl başa çıkabilir?" diye sordum kendi kendime...

Bu soruma bir de hem Türkiye'de hem de Türki Cumhuriyetlerde yüzyıllardır İslam adına oynanan oyunlar konusunda artan bilgim de eklendi.

Sonra düşünmeye başladım:

Geçmişte süper güç Almanya'ydı. Şimdi Amerika... Eski den Orta Asya'ya Almanlar girmek istiyordu, şimdi daha çok Amerikalılar... Türki Cumhuriyetlerde bir dönem komünizm hakimdi. Şimdi kimlik değiştirdiler, ama dinle bir ilgileri yok. Dolayısıyla birileri onların gençliğini İslami çizgiye çek

mek istiyor.

Bu iş için en güvenli kadroyu yetiştirmenin yolu yeni okullar kurup eğitim seferberliği başlatmaktı... Amerikalıların İslami eğitim veren okullar açması biraz garip kaçırdı ama bir Müslüman ülkenin, mesela Türkiye'nin Hocaları bu işi pekala yapabilirdi...

Aman iyi ki fazla kitap okumayı sevmiyorum. İnsan okudukça aklından her türlü fesatlık geçiyor!....

Türkiye'de binlerce okulsuz köy varken, on binlerce kilometre uzakta bu işlere girişmenin, üstadlarının deyimi ile "hikmetrabbanisini" de çözemiyorum...

Bütün bu soruları sormaktan vazgeçtim... Bana ne bunlardan?

Bu tatilde bende gerçekten bir tuhafılık vardı. Antalya'ya genelde gittiğimde ya Belek'te ya da Kemer'de kalır, denizde yüzer, güzel yemekler yer, kafamı dinler dönerim.

Bu kez şehir otelinde kaldığımdan mı, yoksa toplumdaki hızlı şizofrenikleşmenin bendeki yansımasından mı bilmem, kalktım iki de müze gezdim. Antalya Müzesi ile Suna-İnan Kıraç çiftinin Kale İç'i'nde açtıkları müzeyi....

Antalya Müzesi'nden yurtdışına kaçırılan bir-iki eserimizin geri alınarak sergilenmesine çok sevindim.

"Elmalı Hazineleleri de yakında geri gelir ve müzedeki yerini alır" diye düşünmeden edemedim...

(2.11.1996)

Geçenlerde bir dostum Taksim’de yeni çıkan dergileri karıştırırken benim haberlerimden bir alıntıya rastlayınca “Yeni Hayat” adlı dergiyi satın almış. Gece dergiyi okurken beni aradı. “Tam sana göre bir haber var. Yarın bunu yaz” dedi ve ertesi sabah o sayfayı faksladı. Ben de dergiden öğrendim. Fethullah Hoca’nın müridleri meğerse TÜSİAD ve MÜSİAD’a rakip 300 üyeli bir dernek kurmuşlar. Dergide “TÜSİAD’a karşı MÜSİAD dinci kesimlerin bir araya geldikleri dinci bir kuruluştur. Fakat bunun da içerisinde tarikat çekişmesi bulunmaktadır. Nitekim daha bir kaç ay önce kuruluş içerisinde İlker ile Saray grubu çatışmış olup bunların biri Nakşi diğeri Nurcu’dur. İşte gerek bu çatışmanın etkisi ve gerekse Gülen’in örgütlenme düşüncesine dayalı olarak bizzat Gülen’in isteği ile geçenlerde 300 üyeli ‘İş Hayatı Dayanışma Derneği’ yani kısa adıyla İŞHAD kurulmuştur. İŞHAD’ın üyeleri ise Gülen cemaatinin fertleridirler. Dolayısıyla Nurcu kapsamındaki Fethullah Gülen ve çevresi, kendi içlerinde kapitalist bir örgütlenmeyi de ortaya çıkarmışlardır” diyor. Hemen Dernek telefonunu buldum. Derneğin başkanı ve yönetim kurulu üyelerinin isimlerini rica ettim. Bir faksla isteğimi bildirirsem gelecek hafta bana bildirebileceklerini vaad ettiler. Böylece, yönetim kurulu üyelerini öğrenmem, bir başka bahara kaldı... Bu arada çeşitli telefon konuşmalarımın sonunda derneğin eski başkanı Hüseyin Yaman’dan boşalan başkanlık koltuğuna Ali Tunga’nın seçildiğini öğrendim. Nedense kimse yönetim kurulundakilerin isimlerini vermeyi istemedi...

Israrlı Pazarlamacılar

Geçici başkan Ali Tunga son zamanlarda iş hanımlarının korkulu belası meşhur ‘Rainbow’ süpürgelerinin Türkiye temsilcisi. Hanımların neden korktuklarına gelince. Rainbow pazarlamacıları ısrarla süpürgelerinin tanıtımını yapmak için yarışıyorlar. Hanımlar bir pazarlamacıdan kurtu-

lunca, diğeri kapıyı çalıyor. Onlar da çareyi süpürgeleri satın almakta buluyorlar.

Derneğin bana yolladığı tanıtım broşüründen göre İŞ-HAD'ın 1993 yılında kurulmuş olduğunu ve İstanbul'da bulunan sanayici ve işadamlarını bir araya getirmeyi amaçladığını öğrendim. İşadamlarının girişimciliklerini özellikle Orta Asya ve Balkanlar'da teşvik etmek gayesiyle kurulduklarını öğrendim. Ayrıca kendilerini hiçbir derneğe üye olarak görmüyorlar. Bu tavırları da TÜSİAD ve MÜSİAD'cılarının yüreklerine su serpiyor.

(29.03.1997)

AMERİKA'DA 'PAPATYA' TANGOSU

Şu kahkalarının yerini, Celal İnce'nin eski bir tangosu aldı: "Amerika Amerika, Türkler dünya durdukça beraberdir seninle Hürriyet Savaşında"...

İmparatoriçe edasıyla yaşadığı günlerin sona erişini kabullenmesi zor oldu... O günlerde, genellikle "Papatya gibisin, beyaz ve ince" tangosunu mırıldanmayı tercih ederdi... Ama Civangate zincirinden tanıklığa mecbur kalınca, "Titreirim mücrim gibi baktıkça istikbalime" şarkısı takıldı diline...

Sadece rüşvet davasında değil, adam öldürmeye teşebbüsten, öteki bütün karanlık bağlantıların duruşmalarına kadar tanıklık etmesinin isteneceğini öğrenmesi, onu hastanelere taşıdı. Mahkemeye çıkmamak için her yolu denedi... Hastanede ifade vermeyi bile teklif etti hakimlere... Ama yollar tıkanmıştı... "Demokrasilerde çare tükenmez" sözü, ona yeni bir umut kapısı açtı. "Tedaviye gidiyorum" deyip iktidar günlerinde kendi ülkesini de onun küçük bir modeli yapmaya özendiği Amerika'ya uçmak.

Sonuçta, hakkında üç kez ihzar müzekkeresi çıkaran mahkemeye gitmemeyi becermiş oluyordu... Zaten bir defasında, dava günü "Celp gelmedi" deyip mahkeme yerine Ad-

nan Şenses'in kızının düğününe gitmişti... Yakın dostlarının "Turgut Özal'dan sonra Türkiye'de kalmamalıydı..." dedikleri hanımefendi, şimdi yargıdan sıyrmanın yollarını deniyor...

Tango Yerine Kanto

ABD ile imzalanan antlaşmaya göre Türkiye'de bir ceza mahkemesinde görülen davada tanık olması istenen kişi, Dışişleri kanalıyla ülkeye getirilebilir. Hattâ, Amerika'daki Türk Konsolosluğunda bile ifadesi alınabilir... Yazar İlhan Arsel örneğinde olduğu gibi...

Semra Hanım Houston Methodist Hastanesi'ne gitmeden önce mahkemeye bir dilekçe yolladı. Hazırlık soruşturması sırasında, Şişli Cumhuriyet Savcısı Suudi Güner'e verdiği ifadenin dışında başka bir birisi olmadığını söylüyordu dilekçesinde... "Zaten aynı şeyleri söyleyecektim ama hastalandım. Amerika'ya uçuyoruuuum" dedi.

Mahkeme, küçük bir ihtimalle de olsa, dilekçesinde söylediklerini uygun görürse, Semra Hanım sıyracak ama böyle bir karar çıkması halinde sanık avukatları itiraz edebilecekler... Avukatlar eğer "Hanımefendiye sormamız gereken şeyler var... Teksas'ta tango söyleyeceğine, buraya gelip konuşsun." derlerse, tango yarıda kesilebilecek. Bu, madalyonun Semra Hanım açısından iyi tarafı... Mahkeme bir başka karar daha verebilir:

Usul yasalarımızda, "Tanık mutlaka dinlenmelidir" diye bir hüküm var...

Dolayısıyla, 21 Mart'taki mahkemeden Semra Özal hakkında tutuklama kararı bile çıkabilir...

Bu gidişle Amerika'ya gittiğimizde bir hayli tanıdık yüzü göreceğiz ve vatan hasreti çekmeyeceğiz... Meselâ hanımefendininin "basiretli" bir işadamı olan biraderi Mehmet Yeğinmen, bunlardan biri... İşler böylesine sarpa sarmadan, Amerika'da ev almayı akıl etmişti Yeğinmen... Şimdilerde, bu şirin evinde ablasını teselliyle meşgul... Tangoya meraklı bir hayli vatandaşımız da sırada...

Ama birileri, Mart'ın 21'inden sonra "Amerika" tangosu yerine büyük ihtimalle, "Andıkça geçen günleri hasretle derinden / Viran oluyor gönlüm ilâhi kederinden" şarkısını yahut "Yangın var, yangın var, ben yanıyorum ayol kız" kantonu şakıyacak galiba... Allah söyletmesin...

(18.3.1995)

45 MİLYON LİRAYA DEMOKRASİ BÜFESİ

Artık serbest pazar ekonomisine geçtik ya... Vitrinlerimiz ithal mallarla dolu... Elektronikler daha Japonya'da yahut Singapur'da piyasaya çıkmadan geliyor İstanbul'a... Paris modası, Paris'ten önce Nişantaşı'nda, henüz kataloglara bile girmemiş otomobiller Etiler'de sergilenmede...

Sadece tüketim mallarında değil, şık partiler vermede, seçkin yemek davetleri yapmada da en öndeyiz... Son merakımız da milleti "brunch"a, yani kahvaltıyla öğle yemeği karışımı atıştırmaya davet edip hesabı onlara ödetmek...

Faturaları sorarsanız, Avrupa'nın da önünde, hem de birkaç katı... Meselâ, Avrupa'nın en şık ve en pahalı otellerinden birini ele alalım: Fransa'nın güneyinde, Nice'deki meşhur "Negresco" otelini... Negresco'da pazar sabahları kurulan brunch büfesinin çift kişilik fiyatı 900 Fransız frangı, yani 180 dolar civarında... Bunun Türk lirası karşılığı 7,5 milyon lira ediyor... Üstelik Amerikan sinemasının Riviera'ya tatile gelmiş son jönlerini görmemiz de mümkün Negresco'da...

Ama sosyetemize, entellektüellerimize, Boğaz'daki yalılarından Türkiye'yi "kurtarma" hesapları yapanlarımıza sorarsanız, Negresco'da 180 dolarlık brunch Hacıhüsrev'deki işkembecide kelle-paça içmek gibi birşey... Neden mi?.. Onlara göre şık bir pazar "brunch"ı, 180 değil, 980 dolar olmalı....

İşte, zarafetin süzölmüşlüğüne böyle yaşayan tam 50 çift, yarın tam 45 milyon lira, yani 900 küsur dolar ödeyip

hep beraber “brunch” edecekler... Kemerburgaz’daki “Kemer Country”de masanın başına geçecekler, hem yiyecekler, hem de Riviera’daki dalgaların sesi yerine, geleceği parlak mı parlak bir politikacı adayının, Cem Boyner’in fikirlerini dinleyecekler... 45 milyona çok bulup katılmamaları diye bir şey zaten söz konusu bile olmaz. Zira davet büyük yerden, Güler Sabancı’dan geliyor... Bir sabah fakslarının üzerinde bulmuşlar Güler Hanım’ın davet mektubunu... “Kemer Country, komşuluk, brunch, 45 milyon liracık, Yeni Demokrasi Hareketi ve de Cem Boyner...” deniyor mektupta...

Bu hesapça, yarın sabah ekmeğin dilimini bir, reçeli üç buçuk, sütlü mısırları altı, neskafenin fincanının iki buçuk, kruvasanların beherini de iki milyondan midelerine indirecek Kemer komşuları...

Geriye kalan 30 milyon lira mı? O da YDH liderinden alınan demokrasi dersinin saat ücreti.

Afiyetler olsun efendim...

(1.4.1995)

BİR KISKANÇLIK ÖYKÜSÜ

Kıskançlık denince müzik dünyasında Wolfgang Amadeus Mozart ile Salzburg Başpiskoposu ve saray bestecisi Antonio Salieri... Osmanlı’da Abdülhamit’in iki sadrazamı Kâmil Paşa ile Said Paşa... Bilim dünyasında Prof. Fuat Köprülü ve Ali Emir Efendi... Sinema dünyasında Tarık Akan ve Kadir İnanır..

Ekonomi dünyasında Rüşdü Saraçoğlu ile Yaman Törüner akla gelir... Yetenekli olanlar, kendilerini sıradan olanların fesatlık çemberi içinde bulurlar... Aşağıda olanın gözü yukarıdadır ama yukarı çıkabilecek yetenekten yoksundur bazıları... Dahi Mozart’la vasat Salieri’de olduğu gibi... Salieri ömrü boyunca Mozart’tan nefret ederek yaşadı. Yaman Törüner de Rüşdü Saraçoğlu’dan nefretini bir türlü yenemedi...

Nefsine hâkim olamadı... Hayatta Yaman Törüner için tek amaç vardı; Merkez Bankası başkanı olmak. Oldu da... Ama yine de Saraçoğlu'yla uğraşmaktan vazgeçemedi, ona karşı kompleksi atamadı içinden...

Rüşdü Saraçoğlu, Mozart gibi bir dahi değildi. Ama Törüner'den daha yetenekli ve birikimliydi...

Zaman zaman aşırı kendini beğenmişliği eleştirildi ama Beyaz Türkler tarafından kabul edilmişti.. Hattâ kabulden de öte, saygı görüyordu. İstanbul burjuvazisi ve iş dünyası Saraçoğlu'nu hep el üstünde tuttu. Ama Törüner, Merkez Bankası başkanı olduktan sonra, böylesi iltifatlar görmedi...

Koltuk İstedi

Yaman Törüner, Saraçoğlu'nun başkanlığı döneminde Merkez Bankası para piyasaları genel müdürü oldu. Oradaki başarılı günleri dikkate alarak, Rüşdü'den başkan yardımcılığı koltuğu istedi.

Ama Saraçoğlu kendine yardımcı olarak Ercan Kumcu'yu seçti.

Törüner, bu olayı bir türlü içine sindiremedi. Bir de buna para piyasalarında bazı bankaları koruduğu iddiaları eklenince, yakın takibe alındı. Saraçoğlu, artık Merkez Bankası'nda kendisi ile her fırsatta sürtüşen Törüner'den rahatsız olmaya başlamıştı...

32 sayılı karar konusunda Turgut Özal'la bir ara Saraçoğlu'nun arasına soğukluk girince, Törüner bu fırsatı değerlendirdi. Para piyasalarında Özal'la işleri götürdü. Bu arada da İstanbul Menkul Kıymetler Borsası (İMKB) başkanlığı için kulis yaptı.

Saraçoğlu da Törüner'in bu kulis faaliyetini fırsat bildi. Ne de olsa ondan kurtulacaktı. Sonunda Törüner Borsa Başkanı oldu.

Çekişmeye Devam

Ancak Törüner, Borsa Başkanlığı döneminde Saraçoğlu'na karşı düşmanca tutumunu sürdürdü.

Altın Borsası fikri ile altını çizdi ilişkilerinin, Saraçoğlu'nun karşı olduğu bu fikre sahip çıktı ve mücadele verdi bu konuda.

Tansu Çiller için de Saraçoğlu siyasi rakipti. "Benim en kuvvetli siyasi rakibim Saraçoğlu" diyordu yakın çevresine... Elindeki gücü Saraçoğlu'nun canını yakmak için kullandı her fırsatta.

Törüner, daha borsa başkanı iken Saraçoğlu hakkında dosyalar hazırlatma girişiminde bulundu. Tansu Hanım'ın gözüne böylece girdi... Merkez Bankası Başkanı olduktan sonra Törüner özellikle kriz döneminde başarılı operasyonlar yaptı ama yine de tatmin olmadı. Hep Saraçoğlu'na karşı içinde bir eziklik taşıdı.

Saygınlığı Vardı

Rüşdü Saraçoğlu, köklü bir aileden geliyordu... Dedesi bu ülkede başbakanlık yapmıştı. İyi okullarda okumuş, Dünya Bankası'nda önemli bir kariyeri teperek, Özal'ın arzusu ile Merkez Bankası'na gelmişti.

Merkez Bankası'nı başında bulunduğu dönemde başarılı yönetti... Körfez savaşı sırasında gerçekleştirdiği başarılı operasyonla finans çevrelerinin bu işten en az zararla çıkmasını sağladı. Onların güvenini kazandı.

Merkez Bankası onun zamanında ciddi bir kurumdu, saygınlığı vardı. Türkiye'nin yeni yeni dışa açılmaya başladığı dönemde yabancı finansçıların katıldığı toplantılarda Saraçoğlu İngilizce hitap eder, yabancılar nefeslerini tutarak dinlerdi. Eşi Nurdan Saraçoğlu da çok iyi eğitim almış, Dünya Bankası'nda önemli kademelerde başarıyla çalışmıştı. Törüner'in eşi Alev Hanım ise Merkez Bankası'nda sıradan bir memurdu.

Unütulan Mal Varlığı

Yaman Törüner, Merkez Bankası başkanı olduğu ilk dönemlerde mal varlığı günlerce tartışıldı. Aynı şekilde Başbakanımızın da mal varlığı günlerce tartışma konusu olmuştu.

Ama ikisi de çabucak unutuldu. Yaman Törüner de iddialara yanıt verirken, “Ailem zengin” diyerek, okul arkadaşlarını güldürdü. Parlak Ceyhan’a yaman avanta sağlaması unutuldu gitti... Törüner, “Ceyhan Bektaş döviz devrini yapmıyordu, döviz gelsin diye işi çözdük” diyordu.

Borsa başkanı iken faaliyeti durdurulan TYT Bank’a yatırdığı Borsa’nın 900 bin dolarını geri alabilmek için devreye girdiği belgelendi... Törüner, göz göre göre Merkez Bankası’ndaki yetkilerini bu parayı kurtarabilmek için kullanmaya kalkmıştı.

Böyle bir çaba, batı ülkelerinde başkanları koltuğundan ederdi... Ama bir muz cumhuriyetinde bu tür dosyalar tozlu raflarda kalırdı...

İtibar Kaybediyor

Merkez Bankası’nda olağanüsü genel kurul toplayıp Saraçoğlu dönemindeki bazı konuları geçmiş ibraların kapsamından çıkarmak, aslında saygınlığı ve itibarı en üst noktada olması gereken bu kurumun itibarının hızla azalmasına yol açıyor... Oysa böyle bir kurum ne Saraçoğlu’na, ne de Törüner’e endekslenebilir.

Tansu Hanım, bu konuyu bir kez daha düşünüp olayı kişiselleştirmeden çöze iyi olacak.

Saraçoğlu’nun Mesut Yılmaz’la yakınlaşmasının bedeli, Merkez Bankası gibi bir kurumu zedeleme pahasına ödetmek, hiç de doğru bir tutum değil.

(8.7.1995)

BENİM BÜROKRATIM ŞIK GIYINIR

Aydın Ayaydın, Emlak Bankası genel müdürüydü. DYP’den milletvekili adayı oldu, seçmen kıymetini anlamayınca da seçilemedi. Seçim sonrası eski görevi yerine Ziraat Bankası genel müdürlüğüne atanması için kararnamesi Köşk’e

çıktı ama onaylanmadı... ANAYOL hükümetinin Hazine Müsteşarlığı için de adı geçti, o da gerçekleşmedi. Semra Hanım ile yakındı, daha sonra da Tansu Hanım'a yakın olmayı başardı. O kadar ki, Şekerbank, Vakıfbank derken Emlak Bankası'na genel müdür oluverdi...

Özer Bey gibi koyu Beşiktaşlı olan Ayaydın o kadar şık giyiniyordu ki, "Very Important Person" dergisinin yılbaşı sayısının kapağı oldu... Aynı şekilde kapak olan bir diğer ünlü ise İstanbul eski valisi, yeni DYP milletvekili Hayri Kozakçıoğlu... High Quality adlı sosyete dergisi de şıklığı sayesinde Kozakçıoğlu'nu ailesiyle birlikte kapak yaptı. Beyaz çorapları ve beyaz pabuçları ile bu şık adamın bugünlerde canı çok sıkkın... High Quality dergisinde röportajı yapan Tülin Ünver, Kozakçıoğlu'na çok can alıcı bir soru yöneltiyor:

"Çok şık giyiniyorsunuz. Kıyafetlerinizi eşiniz mi, siz mi seçiyorsunuz?"

Eski validen gelen cevap sayesinde onun bu şık giysilerine damgasını vuranın en az kendisi kadar şık giyinen eşi Sabire Hanım olduğunu öğreniyoruz. Şıklıklarıyla dikkati çeken bu iki eski bürokrat, bugünlerde çok üzgün...

Kozakçıoğlu'nun akıllı bakanlık koltuğunda, Ayaydın'ın gözü Meclis'te, röportajları okuyanların merakı da bürokrat aylığıyla bu giysileri alabilmelerinin sırrında takılı kaldı.

(10.3.1996)

ÜÇ ŞEHİR, ÜÇ KOMŞU

Birkaç ay önce, "Suna Abla'nın bir çiftliği var, çiftliğinde ördekleri var" diye yazmıştım...

Artık Suna Abla'nın çiftliği yok... Suna Abla'nın çiftliği, kazları, ördekleriyle birlikte elinden gitti...

Artık Tansu Ablamla Özer Ağabeyimin çiftliği var. Kazları ve ördekleri de var... Tabii bir de çiftlik komşuları var: Zeki Küçükberber.

Ben “Ev alma, komşu al” sözünü sık sık tekrarlarım. Artık çiftlik alırken de komşunuzu iyi seçmelisiniz. Şimdi Tansu Ablamla Özer Ağabeyimin diğer komşularını hatırlatınca bu sözün önemini daha iyi anlayacaksınız:

* Antalya’da Nevzat Ak.

* İstanbul’da Yeniköy’deki duvarsız komşu Mehmet Üstünkaya

Hepiniz bu güzel ANAYOL koalisyonunun kurulmasına katkısından dolayı Üstünkaya’ya çok şey borçlusunuz.

Üstünkaya, Çillerler Ramazan bayramı tatili için Uludağ’a gitmek üzere arabalarına binerken kapının önüne çıkıp “Tansu Hanım, her işinizi bırakın, doğru Ankara’ya gidin. Ne yapıp edin, ANAP-RP koalisyonunun kurulmasını engelleyin ve kendiniz koalisyon kurun. Aksi halde hayat çok zor olacak” demeseydi, belki bu güzel günleri birlikte yaşayamayacaktık!..

İstanbul’un üç tarafı denizle çevrili. Ama denize girmek yürek ister. Dolayısıyla denize girebilmek için İstanbul’dan Ege ve Akdeniz sahillerine uzanmak gerekiyor.

Böyle durumlarda kimileri otellerde kalmayı sever, kimileri kendi evinde. Bizimkiler ev hayatını çok severler. Gayrimenkule yatırımı da sevdikleri için doğal olarak hem Antalya’ya, hem de Kuşadası’na yazlık evlerini kurdular.

Bahar aylarında Antalya, hafta sonlarında dostlarının uğrak yeri Göcek ve diğer zamanlarda da Kuşadası’na gidiyorlar...

Kuşadası’nda şimdiye kadar hep misafir edildikleri bir çiftlik evi vardı. Herhalde ev sahibi bıktı ki evi onlara satıverdi... Yani artık o misafir, bizimkiler ev sahibi oldu. Sözün kısası Suna Abla’nın adına görünen çiftlik, gerçek sahiplerine resmen geçti. Kamuoyu oyunun bu tatlı sonla bitişinden son derece mutlu oldu...

Neden aniden böyle karar verdiler, bilinmez ama herhalde bir aksilik olur, Allah uzun ömür versin, Suna Hanım’ın başına bir iş gelirse mülklerinden olabilirler diye düşünmüşlerdir...

Tedbirli olmakta fayda var. Hem “Zaman içinde nasıl olsa kamuoyu bu oyunu unuttur” diye de düşünmüşlerdir. Kimbilir zaman içinde eşin dostun üzerinde görünen nice gayrimenkuller yavaş yavaş, alıştırma alıştırma kendi üzerlerine geçiverecek... Biz de alışacağız bu yeni gayrimenkullere... Amerika’daki mal varlıklarına alışıp unutmaya başladığımız gibi...

(20.4.1996)

ÜÇÜNCÜ ADAM

Önce size İlhan Selçuk’un dünkü “3üncü Adam” başlıklı yazısından bazı alıntılar aktarmak istiyorum:

“Fiss... fiss...

Koss... koss...

Ne oluyor?

Başkentten başlayıp Dersaadet’e uzanan bir fısıltı gazetesini yayıyor:

- Refah gelirse ne olur?

- Asker hazır bekliyor...

- Yaaa?

- Refah gelemes...

- Niçin?

Olur mu! Bu adamlar batıya karşı, Amerika’ya karşı, Gümrük Birliğine karşı, Avrupa Birliği’ne karşı, Avrupa Birliğine karşı, üstelik de şeriatçı...

- Peki ne yapmalı?

- ANAYOL’u sürdürmeli...

- Nasıl?

- Mesut’ta iş yok, Tansu’nun yolsuzluklarını örtmeli, bir 3üncü adam bulmalı...

- Sonra?..

- 3üncü adam ANAYOL’u sürdürür, piyasaya güven verir, IMF’nin gözünü doldurur, popülist ekonomik politikalara

paydos der, merkez solun desteğini sağlar, Refah belasından kurtuluruz...

3üncü adamdan istenen bu!

Mesut Yılmaz, Çiller'in yolsuzluklarını örtmek yolunu seçmedi ya...

Gelsin 3üncü adam..."

Baydar'ın Kitabı

Şu üçüncü adam arayışları o kadar ileri gitti ki Mesut Bey bile ikna oldu. O da Mustafa Kalemli'yi önerdi.

Orijinal fikirleri ile ünlü işadamımız İshak Alaton'un geçen hafta bir gazetedeki demeci harikaydı! Kendisini sosyal demokrat olarak tanımlamaktan büyük zevk alan Alaton'a göre, dışarıdan siyasetçi ithal etmek gerekiyor... İkinci, üçüncü kuşak Türk siyasetçilerini ithal etmemizi öneriyor...

Bu yazıyı okuyunca aklıma Mustafa Baydar'ın 1968 yılında yazdığı "Hamdullah Suphi Tanrıöver ve Anıları" isimli kitabı geldi. Tanrıöver, 1931 yılında Bükreş'e Bakanlar Kurulu kararnamesi ile birinci sınıf elçi olarak tayin edilmiş. Romanya'da Gagavuz Türkleri arasında araştırmalarda bulunmuş. Gagavuz Türkleri malum. Hristiyan... Romanya'dan Marmara Havzası'na yerleştirilmek üzere birtakım Gagavuz Türklerini Türkiye'ye getirmeyi planlamış... Tam bu işi gerçekleştirmek üzereyken, İkinci Dünya Savaşı çıkmış... Rus-

lar, Romanya'yı işgal etmişler... Tanrıöver'in bu hayali gerçekleşememiş... Yine de Gagavuz Türklerinden 30-40 tanesini Türkiye'ye göndermeyi başarmış Tanrıöver... Gelenler daha ziyade avukatlık, öğretmenlik, doktorluk gibi meslekleri seçmişlerdi...

Baydar'ın kitabında daha sonra şunlar yazılı:

“Romanya'dan gelir gelmez Türk vatandaşlığına kabul edilmiş olan ve nüfus kayıtlarında ve hüviyet cüzdanlarında ırk ve milliyet için mahsus bir sütun bulunmaması sebebiyle Türk ırkından olmalarına rağmen, din ve mezhepleri Hristiyan Ortodoks olarak kaydedilen Gagavuz Türklerinin olmayan Hristiyanlardan tefrik edebilmeleri için usulü dairesinde vatandaşlığa alındıktan sonra nüfus tescillerinde hüviyet cüzdanlarının mezhep sütununa Türk Ortodoks kaydının konulması hakkında Dahiliye Vekâleti tarafından yapılan teklif 16 Eylül 1943 tarihinde Bakanlar Kurulunca kabul olunmuştur... Bu vatandaşlarımızın gelişi ırkın güzelleştirilmesi için damızlık ithal ettik yorumunu da beraberinde getirmiş...”

Bir de eski dergicilerden ittihatçı Abdullah Cevdet'in “İrki güzelleştirmek için Macaristan'dan damızlık erkek ithali” önerisi var...

Ondan da belki haftaya bahsederim... Ama şimdi, üçüncü adam için bir ilan koymaya karar verdim köşeme...

(8.6.1996)

TÜRKEŞ'İN ARDINDAN

Rahmetli Alpaslan Türkeş ile hiç karşılaşmadım. Oğlu Tuğrul Türkeş ile kendi isteğimle bir kez yemek yedim... Petrol konusu çok gündemdeydi ve sohbetimiz de bu konuda yoğunlaştı. O günlerde Türkiye Kalkınma Bankası'nın yanı sıra PETKİM'de de yönetim kurulu üyesi olan Tuğrul Türkeş'in mütevazı olması hoşuma gitti...

Oğul Türkeş, bende çok açık bir insan izlenimi bırakmadı... Başka şey düşünüp başka şey konuşuyormuş gibi geldi bana...

Ben 68 kuşağından olduğum için Alparslan Türkeş'e methiye yazmayı beceremeyeceğim... Üniversiteye giderken sabahları annemle babamın bana veda edişleri ve her gelişimde "Şükür kavuştuğumuza" deyişleri belleğimde yer etmiş... Son anda DYP ile seçim ittifakına giremeyeşine rağmen yandaşlarını sokaklara dökmemesi ve yeni ittifaklar arayışındaki uzlaştırıcı tutumu kendisinin "olgun bir lider" olarak anılmasını sağladı. Alpaslan Türkeş'i vefatından hemen önce ilk kez telefonla aramıştım... Bir toplantısı varmış... Görüşmek kısımette yokmuş. Almanya'dan gelir gelmez Ümit Utku'nun ofisinde diğer dostlarıyla buluşmuş... Toplantıda 11 Nisan'da yapılacak 5inci Türk Kurultayı'nın programı tartışılmış. Tuğrul Türkeş, Rıza Müftüoğlu, Osman Ceylan, Abtülhaluk Çay ve Akkan Suver bu toplantıya katılmışlar...

Müftüoğlu Faktörü

Son zamanlarda Müftüoğlu'nun, üyesi olmadığı başkanlık kurulu toplantılarına katıldığını öğrendim... Bu bilgi bile gelecekte bu partide çok çalkantılar yaşanacağını önemli bir göstergesi. Müftüoğlu'nun ismi hayali ihracat işlerine buluşmuştu... Geçen seçimlerde Rıza Müftüoğlu'nun Alparslan Türkeş adına kimi siyasi pazarlıklarda kendi partisinden çok, DYP'nin menfaatlerini koruduğu izlenimi bıraktığını ve bu yüzden Alparslan Türkeş'in onu affetmediğini söylüyorlar. Aynı kaynaklar, Tansu Çiller'in, cenazede, korteji yarıp Türkeş Ailesi'ne yanaşması karşısında, bir hatırlatma yapmadan da edemiyorlar: "Biz bu filmi, Ishak Rabin'in cenazesinde de görmüştük. Tansu Hanım aynı şeyi o cenazede Clinton'a yanaşmak için de yapmıştı."

Neden Aramıştım?

Alpaslan Türkeş'i vefatından hemen önce telefonla ara-

ma sebebim, Tamraz ile ilgiliydi... Tamraz, geçenlerde görüş-tüğü bir arkadaşıma, “Benim Tansu Hanım’la görüşmemi o-ğul Türkeş sağladı” demişti... Bense Alpaslan Bey’in bu işte aracılık yaptığını daha önce yazmıştım. Acaba hangisi doğru, onu soracaktım...

(12.4.1997)

BÜYÜK BİYİK PARTİSİ

İngiliz meslektaşım Andrew Finkel, Büyük Birlik Parti-si’ni (BBP), “Büyük Biyık Partisi” olarak adlandırmış... Ben yedi milletvekilli bu partinin mensuplarının hepsinin biyıklı olup olmadığını bilmiyorum ama bu ad hoşuma gitti... İngiliz basını da son zamanlarda bizim basına benzemeye başla-mış... Türkiye’de bu kadar yazılacak olay varken Türkiye’ye yolladıkları muhabirleri, Türk erkeklerinin biyıklarında bir azalma var mı konusuna kafalarını takmışlar... Biyık üzeri-ne yapılan haberler hemen yayınlanıyormuş...

ANAP Aksaray milletvekili Sadi Somuncuoğlu ve Yozgat milletvekili İsmail Durak Ünlü, uzun zamandır beklettikleri istifalarını sonunda verdiler... Ankara kulislerinde Ünlü’nün BBP’ye geçeceği çoktandır konuşuluyordu...

İnşallah giderken ayağını sürtmüştür... Beyinleri Refah’ ta, vücutları ANAP’ta olan Ali Coşkun, Cemil Çiçek ve Kor-kut Özal da beyinlerini dinlerler ve yakın dostları Abdülka-dir Aksu’nun yaptığı gibi RP’ye geçerler... Her gün bu çelişki-li yaşamda yıprattıkları ruhlarını dinlendirirler... Ama tabii şu anda Refah’ın kapatılması konusunda suç duyurusu oldu-ğu için biraz daha durum değerlendirmesi yapmaya devam ederler... ANAP’ta kalıp hizmette kusur etmedikleri Refah’a muhalefet yaparak hizmetlerini sürdürürler...

İyi Dans Ediyor

BBP başkanı Muhsin Yazıcıoğlu’nun 180 derece farklılık

gösteren demeçleri beni çok eğlendiriyor... Yazıcıoğlu, çok iyi dans ediyor...

Samba, rumba, Cha cha, harmandalı... Duruma göre de “göbek” atıyor... Hattâ isterse hepsini aynı anda oynayabiliyor... O dans ederken benim başım dönüyor...

Kendi demeçleri ile Yazıcıoğlu:

Tarih 17 Mayıs 1997 (gensoru öncesi): “Hükümetin varlığı, yokluğu belirsiz hale geldi. Sivil otorite kayboldu... Bu hükümetten desteğini çekmiş bir partiyiz.”

Gensorunun görüşüleceği gün gazetelerdeki sözleri:

“Bu hükümeti biz düşürebiliriz, meclis düşürebilir.”

Aynı gün bir başka demecinde:

“Biz evet veya hayır demeye mecbur değiliz. Üçüncü bir yol daha var... Oylamaya katılmamak.”

Öğleden sonra, gensoru oylamasında BBP'den Refahyol'a tam destek...

Gensoru Sonrası

Gensoru görüşmelerinden iki gün sonra, tarih 22 Mayıs 1997:

“Erbakan, Yazıcıoğlu'na teşekkür ziyareti sırasında bol bol Yazıcıoğlu'nu öptü.”

Yazıcıoğlu çok keyifli. İkisinin sarmaş dolaş fotoğrafları gazetelerde. Bu ziyaretin ertesi günü, 23 Mayıs 1997. BBP'nin genel yönetim kurulu üyesi Mehmet Ekinci, “Anladık ki hükümet avucumuzun içindeymiş, yıkabilirdik” diyerek Refahyol'a gözdağı veriyor...

28 Mayıs'ta Yazıcıoğlu hükümette yer alabileceğini açıklıyor...

17 Mayıs'ta “Bu hükümet gitmeli” diyen Yazıcıoğlu 1,5 hafta sonra hükümetin içinde yer almak istediğini açıklıyor...

Tansu Hanım hemen kendisine “el” uzatıyor... Tansu Hanım, 24 Aralık seçimlerinden önce “Katil” dediği Yazıcıoğlu'na şimdi sarılıyor. Hükümette onlara yer açmaya çalışıyor...

Bunları yazarken, Yazıcıoğlu'nun 12 Eylül döneminde Sıkıyönetim Mahkemeleri'ndeki dosyaları aklıma geldi...

(1.6.1997)

DENİZ GİTTİ AYA BİZ KALDIK YAYA

Deniz Bey'in Moon tarikatını ziyaret etmesi benim de bu tarikat hakkında bilgi edinmemi sağladı... Zaten son günlerde yaşantımda bir değişiklik yapmak istiyordum. Belki de bu tarikata girer, yolumu bulurum... Bakarsınız tarikat sayesinde kısmetim açılır, ben de seneye toplu nikâhla dünya evine girerim... Bu kez toplu nikâha katılmayan Baykal da beni kırmaz ve bizim nikâha katılır... Toplu nikâha kadar da bana bir kısmet çıkmazsa, kader utansın. Ben de tarikatın parasal olanaklarından faydalanır, yolumu bulurum... Hoş ben Bush, Gorbacov, Sir Edward Heath kadar ünlü olmadığım için bana 100 bin dolar vermezler...

Sevgili Sun Myung Moon beni tarikatına kabul ederse, ilk iş olarak İngiltere'de kendisine uygulanan yasağı delmek için savaşımayı amaç edineceğim... Bu İngiliz basını da adamcağıza çok ayıp etmiş; "Toplumdan beslendiği sürece şişebilen bir sinek kurdu" diye tanımlamış... Bu İngilizler böyledir, soğuk ve kibirli...

İstikbalimdeki dini liderimi araştırırken hoşuma giden yanlarını da not ettim... CIA ile yakın ilişkisi var... Zaten hep ne yapıp ne edip kendimi CIA'nın bir parçası olarak bulmak istemişimdir... Zaten Türkiye'deki ilk parçası olmayacağım da kesin... Hem havası başka... Bakarsınız ilerde ben de parti lideri ya da başbakan falan olurum... Zaten bizim MİT'te yakında büyük değişiklikler olacakmış. Belki bizim teşkilat da rehavetten kurtulur ve bu tarikatın Türkiye'deki uzantılarını keşfeder...

Üstelik Moon'un gazetesi de varmış... Ertuğrul Özkök iktidarda olduğu sürece, benim Hürriyet'te genel yayın yönet-

meni olmam olanaksız... Washington Times (yani Türkçesiyle Washington'un 'Zaman'ı) gazetesine genel yayın yönetmeni olabilirim. Buradaki Zaman gazetesi de benden zaman zaman mecburen alıntı yapar...

Yalnız elimi çabuk tutmam gerekiyor... Gelecekteki ruhani liderimin başı sık sık vergiden derde girmiş. Yıllarca hapislerde yatmış. Bizde de vergi yasasında değişiklik oluyor. Yani Moon bana para verecekse, bir an evvel vermeli ve aften yararlanabilmeliyim... Yoksa hem benim hem onun başı derde girecek...

Benim tek tanıdığım Moon tarikatı üyesi CHP'nin eski tüfeklerinden merhum Kasım Gülek'ti... Gülek'in cenazesini kılmak ise Fethullah Gülen Efendi'ye nasip olmuştu...

Deniz Baykal'ın tarikatlara karşı olmaması da ruhumu rahatlattı. Artık huzur içinde Moon'a bağlılıklarımı bildirebileceğim... Üstelik Baykal büyük bir cesaretle kendisini 'zaman zaman' davet eden belli tarikatlara ait olduğu bilinen televizyon kanallarının davetlerine katıldığını göğsünü gere gere anlatıyor. Baykal, "Beni çağıran bu nitelikte yayın organlarına, televizyon kuruluşlarına büyük bir içtenlikle gidiyorum. Orada çok güzel kabul görüyorum. Gayet hoş bir beraberlik yaşıyoruz. Canlı yayın yapıyoruz. Bunlarda hiçbir sıkıntımız olmuyor" diyerek istikbalim için beni aydınlattı. Katıldığı toplantıyı gerçek bir sosyal demokrat gözlüğü ile değerlendiren Baykal'ın, toplantının amacını "Ekonomik gücün tabana yayılması, çevre problemleri" olarak özetlemesi bütün sosyal demokratların huzursuzluklarını anında yok etti... Deniz Baykal gençlik yıllarında "Fly me to the moon" (Beni aya uçur) şarkısı ile çok anısı olmalı ki Moon'dan gelen her davete uçarak gitmiş...

(7.12.1997)

DEMİRELLER HAVADA

ANAP milletvekili İlhan Kesici'nin kayınpederi Şevket Demirel ile oğlu Murat Yahya Demirel ayrı ayrı uçak şirketi kurdular. Önce Murat Demirel, Güven Air adlı şirketi kurdu. Daha sonra baba Şevket Demirel, Ispartalıların da hisse aldığı Air Rose adlı şirketi kurdu. Air Rose'un Türkçesi "Gül Havayolu". Isparta da zaten gülleri ile ünlü bir belde. Air Rose'un yönetim kurulu başkanı, Nazmiye Hanım'ın yeğeni Mesut Şener. Nazmiye Hanım'ın kardeşi Yahya Şener de Şevket Bey ile beraber yönetim kurulu üyesi. Eh, kardeşler uçak işine girdiğine göre, Demirel cumhurbaşkanlığından emekli olunca ünlü işadamlarının uçaklarına binmek zorunda kalmayacak.

Kredi Peşinde

Şevket ve Mesut Demirel meğerse Dempa Uluslararası Dış Ticaret şirketinin yüzde 40'ını Gülay Aslıtürk'ün kocası Orhan Aslıtürk'e 97'nin son günlerinde satmışlar. Orhan Aslıtürk'ün kayınpederi eski gazeteci MHP'li Altemur Kılıç, List 2000'de olduğu gibi, Dempa'nın da yönetim kurulu başkanı olmuş. Murat Demirel de başkanlıktan çekilmiş. Şimdi şirketin hem eski aldığı kredileri ertelemek, hem de şöyle dişe dokunur bir yeni kredi almak için kolları sıvamışlar. İlk atılımları batık kredileri ve satamadığı konutları ile ünlü bir banka.

Herhalde bu ortaklık iki tarafa da yarar. Her ikisi de şirketin yurtdışındaki toplantılarına kendi özel uçakları ile gider, gelirler. Hattâ belki yakıttan tasaruf için aynı uçağı paylaşırlar...

(7.2.1998)

BAKAN'A SORULARIM

Dün devlet bakanı Hüsamettin Özkan'a telefon ettim, o da benden sorularımı yazılı geçmemi istedi. Ben de hemen bir faks yolladım. Bunların yanıtının zaman alacağını düşünüyordum. Ancak helal olsun, bakan hiç aksatmadan sorularımın cevabını gönderdi. Bugün sizlere Özkan'a gönderdiğim soruları yazıyorum. Bunların cevabını merak ediyorsanız, yarınki köşemde de bunları yayınlayacağım. İşte sorularım:

1) Demirbank, hazine istatistiklerine göre, devlet tahvili ve hazine bonusu işlemlerinde en yüksek hacme sahip bankaları bulunuyor. Bu bankanın, Halkbank veya Demir-Halkbank ile devlet kâğıdı alım-satım ilişkisi bulunuyor mu? Eğer bulunuyorsa bunun hacmi nedir?

2) Halk Bankası genel müdürünü, "Verdiği kredileri en iyi o takip eder" düşüncesi ile görevden almadınız. Göreve başladığınız günden itibaren ne kadar kredinin geri dönüşü sağlandı? Yine aynı dönemde, tahsil edilemeyen kredi miktarı ne kadar oldu? Bu işlerde önemli bir aşama kaydedildi mi?

3) Bildiğiniz gibi Halk Bankası'nın Demirbank ile Hollanda'da Demir-Halkbank adlı bir iştiraki bulunuyor. Cingilhoğlu, Halk Bankası'ndan aldığı yüklü kredileri zamanında ödeyebiliyor mu? Hasan Peker ve Sedat Aloğlu'nun da kredileri vardı. Bunların ödeme durumlarında bir sorun bulunuyor mu?

4) Başbakan Yılmaz'ın muhalefetteyken "Halk Bankası hortumlanmıştır. Aslında esnafa kredi vermek için kurulan bankanın tamamen siyasi amaçlarla kullanıldığı, kredilerde yolsuzluk yapıldığı" görüşünde bir değişiklik mi olmuştur ki eski yolsuzluklara ilişkin çıt çıkmamaktadır?

5) Halk Bankası, Cingilhoğlu'na verdiği kredilerde şahsi kefalet aramamış, ipotek vermemiş. Şimdi bu kredilerle ilgili olarak herhangi bir tedbir aldınız mı?

6) HBB televizyonuna bugüne kadar Halk Bankası tarafından verilen kredi miktarı ne kadardır?

(7.2.1998)

  REK   PA  YA BRAVO

Orgeneral Ahmet   rek  , Milli Güvenlik Kurulu'nun, tarih  28  ubat kararlarını ald   toplantısında Türk ordusunun üst komuta kademesi içinde Hava Kuvvetleri Komutanı sıfatıyla yer alıyordu.

  rek   Pa  , Hava Kuvvetleri Komutanı olmasından önce iki yıl süreyle (1993-95) Genelkurmay İkinci Başkanlığı, ondan önceki iki yılda da Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği (1991-93) görevlerinde bulunmuştu.

Orgeneral   rek  , 30 Ağustos 1997 tarihinde Hava Kuvvetleri'ndeki görevinden emekli oldu ve İstanbul'a yerleşti. Geçen bir yılı da emeklilik hayatına intibakla geçirdi. Kendisini başlıca hobisi olan resim çalışmalarına verdi, golf oynadı.

Ciner'den Teklif

  rek  , geçen yaz Park Holding'in sahibi Turgay Ciner'den bir teklif aldı.   rek  'ye holding bünyesindeki Hava 'ın yönetim kurulu başkanlığı önerildi.   rek   ayrıca, Ciner'in İsvi reliilerle ortaklaşa kurduğu Park-Ekspress hava ulaşım şirketinin yönetim kurulu  yeli inde de görev yapacaktı.

Havacılık sektöründen gelen bu teklif eski Hava Kuvvetleri Komutanı için başlangıçta cazip göründü. Bu teklifi uzun bir süre de erlendirdikten sonra ilke olarak mutabakatını bildirdi. Ardından Park Holding'in merkezinde kendisine ayrılan ofiste çalışmaya başladı.

  rek   Pa  , yeni görevinde Turgay Ciner'le birlikte önce Devlet Hava Meydanları Genel M d rl   n  ziyaret etti. Ardından Ciner'e, THY Genel Müdürü Yusuf Bolayır  ile yapt   görüşmede eşlik etti. Tam bu sırada THY'nin Ciner'le iç hatlar için bir havayolu  irketi kurması basında tartışma konusu olmuştu.

   Gün Sürdü

Gelgelelim,   rek   Pa  'nın Park Holding'teki mesaisi

tam 3 gün sürdü. Çörekçi, kendisine sağlanan imkânlarla, gösterilen yakınlığa teşekkür ederek Park Holding'e veda etti.

Çörekçi, neden ayrıldı?

Çörekçi Paşa, yakın çevresine "Benim için bir incelemeydi. Bu inceleme sonucunda orada yapabileceğim bir iş olmadığını gördüm. Zaten İsviçreli çok iyi işleyen bir sistem kurmuşlardı. Benim bir katkı olmayacaktı. Kendilerine teşekkür ettim. Dostane bir şekilde ayrıldık. Devletim ve milletimin bana sağladığı imkânlarla hayatımı idame ettireceğim" diyor.

Bu gerekçeyi getirmesine karşılık, Çörekçi Paşa'nın aslında devlette çok önemli görevler üstlendikten sonra ticari bir şirket için çalışmayı pek içine sindiremediği anlaşıyor.

Emekli olduktan sonra holdinglerin yönetim kurulu üyeliklerine geçen diğer emekli paşalarımızın kulakları çınlıyor. İnşallah bu yazıyı okuduktan sonra bir kez daha düşünürler ve bizleri üzmezler.

(27.9.1998)

SEDAT ALOĞLU TÜSİAD'A SORUYOR

Milletvekili işadamı Sedat Aloğlu, üyesi olduğu Türk Sanayici ve İşadamları Derneği'nin (TÜSİAD) "Liderleri Sorgulama" toplantılarını hiç kaçırmadı.

TÜSİAD, bu toplantılara DTP genel başkanı Hüsametdin Cindoruk'la başladı. Arkasından FP genel başkanı Recai Kutan ve geçen cuma günü de CHP lideri Deniz Baykal, TÜSİAD'da işadamlarının sorularını yanıtladı.

Sedat Aloğlu, bu toplantılarda hep en önde oldu. Aloğlu, Cindoruk'a sorduğu, "Erken seçimin ertelenmesi konusu Meclis'e gelirse bunun için parmak kaldırıyım mı?" sorusu dikkati çekti.

Aloğlu, TÜSİAD'da Recai Kutan'a en fazla soru soran

üyelerden biriydi.

Kısaca, Aloğlu parti liderlerine sorularını TÜSİAD cephesinde sordu.

Oysa Aloğlu'nun liderleri Meclis'te de soru yağmuruna tutma olanağı vardı. Şimdi hep birlikte Aloğlu'nun TÜSİAD'daki performansından daha fazlasını Meclis'te göstermesini bekliyoruz.

(27.9.1998)

DEMOKRASİ TAYYİP ERDOĞAN'A DA LAZIM

Sabahları uyanır uyanmaz önce kahve suyum ısıtmak için mutfığa giderim. Su ısınırken kapımı açıp gazetelerimi ve naylon poşetli ekmeğimi alıp içeri girerim. Son zamanlarda her sabah poşetli ekmeğe elimi uzatırken artık 'Mustafa Taşar'a günaydın!' demeyi de adet haline getirdim. Yani sabah sabah onun hal ve hatırını sormadan güne başlamıyorum. Geçen sabah televizyon haberlerinde "Ben maraton koşucusuyum" diyen Tayyip Erdoğan'ın cezasının kesinleştiğini izlerken aklıma "Neden öğrenciler mahkemelerde yargılanırken, kendisi ve partisi ses çıkarmadı? Neden HADEP milletvekilleri tutuklanıp, hapse konulup milletvekillikleri düşürülürken, aynı sesizlik hâkimdi?" soruları takıldı.

Tabii ki ona verilen cezayı tasvip etmem çok zor; çünkü demokrasi herkese lazım. Sonra Erdoğan'ın demokrasi anlayışını anlattığı Nilgün Cerrahoğlu'nun söyleşi aklıma geldi. Şimdi demokrasi istiyor. Hemen arşivimde sakladığım söyleyişi çıkartıp yeniden okudum. Yorumu size bırakıp söyleşinin en ünlü cümlesini yazıyorum:

DEMOKRASİ BİZİM İÇİN ARAÇTIR...

İşte bu zihniyet beni çok rahatsız ediyor.

(27.9.1998)

YALÇIN BAYER İZ ÜSTÜNDE

Oda komşum Yalçın Bayer, Gülay Atıg Aslıtürk’le ilgili yolsuzlukları ilk defa yazan kişi oldu. Sonuna kadar da attığı adımdan dönmedi. Bugünlerde de sık sık Eminönü Belediyesi’ndeki yolsuzlukları dile getiriyor. Eminönü Belediye Başkanı Ahmet Çetinsaya’nın canını çok yakmış olmalı ki Başkan her yerde ileri geri Bayer aleyhine konuşmaya başlamış.

(27.9.1998)

EMEKLİ PAŞALAR NE İŞ YAPAR?

Hava kuvvetleri eski komutanı Ahmet Çörekçi’nin, Turgay Ciner’e ait Park Holding yönetim kurulu üyeliğini kabul ettikten sonra özel sektörde yapamayacağını anlayıp istifasını vermesi kamuoyundan büyük destek gördü.

Geçen hafta “Bravo Çörekçi Paşa” başlığıyla yazdığım yazı üzerine pek çok okurum beni arayarak Çörekçi Paşa’nın tavrını canı gönülden destelediklerini belirttiler.

Çörekçi Paşa’nın bu hareketiyle yıldızlaşması, Türk toplumunda çok uzun süreden beri duyulan ve dışa vurulmayan bir rahatsızlığın uzantısı herhalde.

Türk halkı, Silahlı Kuvvetlerinin en üst makamlarına gelmiş komutanların emekli olduktan sonra holdinglerin, bankaların yönetim kurul üyeliklerine gelmelerine bir anlam veremiyor.

Herkes holdinglerin, emekli komutanları prestij için, imaj için bünyelerine aldıklarını düşünüyor.

Emekli bir kuvvet komutanının ihale takip etmesi, bir patronunun ricası için bir bürokratın kapısını çalması kamu vicdanını rahatsız ediyor.

Ayrıldıkları makamın prestijiyile bağdaşan işler mi bunlar?

Emekli bir kuvvet komutanının emeklilik yaşamında a-

kademik görevler üstlenmesi, kitap yazması, seminerlere katılması, bilgi ve tecrübesini kamuoyuyla paylaşmasına kim-
senin bir itirazı yok.

Erkaya Örneği

Örneğin, Güven Erkaya'nın başbakanın boğazlardan sorumlu başmüşavirliğine getirildiği zaman da herkes bunu isabetli bir tercih olarak gördü.

Ama bu gibi kategorilerin dışına çıkıldığında itiraf edeyim benim vicdanım sızlıyor.

Geçen hafta konuyu araştırdım, komutanların bu tür görevler üstlenmelerine yasal bir engel var mı yok mu diye. Olmadığını anladım. "Kamu görevlerinden ayrılanların yapamayacakları işler hakkında" 2 Ekim 1981 tarihinde çıkartılan 2531 sayılı kanun, emekli memurlar hakkında şu düzenlemeyi getiriyor:

"Görevlerinden hangi sebeple olursa olsun ayrılanlar ayrıldıkları tarihten önceki iki yıl içinde hizmetinde bulundukları daire, idare kurum ve kuruluşlara karşı ayrıldıkları tarihten başlayarak üç yıl süreyle o daire, idare, kurum ve kuruluştaki görev ve faaliyet alanları ile ilgili konularda doğrudan doğruya veya dolaylı olarak görev ve iş alamazlar, taahhüde giremezler, komisyonculuk ve temsilcilik yapamazlar."

Bu sınırlamaya riayet ettikleri takdirde emekli kuvvet komutanlarının özel sektörde iş yapmalarını önleyici hiçbir yasal engel yok.

Bu durumda emekli bir kuvvet komutanı, Türk Silahlı Kuvvetleriyle işadamı sıfatıyla ilişki kurmasına yol açan bir işte görev alamıyor, o da üç yıl süreyle...

TSK ile ilişkiye geçmeyecekse, hiçbir yasal sorun yok.

Yok ama kamu vicdanından daha büyük bir yasa olabilir mi?

Kamu vicdanı bütün yasaların üstünde değil mi?

Önemli olan, yasaların hükümleri değil, toplumun verdiği kanaat notu.

TÜRKİYE'NİN BURCU AKREP

Mesut Yılmaz, Sedat Ergin ve Yalım Erez aynı gün doğdular. Yani akrep burcundalar. Zaten bu ay Süleyman Demiral, Necmettin Erbakan, hattâ ilk nüfus kağıdına göre Tansu Çiller bile doğum günlerini kutlayacaklar. Hoş, ekonomiden sorumlu devlet bakanı Taner de tipik bir akrep. İşin güzel yanı Türkiye de akrep burcunda. Bugün konumuz “akrep” burcu. Etrafımızda da çok sayıda akrep burcu bulduğu için yakın arkadaşım, burç tahlillerinde bir numara olan gazetemizin yazarı Yasemin Boran’ı aradım. Yasemin’e önümüzdeki günlerde neler olacağını sizi meraktan kurtarmak için sordum.

6 Kasım’da doğan erkekler için Yasemin önce elindeki kitabı inceledi, sonra da anlatmaya başladı: Türkiye’nin burcu akrep ve bir süredir Türkiye’nin üzerinde Uranüs rüzgârları esiyor. Zaten bir süreden beri bunun etkilerini yaşamaktayız. Gizli kapaklı karanlık ilişkiler yaprak dökümü gibi su yüzüne çıkıyor. Türkiye’nin gerçeklerini etkileyen skandalların bir süredir gündemde bulunmasından da açıkça görülüyor. Bütün bunlar olurken Jüpiter’in sayesinde rahat rahat koltuklarımıza oturmakta devam etmekteyiz. Fakat aynı zamanda disipline eden ve mücadele gücü veren bir gezegen. Bakalım liderlerimiz bu etkiyi ne şekilde kullanacaklar?

Akreplerin birbirleriyle ilişkileri diğer burçlara benzer. Devamlı birbirini kollayan ve zamanı gelince boşluk anında rakibine son darbeyi huzur içinde indirmeye hazır köşelerinde beklerler. Zamanlama ustasıdırlar. Sezgileri, zekâları kuvvetli olduğu için atak yapmaktan çekinmezler. Yani orada hep filler aralarında savaşırlar.

Tabii Deniz Baykal’ın burcu yengeci de araştırmadan edemedim. Çünkü Türkiye’nin “yükselen burcu” da yengeç. Mesut Bey’in eşi Berna Yılmaz da aynı burçta. Erkek yengeçler, karakteri icabı kaçak dövüşürler.

Sayın Baykal’ın eşi Olcay Hanım etrafta çok görünmez.

Deniz Bey nedense eşini yanında çok dolaştırmaz. Olcay Hanım başak burcunda. Yani titiz ve derli toplu.

Soldaki İkizler

Sayın Ecevit'in burcu ise Erdal İnönü gibi ikizler. Yani Rahşan Hanım'la Sevim İnönü evde iki erkekle evli gibiler. Kocalarının canı sabahları akşam sinemaya gitmek ister ama akşam eve gelirler sinemaya gitmek akıllarının ucundan bile geçmez.

Rahşan Hanım'ın burcu "yay". Kocalarına düşkün olurlar. Osmanlılar yay burcunda doğan kadınlara öğütler de vermiş. Düşman ve hasetçilerin aile halkı ve akraba arasından olacağını bilip dikkatli olmak. En uğurlu günlerinin perşembe, en uğursuzun ise pazar olduğunu Falname'de anlatmışlar.

İkizler de Plüton etkisi altında köklü değişiklikler içinde bulunuyor. Ben üşenmedim, sizler için AD Yayıncılık tarafından yayınlanan "Osmanlı'da Fal ve Falnameler"i (Sennur Sezer) okudum ve kültürlendim. (Murat Bardakçı ile aynı odayı paylaşmaktan deformasyona uğradım. Ben de Osmanlı tarihine ilgi duymaya başladım.) Falname'de akrep burcunun özellikleri şöyle sıralanmış:

Otoriter, hırçın, geç karar veren, başaracaklarına karar verdikleri işi başarıyla bitiren, haksızlığa dayanamayan, öfkeli, kurnaz. Hırçın ve kavgacı olduklarından sevilmezlerse de işlerindeki başarılar yüzünden saygı görürler. Kadınların oyununa gelmekten sakınmalıdırlar. Yaşamları iyi, kazançları ortadır. Kimi zaman zengin, kimi zaman yoksul olurlar. Yaşlandıkça geçimleri bollaşır, halleri iyileşir.

(8.11.1998)

KOZAKÇIOĞLU: YİĞİT'TEN EV SATIN ALMADIM

Hayri Kozakçioğlu Etiler'de oturduğu evi Korkmaz Yiğit'ten satın almadığını ama damadının 1992 yılında halen inşaatı devam eden bir daire satın aldığını söyledi. Kozakçioğlu, Malki'yle vali iken tanıştığını, valiliğin bir devlet kapısı olduğunu ve herkesin bu kapıyı çalabildiğini de söyledi. Kozakçioğlu ayrıca, Yiğit'in kendisini tanıdığını ve Malki'nin başı dertte olduğu için birlikte ziyarete geldiklerini anlattı.

(8.11.1998)

'IN' İKEN 'OUT' OLUVERDİ

Korkmaz Yiğit, Alaattin Çakıcı'dan sonra "gündemi yaratan adam" oldu. Korkmaz Bey, Çakıcı kasetinden önce İstanbul sosyetesinin en aranan ismiydi. Yani "in"di. Kasetten sonra ise "very out" oluverdi. Etrafındaki iki büklüm kalabalık dağıldı, karşılaştığı insanlar aniden omurgalıymış gibi dik durmaya başladılar, hattâ yukarıdan eleştirel gözlerle onu süzme yarışına girdiler. Korkmaz Bey, medya dünyasına yeni el attığı günlerde kendisinin müthiş bir yalancı olduğu üzerine yakın çevresinden bilgiler sızıyordu.

Benim gözlediğim kadarı ile zaten dost çevresi de şüpheli isimlerden oluşmuştu. Erol Evcil'le çok samimi, kara para kralı Niso'ya (Nesim Malki) çok yakın, Şükrü Karahasanoğlu ile sıkı fıkı, Kemal Gülman ve Zeynel Abidin Erdem'le ortak. Bazı bürokratlara ve belediye başkanlarına verdiği çok ehven fiyatlı milyon dolarlık evleri sayesinde inşaatların imar, ruhsat vb. izinlerini aldığı bu işleri çok iyi ayarlaması sayesinde başarılı müteahhitler arasına girdiği konuşulmaktaydı. Hele her saniye şantaj yaparak hükümeti düşürmek isteyen bir parti liderinin, İstanbul'daki ilçe belediye başkanının kendisi veya damadı veya ailesinden birinin üstüne kayıtlı ben diyeyim bir, siz deyin iki, hattâ üç ev. Allahtan ben dedi-

koduyu hiç sevmem. Bir de sevsem neler neler yazarım.

Deprem Geliyor

Şimdi bunları neden yazdığımı düşünenler olabilir. Efendim, yakında hükümet düşse de, düşme de yine 5 derecede bir deprem olacak. Nedeni basit; bundan bir müddet önce, yükselen değerimiz daha hapishane hayatıyla tanışmadan, emniyet güçleri Yiğit'in işyerine bir baskın düzenlemişti. Yiğit'in muhasebe kayıtlarına ve tüm disketlerine ve kağıt üstünde özel hesaplarına el konmuştu. Yiğit artık çok mutlu. Yıllardır sağa, sola dağıttığı rüşvetlerle peş peşe piyasaya çıkacak.

Düşünün, SİT alanı olan yere aniden izin çıkıyor. Korkmaz Yiğit'in inşaatlarının yoğun olduğu bölge Etiler ve Ulus. Yeşil Vadi (Yeşil Vadi'deki ortakları ise meşhur Casa uçaklarını Türkiye'ye getiren Zeynel Abidin Erdem), Adomi Nova. Platin inşaatlarına yıllardır başlanamadı. Halbuki çoğu yerler şimdiden satıldı. Korkmaz Bey, inşaatlarına tek bir çivi çakmıyor ama paralar banka hesaplarına yatıyor. Korkmaz Yiğit izin almak için kimbilir eski iktidarlarda kimlere rüşvet dağılmış tek tek ortaya çıkacak...

Başlangıçta, daire alanlar istedikleri zaman alamadıkları dairelerine ödedikleri bu paraları çok büyük faizlerle geri alabiliyorlardı. Bu da piyasada bilindiği için, millet parasını Korkmaz Yiğit'e teslim etmekten çekinmiyordu. Fakat şu anda herkes panikte. Korkmaz Bey'e borç veren tefecilerde de durum aynı.

Zaten Yarı Ölü

Adamı ölümle tehdit etseler ne fark eder? Zaten yarı ölü. Bildiğim kadarıyla Çakıcı'nın ilk telefonundan sonra Yiğit'e bir başörtülü kadın gider ve kesekağıdının içinde 300 bin dolar verir. Karşılığında da iki kat ister. Korkmaz Yiğit bir katı ayırmıştır. Ama korkar ve iki katı teslim eder. Buraya kadar Yiğit suçsuzdur. Korkmaz Yiğit hırsının kurbanı olur ve şeytana uyar. Çakıcı'yı arar ve "Size bir kat hediye ediyorum"

der ve isteklerini sıralamaya başlar.

Bana bu hikayeyi anlattıklarında daha olaylar zinciri patlamamıştı. Yakın çevresi tarafından bu hikâye anlatılmaktaydı. Yani Yiğit, kasetteki kadar masum değil.

Şimdi Yiğit'in bürosunda el koyulan disketlerde bu tür bağışlar da bir bir kayıt edilmiş.

Malum, birileri zangır zangır titriyor. Herhalde sorgulamada önce bunlar araştırılacak. Yiğit'in kara para trafiği su yüzüne çıkacak. Yiğit'le el ele iş çeviren ellerde şimdi giderek artan bir sıcaklık hissi var. "Yapanın yanına kâr kalanlar cumhuriyetinde bizim bürokratlarımızın ya karıları zengindir ya da aile büyüklerinin çocuklarından gizledikleri çıkınları ortaya çıkar. Tabii Milli Piyango'dan çıkan büyük ikramiye de mutlaka bizimkilerden birinde bulunur.

Bankayı Boşalttı

Korkmaz Bey bir anda ortada dolar milyarderi havasında dolaşmaya başlayınca arkasında Yahudi sermayesi (Haham'ın parası) ve Topal'dan sonra kumarhaneler kralı olduğu söylenen Sudi Özkan'ın servetinin bulunduğu konuşuldu. Şimdi anlaşılan bir şey var ki hovardalık yaptığı, paraları saçtığı zamanlarda en büyük tahribatı bankasını soyarak yapmış. İşi sessizce temizlemek de devlete kalmış. Böyle biri az kaldı medya imparatoru da olacaktı. Gazeteleri geri vermek zorunda kaldı. Sahibi olduğu televizyon kanalları sayesinde istediklerini anlatabildi. Çünkü televizyonu olmasaydı, bu kasetleri diğer kanallarda yayınlatmama ihtimali vardı. Keşke yürekli davranıp canlı yayına çıksaydı. Ona soru yöneltmek isterdim.

(14.11.1998)

GELİRKEN İKİ GAZETE ALIVER

Korkmaz Yiğit, kendisiyle ilgili yazdığım küçük bir haberden sonra benimle tanışmak istedi ve beklemediğim bir dost ortamında yanıma gelip konuşmaya başladı. Eşi Azbiye, beni görür görmez öpüverdi. Sonra niye öpüldüğümü yazımı tekrar okuyunca anladım. Yazımda Azbiye hanımın mücevh zevkini methetmişim. Bir ara Yiğit her şeyi alırken eşiy-le ilgili iki espri gündemdeydi. Korkmaz Bey evden çıkarken eşine “Bu akşam sana ne alayım?” der. Eşi de “İki gazete” cevabını verir. Akşam eve dönen Yiğit yatağın üstüne Cumhuriyet ve Yeni Yüzyıl’ın hisse senetlerini atar. Fısıltı gazetele-rinde, Azbiye Hanım’ın kocasının hırsını pekiştirmek için o-nu “Az bile, az bile” diyerek işe uğurladığı konuşulmaktaydı.

(14.11.1998)

BAYKAL’IN AYIBI

Deniz Baykal, Korkmaz Yiğit - Alaattin Çakıcı kasetini dinlemesine rağmen Korkmaz Yiğit ile olan randevusunu iptal etmedi. 1,5 saat görüştü. Bu görüşmeyle ilgili tek kelime etmiyor. Yiğit ile görüşürken bu tutumu gösteren Baykal, Mesut Bey’in savunmasını bile dinlemeden, onunla perşembe günü yapacağı görüşmeyi hemen iptal etti. Bu tutum biraz komik ve ayıp değil mi?

(14.11.1998)

İŞTE BAŞBAKAN ADAYLARIMIZ

Kulislerdeki başbakan adayları Kaya Erdem, Hikmet Çetin, İsmet Sezgin, Yalım Erez, Emre Gönensay ve Sümer Oral. Yalım Erez hemen kollarını sıvamış ve öne geçmiş. Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği'ndeki gücünü bildiği için müjdeyi vermiş: "Ben başbakan adayıyım."

Van doğumlu Muğla milletvekili Erez, Tansu Hanım'a başbakanlığı layık görüp Demirel'i kızdırmak pahasına Tansu'nun DYP'nin genel başkanı seçilmesinde rol aldı. Hem Anayol'un, hem Refahyol'un, hem de Anadol-D'nin sanayi bakanı (Bağımsız). İnsan ilişkileri süperdir. TUSİAD'a hakaretleri hâlâ akıllardadır. Kurt politikacı, sonunda içindeki arzuyu açığa çıkardı. Başbakan Yılmaz'la aynı gün doğan, akrep burcundan Erez, meğerse başbakanlığa gönül verenlerdenmiş.

Kaya Erdem: Özal'ın çok güvendiği Erdem'in ismi her siyasi boşlukta başbakan adayı olarak anılır. Çok efendidir. Ama yaşı da hayli geçkindir.

Hikmet Çetin: Solun vazgeçilmez isimlerinden biridir. Yumuşak başlılığı, herkese mavi boncuk dağıtmasıyla tanınır. Meclis soygununda gerekeni yapmadığı için çok eleştiriyeye uğradı. Liceli olup Diyarbakırlı zenginlerin (Ceylanlar, Toprak, Tatlıcılar, hanım müteahhitimiz Nadire İçkale, Süleyman Demir) tarafından desteklenmektedir. Eşinin zaman zaman "Ben kimin karısıyım, biliyor musunuz?" havası, "İstikbalde kocası başbakan olursa kimbilir nasıl hava atar?" sorusunu aklımıza getiriyor.

İsmet Sezgin: Baba'nın genel başkan adayı idi. Aydın milletvekili Sezgin, yumuşak huyludur ama hayli yaşlıdır. Bir dönem İçişleri Bakanlığı yapmıştır. Şimdi Milli Savunma Bakanlığı görevinde de Savunma Sanayi Müsteşarı Yalçın Burçak'ın yörüngesine girdiği için eleştiriliyor.

Emre Gönensay: Demirel'in sağ kolu idi, sonra da Tansu'nun oldu. Bugün Bakü-Ceylan'ı sıkıntıya sokan Bakü-Süpsa kararında onun da sorumluluğu var. Tansu'nun Refahyol'u-

nu içine sindiremedi, istifa etti. ANAP'tan transfer teklifini kabul etmeyince Dışışleri Bakanı olma kısmetini kaçırdı. Ak-lında hep başbakan olma arzusu oldu, pusuda beklemeyi tercih etti.

Sümer Oral: Baba'nın en yakınlarından, Refahyol hükümetini içine sindirmediği için Demirel'in izni ile ANAP'a geçti. Karısı sayesinde güçlü kişilerle akrabalık bağları var. Çok efendi ve birikimli. Ah, keşke karısının erkek kardeşi çok yaramaz olmasa. Kayınbirader, ünlü dolandırıcılardan Orhan Aslıtürk. Aslıtürk'ün eşi ise Interpol tarafından aranan eski Şişli belediye Başkanı Gülay Aslıtürk. Orhan Aslıtürk'ü Demirel (Egebank'ı alan Şevket Demirel ve oğlu Murat) ailesi o kadar benimsemiş ki sahibi olduğu Demsa'ya ortak olarak almışlar. Bu bilgi gazetede, sütunumda işlenince, ertesi hafta "ortaklık bitti" diye öğrendik. Sümer Oral bu sene herkese mavi boncuk vermek için dört kişilik bir şahit listesi yaptı. Cumhurbaşkanı Demirel, başbakan Mesut Yılmaz, Meclis başkanı Hikmet Çetin ve yanılmıyorsam eski Cumhurbaşkanı Evren. Evet, Sümer Oral'ın kızı çok şanslıydı. Demirel acaba yarı başkanlığı halledebilecek mi? Yakında herşey anlaşılacak.

Ben şimdi Apo'nun yakalanışını kutluyorum. Artık çok mutluyum.

(15.11.1998)

SAĞLAR'IN KALEMİNDEN YİĞİT - ÇAKICI KASETİ

Kitap okumayı pek sevmem ama bu ara her hafta yeni bir kitaptan söz ediyorum.

Yazmasam da olmuyor. Sonra yazarlar alınıyorlar... Benim Susurluk kültürümü zenginleştirmek için Fikri Sağlar da kitap yazmış. İsterseniz oradan bir bölümü birlikte okuyalım da, Deniz Baykal'ın "Korkmaz Yiğit - Alaattin Çakıcı kasetini kendisinin açıklamak istememesini" anlayalım:

Baykal: Fikri, bu bant hakikaten çok önemli... Ama bant sana gelmiş, iki televizyon, üç gazete sahibi olan bir kişi... Husumeti tüm partiye çekmek istemem... Bu bandı sen açıkla.

Sağlar: Ben zaten husumetleri iki yıldır üzerime çekiyorum... Bunu da çekerim... Ancak kamuoyuna olan sorumluluğumuz gereği partimizin açıklamasının daha iyi olacağını düşünüyorum... Parti meclisi tarafından kurulan çete takip komisyonu da bu bandı açıklayabilir... Ayrıca bu bant ile bir Meclis araştırması önergesi hazırlayıp konuyu Meclis'e getirmeliyiz.

Baykal: Komisyon da değil... Sen açıkla, gereğini yaparsınız...

Sağlar: Bana ilk kez böyle önemli bir doküman geliyor... Partimizin sahip çıkmasını isterim... Bir önerge ile sunalım...

Baykal: Tamam, sen önergeyi hazırla. Grup başkanvekilleri ile görüş... Gruba ver, onaydan çıksın... Bandı açıklarsın...

Daha sonra Baykal, Korkmaz Yiğit'le olan randevusuna yetişti... Ve hâlâ neler konuştuğunu öğrenemedik... Ama, bildiğim Yiğit, "Baykal'a gidiyorum kaset doldurdum... Hükümeti devireceğim ve Bank Ekspres'i geri alacağım ve kaldığım yerden devam edeceğim" demişti...

Birinci bölümü başardı, bakalım ikinci bölümü de Baykal sayesinde başaracak mı?

(21.11.1998)

TRİLYONLUK VİLLA SAHİBİ SOSYAL DEMOKRAT TANLA

Geçenlerde kültür bakanı İstemihan Talay'ı aramıştım; hemen beni aradı... Beni hemen arayan bakanları severim... Talay çok yorgundu... Kolay mı, Deniz Baykal'ın yanından ayırmadığı Demirel'in de gözbebeği Bülent Tanla'nın Beykoz'daki muhteşem villasını basına tanıtmıştı...

Sayesinde biz de villayı görmüş gibi olduk... Tanla araştırma işlerinden yükünü doldurmuştu... Onun Ecevit'in partisinden siyasete girmesini çok yadırgamıştım... Daha sonra Ecevit tarafından ihraç edildi... Yine sol çizgide bir partiye girdi... Aslında DYP ve ANAP'a daha yakın bir çizgide olduğunu sanıyordum.... Acaba yanılmış mıydım?.. Villa çok yanılmadığını da doğruladı...

Talay kendilerine Baykal'ın "Dört dosya var" diye şantaj yapmasını içine sindirmemiş olacak ki villayı görür görmez "Gerçek vay bee dosyası bu işte" deyivermiş...

Haksız da sayılmazdı. Ahır ruhsatı ile tamamlanmış villayı eleştiriyordu... Bu arada Şile'de de orman arazisi içinde bir villası daha olduğunu öğrendik... Orman arazisi içinde yaptırdığı villa için 6 ay hapis kararını ağır para cezasına çevirerek ondan da rahatlıkla sıyrılmış olduğunu öğrendik...

Muhtemelen orman arazisi içindeki villa da trilyonluktur. Baykal kendisini çevre bakanı, yaparak bu başarılı işlerini ödüllendirebilir... Tanla'nın araştırmaları için ben çok başarılı olduğunu söyleyemeyeceğim... Ama her ortamda bir araştırma yapma şansı olduğu için herkes onunla iyi geçinir...

Deniz Baykal'la yıldızı barışmayan Talay, DSP'ye geçmeden önce SHP'liymiş... Baykal'ın o zamanlar sarfettiği sözleri için sindirmeyen Talay, acele istifa etmiş ve Ecevit'le el sıkışmış... Baykal, SHP için "şizofrenik bir parti" ifadesini kullandı, sonra başka çıkar yol kalmayınca, SHP ile el sıkıştı... Bunu hatırlatan Talay'a da "Siyasette böyle laflar söylenir" diyerek kendini akladı... Talay bu eleştirileri içine sindi-

remedi ve Baykal'dan koparak DSP'ye katıldı...

(21.11.1998)

KAMURAN ÇÖRTÜK VE EROL ÇEVİKÇE ESKİ ORTAK

Deniz Baykal'ın sağ kollarından Erol Çevikçe, meğerse Kamuran Çörtük'ün şirketinin kurucularından biriymiş... Şimdiki sağ kolu Önder Sav ise Bayındır Holding'e uzun yıllar hukuk müşavirliği yapmış...

Aklımda kaldığı kadar Deniz Baykal, yasaklı yıllarında parasız kalmıştı ve Çevikçe tarafından petrol ülkelerine gönderilmişti. Malum Baykal eski Enerji bakanı olduğu için petrol işlerinden anlardı ve sayesinde benzinsiz bir devre geçirmiştik...

Ayrıca Baykal, Turan Güneş'le beraber Shell için davalara girdi... (Shell'in o zamanlar Ataş'la ortaklığı vardı.) Deniz Bey, davaları Turan Güneş'le beraber davaları kazandı...

Deniz Bey'i bir Safranbolu gezisinde gazetecilik yapmadığım yıllarda tanıdım... O zaman ikinci balayı için Safranbolu'ya gelmişlerdi... (Deniz Bey'in eşi Safranbolulu, orada evlenmişler.) Safranbolu halkı Deniz Bey'i ağırlamak için yarışıyor...

Yasaklı yıllarında Ankara'da da ünlü merhum biri sofrasında "fırında ceylan" ile kendisini ağırlamıştı... Çiğ köfteler bile ceylan etindendi... Ziyafete gitmesini sağlayan ise CHP'li Urfa milletvekilinden başkası değildi...

(21.11.1998)

TANKUŞ, AĞAR'IN GÖZDESİ

Eski narkotik şube müdürü Ferruh Tankuş, meğerse Mehmet Ağar'ın ekibindenmiş. Nereden mi biliyorum? Çünkü Ağar'ın en popüler olduğu yıllarda kendisi Ağar'ın memleketi Elazığ'a tayin edilmiş. Elazığ, son yıllarda artan eroin depoları ile ülkenin bir numaralı eroin merkezi olmuştu. Polis akademisinden mezun olduktan sonra birkaç yıl Ankara Emniyet Müdürlüğü'nde görevli olarak çalıştı. Kemal Yazıcı ile dost oldu. O devirde ellerine düşen solculara işkence yapmakla ünlendiler. 1980'de bir solcunun emniyette öldürülmesi işine adı karıştı. Tabii suçsuz bulundu.

Bu hadiseden sonra emniyetten ayrıldı, üç yıl ABD'de kaldı. Tabii orada kaldığı süre içinde ilginç meslekler edindi. Koruma olarak görev yaptı, taksilerde ve benzincide çalıştı. Ani bir kararla yurda döndü. O sırada Mehmet Ağar, Emniyet Genel Müdürü idi. Ağar, Tankuş'a çok güvendiği için hemen onu Elazığ Emniyet Müdürlüğü'ne, istihbarat şube müdürü olarak tayin etti. O da Ağar'ın Elazığ'da işine gelecek istihbaratları topladı. İstihbaratları iyi değerlendiren Ağar, yorulmadan milletvekili seçildi.

Ağar'ın yorulmamasına istihbaratların yanı sıra Erol Evcil'in maddi desteği ve altına çektiği özel uçagının da katkıları var. Tankuş tabii ki MHP'li. Tankuş, DYP milletvekili eski olağanüstü hal bölge valisi Ünal Erkan'la da sıkı işbirliği içinde oldu.

13 Soruşturma

Hakkında 13 ayrı soruşturmanın sürdüğü de ortaya çıkan Tankuş, emniyetin içler acısı halini bir kez daha kamuya sunarak önemli bir iş yaptı.

Düşünün, onun Beyoğlu'na tayini üzerine basında hemen "Niye ödül veriyorsunuz?" değerlendirmelerine neden oldu. Herkes Beyoğlu'nda çalışan emniyet görevlilerinin nelerle karşılaştıklarını aslında yakından biliyor. Bu yıl 50 milyon dolarlık uyuşturucu ele geçirildi. Türkiye, jeopolitik ko-

numu nedeniyle üretim bölgelerinden tüketim bölgelerine köprü görevi yapıyor. Narkotik uzmanları daha önce Van, Hakkari ve Diyarbakır'da bulunan eroin imalathanelerinin günümüzde İstanbul, Adapazarı, Edirne ve Tekirdağ'a taşındığını biliyorlar.

(19.12.1998)

APO İLE OTURUP APO İLE KALKIYORUM

Uzun zamandan beri CHP ile ilgili yazı yazmadım... Ama bugün durum öyle değil. APO'nun tutuklanması yüreğimde BÜYÜK coşkunluk yarattı. Bir de aramızda kalsın, heyecandan hüngür hüngür ağladım... Ecevit'in açıklamaları da Türkiye'de özlediğimiz devlet adamı varlığını hatırlattı. Ecevit'in başbakanlığı döneminde bu operasyonun yapılması ve başarılı olunması beni Türkiye için gene ümitlendirdi... Yalnız Deniz Baykal, hükümeti düşürürken 'telaşe müdürü' idi... Mesut Bey hakkında vereceği soru önergesini, Mesut Bey kendi açıklamalarını beklemeden canlı yayında imzalaması da talihsizlik eseridir, diye düşünüyorum... Şimdi gelişmeler, Ecevit'in oylarını artırırken, Baykal'ın oylarının düştüğünü gösteriyor. Bari barajı aşalım da devlet yardımı 3 trilyon para bize helal olsun... Partisi, devlet yardımı alınca o da hemen kendine 45 milyar liraya bir Mercedes'i altına çekiverdi... Üstelik çok da havalı oldu. Hoş, sosyal demokrat Baykal'ı aşağısı kurtarmaz... Ecevit ise, halkın gözündeki popülaritesini kendi makam arabasının Renault olmasıyla sağlıyor... Halk, Ecevit'e bakarken 'helal olsun sana' diye bağırıyor. Darısı, DSP'nin bakanlarının başına.

Ecevit, APO'nun yakalanmasına ilişkin yaptığı ilk açıklamasında şehit analarına da yer verip 'onlara verdiğimiz sözü tuttuk' demesi, Ecevit'in büyüklüğünün şehit anaları tarafından bir kez daha keşfedilmesini sağladı... Ecevit yaptığı

şık açıklamalar ve devlet adamı kimliği ile devlete olan güvenimizi yerine getirdi... Recai Kutan ise, talihsiz bir cümle ile açıklamada bulundu 'yakalanması güzel ama detaylara bakmak lazım. Seçim malzemesi yapacaklar'... Zavallı Baykal, elleriyle Ecevit'e hediye ettiği başbakanlık, onu ruhen çok yıprattı. Türkiye bayram ederken bir tek o sessiz kalarak moralinin çöküşünü yansıttı... O hâlâ başka hesaplar peşinde; barajı geçmeyi başarabilecek miyim diye... Bana gelen bilgilere göre sabahtan akşama kadar papatya falına bakıp barajı aşıp aşmayacağını anlamaya çalışıyormuş.

Baykal kendi kendini sorgulayıp duruyor? Nerede hata yaptım diye, Ecevit ata bindi Üsküdar'ı geçti bile. Türkiye'nin gururu oldu. APO'nun yakalanması sermaye piyasasına da yansıdı borsa yükseldi... Mesut Bey iktidardayken yaptığı en iyi işlerden biri de APO'nun Suriye'yi terketmesini sağlamak olmuştu... TV'lerde şimdi haklı olarak neşeli bir Mesut Bey var... Ecevit'le her zaman üst düzeyde çok iyi anlaştı. (Mesut Bey, Büyükşehir Belediye Başkan adayını inşallah doğru seçer.. Yoksa ona da sessiz çoğunluktan bir küçük tokat gelecek diye sesler yükseliyor.)

Ercan Karakaş'a kalabalık bir arkadaş ortamında rastladım... Hemen soruyu yapıştırdım; üç günlük üç aylık maaşını aldı mı diye? Meğerse aldığı gibi hemen Hakkari Çukurcalı üniversiteli gençlere bağışlayacağını söyledi bana... O zaman henüz CHP İstanbul 3. bölge milletvekili adaylığı seçimi yapılmamıştı. Geçen pazartesi bir baktım Ercan, alt sıralarda seçilemeyecek bir yere gelmiş... Üzıldüm. Partinin uzun vadeli geleceği için muhalefet yapardı, yanlışları söyledirdi. Demek ki, Baykal, kendi yağcılarını Ercan Karakaş'a tercih etti.

Baykal, partisinin ayakta kalmasından çok kendinin ve çevresinin ayakta kalmasını istiyor. CHP'ye yazık ediyor.

(20.2.1999)

BASIN KONSEYİ

Birkaç günden buyana, huzur içindeyim... Nedeni, vatandaşlık görevimi yapmam, bazı yasadışılıkların üzerine giderek “muhterem vatandaş” unvanını tam anlamıyla hak etmem...

Sözünü ettiğim vatandaşlık görevimi, geçen salı günü, Şişli Cumhuriyet Savcılığına giderek yerine getirdim: Basın Konseyi hakkında suç duyurusu yaptım... Verdiğim dilekçe- de “Basın Konseyi adını takınan bu grup kendini mahkeme yerine koyarak insanları yargılıyor, kendi başına aldığı kararları gazetelerde yayınlatarak gazetecilere hakaret ediyor... Bunlar, başımıza sansürcü kesildiler” dedim..

Suç duyurumun nedeni, sadece adı “Konsey” olan bu topluluktakilerin geçen hafta sonunda 6 bin 483. defa oturup beni tartışmaları ve “uyarı” cezası verdiklerini iddia etmele- riydi... Aslında ceza meza verdikleri yoktu, üstelik buna yet- kileri hiç yoktu, ama “filancayı cezalandırdık” derken yasala- rı çiğneyip suç işliyor, arada kendilerini tatmin ediyorlardı ve “Basın Konseyi” adını takınan bu gruba “dur” demek za- manı gelmişti...

Üstelik beni “uyardıklarına” ilişkin sözümona “kararları- nı” devletin resmi organı olan Anadolu Ajansı’nda bir yolunu bulup yayınlamışlardı... Gerçi önce “Benimle ilgili haber devletin resmi ajansında Cumhurbaşkanlığı’ndan sözeden ha- berle aynı anda servise kondu, ne mutlu bana” diye düşün- düm... Ama “Konsey” adını takınan grubun artık yasaları bu derece çiğnemesine, gazetecilerin kişilik haklarını ihlâl ede- rek hakarete başlamasına ve sansürcübaşı kesilmesine daha fazla tahammül edemezdim... Onun için savcılığa gittim, “Basın Konseyi adını taşıyan, üyesi bile olmadığım bir grup, hakkımda hakaret edici açıklamalar yapıyor, kendini şerefli Türk adaletinin yerine koyup infazlar yapmaya başladı, bun- ların devamlı suç işlemelerine engel olun” dedim... Üstelik bu işi bu kadarla da bırakmayacağım, uluslararası basın ku-

ruluşlarına, hattâ gerekirse insan hakkı mahkemelerine kadar götüreceğim ve tanıtma fonundan alınan paralarla kendilerine üye olmayan dürüst gazetecileri işadamlarına ve iktidar partisinin milletvekillerine yargılatmaya kalkmayı bütün dünyaya duyuracağım...

“Konsey” adını taşıyan bu grubun, beni neden “uyardığını” merak edenler için yazayım: Hani yıllar önce, İçişleri Bakanlığı yapan ve bir gece Meclis’i polislere bastırıp milletvekillerinin dolaplarını kırdıran, rahmetli İsmet Paşa tarafından “Eşkıyanın ne yapacağı belli olmaz” diye nitelenen Faruk Sükan isimli eski politikacı vardı ya... İşte, 70’li yılların ünlü Lockheed yolsuzluğuyla ilgili dosyaların onun elinde bulunduğunu ama “kazayla” yanmış olduğunu yazmıştım... Yıllar önce İsmet Paşa’ya “Ben ancak mahkeme-i kübrada hesap veririm” diyen Sükan ya Basın Konseyi’ni “mahkeme-i kübra” ile karıştırmıştı veya sözünü ettiği mahkemeyi beklemeye sabredememişti ve beni şikayet etmiş, “Konsey” tarafından “uyarılmıştım”...

Şimdi, geçmişteki Lockheed ve Hema kavgalarıyla ilgili dosyaları okumakla meşgulüm, önümüzdeki günlerde çok eğleneceğiniz bilgiler vereceğim ama bu arada “Konsey”den bir ricam var:

Beni lütfen bir daha uyarır mısınız efendim?!?!....

TANTAN AÇTI, HAKKI BEY KAPATTI

İstanbul Belediye Başkanlığı için benim favorim Sadettin Tantan'dı. Bunu defalarca açık açık söyledim ve yazdım ama ANAP'ın büyükleri Tantan'ın yerine Ali Talip Özdemir'i uygun gördüler. Bu tercihleri beni son derece üzdü. Hele Fatih Belediyesi'nde Tantan'dan sonra yaşanan olaylardan daha da bir rahatsız oldum.

Sadettin Tantan, belediye başkanlığını yaptığı Fatih'te birçok projeyi hayata geçirmiş, Kur'an kurslarıyla kaynayan mekânları semt çocukları için bilgisayarlı eğitim merkezleri haline getirmişti. Fener ve Balat semtlerinin restorasyonu projesi de bunlardan biriydi. Yüzlerce yıl öncesi İstanbul'undaki en parlak ve entellektüel semtlerin başında gelen Fener'le Balat bugünkü harap durumundan kurtarılıp baştan ayağa yenilenecek, eskisi gibi seçkin bir mekân haline getirilecekti. Proje milyonlarca dolara malolacaktı ve Fatih Belediyesi'nin böyle bir projeyi tek başına hayata geçirmesi en başta mali bakımdan imkânsızdı. Tantan bunun için Avrupa'nın kapısını çaldı. UNESCO'dan destek sağladı, UNESCO belediye binasında şehircilerin ve mimarların faaliyet göstereceği bir büro açmaya karar verdi ve Tantan makam odasını küçültüp UNESCO'nun bürosunu buraya yerleştirdi.

AB'den Destek

Sonra daha başka kaynaklar bulmaya çalıştı ve Türkiye'de bugüne kadar hiçbir resmi kuruluşun yapamadığını yaptı, Avrupa Birliği'nden mali destek sağladı. Fener ve Balat projesi, artık UNESCO'yla Avrupa Birliği'nden gelecek paralarla gerçekleştirilecekti ve işin en ilginç yanı, Tantan'ın bütün bunları yaparken partisi ANAP'tan hiçbir destek alamamış olmasıydı.

Derken seçim konusu gündeme geldi ve ANAP Genel Merkezi, Tantan'dan başkanlıktan istifa etmesini istedi. Ya büyükşehir belediye başkanlığına aday gösterilecekti veya

milletvekili olacaktı. Yasalar kamu görevlilerinin seçimlerden belli bir süre önce görevlerinden ayrılmalarını emrediyordu. Tantan istenileni yaptı, başkanlıktan ayrıldı. Yerine de Belediye Meclisi'nin ANAP'lı üyesi Hakkı Şenocak seçildi.

Tantan'ın koltuğuna oturan Hakkı Bey'in ilk icraatlarından biri, başkanlık odasının hemen yanındaki UNESCO ofisini kapatmaya kalkmak oldu. Bu karara nereden vardığını, makam odasını genişletmeyi mi düşündüğünü bilmiyorum ama bir sabah işlerinin başına gelen UNESCO'cular 'Burayı yarın sabaha kadar boşaltacaksınız' talimatıyla karşılaştılar. Büronun kapanmasının hem projenin hem de Avrupa'dan gelen yardımların sonu olacağını Hakkı Bey'e bir türlü anlatamadılar. Oda boşaltıldığı sırada konu ANAP'ın il yönetimine ve Ankara'ya yansıdı, Hakkı Bey'e birkaç fırça telefonu geldi, 'Bu gibi işlerle Fatih'i Fazilet'e mi teslim etmek istiyorsun?' dendi. Hakkı Bey de hemen UNESCO'culara gitti ve 'Sözlerinin yanlış anlaşıldığını' ve 'yerlerinde kalabileceklerini' söyledi.

Sadettin Tantan'la partisi arasındaki anlayış farkını bundan daha güzel sergileyebilecek bir başka örneğe gerek var mı?

Benim de Oyum Ecevit'e

Geçenlerde sevgili dostum Meral Tamer beni evde ziyarette geldi. Uzun zamandır görüşmemiştik hemen politik gelişmeler ve kime oy vermek lazım konuları gündeme geldi. Tamer ertesi gün, "DSP'nin gücü, örgütsüzlüğü" başlıklı bir yazı yazdı. Yazı beklenenden çok ses getirdi. Ben de yazıyı çok beğenince hemen Meral'i aradım. Meral, "O gece senin beni cesaretlendirmen sayesinde kaleme aldım" diye bana iltifat etti.

Meral kısaca Ecevit'e bu seçimlerde oy atmaya karar verdiğini ve nedenlerini yazdığı yazısında, DSP'nin üstünlüğünü, parti mafyasının DSP'ye sızamaması sayesinde birikimli düzgün insanlara siyasetin yolunun açıldığını ve bu

nedenle DSP'ye oyunu vereceğini yazmış, oy verirken kötülerin en iyisi diye kerhen değil, bilinçli tercih yaparak vereceğini gönül rahatlığı ile anlatmış.

Kaliteli Bakanlar

Meral de benim gibi DSP'li bakanları kaliteleri nedeniyle kendine en uygun buluyor. Dürüstlüklerine inanıyor. Ben de inanıyorum. Şahsen Saadettin Tantan ile Ali Talip arasında, parti meclisinin Ali Talip'i tercih etmesini şimdi daha iyi değerlendiriyorum. Ben bu seçimlerde Ali Talip'i aday yapan partiye kesinlikle oy atmamaya karar verdim. Allahtan kayınpederi, Mesut Yılmaz'ın evsahibi çok zenginmiş herhalde. Damat kimilerine göre en az 100 milyara yakın parayı belediye başkanı aday olmak için yatırırken gözünü bile kırpmamış. Ali Talip insan ilişkilerinde özellikle tarikat ilişkilerinde çok başarılı. Herkesin elini öpmeyi seviyor. Medya ile arasını iyi tutmak için aklınıza gelmedik cambazlıklar yapıyor. Ben bu seçimlerde Ali Talip'i aday yapan partiye kesinlikle oy atmamaya karar verdim.

Ecevit'in Uğuru

Ecevit'in başbakanlığı Türkiye'ye uğur getirdi. Çete başını yakaladık. Yunanistan'da siyasi kriz hükümeti salladı. Bir taşla iki kuş birden vurduk. Alaattin Çakıcı hapiste. Türkiye dünyanın bir numaralı gündemine oturdu.

Ben de Meral Tamer gibi parti mafyasına teslim olmamış, eli yüzü düzgün, açıkları olmayan bakanların yönettiği, Türkiye'nin bugünkü başbakanının partisine oy vermeye karar verdim.

Üçüncü Köprüye Hayır!

Bütün dünya toplu taşımacılığı ekonomik ve mantıklı bulurken 3. köprü güzelim İstanbul'un kalan son güzelliklerini de ayaklarının altına alacak ve İstanbul'u şantiyeye çevirecek.

Bayındırlık ve İskân Bakanlığı tarafından, tümüyle gizlilik içerisinde yürütülerek ön projesi yapılan 3. Boğaz Köprüsü, İstanbul Boğazı'nda kalan son tarihi ve doğal değerleri de beraberinde alıp götürecektir... Bununla da kalmayıp İstanbulluların, semt halkının sağlık ve huzuruyla da oynayacaktır.

Bu projeden en büyük zararı görecektir semtlerden biri de yalılarıyla, anıtsal yapılarıyla tarihi dokusunu şimdilik koruyabilen Arnavutköy.

Bedrettin Dalan belediye başkanıyken 3. köprü projesine sıcak bakıyordu... Eser Tümen'e "3. köprüyü sana verdim" dedi. Dalan belediye başkanlığından düştükten sonra 3. köprü projesi rafa kalktı.

Şayet İstanbul'a 3. köprü yapılırsa ben köprüye hayır projelerinin hepsine katılacağım.

3. köprüye benden de hayır...

(21.2.1999)

GÖKKAFES

Meğerse Gökkafesin bir de küçük ortağı varmış... Ünlü mütaahhit Eser Tümen... Tümen Bedrettin Dalan'ın çok yakını olur... O devirde yedikleri içtikleri ayrı gitmezdi... Hattâ Tümen Dalan'ın kadim dostu Ticaret Odası Başkanı bir cinayete kurban giden Niyazi Adıgüzel'in sahibi olduğu Dokusan da da bir müddet Yönetim Kurulu üyesi olmuştu... Eser Tümen STFA'nın bir numaralı adamıydı... Sonra onlarla anlaşmazlığa düştü ve kendi işini kurdu... Tümen, Gökkafese ortak olduğu sırada henüz STFA ile çalışmaktaydı... Gel zaman git zaman her şey yolunda giderken birdenbire garip bir kanunla Gökkafes Beyoğlu Belediyesi'nden alınarak Şişli Belediyesi'ne veriliverdi... İş o kadar hızlı oldu ki Süzer çaresiz ortağına Şişli'den ruhsat alırken haber bile veremedi... Aca-ba araları o zaman da mı açıktı bilmiyorum... Tümen bu dev-

ri öğrenir öğrenmez Şişli Belediyesine dilekçelerini yazmaya başladı... Malum müşterek mülkiyette böyle değişikliklerde ortağın da onay vermesi gerekir... Oysa Süzer'in ve Şişli Belediyesi'nin acelesi vardı onun onayını almadan Mustafa Süzer imzayı atıverdi... Eser Bey haklı olarak çok kızdı az kaldı davaya bile gidecekti... Araya giren dostlar, davalarla hiçbir meselenin hallolmadığını aralarında bir rakamda anlaşmalarının iki taraf için de daha kârlı olacağını anlattılar... Eser Bey, davalarda haklı olsan da haksız çıkabiliyorsun... Hangi tarafın avukatı daha güçlü ve becerikli ise davayı o taraf kazanıyor... Üstelik Süzer yılların birikimini bir dava ile kaybedecek şahıs değil... Duyduğum kadarıyla Tümer, Süzer'le 15 milyon dolara anlaşmış...

Eser Tümen'in hisselerini satmış olması geriye dönük olarak 2.6.98 tarihli işlemi geçerli kılacak şekilde bir hüküm ifade etmez. Her idari işlem yapıldığı tarihteki hukuki duruma göre değerlendirilir. Gökkafezin imar planlarının sonradan yapılmış olması ve Eser Tümen'in hisselerini Mustafa Süzer'in satın alması 2.6.98 tarihli usulsüz işlemlerden dolayı bu işlemi tesis eden Şişli Belediyesi yetkililerini sorumluktan kurtulmaz. Bu kişiler görevi kötüye kullanma suçunu işlemişlerdir ve TCK hükümlerine göre yargılanmaları gerekmektedir... Ama yapanın yanında kâr kalanlar ülkesinde bu tür beklentiler bekleyenleri üzer...

Dilekçede Her Şey Yazılı

Aşağıda size Şişli Belediyesi'ne Tümen tarafından yazılmış bir dilekçeyi yazıyorum... Bilgilerimin doğruluğundan emin olabilmemiz için...

Belediyeniz hudutları içine alınan, tapunun 78 pafta 755 ada 12 parselinde kayıtlı "turizm merkezi" vasfını muhafaza eden taşınmazın % 25 arsa payı maliki sıfatıyla Sayın Başkanlığımıza 23.3.1998, 9.5.1998 ve 2.6.1998 tarihli yazılarla yaptığımız başvurularda taşınmaza yeni bir yapı ruhsatı verilebilmesi için, arsa sahibi sıfatıyla benim de muvafakatimi aramanız gerektiğinin yasa hükmü olduğu hatırlatılmıştı.

Hal böyle iken, anılan taşınmaz için muvafakatim aranmadan yalnızca diğer malikin talebine bağlı olarak yeni bir yapı ruhsatı verildiği öğrenilmiştir.

Diğer malike verilen yapı ruhsatının bir suretinin tarafıma verilmesini emir ve müsaadelerinize arz ederim.

Saygılarımla, Eser Tümen

(Yayınlanmamış)

Onlar yazar da sanki
ben yazamaz mıyım?

Hürriyet'te çıkan yazılarımı biraraya getirmeye, etrafım giderek "kitap sahibi" olanlarla çevrilmeye başlayınca karar verdim.

Mesela genel yayın yönetmenim Ertuğrul Özkök'ün dünya kadar kitabı var. Oturmuş üşenmeden yazmış. Oda arkadaşım Murat Bardakçı sadece kitap yazmak için yaşar, Enis Berberoğlu deseniz o da öyle oldu.

İşte, etrafım böylesine kitaplı bir grupla çevriline onlardan geri kalmam diye bir şey tabii ki söz konusu olamazdı. Ben de eser sahibi olmaya karar verdim ve ilk eser olarak Hürriyet'te çıkan yazılarımın bir kısmını yayınlayayım dedim. Nurcan Akad'la Meyzi Baran zaten taaa ne zamandan beri "Şu yazdıklarını kitaplaştırsana" deyip duruyorlardı ve böylelikle onları da susturmuş oldum.

ISBN 975-7652-85-7

9 789757 652854

Gülçin Telci